

IAAF - REGLEMENTEN

2018 - 2019

Aangevuld met specifieke WMA / KBAB / VAL – reglementen

Vertaling, bewerking en vormgeving : **V**laamse **C**ommissie **J**uryleden

VOORWOORD

Deze uitgave is een bewerking van het IAAF-Handboek 2018 - 2019 waarin de reglementswijzigingen opgenomen werden zoals die goedgekeurd werden door de Raad van de IAAF en op het IAAF-Congres van 2017 in Londen.

In de huidige editie van 1 april 2019 werden ook alle wijzigingen, beslist door de IAAF council tussen 1 november 2017 en 31 maart 2019, verwerkt. Eventuele latere wijzigingen aan deze reglementen daterend van na 1 april 2019 zullen telkens gepubliceerd worden op de website van de Vlaamse Atletiekliga.

Net zoals in de vorige uitgaven zijn de specifieke KBAB/VAL-richtlijnen in cursief en omkaderd verwerkt in de IAAF tekst. Achteraan deze uitgave bevinden zich tevens enkele specifieke WMA-sportreglementen voor Masters

De KBAB- en VAL-sportreglementen waarin specifieke bepalingen staan voor o.a. kampioenschappen en Beker van Vlaanderen wedstrijden maken deel uit van een aanvullende publicatie beschikbaar op de Val website: www.atletiek.be.

De belangrijkste verandering begin 2018 in het reglementenboekje was het besluit van de IAAF om grote delen van de toelichtende tekst van "The Referee" op te nemen in de huidige versie van deze reglementen.

Het VCJ heeft beslist om die teksten ook integraal op te nemen in zijn vertaling. Gevolg hiervan is dat er veel tekst is bijgekomen die bedoeld is als toelichting op het bijhorende reglementsartikel.

Deze teksten zijn in het **groen** opgenomen in de online uitgave maar waren nog niet beschikbaar in het gele reglementboekje dat jullie begin 2018 toegestuurd gekregen hebben.

In geval van verschil tussen de diverse edities of betwisting is de huidige online versie van toepassing.

Voor alle informatie of indien u opmerkingen of aanmerkingen zou hebben op deze vertaalde teksten dan kan u deze melden aan het VCJ secretariaat ter attentie van An Van Honsté.

Vlaamse Commissie Juryleden

p/a VCJ-Secretariaat

E-mail: anvh@atletiek.be

of bij de **Vlaamse Atletiek Liga**

Koning Boudewijnstadion

Marathonlaan 119 bus C

1020 BRUSSEL

Met sportieve groeten

Patrick Van Caelenberghe
VCJ voorzitter

INHOUD

<u>VOORWOORD</u>	3
<u>INHOUDSTABEL</u>	4
<u>IAAF-STATUTEN</u>	
Artikel 77 De officiële talen	7
<u>DEFINITIES</u>	8
<u>IAAF / WMA / KBAB / VAL - SPORTREGLEMENTEN</u>	
<u>ALGEMEENHEDEN</u>	
Artikel 1 Internationale wedstrijden	12
Artikel 100 Algemeenheden	13
TECHNISCHE REGLEMENTEN	
<u>DEEL I – DE OFFICIELEN</u>	
Artikel 110 Internationale Officiëlen	14
Artikel 111 Organisatieafgevaardigden	15
Artikel 112 Technische Afgevaardigden	15
Artikel 113 Medisch Afgevaardigde	16
Artikel 114 Anti-Doping Afgevaardigde	17
Artikel 115 Internationale Technische Officiëlen	17
Artikel 116 Internationale Snelwandelrechters	17
Artikel 117 Internationale Opmeter van wegwedstrijden	17
Artikel 118 Internationale Starter en Internationaal Fotofinishjurylid	18
Artikel 119 Jury van Beroep	18
Artikel 120 Wedstrijdofficiëlen	19
Artikel 121 Competitiedirecteur	20
Artikel 122 Wedstrijdleider	21
Artikel 123 De Technisch Verantwoordelijke	22
Artikel 124 Directeur Wedstrijdpresentatie	23
Artikel 125 Scheidsrechters	23
Artikel 126 Juryleden	27
Artikel 127 Commissarissen	28
Artikel 128 Tijdopnemers en Juryleden voor fotofinish en transpondertijdopname	29
Artikel 129 Startcoördinator, Starter en Terugroepstarters	30
Artikel 130 Hulpstarters	31
Artikel 131 Rondetellers	32
Artikel 132 Competitiesecretaris, Technisch Informatie Centrum	32
Artikel 133 Terreincommissaris	34
Artikel 134 Bedienaar van de windmeter	34
Artikel 135 Aangestelde voor de wetenschappelijke opmeting	35
Artikel 136 Juryleden in de oproepkamer	35
Artikel 137 Publiciteitscommissaris	36

DEEL II – ALGEMENE WEDSTRIJDREGLEMENTEN

Artikel 140	De Atletiekinstallatie	37
Artikel 141	Leeftijds- en geslachtscategorieën	37
Artikel 142	Inschrijvingen	39
Artikel 143	Kledij – Schoeisel - Startnummers	41
Artikel 144	Hulp aan atleten	43
Artikel 145	Gevolg van Diskwalificatie	45
Artikel 146	Protest en Beroep	45
Artikel 147	Gemengde deelname	49
Artikel 148	Opmetingsverslag en Opmetingen	51
Artikel 149	Geldigheid van de prestaties	51
Artikel 150	Video-opnames	52
Artikel 151	Puntenverdeling	53

DEEL III – DE LOOPWEDSTRIJDEN

Artikel 160	Baanafmetingen	54
Artikel 161	Startblokken	55
Artikel 162	De start	57
Artikel 163	De loopwedstrijd	61
Artikel 164	De aankomst	65
Artikel 165	Tijdopname en fotofinish	65
Artikel 166	Ronden, reeksen en kwalificatie in loopwedstrijden	69
Artikel 167	Ex aequo	74
Artikel 168	Hordewedstrijden	74
Artikel 169	Hindernisloop (Steeple)	78
Artikel 170	Estafettewedstrijden	81

DEEL IV – KAMPPROEVEN

Artikel 180	Algemeenheden	87
-------------	---------------	----

A. VERTICALE SPRONGEN

Artikel 181	Algemeenheden	94
Artikel 182	Hoogspringen	97
Artikel 183	Polsstokspringen	99

B. HORIZONTALE SPRONGEN

Artikel 184	Algemeenheden	106
Artikel 185	Verspringen	108
Artikel 186	Hinkstapspringen	110

C. WERPPROEVEN

Artikel 187	Algemeenheden	112
Artikel 188	Kogelstoten	120
Artikel 189	Discuswerpen	122
Artikel 190	Kooi voor het discuswerpen	124
Artikel 191	Hamerslingeren	128
Artikel 192	Kooi voor het hamerslingeren	131
Artikel 193	Speerwerpen	136
	<i>Hockeybalwerpen</i>	141

DEEL V – MEERKAMPEN

Artikel 200	Meerkampen mannen en vrouwen	142
	<i>Niet conventionele meerkampen</i>	146

DEEL VI – INDOORWEDSTRIJDEN

Artikel 210	Toepassing van outdoorreglementen voor indoorwedstrijden	147
Artikel 211	Het indoorstadion	147
Artikel 212	De rechte looppiste	148
Artikel 213	De ovale looppiste en banen	148
Artikel 214	Vertrek en aankomst op de ovale looppiste	149
Artikel 215	Baanloting voor loopwedstrijden	150
Artikel 216	Kledij – Schoeisel – Startnummers	151
Artikel 217	Hordewedstrijden	151
Artikel 218	Estafettewedstrijden	153
Artikel 219	Hoogspringen	153
Artikel 220	Polsstokspringen	153
Artikel 221	Horizontale sprongen	153
Artikel 222	Kogelstoten	154
Artikel 223	Meerkampen	156
	<i>Niet conventionele meerkampen</i>	157

DEEL VII – SNELWANDELEN

Artikel 230	Snelwandelwedstrijden	158
-------------	-----------------------	-----

DEEL VIII – WEGWEDSTRIJDEN

Artikel 240	Wegwedstrijden	162
-------------	----------------	-----

DEEL IX – VELDLOPEN, BERGLOPEN EN TRAILWEDSTRIJDEN

Artikel 250	Veldlopen	166
Artikel 251	Berglopen en Trailwedstrijden	168

DEEL X – WERELDRECORDS

Artikel 260	Wereldrecords	172
	Belgische records	177
Artikel 261	Proeven waarvoor outdoor Wereldrecords erkend worden	178
Artikel 262	Proeven waarvoor outdoor Wereldrecords voor U20 erkend worden	179
	Proeven waarvoor nationale outdoorrecords mannen erkend worden	180
	Proeven waarvoor nationale outdoorrecords vrouwen erkend worden	181
Artikel 263	Proeven waarvoor indoorwereldrecords erkend worden	182
Artikel 264	Proeven waarvoor indoorwereldrecords voor U20 erkend worden	182
	Proeven waarvoor nationale indoorrecords erkend worden	183
Artikel 265	Andere Records	184

SPECIFIEKE WMA-REGLEMENTEN	185
-----------------------------------	-----

NOTA'S	189
---------------	-----

IAAF / WMA / KBAB / VAL – SPORTREGLEMENTEN
Reglementen voor Internationale, Nationale en Ligawedstrijden

IAAF-Statuten - ARTIKEL 77 – De officiële talen

77.1 De officiële talen van IAAF zijn het Engels en het Frans.

77.2 De statuten, voorschriften, sportreglementen, processen-verbaal, verslagen en alle andere communicaties door de IAAF worden opgesteld in het Engels, in het Frans en in iedere andere taal beslist door de CEO.

77.3 In geval van verschillende interpretaties van gelijk welke tekst, zal de Engelse versie aangenomen worden.

*Dit document is een vrije vertaling van de officiële Engelstalige versie.
In geval van verschillende interpretaties van gelijk welke tekst, zal de Engelse versie aangenomen worden.*

DEFINITIES

Atleet van internationaal niveau

Een atleet die is opgenomen in de “Registered Testing Pool”, of die deelneemt aan één van de internationale wedstrijden, zoals gedefinieerd in de anti-doping regels.

Atleten ondersteunende personen

Elke coach, trainer, manager, atletenvertegenwoordiger, agent, team medewerker, official, medisch of paramedisch personeel, ouder of elke andere persoon die in dienst is van of werkt voor een atleet of voor de nationale bond van de atleet, die deelneemt aan een internationale atletiekwedstrijd.

Atletenvertegenwoordiger

Een persoon die rechtens is gemachtigd als Atletenvertegenwoordiger op te treden en als zodanig in overeenstemming met de “reglementen atletenvertegenwoordiger” van de IAAF is geregistreerd.

Atletiek

Loop- en technische onderdelen op de baan, hardlopen op de weg, snelwandelen, cross-country, berglopen en trailrunning.

Burger

Een persoon die wettig staatsburger van een land is, of in het geval van een territorium, wettig staatsburger van het moederland is en in het territorium de passende wettelijke status heeft onder de vigerende wetgeving.

CAS (Court of Arbitration for Sport)

Hof van arbitrage voor de sport, een onafhankelijk rechtsorgaan, met als zetel Lausanne, Zwitserland.

Commissie

Een Commissie van de IAAF die volgens de richtlijnen van de statuten door de Council van de IAAF is benoemd.

Continent

Een geografisch gebied dat alle landen en territoria omvat die als lid bij een van de zes continentale organisaties aangesloten zijn.

Continentale organisatie

Een continentale organisatie van de IAAF die verantwoordelijk is voor het aanmoedigen van de atletiek in een van de zes continenten waarin de leden volgens de IAAF-statuten zijn verdeeld.

Council (IAAF-Council)

Het hoofdbestuur (van de IAAF)

EA

European Athletics.

IAAF

International Association of Athletics Federations.

Internationale wedstrijden

De wedstrijden van de “World Athletics Series” (zoals omschreven in de regels), het atletiekprogramma van de Olympische Spelen en andere wedstrijden die door of namens de IAAF worden georganiseerd, of die zijn gespecificeerd in de regels en reglementen.

Internationale invatiewedstrijd

Atletiekwedstrijden waaraan atleten verbonden aan twee of meer landen deelnemen op uitnodiging van de wedstrijdorganisatoren.

IOC

International Olympic Committee.

Land

Een geografisch gebied van de wereld met zelfbestuur dat door internationale wetten en regeringen als een onafhankelijke staat wordt erkend.

Lid

Een nationale atletiekorganisatie die is aangesloten bij de IAAF.

Lidmaatschap

Lidmaatschap van de IAAF.

Nationale organisatie

Het lid van de IAAF waarbij een atleet of andere personen, hetzij direct of via een vereniging of andere met dat land verbonden organisatie, volgens de statuten is aangesloten.

Neutrale Atleet

Een atleet aan wie volgens de specificaties van artikel 22.1 (a) (Startgerechtigdheid) door de Council speciale startgerechtigdheid is verleend om als individu aan één of meer internationale wedstrijden deel te nemen, zolang hij te allen tijde voldoet aan de voorwaarden die hieraan door de Council zijn verbonden. Alle bepalingen in de regels en reglementen die van toepassing zijn voor atleten, zijn in gelijke mate van toepassing op neutrale atleten, tenzij expliciet anders is bepaald; en iedere coach, trainer, manager, atleetvertegenwoordiger, agent, stafid, official, medisch of paramedisch personeel, ouders of ieder ander persoon die in dienst staat van of werkt voor een neutrale atleet die aan een internationale wedstrijd deelneemt, moet worden gezien als een atleet on-dersteunend personeel in de zin van deze regels.

Regels

De regels van de IAAF, inclusief de wedstrijdtechnische regels (waarin zijn opgenomen de technische regels), de voormalige “Code of Ethics”, de “Integrity Code of Conduct”, de regels voor de Congres-procedures, en alle andere regels die van tijd tot tijd door in overeenstemming met de statuten worden goedgekeurd.

Reglementen

Reglementen zoals die van tijd tot tijd door de IAAF-Council kunnen worden aangenomen.

Reglementen atletenvertegenwoordiger

Reglementen atletenvertegenwoordiger van de IAAF zoals die van tijd tot tijd door de IAAF-Council kunnen worden aangenomen.

Staatsburgerschap

Het wettig staatsburgerschap van een land, of in het geval van een territorium, het wettig staatsburgerschap van het moederland en de passende wettelijke status in het territorium onder de vigerende wetgeving.

Statuten (Constitution)

De statuten van de IAAF.

Technische regels/reglementen

De regels/reglementen die de wedstrijdtechnische aspecten van atletiek beschrijven zoals opgenomen in dit wedstrijdreglement.

Territorium

Een geografisch gebied of regio, dat geen autonome staat is, maar dat een zekere mate van zelfbestuur heeft, dat in ieder geval zelfstandige beslissingen over sport kan nemen en dat als zodanig door de IAAF wordt erkend.

Vereniging/Club

Een vereniging of gemeenschap van atleten die, direct of indirect, aangesloten is bij een van de nationale atletiekorganisaties in overeenstemming met de regels van die nationale atletiekorganisatie.

Woonplaats

Woonplaats is de plaats of verblijfplaats waar bij de desbetreffende autoriteiten geregistreerd staat dat een atleet daar zijn eerste en permanente thuis heeft.

World Athletics Series

De belangrijkste internationale wedstrijden in het officiële 4-jaren wedstrijdprogramma van de IAAF.

Opmerking (i): Bovenstaande definities zijn van toepassing op alle regels, behalve daar waar dezelfde termen ook worden gedefinieerd in het anti-doping reglement, zoals bijvoorbeeld de definitie van internationale wedstrijden. In dat geval zijn bovenstaande definities van toepassing op alle reglementen behalve de anti-doping reglementen.

Opmerking (ii): Alle verwijzingen in dit reglement naar het mannelijke geslacht zijn ook van toepassing op het vrouwelijke geslacht en alle verwijzingen in enkelvoud, zijn ook van toepassing op het meervoud.

Opmerking (iii): De groen gedrukte opmerkingen (die voorheen door de IAAF gepubliceerd werden in “The Referee” - “Le Juge Arbitre”) geven een interpretatie van de wedstrijdregels en praktische richtlijnen voor de uitvoering ervan.

Opmerking (iv): Aanpassingen (anders dan redactioneel) van de overeenkomstige regels van het wedstrijdreglement 2018-2019, zijn gemarkeerd door rode tekst en zijn van toepassing vanaf 1 november 2017.

IAAF / WMA / KBAB / VAL - SPORTREGLEMENTEN

(in voege vanaf 1 april 2019)

ALGEMEENHEDEN

IAAF – ARTIKEL 1

INTERNATIONALE WEDSTRIJDEN

1. De onderstaande wedstrijden zijn Internationale wedstrijden:
 - (a) (i) Wedstrijden opgenomen in de World Athletics Series.
(ii) Atletiekprogramma van de Olympische Spelen;
 - (b) Atletiekprogramma van Continentale, Regionale of Groepsspelen waarvan de deelname niet beperkt is tot atleten van een enkel continent en waarover de IAAF niet de exclusieve controle heeft;
 - (c) Regionale of Groepskampioenschappen in atletiek die ontstaan voor verschillende Continenten;
 - (d) Wedstrijden tussen ploegen uit verschillende Continenten vertegenwoordigd door Nationale Federaties of Continentale Associaties of een combinatie ervan;
 - (e) Internationale Wedstrijden op uitnodiging die door de IAAF beschouwd worden als onder)deel van de globale structuur en goedgekeurd door de Raad;
 - (f) Continentale Kampioenschappen en andere Intercontinentale wedstrijden door een Continentale Associatie georganiseerd;
 - (g) Atletiekprogramma van Continentale, Regionale of Groepsspelen en Regionale of Groeps Kampioenschappen in atletiek beperkt tot deelnemers van een enkel Continent;
 - (h) Wedstrijden tussen twee of meer ploegen vertegenwoordigd door Nationale Federaties of een combinatie ervan binnen een Continent met uitzondering van wedstrijden voor U18 en U20;
 - (i) Internationale wedstrijden op uitnodiging, andere dan vermeld onder Art. 1.1(e), waar startgelden, geldprijzen en /of de waarde van naturaprijzen de waarde overschrijden van \$ 50.000 in totaal, of \$ 8.000 voor gelijk welke proef;
 - (j) Continentale Wedstrijden gelijkaardig aan die vernoemd in Art. 1.1(e).
2. De bepalingen van dit reglement moeten als volgt worden toegepast:
 - (a) De regels betreffende de startgerechtigheid, de geschillen en de wedstrijdtechnische regels moeten bij alle internationale wedstrijden worden toegepast. Andere internationale door de IAAF erkende organisaties kunnen zwaardere eisen stellen en afdwingen voor de wedstrijden die onder hun jurisdictie worden gehouden.
 - (b) De reglementen betreffende anti-doping moeten worden toegepast bij alle internationale wedstrijden (tenzij nadrukkelijk anders is bepaald), behalve waar het IOC of een andere internationale door de IAAF erkende organisatie doping controles uitvoert tijdens een wedstrijd die volgens hun regels wordt verwerkt, zoals de Olympische Spelen. Hun dopingreglementen zijn dan van toepassing voor zover nodig.
 - (c) De reglementen betreffende reclame (artikel 8) moeten worden toegepast bij alle internationale wedstrijden van artikel 1.1 (a)(i), (c), (d) en (e). Continentale organisaties mogen hun eigen reclameregels uitvaardigen voor internationale wedstrijden van artikel 1.1(f), (g), (h), (i) en (j). Hebben zij dat niet gedaan dan gelden de IAAF-regels.
 - (d) Artikel 2 tot en met 7 moeten worden toegepast bij alle internationale wedstrijden, behalve wanneer een van die artikelen de toepasbaarheid beperkt.

IAAF - ARTIKEL 100

ALGEMEENHEDEN

Alle internationale wedstrijden bepaald in Art. 1.1 moeten doorgaan volgens de IAAF-Reglementen.

Voor alle wedstrijden, uitgezonderd voor Wereldkampioenschappen en voor de Olympische spelen, mogen de competities doorgaan in een structuur anders dan voorgeschreven in de Technische Reglementen van de IAAF, maar reglementen die aan de atleten meer toelaten dan de huidige reglementering mogen niet toegepast worden. Deze afwijkende structuren worden beslist of toegelaten door de relevante bevoegde instanties verantwoordelijk voor de controle van de wedstrijd.

In het geval van massa-evenementen georganiseerd buiten het stadion zijn deze reglementen normaal gesproken enkel volledig van toepassing op die atleten, zo er al zijn, waarvan aangegeven wordt dat ze deelnemen met de elite of een ander welomschreven groep van de loopwedstrijd, zoals leeftijdscategorieën voor wie een klassering opgemaakt wordt voor het behalen van prijzen of vergoedingen. Wedstrijdorganisatoren worden verondersteld in hun informatie aan andere atleten uiteen te zetten welke andere reglementen voor hen gelden, in het bijzonder deze die hun veiligheid aanbelangen.

Noot : Het is aanbevolen dat de Federaties, Leden van de IAAF, de IAAF-Reglementen toepassen voor het organiseren van hun eigen Atletiekwedstrijden.

Al de wedstrijden dienen door te gaan volgens de IAAF-Reglementen met uitzondering van de specifieke WMA-, KBAB- of VAL-reglementen die de IAAF-Reglementen vervangen of aanvullen. De door dit reglement niet voorziene gevallen zullen door de KBAB/VAL onderzocht en vervolledigd worden.

Terwijl deze reglementen reeds bedacht zijn op een aantal afwijkingen van hun strikste toepassingen, moet het benadrukt worden dat organisatoren van wedstrijden zelfs nog verder mogen gaan in het gebruik van afwijkende formules voor wedstrijden, waarbij de enige beperking is dat de atleten niet meer “rechten” mogen krijgen onder die omstandigheden. Zo is het bijvoorbeeld aanvaardbaar het aantal pogingen in een kampproef of de toegestane tijd voor een atleet te verminderen, maar niet om een van beide te laten toenemen.

Met betrekking tot loop- en snelwandewedstrijden met massale deelname wordt het aanbevolen deze reglementen enkel ten volle toe te passen voor om het even welke elite-component van de wedstrijd of gelijk welk ander deel bepaald door de organisatoren, waar er een logische reden is om dit te doen, bijvoorbeeld omdat er waardevolle prijzen of geldprijzen zijn.

Nochtans wordt organisatoren van wedstrijden aangeraden in de informatie die aan alle deelnemers verstrekt wordt te benadrukken welke reglementen en procedures van toepassing zijn voor de verschillende categorieën, in het bijzonder met betrekking tot de veiligheidsoverwegingen, vooral als de loopwedstrijd geheel of gedeeltelijk plaats heeft op een omloop die niet afgesloten is voor het verkeer. Daarbij kan het bijvoorbeeld de atleten (andere dan deze die deelnemen met de elite of andere categorieën waarop Art. 144.3 van toepassing is) toegestaan worden om kop- of oortelefoons te gebruiken terwijl ze op een afgesloten omloop lopen, maar verboden (of op zijn minst afgeraden) worden voor de tragere lopers wanneer de omloop open gesteld is voor het verkeer.

TECHNISCHE REGLEMENTEN

DEEL I - DE OFFICIELEN

IAAF - ARTIKEL 110

INTERNATIONALE OFFICIELEN

Voor alle internationale wedstrijden, vermeld in Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) zouden volgende officiële aangeduid moeten worden op internationaal vlak:

- a) Organisatieafgevaardigde(n);
- b) Technisch Afgevaardigde(n);
- c) Medisch Afgevaardigde;
- d) Anti-Doping Afgevaardigde;
- e) Internationale Technische Officiële;
- f) Internationale Snelwandelrechters;
- g) Internationale Opmeter van Wegwedstrijden;
- h) Internationale Starter(s);
- i) Internationaal Fotofinish Jurylid;
- j) Jury van Beroep.

Het aantal in elke categorie aangeduide officiële, hoe, wanneer en door wie ze zullen aangeduid worden, zal aangegeven worden in de toepasselijke Technische Reglementen van de IAAF (of Continentale Associatie).

De IAAF kan een Toezichter op de Publiciteit aanduiden voor de wedstrijden onder Art. 1.1(a) en (e). Voor de wedstrijden onder Art. 1.1(c), (f) en (j) gebeurt dit door de Continentale Associatie.

Voor de wedstrijden onder Art. 1.1(b) gebeurt dit door de betrokken organisatie en voor de wedstrijden onder Art. 1.1(d), (h) en (i) door de betrokken Federatie.

Noot (i) : De Internationale Officiële zouden een duidelijke herkenbare kledij of een herkenningsteken moeten dragen.

Noot (ii): De Internationale Officiële vernoemd van (e) tot (i) hierboven kunnen ingedeeld worden in IAAF niveau of Continentaal niveau, naargelang het gevoerde IAAF beleid.

De reis- en verblijfskosten van iedere vertegenwoordiger aangeduid door de IAAF of door een Continentale Associatie volgens Art. 3.2 worden hem door de organisator betaald volgens de gangbare voorschriften.

IAAF - ARTIKEL 111

ORGANISATIEAFGEVAARDIGDEN

De Organisatieafgevaardigden moeten permanent in nauw contact staan met de Organisatoren en regelmatig verslag uitbrengen bij de IAAF (of Continentale Associatie of ander toepasselijk bestuursorgaan). Zij moeten, indien nodig, de financiële verantwoordelijkheden en verplichtingen van het organiserend Lid en van de Organisatoren regelen. Zij zullen samenwerken met de Technisch Afgevaardigde(n).

IAAF - ARTIKEL 112

TECHNISCH AFGEVAARDIGDEN

De Technisch Afgevaardigde(n), samen met de Organisatoren, die hen alle nodige hulp zullen verschaffen, hebben als verantwoordelijkheid er zich van te vergewissen dat alle technische maatregelen overeenstemmen met de technische regels van de IAAF en het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities".

De Technisch Afgevaardigde, aangeduid voor andere dan eendagswedstrijden, moet:

- (a) Instaan voor het voorleggen aan het betrokken Orgaan van voorstellen betreffende het uurrooster en de selectiecriteria.
- (b) Goedkeuring geven aan de lijst met de te gebruiken werptuigen en beslissen of atleten al dan niet hun eigen werptuigen of deze die door een producent ter beschikking worden gesteld mogen gebruiken.
- (c) Erop toezien dat de toepasselijke Technische Voorschriften binnen een redelijke termijn voor de aanvang van de competitie aan alle deelnemende leden verstrekt worden.
- (d) Verantwoordelijk zijn voor alle andere noodzakelijke technische voorbereidingen die nodig zijn voor het houden van de atletiekwedstrijden.
- (e) De deelnemerslijsten nazien en hebben het recht deelname te weigeren omwille van technische redenen of in navolging van Art. 146.1 (Een weigering voor andere dan technische redenen moet het gevolg zijn van een beslissing van de IAAF of betrokken Continentale Associatie of ander toepasselijk bestuursorgaan.)
- (f) De kwalificatienormen voor de kampproeven vastleggen en de manier waarop de reeksen voor de loopnummers zullen samengesteld worden.
- (g) Er voor zorgen dat de plaatsingen en lotingen voor alle wedstrijden gebeuren in overeenstemming met de reglementen en alle technische voorschriften en zijn goedkeuring geven aan alle startlijsten.
- (h) Als hen dit gevraagd wordt de Technische Vergadering voorzitten en de Technische Officiële briefen.
- (i) Instaan voor het voorleggen van geschreven verslagen over hun voorbereidingen voor de competitie en over het verloop ervan na afloop, daarbij inbegrepen aanbevelingen voor toekomstige edities.

Technisch Afgevaardigden aangeduid voor eendagswedstrijden verlenen alle noodzakelijke bijstand en raad aan de organisatoren en staan in voor geschreven verslagen over het verloop van de wedstrijd. Specifieke informatie is te vinden in de IAAF Richtlijnen voor Technisch Afgevaardigden die kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 113

MEDISCH AFGEVAARDIGDE

De Medisch Afgevaardigde:

- a) heeft het hoogste gezag over alle medische aangelegenheden.
- b) moet zich ervan vergewissen dat er voldoende faciliteiten beschikbaar zijn voor medisch onderzoek, behandeling en spoedverzorging op het (de) wedstrijdterrein(en), en de trainings- en opwarmingsterreinen en dat er medische permanentie kan voorzien worden daar waar de atleten zijn gehuisvest en voor het voorzien en navolgen van de bepalingen van Art. 144.2.
- c) doet onderzoeken en verstrekt medische getuigschriften in overeenstemming met Art.142.4.
- d) heeft de bevoegdheid een atleet uit de wedstrijd te halen voor de wedstrijd, of onmiddellijk te laten stoppen met een proef tijdens de wedstrijd.

Noot (i): De bevoegdheid volgens (c) en (d) kan door de Medisch Afgevaardigde doorgegeven worden aan (of indien er geen Medisch Afgevaardigde werd aangeduid of beschikbaar is, uitgeoefend door) één of meer door de Organisatoren aangeduide en benoemde artsen, die gewoonlijk herkenbaar zijn door middel van een armband, vest of andere karakteristieke kledij. Daar waar de Medisch Afgevaardigde of arts niet onmiddellijk beschikbaar is voor de atleet, kan hij opdracht of aanwijzingen geven aan een officieel of een ander gemachtigd persoon om namens hem op te treden.

Noot (ii): Elke atleet die niet deelnam aan een Loop- of Snelwandewedstrijd of stopte door toepassing van Art. 113(d), wordt in de uitslag aangeduid als respectievelijk DNS en DNF. Elke atleet die geen gevolg geeft aan dergelijke instructie wordt gediskwalificeerd voor deze proef.

Noot (iii): Elke atleet die niet deelnam aan een Kampproef of stopte door toepassing van Art. 113(d) wordt in de uitslag vermeld als DNS als hij geen enkele poging ondernam. Als hij echter pogingen ondernomen heeft, blijven de resultaten van die pogingen behouden en wordt de atleet dienovereenkomstig gerangschikt. Elke atleet die geen gevolg heeft aan dergelijke instructie wordt uitgesloten van verdere deelname aan die proef.

Noot (iv): Elke atleet die niet deelnam aan een Meerkamp of stopte door toepassing van Art. 113(d) wordt in de uitslag vermeld als DNS als hij geen poging ondernomen heeft met de eerste proef te starten. Als hij echter gepoogd heeft te starten met de eerste proef is Art. 200.10 van toepassing., blijven de resultaten van die pogingen behouden en wordt de atleet dienovereenkomstig gerangschikt. Elke atleet die geen gevolg heeft aan dergelijke instructie wordt uitgesloten van verdere deelname aan die proef.

De gezondheid en veiligheid van alle deelnemers in de wedstrijd is een overweging van hoge prioriteit voor de IAAF, andere inrichtende besturen en organisatoren van wedstrijden. De beschikbaarheid van de expertise van een hoog gerespecteerd en gekwalificeerd persoon in de rol van Medisch Afgevaardigde is essentieel om deze sleuteltaken uit te voeren, vooral omdat hij (of diegenen die door hem of de organisatoren gevolmachtigd werden) naast andere taken de verantwoordelijkheid heeft om een atleet uit wedstrijd te halen wanneer dit om medische redenen noodzakelijk wordt geacht. Het is belangrijk te vermelden dat de bevoegdheid van de Medisch Afgevaardigde (of een arts die op zijn verzoek of in zijn plaats handelt) zich uitstrekt tot alle proeven.

Een betrouwbaar communicatiesysteem en –procedures tussen de Medisch Afgevaardigde (en diegenen die gevolmachtigd werden om in zijn plaats te handelen), de Technisch Afgevaardigde en de Competitiedirecteur, in het bijzonder in relatie tot de taken onder c) en d) hierboven, omdat deze een directe invloed hebben op startlijsten, uitslagen en het wedstrijdmanagement, zijn onontbeerlijk.

IAAF - ARTIKEL 114

ANTI-DOPING AFGEVAARDIGDE

De Anti-Doping Afgevaardigde moet zich in verbinding stellen met het Organisatiecomité om zich er van te vergewissen dat gepaste faciliteiten voorhanden zijn voor het uitvoeren van dopingcontrole. Hij/zij is verantwoordelijk voor alles wat de dopingcontrole betreft.

IAAF - ARTIKEL 115

INTERNATIONALE TECHNISCHE OFFICIËLEN (ITO's)

- (1) Indien hij/zij niet vooraf aangeduid werd, moeten de Technische Afgevaardigden een Chef-ITO aanduiden onder de Internationale Technische Officiëlen. Telkens wanneer het mogelijk is, duidt de Chef-ITO in samenspraak met de Technisch Afgevaardigden tenminste één ITO aan voor elke proef van het programma

De ITO is de Scheidsrechter voor elke proef waarvoor hij werd aangeduid.

- (2) Voor de Veldlopen, Wegwedstrijden, Berglopen en Trailwedstrijden moeten de ITO's, als er aangeduid zijn, alle nodige hulp verschaffen aan de organisatoren van de wedstrijd. Zij moeten aanwezig zijn gedurende gans de duur van de wedstrijd waarvoor zij aangeduid werden en moeten zich ervan vergewissen dat de wedstrijd verloopt volgens de Reglementen, de toepasselijke Competitievoorschriften of de beslissingen van de Technische Afgevaardigden. De ITO is Scheidsrechter van elke proef waarvoor hij is aangeduid.

Specifieke informatie is te vinden in de IAAF Richtlijnen voor ITO's die kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 116

INTERNATIONALE SNELWANDELRECHTERS

Voor internationale wedstrijden die ressorteren onder Art. 1.1(a) moeten Snelwandelrechters van IAAF Niveau aangeduid worden.

Noot : De Snelwandelrechters aangeduid voor de wedstrijden volgens Art. 1.1(b), (c), (e), (f), (g) en (j) moeten of van IAAF Niveau of van Continentaal Niveau zijn.

IAAF - ARTIKEL 117

INTERNATIONALE OPMETER VAN WEGWEDSTRIJDEN

Tijdens competities georganiseerd onder Art. 1.1 moet een Internationale Opmeter van Wegwedstrijden aangeduid worden om de omloop van wegwedstrijden, geheel of gedeeltelijk buiten het stadion, te controleren.

De Opmeter moet voorkomen op de IAAF/AIMS-lijst van Internationale Opmeters van Wegwedstrijden met A- of B-brevet.

De omloop moet een hele tijd vooraf gemeten worden.

De Opmeter moet onderzoeken en bevestigen of de omloop conform de IAAF-Reglementen voor wegwedstrijden (Art. 240.2, 240.3 en 230.11 en respectievelijke noten) is.

Hij moet ook de naleving van Art. 260.20 en 260.21 verzekeren in het geval er een Wereldrecord zou gevestigd worden.

Hij/zij moet samenwerken met het Organisatoren voor de omloopregelingen en er zich tijdens de loopwedstrijd van vergewissen dat de omloop die de atleten afleggen dezelfde is als eerder opgemeten en goedgekeurd. Hij/zij moet de Technische Afgevaardigde(n) daarvan een verklaring overhandigen.

IAAF - ARTIKEL 118

INTERNATIONALE STARTER EN INTERNATIONAAL FOTOFINISH JURYLID

Op alle competities georganiseerd onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) in een stadion moeten een Internationale Starter en een Internationaal Fotofinish Jurylid aangeduid worden door de IAAF, door de betrokken Continentale Associatie of het bestuursorgaan.

De Internationale Starter start de loopwedstrijden (en voert iedere andere taak uit) hem opgedragen door de Technisch Afgevaardigde(n) en houdt toezicht op het controleren en de werking van het Start Informatie Systeem.

Het Internationaal Fotofinish Jurylid leidt de handelingen die betrekking hebben op de fotofinish en is Chef-Fotofinish.

Specifieke informatie is te vinden in de IAAF Richtlijnen voor Starters en de IAAF Richtlijnen voor Foto Finish die kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

Het dient opgemerkt dat, waar het Internationaal Fotofinish Jurylid optreedt als Chef-Fotofinish bij die wedstrijden waar hij werd aangeduid en de ITO's optreden als Scheidsrechter, er een duidelijke scheidingslijn loopt tussen de verantwoordelijkheden van de Internationale Starter (IS) en de andere leden van het startteam. Terwijl de IS alle bevoegdheden en taken van de starter overneemt voor alle starts waarvoor hij werd aangeduid, vervangt hij noch dan, noch op enig ander ogenblik de Scheidsrechter voor de starts of heeft hij het gezag om aan deze voorbij te gaan.

IAAF - ARTIKEL 119

JURY VAN BEROEP

Voor alle wedstrijden vermeld in Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) moet een Jury van Beroep aangeduid worden die gewoonlijk bestaat uit 3, 5 of 7 personen.

Een van hen neemt de taak van Voorzitter waar, een andere die van Secretaris. Indien het nodig wordt geacht, mag een Secretaris worden aangeduid die geen deel uitmaakt van de Jury.

In gevallen met een klacht betreffende Art. 230, moet ten minste één lid van de Jury van Beroep deel uitmaken van de actuele lijst van Snelwandelrechters van IAAF (of Continentaal) Niveau.

Leden van de Jury van Beroep mogen niet deelnemen aan de beraadslagingen van de Jury in een geval waar de klacht rechtstreeks of onrechtstreeks invloed heeft op een atle(e)t(e) aangesloten bij hun Nationale Federatie. De voorzitter van de Jury van Beroep moet aan elk lid betrokken bij dit reglement vragen zich terug te trekken indien dit nog niet zou gebeurd zijn. De IAAF of het toepasselijke bestuur moet één of meerdere plaatsvervangers voor de Jury van Beroep aanduiden. Zij nemen de plaats in van de leden van de Jury van Beroep die niet kunnen zetelen in een geval van beroep.

Verder zou een Jury van Beroep moeten aangeduid worden indien de Organisatoren, in het belang van hun wedstrijd, dit wenselijk achten. De taak van de Jury van Beroep bestaat er voornamelijk uit de klachten (zie Art. 146) en alle andere geschillen die in de loop van de wedstrijd voorkomen en haar voorgelegd worden te onderzoeken en een beslissing te treffen.

IAAF - ARTIKEL 120

WEDSTRIJDOFFICIELEN

De Organisatoren van een wedstrijd duiden de Officiëlen aan volgens de regels van het Land waar de wedstrijd georganiseerd wordt en ingeval van wedstrijden georganiseerd volgens Art. 1.1(a), (b), (c), en (f) volgens de Reglementen en Procedures van het toepasselijke bestuur. De in dit artikel vermelde lijst omvat de officiëlen en Juryleden die onmisbaar zijn voor grote Internationale Wedstrijden. Het staat het Organisatiecomité vrij deze lijst te wijzigen als de plaatselijke omstandigheden dit vereisen.

ORGANISATIEOFFICIËLEN

Competitiedirecteur (zie Art. 121).

Wedstrijdleider en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 122).

Technisch Verantwoordelijke en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 123).

Directeur Wedstrijdpresentatie (zie Art. 124).

WEDSTRIJDOFFICIELEN (Juryleden)

Scheidsrechter(s) voor de oproepkamer.

Scheidsrechter(s) voor de loopwedstrijden.

Scheidsrechter(s) voor de kampproeven.

Scheidsrechter(s) voor de meerkampen.

Scheidsrechter(s) voor wedstrijden buiten het stadion.

Scheidsrechter(s) voor Video-opnames

Chef-Jury en een voldoende aantal Juryleden voor de loopwedstrijden (zie Art. 126).

Chef-Jury en een voldoende aantal Juryleden voor elk kampproef (zie Art. 126).

Chef-Jury, een voldoende aantal assistenten en 5 Juryleden voor elke snelwandewedstrijd in het stadion (zie Art. 230).

Chef-Jury, een voldoende aantal assistenten en 8 Juryleden voor elke snelwandewedstrijd buiten het stadion (zie Art. 230).

Andere Snelwandelrechters zoals Secretarissen, Bedieners van het waarschuwbord, enz... (zie Art. 230)

Chef-Commissaris en een voldoende aantal Commissarissen (zie Art. 127).

Chef-Tijdopnemer en een voldoende aantal Juryleden Tijdopnemers (zie Art. 128).

Chef-Jury voor de Fotofinish en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 128 en 165).

Chef-jury voor tijdopname met het Transpondersysteem en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 128 en 165).

Startcoördinator en een voldoende aantal Starters en Terugroepstarters (zie Art. 129).

Hulpstarters (zie Art. 130).

Chef-Rondeteller en een voldoende aantal Rondetellers (zie Art. 131).

Competitiesecretaris en een geschikt aantal assistenten (zie Art. 132).

Verantwoordelijke van het Technisch Informatie Centrum (TIC) en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 132.5).

Chef Terreincommissaris en een voldoende aantal Terreincommissarissen (zie Art. 133).

Bedienaars van de Windmeter (zie Art. 134).

Chef voor de Meetapparatuur (wetenschappelijke meetapparatuur) en een voldoende aantal assistenten (zie Art. 135).

Chef-Jury en een voldoende aantal Juryleden voor de Oproepkamer (zie Art. 136).

Gemachtigde voor de Publiciteit (zie Art. 137)

ANDERE OFFICIELEN

Omroepers.

Statistici.

Artsen.

Stewards voor de atleten, Jury en de Media.

De Scheidsrechters en de Chef-Jury zouden een kenmerkende armband of schildje moeten dragen.

Indien nodig mogen assistenten aangeduid worden. Er moet voor gezorgd worden dat er zich zo weinig mogelijk Officiëlen en andere personen op het Wedstrijdterrein bevinden.

Het aantal officiëlen dat aangeduid wordt op een wedstrijd moet voldoende zijn om ervoor te zorgen dat de gevraagde taken tegelijkertijd correct en efficiënt kunnen uitgevoerd worden en eveneens om voldoende rust te voorzien als de wedstrijd over een lange periode op één enkele dag verloopt of over verschillende opeenvolgende dagen. Maar er moet ook voor gezorgd worden er niet te veel aan te duiden, zodat het wedstrijdterrein niet te rommelig wordt of ondoorgankelijk gemaakt door overbodig personeel. Bij meer en meer wedstrijden worden sommige taken van officiëlen op het terrein “vervangen” door technologie en, tenzij het vanzelf spreekt dat er back-up nodig is, moet dit in overweging worden genomen wanneer officiëlen aangeduid worden.

Een opmerking over veiligheid

Scheidsrechters en wedstrijdofficiëlen tijdens atletiekproeven hebben meerdere belangrijke functies, maar geen enkele is belangrijker dan hun rol om ervoor te zorgen dat de veiligheid van iedere betrokkene verzekerd is. De atletiekarena kan een gevaarlijke plaats zijn. Er wordt met zware en scherpe tuigen gegooid en die vormen een gevaar voor iedereen in hun baan. Atleten die met hoge snelheid op de baan of een aanloop lopen, kunnen zichzelf en anderen verwonden met wie ze botsen. Diegenen die deelnemen aan springproeven landen vaak op een onverwachte of onbedoelde manier. Het weer en andere omstandigheden kunnen atletiekwedstrijden, hetzij tijdelijk, hetzij voor langere periodes, onveilig maken.

Er zijn gevallen geweest waar atleten, officiëlen, fotografen en anderen gewond raakten (soms met dodelijke afloop) bij ongevallen op of naast het wedstrijd- of oefenterreinen. Veel van die verwondingen hadden kunnen voorkomen worden.

Officiëlen moeten zich altijd bewust zijn van de gevaren eigen aan de sport. Zij moeten ten alle tijde op hun hoede zijn en kunnen het zich niet veroorloven verstrooid te zijn. Ongeacht hun plaats als officieel hebben alle officiëlen de verantwoordelijkheid om te doen wat ze kunnen om van de atletiekarena een veiliger plaats te maken. Alle officiëlen moeten altijd en overal op het wedstrijdterrein aan de veiligheid denken en tussenkomen wanneer dit noodzakelijk is om een ongeval te voorkomen, als ze omstandigheden of situaties opmerken die daartoe zouden kunnen leiden. De veiligheid verzekeren is van het allerhoogste belang, zelfs meer dan het strikt navolgen van de wedstrijdreglementen. In het zeldzame geval dat daartussen een conflict ontstaat, moet de bezorgdheid voor de veiligheid de overhand hebben.

IAAF - ARTIKEL 121

COMPETITIEDIRECTEUR

De Competitiedirecteur is verantwoordelijk voor de planning van de Technische Organisatie van een competitie in samenwerking met de Technisch Afgevaardigde(n), indien die er is (zijn). Hij zorgt ervoor dat de planning uitgevoerd wordt en hij lost alle technische problemen op in samenwerking met de Technisch Afgevaardigde(n). Hij leidt de wisselwerking tussen de

verschillende deelnemers aan de competitie en hij moet via een communicatiesysteem in contact staan met alle belangrijke Officiëlen.

IAAF - ARTIKEL 122

WEDSTRIJDLEIDER

De Wedstrijdleider is verantwoordelijk voor het goede verloop van de meeting. Hij moet ervoor zorgen dat alle Officiëlen aanwezig zijn, hij duidt, waar nodig, vervangers aan en laat elke Officieel vervangen die zich niet aan de Reglementen houdt. In samenwerking met de aangeduide Terreincommissaris moet hij ervoor zorgen dat enkel bevoegde personen het Wedstrijdterrein mogen betreden.

Noot : Voor wedstrijden langer dan vier uur of langer dan één dag, is het aanbevolen dat de Wedstrijdleider een voldoende aantal Assistent-Wedstrijdleiders heeft.

DE HOOFDSCHIEDSRECHTER (KBAB – richtlijnen)

- (1) De Scheidsrechter is belast met de leiding van de wedstrijd en is verantwoordelijk voor de goede uitvoering van het programma.
 - (2) Hij gaat, bij afwezigheid van de competitiesecretaris, na of alle officiëlen aanwezig zijn en duidt, indien nodig, plaatsvervangers aan.
 - (3) In samenwerking met de terreinpolitie moet hij erover waken dat slechts de daartoe bevoegde personen tot het middenterrein toegelaten worden.
 - (4) Hij is verantwoordelijk voor de toepassing van het reglement en beslist in alle technische zaken die zich tijdens de wedstrijd voordoen en die blijkbaar niet voorzien zijn in dit reglement.
 - (5) Hij zal slechts beslissen over de rangschikking in een loopwedstrijd als de aankomstrechtters niet tot een beslissing kunnen komen over een plaats of plaatsen.
 - (6) Hij treedt onder geen enkele voorwaarde op als Jurylid of Commissaris.
Hij mag gelijk welke actie of beslissing nemen volgens de reglementen op basis van zijn eigen waarnemingen
 - (7) Hij moet alle resultaten nazien, eventuele problemen oplossen en bij kampproeven toezicht houden bij de opmeting van records.
 - (8) Indien, naar zijn mening, er zich omstandigheden voordoen tijdens de wedstrijd, waarbij de rechtvaardigheid vereist dat een proef opnieuw betwist wordt, is hij gemachtigd de proef ongeldig te verklaren en deze opnieuw te laten betwisten, hetzij op dezelfde dag, hetzij op een later tijdstip, dat hij naar eigen goeddunken bepaalt.
 - (9) Hij heeft de bevoegdheid tijdens een kampproef deze van plaats te veranderen, indien naar zijn mening de omstandigheden deze verplaatsing rechtvaardigen. Zo een wijziging zal echter slechts geschieden nadat een beurtronde volledig afgewerkt is.
- Noot : Noch de windsterkte, noch de verandering van windrichting is een aanvaardbaar argument om van kampplaats te veranderen.

De Wedstrijdleider(s) is (zijn) verantwoordelijk, onder het gezag van de Competitiedirecteur en overeenkomstig de leiding en beslissingen van de Technisch Afgevaardigden, voor alles wat gebeurt op het wedstrijdterrein. In het stadion moet hij zichzelf zodanig opstellen dat hij het hele gebeuren kan overzien en hij de noodzakelijke instructies kan geven. Hij moet beschikken over de volledige lijst van alle aangeduide officiëlen en moet kunnen communiceren met de andere Leidinggevende personen, Scheidsrechters en Chef-Jury's.

In het bijzonder bij wedstrijden die over meerdere dagen plaats vinden, kan het gebeuren dat sommige juryleden niet in staat zijn tijdens de hele competitie te jureren. De Wedstrijdleider moet kunnen beschikken over een reserve van officiëlen waaruit hij om het even welke

vervanging kan aanduiden als dit nodig is. Zelfs als alle officiële nodig voor een proef aanwezig zijn, moet de Wedstrijdleider er zich van vergewissen dat de officiële hun taken correct vervullen en als dit niet zo is, moet hij ze onmiddellijk kunnen vervangen.

Hij moet zich ervan vergewissen dat de Juryleden (en dezen die hen assisteren) het wedstrijdterrein verlaten zodra hun proef afgelopen is of als hun daaruitvolgend werk gedaan is.

IAAF - ARTIKEL 123

DE TECHNISCH VERANTWOORDELIJKE

De Technisch Verantwoordelijke is verantwoordelijk voor de verzekering dat:

- a. Looppiste, aanlopen, werpcirkels, bogen, sectoren, landingzones bij kampproeven en alle materiaal en werptuigen in overeenstemming zijn met de reglementen.
- b. Het plaatsen en verwijderen van materiaal en werptuigen gebeurt volgens het technisch organisatorisch plan voor de wedstrijd zoals dit door de Technisch Afgevaardigde(n) goedgekeurd werd.
- c. De technische uitvoering van de wedstrijdzones in overeenstemming is met bovengenoemd plan.
- d. Controleren en merken van alle persoonlijke werptuigen die tot de wedstrijd toegelaten worden in overeenstemming is met Art. 187.2
- e. Hij het vereiste certificaat in overeenstemming met Art. 148.1 ontvangen heeft.

De Technisch Verantwoordelijke handelt onder het gezag van de Competitiedirecteur of de Wedstrijdleider, maar een ervaren Technisch Verantwoordelijke zal een groot deel van zijn rol opnemen zonder leiding of supervisie. Hij moet steeds bereikbaar zijn. Wanneer een Scheidsrechter of een Chef-Jury van een kampproef vaststelt dat de plaats waar de proef plaats vindt (of plaats zal vinden) moet aangepast of verbeterd worden, moet hij dit doorgeven aan de Wedstrijdleider die de Technisch Verantwoordelijke zal vragen om de noodzakelijke actie te ondernemen. Ook waar een Scheidsrechter meent dat het nodig is van kampplaats te veranderen (Art. 180.20), handelt hij op dezelfde manier via de Wedstrijdleider, die de Technisch Verantwoordelijke zal verzoeken om volgens de wensen van de Scheidsrechter de verandering uit te voeren (of te laten uitvoeren). We moeten daarbij onthouden dat noch de windsterkte, noch de verandering van windrichting voldoende voorwaarde is om van kampplaats te veranderen.

Eens de Competitiedirecteur, of voor internationale wedstrijden, de Technisch Afgevaardigden de lijst met tijdens de wedstrijd gebruikte tuigen heeft goedgekeurd, maakt de Technisch Verantwoordelijke de verschillende tuigen klaar, na ze besteld en ontvangen te hebben. Bij het nazicht moet hij of zijn team zorgvuldig het gewicht controleren en de afmetingen, ook van alle persoonlijke tuigen die toegelaten werden en afgeleverd, zodat ze aan de reglementen voldoen. Hij moet er zich tevens van vergewissen dat Art. 260.17(d) correct en efficiënt nagevolgd wordt wanneer een Record gevestigd wordt.

Met betrekking tot werptuigen werd de informatie voor fabrikanten over de tolerantie van uitrusting die aan organisatoren moet geleverd worden uit de reglementen verwijderd in 2017 en overgebracht naar de documentatie in verband met het certificeringssysteem van de IAAF. Technisch Verantwoordelijken zouden nochtans deze richtlijnen moeten toepassen wanneer ze nieuwe uitrusting van producenten aanvaarden, maar ze moeten geen tuigen afwijzen die voorgelegd of gebruikt worden in de wedstrijd omdat ze niet binnen de tolerantie vallen. In dit opzicht is het minimum gewicht beslissend.

IAAF - ARTIKEL 124

DIRECTEUR WEDSTRIJDPRESENTATIE

De Directeur Wedstrijdpresentatie plant in samenwerking met de Competitiedirecteur de afspraken voor de wedstrijdpresentatie van de competitie met medewerking van de Organisatie en Technisch Afgevaardigde(n) waar en wanneer dit van toepassing is.

Hij moet er zich van vergewissen dat de planning gevolgd wordt, waarbij alle betrokken problemen opgelost worden samen met de Competitiedirecteur en de betrokken Afgevaardigde(n).

Zo moet hij aanwijzingen geven voor de wisselwerking tussen de leden van de wedstrijd-presentatieploeg met wie hij in contact staat door middel van een communicatiesysteem.

Hij zorgt ervoor dat via mededelingen en de beschikbare technologie het publiek informatie krijgt over de atleten die aan elke proef deelnemen, met inbegrip van de startlijst, tussenstanden en eindresultaten. De officiële resultaten (plaatsen, tijden, hoogtes, afstanden en punten) van iedere proef moeten liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de informatie meegedeeld worden.

Bij wedstrijden onder Art. 1.1(a) worden de Engelstalige en Franstalige omroepers aangeduid door de IAAF.

De Directeur Wedstrijdpresentatie (DWP) is niet alleen verantwoordelijk voor de planning, de leiding en de coördinatie van een productie in termen van presentatie van alle activiteiten die op het middenterrein plaats vinden, maar ook om ze te integreren in de show die binnen het stadion aan de kijkers aangeboden wordt. Het uiteindelijke doel van zijn werk is om een informatieve, onderhoudende, levendige en aantrekkelijke productie te creëren van de show die aan de kijkers moet aangeboden worden. Om hierin te slagen, is het belangrijk om over een team te beschikken en de noodzakelijke apparatuur om het werk uit te voeren. De DWP is de persoon die belast is met de coördinatie van de activiteiten van de medewerkers van de wedstrijdpresentatie op en naast het terrein in relatie tot deze rol, met inbegrip van, doch niet uitsluitend, de omroepers, de scorebord- en videobordbedienaars, de audio- en videotechniekers en de officiële voor de Podiumceremonie.

Voor bijna elke competitie is een omroeper van essentieel belang. Hij moet zodanig geplaatst zijn dat hij de wedstrijd op de juiste manier kan volgen en liefst in de nabijheid van, of anders in directe verbinding met de Competitiedirecteur, of, als er een werd aangeduid, de DWP.

Richtlijnen voor wedstrijdpresentatie kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 125

SCHEIDSRECHTERS

1. Een (of meerdere) Scheidsrechter(s) volgens de noodwendigheden moet (moeten) worden aangeduid voor Oproepkamer, loopwedstrijden en kampproeven, meerkampen en voor wedstrijden die buiten het stadion doorgaan. Wanneer van toepassing wordt ook een (of meerdere) Scheidsrechter(s) voor Video-opnames aangeduid. De Scheidsrechters voor loopwedstrijden en wedstrijden buiten het stadion mogen niet raken aan de bevoegdheden van de Chef-Jury van het Snelwandelen. Een Scheidsrechter voor de Loopproeven aangeduid om de starts te overzien, wordt beschouwd als de Scheidsrechter voor de Start.

De Scheidsrechter voor Video-opnames werkt vanuit een Video Controlekamer en staat in verbinding met de andere Scheidsrechters, met wie hij mag overleggen.

Op wedstrijden waar voldoende officiële beschikbaar zijn, zodat meer dan één Scheidsrechter voor de loopwedstrijden werd aangeduid, is het ten stelligste aanbevolen dat één van hen aangeduid wordt als Scheidsrechter voor de starts. Voor alle duidelijkheid, de Scheidsrechter

voor de starts moet in deze omstandigheden alle bevoegdheden van de Scheidsrechter met betrekking tot de start kunnen uitoefenen en hoeft geen verslag uit te brengen aan of te handelen via welke andere Scheidsrechter voor loopwedstrijden dan ook terwijl hij dit doet.

Wanneer evenwel maar één Scheidsrechter werd aangeduid om de loopwedstrijden van een bepaalde competitie te overzien, en rekening houdend met de bevoegdheden waarover hij beschikt, wordt het ten stelligste aanbevolen dat de Scheidsrechter zich tijdens elke start (tenminste voor die wedstrijden met een gehurkte start) opstelt in de startzone, om getuige te zijn van elk mogelijk probleem dat zich zou kunnen voordoen en om elke beslissing te nemen die nodig is om dit op te lossen. Dit verloopt gemakkelijker als er een door de IAAF gecertificeerd Startinformatiesysteem gebruikt wordt.

Als dit niet het geval is, en als de Scheidsrechter geen tijd heeft om zich na de startprocedure op te stellen in het verlengde van de aankomstlijn (zoals bijvoorbeeld bij 100m, 100/110m horden en 200m) en vooropgesteld dat de kans bestaat dat de Scheidsrechter over de aankomstvolgorde moet beslissen, kan het een goede oplossing zijn om de Startcoördinator (die tevens best over een uitgebreide ervaring als starter beschikt) als Scheidsrechter voor de starts aan te duiden.

2. Scheidsrechters zijn verantwoordelijk voor de toepassing van de Reglementen en Voorschriften (en andere voorschriften voor elke specifieke competitie). Ze moeten beslissen over elk protest of bezwaar betreffende het verloop van de wedstrijd en over alle aangelegenheden die tijdens de wedstrijd (inbegrepen de Opwarmingszone, de Oproepkamer en na de wedstrijd tot en met de Podiumceremonie) voordoen en die blijkbaar niet voorzien zijn in deze reglementen (of toepasselijke voorschriften).

De Scheidsrechter mag onder geen enkele voorwaarde optreden als Jurylid of Commissaris, maar mag gelijk welke actie of beslissing nemen volgens de reglementen op basis van zijn eigen waarnemingen en mag een beslissing van een Jurylid herroepen.

Noot: Ten behoeve van dit Artikel en de toepasselijke Voorschriften, met inbegrip van deze inzake reclame, wordt de podiumceremonie als beëindigd beschouwd wanneer alle daaraan verbonden activiteiten (met inbegrip van het nemen van foto's, de ereronde, interactie met het publiek, enz.) voorbij zijn.

Het dient zorgvuldig opgemerkt te worden dat het niet noodzakelijk is dat een Scheidsrechter een verslag ontvangt van een Jurylid of Commissaris om tot een diskwalificatie over te gaan. Hij mag steeds handelen op basis van zijn eigen observaties.

De hierboven vermelde Noot mag zodanig geïnterpreteerd worden dat alle aangelegenheden die gepaard gaan of verband houden met de Podiumceremonie inbegrepen zijn en dat de Scheidsrechter van die wedstrijd er verantwoordelijk voor is. Wanneer podiumceremonies op een andere plaats of op een ander tijdstip gehouden worden, moet het gezond verstand gebruikt worden en wanneer dit nodig is, kan een andere Scheidsrechter als plaatsvervanger optreden als het niet haalbaar is voor de oorspronkelijke Scheidsrechter om de situatie te behandelen.

3. De Scheidsrechters voor de loopwedstrijden en voor de wedstrijden buiten het stadion mogen slechts beslissen over de rangschikking in een loopwedstrijd als de aankomstrechters over een plaats of plaatsen niet tot een beslissing kunnen komen. Zij hebben geen bevoegdheid inzake aangelegenheden die binnen de verantwoordelijkheden van de Chef-Wandelrechter vallen.

De betrokken Scheidsrechter voor de loopwedstrijden heeft de bevoegdheid te beslissen over alle feiten betreffende de starts indien hij niet akkoord gaat met de beslissingen genomen door de Startersploeg, uitgezonderd in de gevallen dat een duidelijke valse start aangetoond werd door een door de IAAF gecertificeerd Startinformatiesysteem, behalve wanneer de Scheidsrechter vaststelde dat de informatie van het systeem blijkbaar niet juist was.

De Scheidsrechter voor de Meerkampen heeft de bevoegdheid over het verloop van de Meerkampcompetitie en over het verloop van de individuele proeven ervan.

4. De betrokken Scheidsrechter moet alle resultaten nazien, eventuele problemen oplossen en bij kampproeven, in samenspraak met de Chef-Jury voor de (elektronische) opmetingen waar die voorzien is, toezicht houden bij de opmeting van records. Na iedere proef moet de ingevulde resultatenlijst ondertekend (of op een andere manier goedgekeurd) door de betrokken Scheidsrechter onmiddellijk afgegeven worden aan de Competitiesecretaris.
5. De toepasselijke Scheidsrechter heeft het recht om elke atleet te waarschuwen of uit te sluiten voor onsportief of onbehoorlijk gedrag of volgens Art. 144, 162.5, 163.14, 163.15(c), 180.5, 180.19, 230.7(d), 230.10(b) of 240.8(h). De waarschuwing moet aan de atleet gemeld worden door hem een gele kaart te tonen, de uitsluiting door hem een rode kaart te tonen.

De waarschuwingen en de uitsluitingen moeten op het wedstrijdresultaat vermeld worden en moeten worden medegedeeld aan de Wedstrijdsecretaris en aan de andere Scheidsrechters.

Bij disciplinaire aangelegenheden is de Scheidsrechter van de Oproepkamer bevoegd van op het Opwarmingsterrein tot aan de wedstrijdzone. In alle andere gevallen is de Scheidsrechter van de proef waaraan de atleet deelneemt, bevoegd.

De bevoegde Scheidsrechter heeft ook het recht, waar dat mogelijk is na overleg met de Competitiedirecteur, om elke persoon die niet deelneemt aan de wedstrijd, maar waarvan de identiteit vastgesteld werd, en die zich op het wedstrijdterrein bevindt en zich op een onsportieve of onbetamelijke wijze gedraagt of bijstand verleent aan atleten, te waarschuwen of te verwijderen.

Noot (i): De Scheidsrechter kan, als de omstandigheden dit rechtvaardigen, een atleet uitsluiten zonder hem eerst een waarschuwing te geven. (Zie ook Noot bij Art. 144.2).

Noot (ii): De Scheidsrechter voor proeven buiten het stadion moet, waar dit haalbaar is (bv. volgens Art. 144, 230.10 of 240.8) voorafgaand aan de uitsluiting een waarschuwing geven. Als tegen de beslissing van de Scheidsrechter geprotesteerd wordt, is Art. 146 van toepassing.

Noot (iii): Wanneer een atleet volgens dit Artikel uitgesloten wordt uit de wedstrijd en de Scheidsrechter er zich van bewust is dat reeds een gele kaart werd gegeven, dan zou er een tweede gele kaart moeten worden getoond, onmiddellijk gevolgd door een rode kaart.

Noot (iv): Wanneer er een gele kaart werd gegeven en de Scheidsrechter er zich niet van bewust dat er een voorafgaande gele kaart werd gegeven, zal dit, eens dit bekend is, dezelfde gevolgen hebben alsof ze werd gegeven samen met een rode kaart. De bevoegde Scheidsrechter moet dan onmiddellijk actie ondernemen om de atleet of zijn ploeg op de hoogte te brengen van de uitsluiting.

Als leidraad en ter verduidelijking bij de manieren waarop kaarten worden getoond en opgetekend, worden zes hoofdzaken onderscheiden:

(1) Gele en rode kaarten kunnen hetzij om disciplinaire redenen gegeven worden (meestal verwijzend naar Art. 125.5 en 145.2), hetzij om technische inbreuken die ernstig genoeg zijn om als onsportief gedrag beschouwd te worden (bijv. het in ernstige mate en duidelijk met opzet hinderen in een loopwedstrijd).

(2) Hoewel het normaal is en het gewoonlijk verwacht wordt dat een gele kaart verstrekt wordt vooraleer een rode te geven, is het voorzien dat in gevallen van uitzonderlijk onsportief of onbehoorlijk gedrag onmiddellijk een rode kaart kan gegeven worden. Het dient opgemerkt dat de atleet in elk geval de mogelijkheid heeft om tegen dergelijke beslissing beroep aan te tekenen bij de Jury van Beroep.

(3) Er zijn ook enkele gevallen waarbij het niet praktisch of zelfs niet logisch is om een gele kaart te geven. De noot bij Art. 144.2 bijvoorbeeld laat specifiek toe om direct een rode kaart te geven

als dit gerechtvaardigd wordt in gevallen voorzien in Art. 144.3(a), zoals het tempo aangeven in loopwedstrijden.

(4) Een soortgelijke situatie kan ook ontstaan wanneer een Scheidsrechter een gele kaart geeft en de atleet daarop zodanig ongepast reageert dat het te rechtvaardigen valt om op dat moment onmiddellijk een rode kaart te geven. Het is daarbij niet noodzakelijk dat er twee volledig verschillende gevallen van ongepast gedrag zijn of dat die op een verschillend tijdstip plaats vinden.

(5) Volgens Noot (iii), zou de Scheidsrechter, zodra hij zich ervan bewust is dat de atleet in kwestie al een gele kaart gekregen heeft tijdens de competitie en hij van plan is om een rode kaart te geven, eerst een tweede gele kaart moeten tonen en daarna de rode kaart. Als een scheidsrechter niet eerst de tweede gele kaart toont, maakt dit hoe dan ook het geven van een rode kaart niet ongeldig.

(6) In gevallen waar een Scheidsrechter zich niet bewust is van een eerder gegeven rode kaart en hij enkel een gele kaart toont, moeten zodra dit bekend wordt de aangepaste stappen ondernomen worden om de atleet zo snel mogelijk te diskwalificeren. Dit gebeurt gewoonlijk doordat de Scheidsrechter de atleet rechtstreeks of via zijn ploeg inlicht.

6. De Scheidsrechter mag op een beslissing (hetzij in eerste instantie, hetzij bij de behandeling van een klacht) terugkomen op basis van om het even welk beschikbaar bewijsmateriaal, vooropgesteld dat de nieuwe beslissing nog kan toegepast worden. Normaal gesproken mag een dergelijk terugkomen op een beslissing slechts tot aan de Podiumceremonie voor de bewuste proef of vóór om het even welke toepasbare beslissing van de Jury van Beroep.

Dit Artikel verduidelijkt dat de Scheidsrechter, net als de Jury van Beroep (zie Art. 146.9), een beslissing mag herroepen en dat hij dit evenzeer kan als het over een beslissing gaat die hij in eerste instantie zelf had genomen of een die genomen werd bij de overweging van een bij hem ingediende klacht. Deze oplossing kan voornamelijk overwogen worden wanneer nieuw bewijsmateriaal snel ter beschikking komt omdat daardoor de nood aan een complexe of ingewikkelde klacht bij de Jury van Beroep kan vermeden worden. Maar let wel op de toepasselijke beperkingen in tijd bij dergelijke herroeping.

7. Indien er zich, naar de mening van de bevoegde Scheidsrechter, omstandigheden voordoen tijdens de wedstrijd waarbij de rechtvaardigheid vereist dat een proef of enig deel van een proef opnieuw zou betwist moeten worden, is hij gemachtigd de proef of enig deel van de proef ongeldig te verklaren en deze opnieuw te laten betwisten hetzij op dezelfde dag hetzij op een later tijdstip dat hij naar eigen goeddunken vastlegt. (Zie ook Art. 146.4 en 163.2)

Er moet door Scheidsrechters en Jury's van Beroep zorgvuldig rekening gehouden worden met het feit dat, behalve in zeer bijzondere omstandigheden, een atleet die een wedstrijd niet uitloopt niet verondersteld wordt door te gaan naar een latere ronde of toegelaten tot een proef die herlopen wordt.

8. Als een atleet met een fysieke beperking deelneemt aan een wedstrijd die valt onder deze Reglementen, kan de betrokken scheidsrechter elk ter zake doend Artikel (met uitzondering van Art. 144.3) dusdanig interpreteren of een variatie erop toelaten om de deelname van die atleet mogelijk te maken, op voorwaarde dat zo'n wijziging de atleet geen enkel voordeel oplevert ten opzichte van andere atleten die aan dezelfde wedstrijd deelnemen. Wanneer er ook maar enige twijfel bestaat of als de beslissing betwist wordt, zal de kwestie voorgelegd worden aan de Jury van Beroep.

Noot: Dit Reglement is niet bedoeld om deelname van gidsen voor atleten met een visuele beperking toe te laten, tenzij dit toegelaten wordt door de bepalingen van een specifieke competitie.

Dit Artikel vergemakkelijkt de deelname van ambulante atleten met een beperking aan atletiekwedstrijden met atleten zonder een beperking. Zo is bijvoorbeeld een atleet met een armamputatie niet in staat om Art. 162.3 strikt toe te passen om bij een gehurkte start beide handen op de grond te plaatsen. Dit Artikel laat een Scheidsrechter voor de Starts toe het Artikel zodanig te interpreteren dat de atleet zijn armstomp op de grond plaatst of dat hij houten blokken of iets dergelijks op de grond achter de startlijn plaatst waarop hij een armstomp plaatst, of in het geval van iemand met een amputatie van de bovenarm die niet in staat is om op om het even welke manier contact te maken met de grond een startpositie te laten innemen zonder contact met de grond.

Het dient echter opgemerkt dat dit Reglement niet toestaat dat gidsen gebruikt worden voor atleten met een visuele handicap bij wedstrijden voor atleten zonder beperking (tenzij dit specifiek toegelaten wordt in de voorschriften voor de competitie in kwestie), noch laat het Scheidsrechters toe de Reglementen zulkdanig te interpreteren dat de essentiële oogpunten van Artikel 144 worden overtreden – in het bijzonder het gebruik van technologieën of apparaten die de drager een voordeel zouden verschaffen (zie Artikels 144.3(c) en 144.3(d) die in het bijzonder het gebruik van prothesen en andere hulpmiddelen behandelen).

In de gevallen waar atleten met een beperking deelnemen aan dezelfde proef op hetzelfde moment als atleten zonder beperking en zij niet onderworpen zijn aan de Reglementen (ofwel omdat de Reglementen daar specifiek in voorzien, ofwel omdat de Scheidsrechter niet in staat is om de reglementen voldoende te kunnen interpreteren in overeenstemming met Art. 125.8) wordt best een aparte uitslag opgemaakt voor die atleten of hun deelname op een andere manier duidelijk aangegeven in de resultaten (zie eveneens Art. 132.3). Hoe dan ook is het altijd nuttig om, zowel op de startlijsten als in de resultaten, de IPC klassificatie aan te geven voor elke paraatleet die deelneemt.

Tijdens kampioenschappen hebben de Chef-Jury van de proef en de Chef-Commissaris het recht om Art. 125.5 toe te passen. Zij moeten dit dan wel melden aan de Scheidsrechter.

IAAF - ARTIKEL 126

JURYLEDEN

Algemeenheden

1. De Chef-Jury van de loopwedstrijden en de Chef-Jury van elke kampproef moeten de taken van de Juryleden coördineren voor hun respectievelijke wedstrijdproeven. Wanneer de Organisatoren niet vooraf de taken van de Jury verdeeld hebben, moet dit gedaan worden door de genoemde Chefs.
2. Juryleden kunnen elke oorspronkelijk door hen genomen beslissing herroepen als die bij vergissing werd genomen, vooropgesteld dat de nieuwe beslissing nog kan toegepast worden. In elk ander geval, of wanneer reeds een beslissing genomen werd door een Scheidsrechter of door de Jury van Beroep, moeten ze alle beschikbare informatie doorgeven aan de Scheidsrechter.

Loopwedstrijden en wegwedstrijden die aankomen op de piste

3. De Aankomstrechters, die zich allen aan dezelfde kant van de looppiste moeten opstellen, beslissen over de volgorde van de aankomst. Indien ze niet tot een beslissing kunnen komen, moeten zij het geschil voorleggen aan de Scheidsrechter, die zal beslissen.

Noot : De Aankomstrechters zouden zich op ten minste 5m en in het verlengde van de aankomstlijn moeten plaatsen en zouden zich op een trapvormig verhoog moeten opstellen.

Kampproeven

4. In de kampproeven moeten de Juryleden alle pogingen van de atleten beoordelen en noteren en de geldige pogingen opmeten. Bij hoog- en polsstokspringen moeten de hoogten nauwkeurig worden opgemeten telkens als de lat wordt verhoogd, vooral als het gaat om een recordpoging. Ten minste twee Juryleden zouden alle pogingen moeten optekenen en vergelijken na elke beurtronde.

Het aangestelde Jurylid moet, door middel van het heffen van een witte of rode vlag, de geldigheid of ongeldigheid van een poging aanduiden.

Tenzij een Jurylid er zeker van is dat er een inbreuk op de Reglementen gebeurde, geeft hij bij enige twijfel gewoonlijk het voordeel aan de atleet, beslist dat de poging geldig is en steekt een witte vlag op. Wanneer echter een Video-Scheidsrechter aangeduid is die toegang heeft tot beeldmateriaal van de kampproeven bestaat de mogelijkheid voor het Jurylid om in geval van enige twijfel in samenwerking met de Scheidsrechter op het terrein het opsteken van de witte of rode vlag uit te stellen tot het moment dat hij het advies van de Video-Scheidsrechter gevraagd heeft – waarbij er steeds moet voor gezorgd worden dat ofwel het merkteken intact blijft, ofwel de poging opgemeten wordt als ze geldig is. Een tweede mogelijkheid is dat het Jurylid, als hij oprecht twijfelt, eerst de rode vlag opsteekt, ervoor zorgt dat het merkteken behouden blijft of dat de poging opgemeten wordt en dan pas het advies van de Video-Scheidsrechter vraagt.

Het wordt aanbevolen dat er voor elke kampproef slechts één set witte en rode vlaggen wordt gebruikt om de mogelijkheid tot verwarring over de geldigheid van de pogingen te beperken. Er wordt algemeen aangenomen dat het nooit nodig is om meer dan één set vlaggen te gebruiken bij een springproef. Waar geen duidelijk scorebord aanwezig is om de windmeting aan te geven bij Horizontale Sprongen wordt best een of andere vorm van aanduiding zonder vlaggen gebruikt om een te hoge waarde aan te geven.

In het geval van werpproeven, wat betreft:

- (a) aanwijzingen van andere juryleden aan de cirkel naar het Jurylid met de vlaggen dat een overtreding werd begaan, verdient het aanbeveling om iets anders dan vlaggen te gebruiken om dit aan te duiden, zoals een kleine rode kaart in de hand van het jurylid;
- (b) het neerkomen van een tuig op of buiten de sectorlijn, verdient het aanbeveling om iets anders dan vlaggen te gebruiken om dit aan te duiden, zoals een uitgestrekte arm van het jurylid evenwijdig met de grond;
- (c) een beoordeling bij het speerwerpen dat de metalen punt de grond niet geraakt heeft voor enig ander deel van de speer, verdient het aanbeveling om iets anders dan vlaggen te gebruiken om dit aan te duiden, zoals een duwende beweging met de open hand van het jurylid in de richting van de grond.

IAAF - ARTIKEL 127

COMMISSARISSSEN (loop- en snelwandelwedstrijden)

1. De Commissarissen zijn de assistenten van de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden. Zij hebben geen enkel eindbeslissingsrecht.
2. Een Commissaris moet op de plaats staan die de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden aanwijst om de wedstrijd van dichtbij te volgen en moet bij het vaststellen van een fout of overtreding van de reglementen (andere dan Art. 230.2) door een atleet of ander persoon, onmiddellijk de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden schriftelijk op de hoogte brengen.
3. Elke dergelijke overtreding van de Reglementen moet aan de betrokken Scheidsrechter meegedeeld worden door het heffen van een gele vlag of door ieder ander betrouwbaar middel, goedgekeurd door de Technisch Afgevaardigde(n).

4. Een voldoende aantal Commissarissen moet aangeduid worden om toezicht te kunnen uitoefenen op de wisselpunten bij estafettewedstrijden.

Noot (i): Indien een Commissaris vaststelt dat een atleet buiten zijn baan loopt of dat de estafettestok wordt gewisseld buiten de estafettezone, moet hij onmiddellijk de plaats waar de fout begaan werd op de looppiste merken door middel van geschikt materiaal of er een gelijkende notitie van maken op papier of digitaal.

Noot (ii): De Commissaris(sen) moet(en) elke inbreuk van de reglementen aan de Scheidsrechter melden, zelfs als een atl(e)t(e) (of ploeg bij estafettewedstrijden) de wedstrijd niet beëindigt.

De Chef-Commissaris (zie Art. 120) is de assistent van de Scheidsrechter voor de loopproeven en duidt de plaatsen aan en coördineert het werk en de meldingen van elke Commissaris. Kaarten die kunnen gedownload worden van de website van de IAAF geven advies over de plaatsen waar de Commissarissen (steeds afhankelijk van het beschikbare aantal) best geplaatst worden voor de verschillende loopwedstrijden. Vanzelfsprekend geven de kaarten slechts één mogelijkheid weer. Het is aan de Wedstrijdleader om, in samenspraak met de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden, het aangewezen aantal Commissarissen te kiezen naargelang het niveau van de wedstrijd, het aantal deelnemers en het aantal beschikbare officiële.

Aangeven van een overtreding

Wanneer de wedstrijden plaatsvinden op een kunststofpiste, was het gangbare praktijk om de Commissarissen plakband te geven om een merkteken aan te brengen op de piste waar een overtreding gebeurde – alhoewel de Reglementen (zie noot (i) hierboven) nu erkennen dat dit anders kan en vaak ook op andere manieren gedaan wordt.

Merk op dat het verzuimen van het melden van een overtreding op een bepaalde manier (of helemaal niet) niet belet dat een geldige diskwalificatie kan gebeuren.

Het is belangrijk dat Commissarissen alle gevallen “melden” waarvan ze menen dat de Reglementen werden overtreden, zelfs als de atleet of ploeg de wedstrijd niet beëindigt.

IAAF - ARTIKEL 128

TIJDOPNEMERS, JURYLEDEN VOOR DE FOTOFINISH EN TRANSPONDERTIJDOPNAME

1. Voor de handgestopte tijdopname moet, volgens het aantal atleten, een voldoende aantal Tijdopnemers aangeduid worden. Een van hen fungeert als Chef-Tijdopnemer en verdeelt de taken onder de andere Tijdopnemers. Wanneer een volautomatisch fotofinishapparaat of Transpondertijdopname in gebruik is, worden deze Tijdopnemers “reserve Tijdopnemers”.
2. De Tijdopnemers, Fotofinish- en Transpondertijdopnameofficiële moeten werken volgens de bepalingen van Art. 165.
3. Wanneer een volautomatische tijdopname- en Fotofinishsysteem wordt gebruikt, moeten een Chef-Jury voor de Fotofinish en een voldoende aantal assistenten aangeduid worden.
4. Wanneer er een Transpondertijdopnamesysteem gebruikt wordt, moet er een chef-jury voor het Transpondertijdopnamesysteem en een voldoende aantal assistenten aangeduid worden.

De Richtlijnen voor het opnemen van Handtijden kan gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 129

STARTCOÖRDINATOR, STARTER EN TERUGGROEPSTARTERS

1. De Startcoördinator is verantwoordelijk voor volgende taken:
 - a) Verdelen van de taken tussen de Juryleden van de startploeg. In het geval van competities onder Art. 1.1(a), en Continentale Kampioenschappen of Spelen is de beslissing welke nummers toegewezen worden aan de Internationale Starters echter de verantwoordelijkheid van de Technisch Afgevaardigde(n).
 - b) Superviseren van de taken die door ieder lid van de startploeg moeten uitgevoerd worden.
 - c) Inlichten van de Starter dat alles in orde is om de startprocedure te beginnen na het toepasselijk bevel ontvangen te hebben van de competitiedirecteur (bijvoorbeeld dat de Aankomstrechters, de Tijdopnemers, de Fotofinish-Juryleden, de Chef-Jury voor de Transponder tijdopname en de Bedienaar van de Windmeter klaar zijn).
 - d) Optreden als tussenpersoon tussen het technisch personeel van de tijdsregistratieapparatuur en de Juryleden.
 - e) Bijhouden van alle documenten betreffende de startprocedure met inbegrip van die documenten die de reactietijden vermelden en/of de beelden die valse starts aanduiden indien ze beschikbaar zijn.
 - f) Nagaan of in navolging van alle regels onder Art. 162.8 of 200.8(c) de procedure zoals beschreven in Art. 162.9 gevolgd wordt.

Alle leden van het startteam moeten goed geïnformeerd zijn over de Reglementen en hoe ze moeten geïnterpreteerd worden. Het team moet ook duidelijk weten welke procedures het zal volgen om de Reglementen toe te passen, zodat de wedstrijden zonder vertraging kunnen doorgaan. Ze moeten een goed begrip hebben van de respectievelijke taken en de rol van elk lid van het team, in het bijzonder van de Starter en de Scheidsrechter voor de Starts.

2. De Starter heeft de volledige controle over de atleten op hun startplaatsen. Wanneer een Startinformatiesysteem gebruikt wordt als ondersteuning bij een geknielde start is Art. 162.6 van toepassing.

De voornaamste verantwoordelijkheid van de Starter (en van de Teruggroepstarters) is om in te staan voor een faire en billijke start voor alle deelnemers.

3. De Starter moet zich zo plaatsen dat hij gedurende gans de startprocedure een goed zicht heeft op alle atleten. Het is aanbevolen, zeker voor de loopwedstrijden met verschoven startlijnen in banen, dat luidsprekers in elke baan gebruikt worden om de startbevelen, de start, en alle teruggroepsignalen op hetzelfde ogenblik door te geven aan de atleten.

Noot: De Starter moet zich zodanig opstellen dat hij de atleten ziet onder een scherpe gezichtshoek. Voor de loopwedstrijden met geknielde start is het noodzakelijk dat hij zich zo opstelt dat hij er zich kan van vergewissen dat alle atleten stil zitten in de “Klaar”-houding vóór het revolverschot of het signaal van een startapparaat (al deze startapparaten worden verder omschreven als “revolvers” in de reglementen). Wanneer geen luidsprekerssysteem gebruikt wordt voor loopwedstrijden met verschoven startlijnen, moet de Starter zich zo opstellen dat de afstand tussen hem en elke atleet ongeveer gelijk is. Waar de Starter zich niet op een dergelijke plaats kan opstellen, moet de revolver daar geplaatst en afgevuurd kunnen worden door middel van een elektrisch contact.

De bevelen van de starter moeten duidelijk zijn en verstaanbaar voor alle atleten, maar, tenzij hij een heel eind van de atleten verwijderd is en niet beschikt over een luidsprekersysteem, vermijdt hij best om te schreeuwen bij het geven van de bevelen.

4. Bij alle loopwedstrijden moeten één of meerdere Terugroepstarters aangeduid worden om de Starter te helpen.
Noot : Voor afstanden van 200m, 400m, 400m horden, 4x100m, 4x200m, Medley aflossing en 4x400m aflossingen moeten ten minste twee Terugroepstarters voorzien zijn.
5. De Terugroepstarters moeten zich zo opstellen dat zij de hun aangewezen atleten kunnen zien.
6. De Starter en elke Terugroepstarter moet de wedstrijd terugroepen of onderbreken wanneer een inbreuk op de Reglementen werd waargenomen. Na een teruggeroepen of een onderbroken start, moet de Terugroepstarter zijn waarnemingen meedelen aan de Starter die beslist of er een waarschuwing moet gegeven worden en aan welke atleet (zie ook Art. 162.7 en 162.10).
7. Beslissing tot waarschuwen of uitsluiten zoals bepaald in Art. 162.7, 162.8 en 200.8(c) kan enkel door de starter genomen worden. (Zie ook Art. 125.3)

Er moet rekening gehouden worden met Art. 125.3 bij het interpreteren van zowel dit Artikel als Art. 162 omdat het in feite zowel de Starter als de Scheidsrechter verantwoordelijk voor de starts zijn die kunnen bepalen of een start op een faire manier gebeurt. Anderzijds heeft een terugroepstarter niet deze bevoegdheid en hoewel hij een start kan terugschieten, kan hij daarna niet eenzijdig optreden en moet hij enkel zijn bevindingen melden aan de Starter.

De IAAF Richtlijnen voor de Start kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

Als er geen Scheidsrechter voor de start aangeduid is, heeft de Starter het recht om Art. 125.5 toe te passen. Hij moet dit dan wel melden aan de Scheidsrechter.

IAAF - ARTIKEL 130

HULPSTARTERS

1. De Hulpstarters moeten erop toezien dat de atleten in de juiste reeks of loopwedstrijd deelnemen en dat de startnummers op de juiste wijze gedragen worden.
2. Zij plaatsen de atleten in de juiste baan of aangewezen plaats, zij verzamelen de atleten achter een verzamellijn op drie meter achter de startlijn (bij vertrek achter meerdere startlijnen evenredig verdeeld over elke startlijn) en zodra de lopers hun plaatsen ingenomen hebben, moeten de Hulpstarters een teken geven aan de Starter dat alles gereed is. Als er opnieuw moet gestart worden, verzamelen zij de atleten opnieuw.
3. De Hulpstarters moeten er zich van vergewissen dat de estafettestok in het bezit is van de eerste lopers in een estafeteloopwedstrijd.
4. Zodra de Starter de atleten naar hun plaats heeft geroepen, moeten de Hulpstarters erop toezien dat Art.162.3 en 162.4 worden nageleefd.
5. In geval van een valse start moeten de Hulpstarters handelen volgens Art.162.9.

IAAF - ARTIKEL 131

RONDETELLERS

1. De Rondetellers moeten aantekeningen bijhouden van de door alle atleten gelopen ronden, in loopwedstrijden over afstanden boven de 1500m. Speciaal bij wedstrijden over 5000m of meer en bij snelwandewedstrijden moeten, onder leiding van de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden, een aantal Rondetellers aangeduid worden die op de rondetelkaarten de tijden per ronde (medegedeeld door een officiële Tijdopnemer) van de atleten noteren, waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Geen Rondeteller mag meer dan vier atleten (zes bij het snelwandelen) volgen.
In plaats van een manuele rondetelling mag ook een computergestuurd systeem gebruikt worden waarbij elke atleet een antwoordzender draagt.
2. Een Rondeteller is verantwoordelijk voor het bijhouden van een bord dat de nog af te leggen ronden aangeeft. Dit bord moet gewijzigd worden telkens de leider van de loopwedstrijd in de rechte lijn naar de aankomst toe komt. Bovendien moeten indien nodig aan de atleten die gedubbeld of bijna gedubbeld zijn, manuele aanduidingen gegeven worden.
De laatste ronde moet voor iedere atleet aangekondigd worden door het luiden van een bel.

Richtlijnen voor het noteren van het aantal ronden kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 132

COMPETITIESECRETARIS, TECHNISCH INFORMATIE CENTRUM (TIC)

1. De Competitiesecretaris moet de resultaten van elke proef verzamelen waarvan de details hem moeten bezorgd worden door de Scheidsrechter(s), de Chef-Tijdopnemer, de Chef-Jury van de Fotofinish of van de Transpondertijdopname en de Bedienaar van de Windmeter. Hij moet onmiddellijk deze inlichtingen doorgeven aan de Omroeper en bezorgt daarna de officiële uitslag aan de Competitiedirecteur.
Indien een informaticasysteem gebruikt wordt voor de resultatenverwerking, moet de operator bij elke kampproef ervoor zorgen dat de volledige resultaten in het systeem ingevoerd worden. De resultaten van de loopwedstrijden moeten ingevoerd worden onder leiding van de Chef-Jury van de Fotofinish of van de Transponder tijdopname. De Omroeper en de Competitiedirecteur moeten toegang hebben tot de resultaten via een computer.
2. Bij proeven waaraan atleten deelnemen met verschillende specificaties (zoals het gewicht van het werptuig of de hoogte van de horden) zouden de desbetreffende verschillen duidelijk moeten aangegeven worden in de uitslagen of zou voor elke categorie een aparte uitslag moeten opgemaakt worden.
3. Waar de toepasselijke Voorschriften voor wedstrijden andere dan deze onder Art. 1.1(a) de gelijktijdige deelname toelaten van atleten
 - (a) die aan de wedstrijd deelnemen met de hulp van een ander persoon, d.w.z. een gids; of
 - (b) die een mechanisch hulpmiddel gebruiken dat niet toegelaten wordt door Art. 144.3(d);moeten hun resultaten apart opgemaakt worden en waar van toepassing hun IPC-classificatie vermeld.
4. De volgende afkortingen zouden moeten gebruikt worden bij de voorbereiding van de startlijsten en de resultaten waar van toepassing:
Niet gestart (Did not start) – DNS
Niet aangekomen (Did not finish) – DNF (Loop- of Snelwandelproeven)
Geen geldige poging opgetekend (No valid trial recorded) – NM
Gediskwalificeerd (Disqualified) – DQ (gevolgd door het toepasselijke Artikelnummer)

Geldige poging bij hoogspringen of polsstokspringen – “O”

Ongeldige poging – “X”

Verzaking/Overgeslagen poging – “– “

Opgave bij Kampproeven of Meerkampproeven (Retired from competition) – r

Geplaatst op basis van plaats bij loopwedstrijden – Q

Geplaatst op basis van tijd bij loopwedstrijden – q

Geplaatst na het bereiken van de kwalificatienorm bij kampproeven – Q

Geplaatst zonder de kwalificatienorm bereikt te hebben bij kampproeven – q

Toegelaten tot de volgende ronde na beslissing van de Scheidsrechter – qR

Toegelaten tot de volgende ronde na beslissing van de Jury van Beroep – qJ

Gebogen knie (Snelwandelen) – “>”

Contactverlies (Snelwandelen) – “~”

Gele Kaart (Yellow Card) – YC

Tweede Gele Kaart – YRC

Rode Kaart (Red Card) – RC

Wanneer een atleet gediskwalificeerd wordt voor een proef wegens een inbreuk op de Reglementen, moet in de officiële uitslag vermeld worden welk Artikel werd overtreden.

Wanneer een atleet gediskwalificeerd wordt voor een proef wegens onsportief of onbetamelijk gedrag moet in de officiële uitslag vermeld worden welke redenen aan de basis liggen van deze diskwalificatie.

Art. 132.2-4 zijn vanaf 2015 opgenomen om de procedures en het gebruik van terminologie in gewone situaties te standaardiseren in startlijsten en uitslagen. Art. 132.2 en 132.3 erkennen de niet ongebruikelijke situatie in heel wat competities onder het topniveau (en zelfs bij enkele competities van topniveau) waar atleten van verschillende leeftijden en met para classificaties aan dezelfde wedstrijden deelnemen. Deze Artikels bevestigen dat dit kan aanvaard worden, zowel als een middel om te voorzien in de vereiste van een minimaal deelnemersaantal, zelfs wat betreft de doeleinden van Art. 260.1, als voor het plannen hoe de resultaten best voorgelegd worden.

Aangezien diskwalificaties kunnen gebeuren om zowel technische als disciplinaire redenen is het zeer belangrijk dat de reden voor een diskwalificatie altijd aangegeven wordt in de uitslagen. Dit wordt bereikt door steeds het Artikel te vermelden volgens hetwelk de atleet werd gediskwalificeerd naast het symbool DQ.

5. De inrichting van een Technisch Informatie Centrum (TIC) is verplicht voor de wedstrijden onder Art. 1.1.(a), (b), (c), (f), en (g) en wordt aangeraden voor alle andere competities langer dan één dag. De hoofdtaak van het TIC is de communicatie te vergemakkelijken tussen de delegaties van elke ploeg, de organisatoren, de Technische Afgevaardigden en de wedstrijdadministratie, en dit wat de technische en andere aangelegenheden i.v.m. de wedstrijd betreft.

Een efficiënt geleid Technisch InformatieCentrum helpt aanzienlijk bij het afleveren van een competitie van hoog niveau. De Chef van het TIC heeft liefst een uitstekende kennis van de Reglementen en, even belangrijk, van de specifieke richtlijnen voor de specifieke competitie.

De werktijden van het TIC zouden dezelfde moeten zijn als de uren van de wedstrijd plus een tijdsperiode voor en na wanneer behoefte ontstaat tot interactie tussen de verschillende partijen, in het bijzonder tussen de ploegafgevaardigden en de Organisatoren. Bij grotere wedstrijden is het gebruikelijk, doch niet noodzakelijk om “afdelingen” van het TIC (soms Sport Informatie Desk genoemd) op de belangrijkste verblijfplaatsen van de atleten te voorzien. Wanneer dit het geval is, moet er een uitstekende communicatie zijn tussen de SID(s) en het TIC.

Omdat de werktijden van de SID(s) en het TIC lang kunnen zijn, is het nodig dat de Chef van het TIC over verschillende assistenten beschikt die in ploegen moeten werken.

Terwijl sommige taken van het TIC voorzien zijn in de Wedstrijdreglementen (zie bijv. Art. 132, 146.3 en 146.7) worden andere uiteengezet in de Richtlijnen voor elke competitie en in wedstrijddocumenten zoals team handboeken enz.

IAAF - ARTIKEL 133

TERREINCOMMISSARIS

De Terreincommissaris is belast met de controle op het wedstrijdterrein. Hij mag geen andere personen dan Officiële en verzamelde atleten voor deelname of andere toegelaten personen met een geldige accreditatie toestaan het terrein te betreden en er te blijven.

De taak van de Terreincommissaris bestaat erin de toegang tot het wedstrijdterrein te regelen tijdens de voorbereiding onmiddellijk voor de wedstrijd en terwijl de wedstrijd bezig is. Hij werkt meestal volgens het door de Competitiedirecteur opgestelde schema en ontvangt zijn instructies met betrekking tot zaken die een onmiddellijke aanpak vereisen van de Wedstrijdleader. Dienovereenkomstig zal hij:

(a) de controle over de ingangen in het stadion van de atleten, officiële en medewerkers op het terrein, onderhoudspersoneel, geaccrediteerde persfotografen en de TV-ploegen beheren. Voor elke competitie wordt het aantal dergelijke accreditaties voor het middenterrein op voorhand afgesproken en al deze personen moeten een speciaal herkenningsteken dragen;

(b) de controle op het punt waar de atleten het wedstrijdterrein na afloop van hun proef verlaten (meestal voor langere wedstrijden in de Gemengde Zone en/of het gebied waar de controle na de wedstrijd gebeurt) beheren;

(c) verzekeren dat het uitzicht op de wedstrijdplaatsen altijd zo goed mogelijk is voor de toeschouwers en voor de televisie. Hij is onmiddellijk verantwoording verschuldigd aan de Wedstrijdleader die in staat moet zijn om hem te contacteren op om het even welk moment als de nood zich voordoet.

Om de Terreincommissaris en zijn team te helpen bij hun werk is het de gewoonte dat die personen die toegang hebben tot het wedstrijdterrein, met uitzondering van de atleten, duidelijk onderscheiden kunnen worden door middel van een speciaal borstnummer of accreditatiekaart of een onderscheidend uniform.

De organiserende vereniging is verantwoordelijk voor het vrijhouden van het wedstrijdterrein (looppiste, kampplaatsen, middenterrein).

IAAF - ARTIKEL 134

BEDIENAAR VAN DE WINDMETER

De Bedienaar van de Windmeter meet de windsnelheid op in de looprichting bij de proeven waarvoor hij aangeduid werd en noteert het verkregen resultaat en na dit te hebben ondertekend, geeft hij deze gegevens door aan de Competitie-Secretaris.

Alhoewel het in de praktijk gebeurt dat de Bedienaar van de Windmeter, de Technisch Verantwoordelijke of een jurylid van de fotofinish in feite de windmeter op de juiste plaats installeert, is het uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de betrokken Scheidsrechter om te controleren dat dit is gebeurd in overeenstemming met de Reglementen (zie Art. 163.10 en 184.11).

Het weze opgemerkt dat in het bijzonder bij Loopwedstrijden de windmeter op afstand bediend kan worden. In deze gevallen is hij bijna altijd verbonden met de fotofinish en het “systeem” van

resultatenverwerking, zodat een Bedienaar van de Windmeter niet nodig is en zijn taken bijvoorbeeld door iemand van het fotofinish-team kunnen vervuld worden.

IAAF - ARTIKEL 135

AANGESTELDE VOOR OPMETINGEN (WETENSCHAPPELIJK)

Één Chef-Jury en één of meerdere assistenten, verantwoordelijk voor de (wetenschappelijke) opmetingen, moeten worden aangeduid zodra er elektronische of video afstandsopmeting, of een ander wetenschappelijke opmetingapparaat gebruikt wordt.

Hij moet voor aanvang van de meeting contact nemen met het bedieningspersoneel en zich de werking van de toestellen eigen maken.

Hij moet voor aanvang van elke wedstrijd toezien op de correcte plaatsing van de meettoestellen, rekening houdend met de eisen van de fabrikant en het ijkkantoor.

Om zich te vergewissen dat de uitrusting juist werkt, moet hij, voor en na iedere proef, een reeks opmetingen laten uitvoeren onder zijn leiding in samenwerking met de Juryleden en onder de supervisie van de Scheidsrechter die de overeenkomst bevestigen met de resultaten van de opmetingen met een geijkte en gecontroleerde stalen meetband. Er moet een gelijkvormigheidsformulier verstrekt worden dat ondertekend moet worden door allen die betrokken zijn bij de controle en dat bij de uitslagenbundel gevoegd dient te worden.

Gedurende de wedstrijd blijft hij verantwoordelijk voor de opmetingen. Hij moet de Scheidsrechter de nauwkeurigheid van de apparatuur bevestigen.

Wanneer materiaal voor elektronische of video afstandsmeting wordt gebruikt, wordt een Chef-Jury aangesteld als officieel verantwoordelijk voor de opmeting op dezelfde manier als gebeurt met fotofinish- of transpondertijdopname. In het geval van video-opmeting zal van de Chef-Jury voor de Opmeting verwacht worden dat hij een actievare en praktijkgerichte taak zal opnemen tijdens de proef dan het geval zou zijn met volledige elektronische afstandsmeting op het terrein. Dit houdt in het bijzonder in dat ervoor gezorgd wordt dat een aangepast communicatiesysteem aanwezig is tussen de Juryleden op het terrein en de Juryleden die de video-opmeting ondernemen om ervoor te zorgen dat elke opmeting correct gebeurt en dat in het geval van horizontale Sprongen het merkteken niet weggeharkt wordt vooraleer bevestigd werd dat er een beeld is gemaakt.

Of het nu de Chef-Jury voor de Opmeting is, die verantwoordelijk is om ervoor te zorgen dat de video-opmeting correct is, of een ander Jurylid, hij moet in het bijzonder nauwgezet te werk gaan om ervoor te zorgen dat het de huidige poging is en niet een vorige die opgemeten wordt.

IAAF - ARTIKEL 136

JURYLEDEN IN DE OPROEPKAMER

De Chef-Jury van de Oproepkamer moet:

- (a) in samenwerking met de Competitie Directeur een schema voor de Oproepkamer voorbereiden en publiceren met daarin voor elke proef minstens de eerste en laatste aanmeldingstijden voor elke Oproepkamer die gebruikt wordt en de tijd waarop de atleten zullen vertrekken vanuit de (laatste) Oproepkamer naar de wedstrijdzone.
- (b) toezicht houden op de overgang tussen het Opwarmingsterrein en het wedstrijdterrein om er zeker van te zijn dat de atleten, na controle in de oproepkamer, aanwezig en klaar zijn op de wedstrijdzone op het geprogrammeerde uur van hun wedstrijdproef.

Juryleden aangeduid voor de oproepkamer moeten ervoor zorgen dat de atleten het officiële nationale uniform of dat van hun vereniging dragen zoals aangenomen werd door hun Nationale

Federatie, dat Neutrale Atleten de door de IAAF goedgekeurde uniforme kledij dragen, dat de startnummers correct gedragen worden en dat ze overeenkomen met de startlijsten, dat de sportschoenen, het aantal en de afmetingen van de pinnen, de publiciteit op de kledij en op de sporttas van de atleten in overeenstemming zijn met de Reglementen en toepasselijke Voorschriften en dat alle niet toegelaten materieel niet op het wedstrijdterrein komt. De Juryleden moeten alle onopgeloste kwesties en ontstane problemen doorverwijzen naar de Scheidsrechter van de Oproepkamer.

Een goed gestructureerde en efficiënt beheerde Oproepkamer is van fundamenteel belang voor het welslagen van een competitie. Het plannen om ervoor te zorgen dat er voldoende plaats zal zijn op het moment dat de Oproepkamer op haar grootste capaciteit werkt, hoeveel oproepkamers (en onderverdelingen in elk daarvan) nodig zijn en een betrouwbaar communicatiesysteem met de andere officiële en om de atleten op de hoogte te brengen wanneer ze zich moeten aanmelden vanuit de Opwarmingszone zijn altijd van groot belang.

Andere overwegingen wisselen afhankelijk van het type competitie en het aantal controles dat beslist werd die er ondernomen zullen worden in de Oproepkamer. Zo is het bijvoorbeeld onwaarschijnlijk dat op de meeste schoolwedstrijden controle op publiciteit op schooluniformen een punt zal zijn, terwijl controle op de lengte van de spikes om de topplaat van de piste te beschermen dit wel zal zijn. Het is van belang dat bij het proces van de planning bepaald wordt welke controles zullen uitgevoerd worden en dit zou bij voorkeur op voorhand met de atleten en de ploegen gecommuniceerd moeten worden om stress en verwarring vlak voor de wedstrijd te vermijden.

De Juryleden van de Oproepkamer moeten zich ervan vergewissen dat de atleten in de juiste reeks, loopwedstrijd of groep zitten en dat zij tijdig vertrekken naar het wedstrijdterrein in overeenstemming met het schema van de Oproepkamer. Waar mogelijk wordt het schema best voorafgaand aan het begin van elke wedstrijddag ter beschikking gesteld van de atleten en ploegen.

IAAF - ARTIKEL 137

PUBLICITEITSCOMMISSARIS

De Publiciteitscommissaris (indien aangeduid) moet de geldende IAAF-Reglementen en voorschriften betreffende de publiciteit controleren en laten toepassen en moet alle onopgeloste kwesties en ontstane problemen in de Oproepkamer oplossen in samenwerking met de Scheidsrechter van de Oproepkamer.

DEEL II – ALGEMENE WEDSTRIJDREGLEMENTEN

IAAF - ARTIKEL 140

DE ATLETIEKINSTALLATIE

Elke vaste en uniforme bedekking, conform de specificaties in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities" betreffende de atletiekinstallaties, mag voor het uitoefenen van atletiek gebruikt worden.

De outdoorwedstrijden die doorgaan onder Art. 1.1(a) mogen enkel doorgaan op installaties die een geldige Klasse 1 homologatiecertificaat van de IAAF bezitten. Het wordt aanbevolen wanneer dergelijke banen beschikbaar zijn, dat ook de outdoorwedstrijden onder Art.1.1(b) tot (j) er georganiseerd worden.

Voor stadions waarin competities volgens Art. 1.1(b) tot (j) voorzien zijn, is een Klasse 2 certificaat vereist waaruit blijkt dat de afmetingen van de piste, de belijning van de piste, de installaties en het wedstrijdterrein conform de richtlijnen van de IAAF zijn.

Noot (i) *Het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities", verkrijgbaar op het IAAF Secretariaat, bevat alle gedetailleerde technische specificaties betreffende een atletiekstadion, plannen en constructie, diagrammen, afmetingen en markeringen.*

Noot (ii) *Standaard formulieren voor de homologatieaanvraag van atletiekinstallaties ("Facility Certification Application") en voor de verslaggeving van opmeting van de loopbaan ("Facility Measurement Report") zijn beschikbaar bij de IAAF of mogen worden gedownload van de IAAF-Website.*

Noot (iii) *Voor snelwandewedstrijden die buiten het stadion doorgaan, wegwedstrijden, veldloopwedstrijden, berglopen en trailwedstrijden zie Art. 230.11, 240.2, 240.3, 250.1-3, 251.1 en 252.1.*

Noot (iv) *Voor de indoorinstallaties zie Art. 211.*

IAAF - ARTIKEL 141

LEEFTIJD- EN GESLACHTSCATEGORIEËN

Leeftijdscategorieën

1. Wedstrijden onder deze reglementen mogen ingedeeld worden in volgende classificaties van leeftijdsgroepen:

Under-18 (U18) Jongens en Meisjes : Iedere atleet van 16 of 17 jaar op 31 december van het jaar waarin de wedstrijd plaats heeft.

Under-20 (U20) Mannen en Vrouwen : Iedere atleet van 18 of 19 jaar op 31 december van het jaar waarin de wedstrijd plaats heeft.

Masters Mannen en Vrouwen : Iedere atleet wordt Master de dag dat hij/zij 35 jaar wordt.

De atleten zijn verdeeld in volgende leeftijdscategorieën:

Masters: de dag dat de atleet 35 jaar wordt, vervolgens per schijf van 5 jaar zowel voor mannen als voor vrouwen.

Senioren : elke atleet van 20 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd tot de dag dat hij 35 jaar wordt.

U23 (Beloften): elke atleet van 20, 21 of 22 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

U20 (Junioren): elke atleet van 18 of 19 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

U18 (Scholieren): elke atleet van 16 of 17 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Cadetten (U16): elke atleet van 14 of 15 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Miniemen (U14): elke atleet van 12 of 13 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Pupillen (U12): elke atleet van 10 of 11 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Benjamins (U10): elke atleet van 8 of 9 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Kangoeroes (U8): elke atleet van 6 of 7 jaar op 31 december in het jaar van de wedstrijd.

Noot : Kangoeroes mogen enkel deelnemen aan Kids' Athletics en (team)veldlopen.

Noot (i) : Voor alle andere bepalingen betreffende wedstrijden voor Masters wordt verwezen naar het Handboek IAAF/WMA goedgekeurd door de IAAF en de WMA.

Zie ook WMA bijlage.

Noot (ii) : De toelatingsvoorwaarden, met inbegrip van de minimumleeftijd voor deelname aan IAAF-wedstrijden, zijn afhankelijk van de toepasselijke technische reglementen.

2. Een atleet komt in aanmerking om deel te nemen aan een competitie voor een bepaalde leeftijdsgroep als zijn leeftijd valt binnen de marges van de betrokken leeftijdsgroepclassificatie. Een atleet moet in staat zijn een bewijs te leveren van zijn leeftijd door het voorleggen van een geldig paspoort of een andere vorm van bewijs dat door de toepasselijke voorschriften van de competitie aanvaard wordt. Een atleet die er niet in slaagt of die weigert zulk bewijs voor te leggen komt niet in aanmerking om deel te nemen.

Noot: Zie Art. 22.2 voor sancties voor het niet naleven van dit Art. 141.

Daar waar Art. 141.1 de leeftijdsgroepen nauwgezet bepaalt, zijn het de voorschriften voor elke competitie die bepalen welke leeftijdsgroepen van toepassing zijn en of, zoals voorzien in Noot (ii), jongere atleten kunnen deelnemen.

Geslachtscategorieën

3. Competities die doorgaan onder deze reglementen worden opgedeeld in wedstrijden voor mannen, vrouwen en universeel. Als er een gemengde wedstrijd doorgaat buiten het stadion of in één van de gelimiteerde gevallen zoals bepaald in Art. 147 moet er wel nog een aparte uitslag voor mannen en vrouwen opgemaakt worden, of het geslacht op een of andere manier worden aangegeven. Als er een universele wedstrijd of competitie wordt georganiseerd, moet er slechts één enkel klassement opgemaakt worden.
4. Een atleet komt in aanmerking om aan de competitie voor mannen (of universeel) deel te nemen als hij door de wet als man erkend wordt en als hij in aanmerking komt om deel te nemen volgens de reglementen en voorschriften.
5. Een atlete komt in aanmerking om aan de competitie voor vrouwen (of universeel) deel te nemen als zij door de wet als vrouw erkend wordt en als zij in aanmerking komt om deel te nemen volgens de reglementen en voorschriften
6. De Raad zal Voorschriften goedkeuren om de voorwaarden te bepalen voor deelname aan de competitie voor vrouwen van
 - (a) vrouwen die een geslachtsoperatie van man naar vrouw hebben ondergaan; en

(b) vrouwen met hyperandrogenisme.
Een atleet die er niet in slaagt of weigert zich te schikken naar de toepasselijke voorschriften zal niet in aanmerking komen om deel te nemen.
Noot: Zie Art. 22.2 voor sancties voor het niet naleven van dit Art. 141.

Een Universele competitie omvat proeven waaraan mannen en vrouwen samen deelnemen zonder afzonderlijke rangschikking of uitslagen, evenals aflossings- of ploegenproeven waar zowel mannen als vrouwen deel uitmaken van dezelfde ploeg.

IAAF - ARTIKEL 142

INSCHRIJVINGEN

1. Wedstrijden georganiseerd volgens de IAAF-Reglementen zijn voorbehouden aan atleten die voldoen aan de eisen van de IAAF.

Niet aangesloten deelnemers mogen worden toegelaten vanaf Benjamin tot en met Master (zie ook Art. 143.1).

Met uitzondering van de meerkampen is het aantal proeven waaraan een atleet mag deelnemen tijdens eenzelfde meeting onbeperkt.

Een atleet kan deelnemen aan 2 verschillende meetings op dezelfde dag.

Deelname aan verschillende proeven op dezelfde meeting is toegelaten (rekening houdend met de regels omtrent dubbelen).

Tweemaal deelnemen aan dezelfde proef op dezelfde meeting is niet toegelaten (tenzij er reeksen en een finale worden gelopen of tenzij door deze atleet het wedstrijdtempo aangegeven wordt).

Atleten die het wedstrijdtempo aangeven ("hazen") mogen meerdere keren in dezelfde proef over dezelfde afstand op dezelfde meeting het tempo aangeven.

2. De toelating voor een atleet om deel te nemen aan wedstrijden buiten zijn eigen Land is voorgeschreven in Art. 4.2. Deze toelating moet aanvaard worden tenzij er bezwaar aangetekend wordt bij de Technisch Afgevaardigde(n) (zie ook Art. 146.1.).

Gelijktijdige inschrijvingen

3. Als een atleet ingeschreven is voor zowel een loopwedstrijd als een kampproef of in méér dan één kampproef die gelijktijdig betwist worden, mag het aangestelde Jurylid hem toestaan in elke beurtronde, of bij elke poging bij hoog- en polsstokspringen, zijn poging te doen in een andere volgorde dan deze bepaald voor het begin van de wedstrijd.

Hoe dan ook, als de atleet later niet aanwezig is voor een bepaalde poging moet dit aanzien worden als een verzaking, eens de toegestane tijd verstreken is.

Noot: In Kampproeven mag de Scheidsrechter bij de laatste beurtronde een atleet niet toelaten een poging te doen in een andere volgorde, maar hij kan dit wel toestaan tijdens de voorafgaande beurtronden. Bij meerkampen kan een verandering toegestaan worden in elke beurtronde.

Bij jeugdwedstrijden kan een verandering toegestaan worden in elke beurtronde. Ook in de derde en laatste beurt.

De Noot verduidelijkt dat het niet toegelaten is een atleet een poging in een andere volgorde toe te staan tijdens de laatste beurtronde (ongeacht het aantal beurtronden) omdat hij gelijktijdig deelneemt aan een andere proef. Als een atleet niet aanwezig is tijdens de laatste beurtronde en hij niet op voorhand aangegeven heeft dat hij zou verzaken, begint de toegestane tijd voor zijn poging te lopen en als hij niet terug is vooraleer die verstrijkt, wordt een verzaking genoteerd. (Zie ook Art. 180.18 waar een wijziging van de volgorde gewoonlijk niet toegestaan wordt wanneer een vervangende poging wordt toegestaan.)

Verzaken aan deelneming

4. Voor alle wedstrijden vermeld in Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) wordt een atleet uitgesloten voor verdere deelname aan alle volgende proeven van de competitie (ook andere wedstrijden waaraan hij gelijktijdig deelneemt), de estafetten inbegrepen, in de gevallen dat:

- (a) een definitieve bevestiging gegeven werd dat een atleet aan een wedstrijdproef zou deelnemen, maar daaraan niet deelnam;

Noot : De tijd voor de definitieve bevestiging van deelname moet vooraf gepubliceerd worden

- (b) een atleet geplaatst is voor verdere deelname in een proef na Kwalificatieronden, maar hieraan verzaakt.

- (c) een atleet deelnam zonder eerlijk concurreren met een redelijke inspanning. De bevoegde Scheidsrechter moet dit geval beoordelen en moet dit vermelden in de officiële resultaten.

Noot : De situatie zoals voorzien in (c) is niet van toepassing op de individuele proeven bij meerkampen.

Nochtans kan een medisch getuigschrift, verstrekt en gebaseerd op een onderzoek van de atleet door de Medisch Afgevaardigde, aangesteld volgens Art. 113, of als er geen Medisch Afgevaardigde werd aangesteld, door de Arts van de Organisatoren, aanvaard worden als voldoende reden om aan te nemen dat een atleet niet kan deelnemen nadat de aanmelding gesloten was of na deelgenomen te hebben aan een voorgaande ronde, maar wel bekwaam is om deel te nemen aan andere proeven (met uitzondering van de individuele proeven bij meerkampen) op een volgende dag van de competitie. Andere gerechtvaardigde redenen (i.c. factoren die niet afhangen van de handelingen van de atleet, zoals problemen met het officieel transportsysteem) mogen, na aanmelding, ook aanvaard worden door de Technisch Afgevaardigde(n).

De betrokken Scheidsrechter moet, zodra hij zich bewust is van dergelijke situatie en ervan overtuigd is dat de atleet die uit de loopwedstrijd stapte niet deelnam met een redelijke inspanning, dit vermelden in de desbetreffende uitslag als “DNF Art. 142.4(c)”. Hetzij terwijl de Scheidsrechter zulk een beslissing neemt, hetzij terwijl de Jury van Beroep gelijk welk protest dat eruit voortvloeit behandelt, kunnen redenen voor de opgave of niet-deelname voorgelegd door of namens de atleet in overweging genomen worden. Het Artikel beschrijft de procedure die nauwgezet moet gevolgd worden in het geval van een medische reden.

Verzuimen zich aan te melden in de Oproepkamer(s)

5. Naast het feit dat er steeds bijkomende sancties volgens Art. 142.4 kunnen volgen, en behalve zoals hieronder voorzien, wordt een atleet uitgesloten van deelname aan elke proef waarvoor hij niet aanwezig is in de Oproepkamer(s) op het voorziene tijdstip zoals dit gepubliceerd werd in het schema voor de Oproepkamer (zie Art. 136). Hij moet in de uitsagen vermeld worden als DNS.

De betrokken Scheidsrechter beslist hierover (ook of de atleet toestemming krijgt om deel te nemen onder protest wanneer een beslissing niet onmiddellijk kan genomen worden) en de overeenkomstige referentie hiervan moet in de officiële uitslagen vermeld worden. Gerechtvaardigde redenen (bv. factoren buiten de wil van de eigen handelingen van de atleet om, zoals problemen met het officiële vervoerssysteem of een fout in het gepubliceerde schema voor de Oproepkamer) kunnen, na bevestiging, aanvaard worden door de Scheidsrechter en de atleet kan dan toelating krijgen om deel te nemen.

IAAF – ARTIKEL 143

KLEDIJ - SCHOEISEL - STARTNUMMERS

Kledij

1. De atleten moeten in alle proeven een verzorgde, en zowel naar ontwerp als naar dracht, betamelijke kledij dragen. De kledij moet vervaardigd zijn uit een stof die niet doorzichtig is, ook als deze nat wordt. De atleten mogen geen kledij dragen die hinderlijk is voor de beslissing van de Juryleden. Atletenshirts zouden best aan de voor- en achterzijde dezelfde kleur hebben.

Voor alle wedstrijden vermeld in Art. 1.1(a), (b), (c), (f) en (g) en wanneer zij hun Nationale Federatie vertegenwoordigen in wedstrijden volgens Art. 1.1(d) en (h), moeten de atleten deelnemen in de uniforme kledij die goedgekeurd is door de Nationale Federatie, en in alle wedstrijden volgens Art. 1.1(a), ((b), (c), (f) en (g) moeten Neutrale Atleten deelnemen in de door de IAAF goedgekeurde neutrale kledij.

De huldiging en ereronde worden als een onderdeel van de wedstrijd beschouwd.

Noot: De controlerende instantie mag in de voorschriften voor een competitie specificeren dat wedstrijdtruitjes vooraan en achteraan van dezelfde kleur moeten zijn.

*Niet-aangesloten atleten moeten aantreden in een neutrale trui zonder publiciteit.
Bij de VAL of LBFA aangesloten atleten dienen altijd aan te treden in de officiële clubtrui.*

Schoeisel

2. De atleten mogen deelnemen op blote voeten of met schoeisel aan één of beide voeten. Het schoeisel dient tot bescherming en versteviging en om een goede grip te geven van de voet op de grond. Alleszins mag het schoeisel niet zodanig vervaardigd zijn dat het atleten enige onsportieve hulp of voordeel geeft.

Elk type van schoen dat gebruikt wordt, moet redelijkerwijze voor iedereen verkrijgbaar zijn in de geest van de universaliteit van atletiek.

Noot (i): Aanpassen van een schoen om tegemoet te komen aan de karakteristieken van de voet van een bepaalde atleet is toegestaan op voorwaarde dat deze aanpassing gebeurt in overeenstemming met de algemene principes van deze reglementen.

Noot (ii): Wanneer bewijs geleverd wordt aan de IAAF dat een bepaald type schoen gebruikt tijdens wedstrijden niet in overeenstemming is met deze reglementen of de geest ervan kan de IAAF deze schoen onderwerpen aan een onderzoek en wanneer een onregelmatigheid vastgesteld wordt, zulke schoenen verbieden voor gebruik tijdens wedstrijden.

Aantal pinnen

3. De zool en de hak van de schoenen moeten zo gemaakt zijn dat er tot 11 pinnen kunnen op voorzien worden. Eender welk aantal pinnen tot een totaal van 11 mag gebruikt worden, maar de schoen mag niet meer dan 11 voorzieningen hebben.

Lengte van de pinnen

4. Het gedeelte van iedere pin dat uit de zool of de hak steekt, mag niet langer zijn dan 9mm, met uitzondering voor het hoogspringen en het speerwerpen, waar het uitstekende gedeelte uit de zool of de hak niet meer dan 12mm mag bedragen. De pin moet zo vervaardigd zijn dat minimum de helft van haar lengte het kortst bij de punt in een vierkant kaliber met zijden van 4mm past. Wanneer de fabrikant van de piste of de stadionbeheerder een kortere lengte oplegt, moet dit zo toegepast worden.

Noot: De toplaag moet geschikt zijn om het gebruik van pinnen toe te laten met de lengtes vermeld in dit Artikel.

De zool en de hak

5. De zool en/of de hak mogen voorzien zijn van groeven, nokken, inkervingen of uitsteeksels, mits ze gemaakt zijn uit hetzelfde of soortgelijk materiaal als het basismateriaal van de zool zelf.

Bij het hoog- en verspringen, mag de maximale dikte van de zool 13mm zijn, bij hoogspringen mag de hak hoogstens 19mm zijn. Bij de andere proeven zijn geen beperkingen voor de dikte van de zool opgelegd.

Noot : De dikte van de zool en de hak moet gemeten worden als de afstand tussen de binnenste bovenkant en de buitenste onderkant, inbegrepen elke vorm van losse binnenzool.

Bijvoegingen en wijziging aan het schoeisel

6. Atleten mogen geen voorzieningen aanbrengen, noch aan de buitenkant noch aan de binnenkant van het schoeisel, zodat de toegestane dikte zou overschreden worden, of die de drager enig voordeel zouden verschaffen dat hij niet zou genoten hebben van het soort schoeisel zoals beschreven in de vorige paragraaf.

Startnummers

7. Iedere atleet moet in het bezit gesteld worden van twee startnummers die tijdens de wedstrijd zichtbaar moeten gedragen worden op de borst en op de rug behalve bij springproeven waarbij één startnummer mag gedragen worden op de borst of op de rug. Ofwel de naam van de atleet, ofwel eender welke andere bruikbare informatie is toegelaten in plaats van nummers op één of op alle startnummers. Wanneer nummers worden gebruikt moeten deze overeenstemmen met het nummer toegewezen aan de atleet op de startlijst of in het programma. Wanneer trainingskledij wordt gedragen tijdens de wedstrijd moeten de startnummers op analoge wijze op de trainingskledij aangebracht worden.
8. Geen enkele atleet mag deelnemen aan om het even welke wedstrijd zonder de toepasselijke startnummers en/of andere identificatie zichtbaar te dragen.
9. Deze startnummers moeten gedragen worden zoals ze ter beschikking gesteld werden. Ze mogen op geen enkele manier afgeknipt, omgeplooid, of bedekt worden. In lange loopwedstrijden mogen de startnummers geperforeerd worden om de luchtcirculatie te helpen, maar de perforaties mogen niet doorheen de letters of de cijfers op de startnummers gemaakt worden.
10. Wanneer een fotofinishinstallatie gebruikt wordt, mogen de Organisatoren de atleten verplichten bijkomende, zelfklevende nummers te dragen op de zijkant van hun broekjes of op het onderste gedeelte van hun lichaam.
11. Wanneer een atleet dit Artikel op enigerlei wijze overtreedt en
 - (a) weigert de richtlijnen van de desbetreffende Scheidsrechter om eraan te voldoen op te volgen; of
 - (b) deelneemt aan de wedstrijd,moet hij gediskwalificeerd worden.

Art. 143.11 schrijft de maatregelen voor wanneer een of ander aspect van Art. 143 niet gevolgd wordt. Er wordt evenwel verwacht van de betrokken officiële dat ze waar mogelijk de atleet vragen en aanmoedigen de reglementen te volgen en hem op de gevolgen wijzen als hij dit niet doet. Maar waar een atleet een aspect van het Reglement tijdens de wedstrijd niet volgt en het niet haalbaar is voor een officieel om om de naleving te vragen, kan of zal diskwalificatie volgen. Het is de verantwoordelijkheid van de Hulpstarters en de Commissarissen (voor loopwedstrijden op de piste en buiten het stadion) en de Juryleden (voor kampproeven) om hierin oplettend te zijn en elke duidelijke inbreuk te melden aan de betrokken Scheidsrechter.

VERGUNNINGEN EN STARTNUMMERS

Om te mogen deelnemen aan gelijk welke wedstrijd, moet een atleet aangesloten bij de VAL of LBFA over een geldig startnummer beschikken. Het startnummer geldt als vergunning.

Elke vergunning vervalt jaarlijks op 31 oktober. Tijdens alle wedstrijden zijn de atleten verplicht het startnummer duidelijk zichtbaar te dragen.

De wijze waarop dit nummer vastgehecht wordt (veiligheidsspelden, velcro, elastiek, ...) is vrij.

Het startnummer dient te worden gedragen :

- (a) Bij alle loopnummers en estafetten (alle atleten) op de BORST;
- (b) Bij alle kampnummers naar keuze van de atleet hetzij op de BORST of de RUG;
- (c) Bij internationale meetings, kampioenschappen en Flanders Cup wedstrijden mogen de Organisatoren de atleten verplichten twee startnummers te dragen behalve bij hoog-, polsstok-, ver- en hinkstapspringen (artikel 143.7-11);
- (d) Bij elektronische tijdopneming kunnen de atleten verplicht worden een bijkomend nummer te dragen op een plaats door de Organisatoren aan te duiden.

Het niet naleven van bovenvermelde richtlijnen geeft aanleiding tot het weigeren of diskwalificeren van de betrokken atleet.

IAAF - ARTIKEL 144

HULP AAN ATLETEN

Medische onderzoeken en Hulp

1. Medisch onderzoek. Behandeling en/of kinésithérapie mogen uitgevoerd worden, hetzij in de wedstrijdzone zelf door de officiële medische staf aangeduid door de Organisatoren en herkenbaar door armbanden, vesten of gelijkaardige onderscheidende kleding, hetzij in de daartoe aangeduide zones voor medische behandeling buiten de wedstrijdzone door geaccrediteerd medisch personeel van de ploegen, voor dit doel goedgekeurd door de Medisch of Technisch Afgevaardigde(n). In geen van beide gevallen mag de tussenkomst aanleiding geven tot het vertragen van het wedstrijdverloop of wijziging in de beurtvolgorde van de atleet. Elke verzorging of bijstand van gelijk welk ander persoon, hetzij vlak voor de wedstrijd eens de atleten de oproepkamer verlaten hebben, hetzij tijdens de wedstrijd wordt beschouwd als verboden hulp.

Noot: Het wedstrijdterrein, dat normaal ook afgebakend wordt door een gematerialiseerde afsluiting, wordt voor dit doel gedefinieerd als de zone waar de wedstrijd doorgaat en waarvan de toegang beperkt wordt tot de deelnemende atleten en het gemachtigde personeel volgens de ter zake geldende voorschriften en reglementen.

2. Iedere atleet die tijdens een proef raadgevingen geeft of krijgt van personen binnen de wedstrijdplaats (ook volgens Art. 163.14, 163.15, 230.10 en 240.8) moet door de Scheidsrechter gewaarschuwd worden en verwittigd dat hij bij enige herhaling gediskwalificeerd wordt voor deze proef.

Noot: In gevallen vermeld in Art. 144.3(a) kan gediskwalificeerd worden zonder waarschuwing.

Niet toegelaten hulp

3. In het kader van deze regel worden de volgende voorbeelden gelijkgesteld met hulp en zijn daarom niet toegelaten:
 - (a) Het aangeven van het wedstrijdtempo door personen die niet deelnemen aan dezelfde wedstrijd, door gedubbelde atleten of die op het punt staan gedubbeld te worden, of door gelijk welk soort technische apparatuur (andere dan deze die door Art. 144.4(d) worden toegelaten).

- (b) Het bezit of gebruik van videorecorder, radio, CD-speler, Walkie-Talkie, mobiele telefoon of gelijkaardige toestellen in de wedstrijdzone
- (c) Uitgezonderd voor schoeisel conform Art. 143, is het aanwenden van elke technologie of schikking die de gebruiker voordeel verschaft, die hij zonder deze middelen vermeld in of toegelaten in de reglementen niet zou hebben, verboden.
- (d) Het gebruik van gelijk welk mechanisch hulpmiddel, tenzij de atleet kan aantonen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat het gebruik van dit hulpmiddel hem geen globaal wedstrijdvoordeel zou opleveren op een atleet die dit hulpmiddel niet gebruikt.
- (e) Het geven van raad of andere hulp, die niet behoort tot of gevraagd wordt door zijn specifieke rol tijdens de wedstrijd op dat ogenblik, door een wedstrijdofficieel (zoals trainersadvies, het aangeven van de afzetplaats bij horizontale sprongen, behalve om een ongeldige poging aan te duiden, tijden of afstandsverschillen tijdens loopwedstrijden, enz.)
- (f) Het ontvangen van fysieke steun (andere dan om te helpen om weer rechtop te staan) van een andere atleet die helpt om een beweging in voorwaartse richting in de loopwedstrijd te maken.

Toegelaten hulp

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt wat volgt niet aanzien als verboden hulp en daarom toegelaten:
 - (a) Communicatie tussen de atleet en zijn trainer die zich buiten het wedstrijdterrein bevindt. Teneinde deze communicatie te vergemakkelijken en zonder dat dit het verloop van de wedstrijd hindert, zou buiten het wedstrijdterrein bij elke kampproef een plaats voorzien moeten worden voor de trainers van de atleten.
Noot: trainers en andere personen die voor het overige voldoen aan Art. 230.10 en 240.8 mogen communiceren met hun atle(e)t(en).
 - (b) Om een atleet toe te laten verder deel te nemen eens hij in de wedstrijdzone is, mag kinésithérapie en/of andere medische verzorging verstrekt worden volgens Art. 144.1.
 - (c) Elke vorm van persoonlijke voorzorgsmaatregel (b.v. verband, zwachtel, kleefband, gordel, steunverband, polsverkoeler, ademhalingshulpmiddel, enz.) voor bescherming en/of medische doeleinden. De Scheidsrechter in samenwerking met de Medische Afgevaardigde, zal het recht hebben om alle gevallen na te kijken als hij deze inspectie nodig vindt (zie ook Art. 187.4 en 187.5).
 - (d) Hartslagmeters, snelheidsmeters, passentellers of gelijkaardige toestellen, vooropgesteld dat dergelijke toestellen niet kunnen gebruikt worden om te communiceren met enig ander persoon.
 - (e) Het bekijken door atleten die deelnemen aan kampproeven van beelden van (een) voorafgaande poging(en) die namens hen opgenomen werden door personen buiten het wedstrijdterrein (zie Art. 144.1 Noot). Het opnametoestel noch de opnamen zelf mogen op het wedstrijdterrein gebracht worden.
 - (f) Petten, handschoenen, schoenen, kledingstukken aan de atleten bezorgd aan officiële posten.

Art. 144 is in de laatste jaren het voorwerp geweest van voortdurende verandering om een afspiegeling te zijn van de manier waarop atletiek beoefend wordt, om de rol van de trainers te eerbiedigen, om vernieuwingen en nieuwe producten te beheren, enz. De IAAF zal blijven inspelen op nieuwe producten en trends zodra ze gemeengoed worden tijdens proeven en competities.

Wijzigingen van deze Artikels zijn bedoeld om de deelname van de atleten aan de competitie zo gemakkelijk mogelijk te maken en om onnodige conflicten tussen atleten/trainers en officiële

te beperken. Elk van deze Artikelen moet in deze optiek geïnterpreteerd worden terwijl er steeds moet voor gezorgd worden dat de competitie op een faire manier verloopt voor iedereen. Art. 144.3(e) maakt het hoe dan ook duidelijk dat de officiële geen enkele atleet zouden mogen helpen bovenop wat hun functie vereist – en vermeldt meer bepaald als een voorbeeld dat officiële geen details mogen verstrekken van de plaats van de afzet bij springproeven, tenzij met het doel het punt van “impact” bij een foute sprong bij horizontale sprongen aan te wijzen.

IAAF - ARTIKEL 145

GEVOLG VAN DISKWALIFICATIE

Diskwalificatie ten gevolge van een overtreding van een Technisch Reglement (andere dan Art. 125.5 en 162.5)

1. Indien een atleet tijdens een proef wordt gediskwalificeerd tengevolge van een inbreuk op de Technische Regels van de IAAF (behalve onder Art. 125.5 of 162.5), moet in de officiële resultaten verwezen worden naar het artikel van het reglement waarop deze beslissing berust. Elke tot dan toe verwezenlijkte prestatie in dezelfde ronde van deze proef moet ongeldig verklaard worden. Nochtans blijven prestaties, verwezenlijkt in de vorige kwalificatieronde van deze proef geldig. Zo'n diskwalificatie voor een proef belet de atleet niet om aan alle andere proeven deel te nemen.

Diskwalificatie ten gevolge van uitsluiting volgens Art. 125.5 (met inbegrip van Art. 162.5)

2. Als een atleet uitgesloten wordt voor een wedstrijd volgens Art. 125.5 wordt hij gediskwalificeerd voor deze proef. Als hij de tweede waarschuwing krijgt in een andere proef zal hij alleen voor die tweede proef gediskwalificeerd worden. Elke tot dan toe verwezenlijkte prestatie in dezelfde ronde van deze proef, zal ongeldig verklaard worden. Nochtans zullen prestaties, verwezenlijkt in de vorige kwalificatieronde van deze proef, in andere vroegere proeven of tijdens vroegere individuele proeven van een meerkamp geldig blijven. Diskwalificatie heeft tot gevolg dat de atleet door de Scheidsrechter uitgesloten wordt om deel te nemen aan alle verdere proeven (inbegrepen de individuele proeven van een meerkamp, andere proeven waaraan hij gelijktijdig deelneemt en aflossingen) tijdens die competitie.
3. Wanneer de overtreding als ernstig beschouwd wordt, moet de Competitiedirecteur de feiten ter kennis brengen van de desbetreffende bevoegde instanties voor bijkomende disciplinaire maatregelen.

IAAF - ARTIKEL 146

PROTEST EN BEROEP

1. Protesten betreffende het recht van een atleet om aan een wedstrijd deel te nemen moeten ingediend worden voor de aanvang van de wedstrijd, bij de Technische Afgevaardigd(en). Op de beslissing van de Technische Afgevaardigde(n) is beroep mogelijk bij de Jury van Beroep. Zo deze voor de wedstrijd geen bevredigende oplossing geeft, heeft de atleet het recht deel te nemen “onder voorbehoud” en moet de klacht overgemaakt worden aan het bevoegde bestuur.
2. Protesten betreffende het resultaat of het verloop van de wedstrijd moeten onmiddellijk ingediend worden en uiterlijk 30 minuten na de bekendmaking van het officieel wedstrijdresultaat.
De Organisatoren van de wedstrijd zijn verantwoordelijk voor het noteren van het tijdstip waarop de resultaten bekend gemaakt worden.

3. Elk protest moet mondeling ingediend worden bij de Scheidsrechter, door een atleet, of door iemand die namens hem optreedt of door een officiële vertegenwoordiger van een ploeg. Deze persoon of ploeg mag enkel een protest indienen als hij(zij) deelneemt aan dezelfde ronde van de proef waarop het protest (of het eropvolgend beroep) betrekking heeft (of deelneemt aan een competitie waar ploegen punten krijgen). Teneinde tot een billijke beslissing te komen, zou de Scheidsrechter gebruik moeten maken van alle beschikbare gegevens, die hij denkt nodig te hebben, met inbegrip van een film of foto gemaakt door een officieel videoapparaat, of eender welk voorhanden zijnde videoapparaat. De Scheidsrechter mag zelf beslissen over het protest of de aangelegenheid overmaken aan de Jury van Beroep. Indien de Scheidsrechter zelf beslist, zal er beroep mogelijk zijn bij de Jury van Beroep. Waar de Scheidsrechter niet bereikbaar is of onbeschikbaar, zou het protest hem via de TIC moeten overgemaakt worden.
4. In een loopwedstrijd,
 - (a) wanneer een atleet onmiddellijk mondeling protesteert tegen het feit dat hem een valse start aangerekend werd, kan de Scheidsrechter van de loopwedstrijden, als hij ook maar enigszins twijfelt, de atleet laten deelnemen “onder voorbehoud” om de belangen van alle betrokkenen te vrijwaren. Deelname onder voorbehoud mag niet toegelaten worden indien de valse start werd aangetoond door een Startinformatiesysteem gecertificeerd door de IAAF behalve wanneer de Scheidsrechter vaststelt dat de informatie van het systeem onmiskenbaar onjuist is.
 - (b) een protest kan gebaseerd zijn op het verzuimen van de Starter om een valse start terug te roepen of om volgens Art. 162.5 de start af te breken. Het protest kan enkel ingediend worden door een atleet die de wedstrijd uitgelopen heeft of door iemand namens hem. Indien het protest gegrond is, moet elke atleet die de valse start veroorzaakt heeft, of wiens gedrag aanleiding was tot het afbreken van de start, en die in overeenstemming met Art. 162.5, 162.7, 162.8 of 200.8(c) een waarschuwing kon krijgen of gediskwalificeerd worden, effectief een waarschuwing krijgen of gediskwalificeerd worden. Ongeacht er nu al dan niet waarschuwing of een diskwalificatie is, zal de Scheidsrechter het recht hebben om de loopwedstrijd of een deel daarvan nietig te verklaren en hem later geheel of gedeeltelijk opnieuw te laten doorgaan als volgens zijn opinie de gerechtigheid dit vraagt.

Noot: Het recht om protest en beroep in te dienen volgens Art. 146.4(b) is van toepassing ongeacht er nu al dan niet een Startinformatiesysteem gebruikt werd.
 - (c) Wanneer een protest of een beroep gebaseerd is op de onterechte uitsluiting van een atleet van een proef ten gevolge van een valse start en die aanvaard wordt na het beëindigen van de loopwedstrijd, dan zou de atleet de kans moeten krijgen om alleen te lopen om een tijd neer te zetten voor die loopwedstrijd en vervolgens, indien dit nog haalbaar is, toegelaten te worden tot de volgende ronden. Geen enkele atleet zou mogen toegelaten worden tot de volgende ronde zonder aan alle ronden deelgenomen te hebben, tenzij de Scheidsrechter of de Jury van Beroep anders beslissen, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval, bv. wanneer er te weinig tijd is tot de volgende ronde of de afstand van de wedstrijd.

Noot: Dit Artikel kan ook toegepast worden door de Scheidsrechter of de Jury van Beroep in andere omstandigheden waar dit als terecht beschouwd wordt (zie Art. 163.2).

Wanneer de Scheidsrechter voor de starts een beslissing neemt over een onmiddellijk ingediend mondeling protest door een atleet die een valse start aangerekend krijgt, moet hij alle beschikbare gegevens in overweging nemen en wanneer er ook maar enige twijfel mogelijk is dat het protest van de atleet terecht is, zou hij de atleet moeten toelaten deel te nemen onder protest. Na de loopwedstrijd moet de Scheidsrechter een definitieve beslissing nemen, beslissing die kan

gevolgd worden door een klacht bij de Jury van Beroep. Maar voor alle duidelijkheid: de Scheidsrechter mag de atleet niet toestaan te lopen onder protest als de valse start gedetecteerd werd door een Start InformatieSysteem dat degelijk blijkt te werken of in gevallen waar het heel duidelijk is door visuele waarneming dat de atleet een valse start beging en er geen geldige reden is om de klacht te aanvaarden.

Deze Reglementen zijn niet alleen van toepassing waar een Starter verzuimde een valse start terug te schieten, maar ook waar een Starter verzuimde om een start op een juiste manier “af te breken”. In beide gevallen moet de Scheidsrechter alle in het specifieke geval betrokken factoren in overweging nemen en beslissen of de wedstrijd (of een deel ervan) moet herlopen worden.

Twee voorbeelden van extreme situaties: het is niet logisch of noodzakelijk om een Marathon te laten herlopen waarbij een atleet die aankomt verantwoordelijk was voor een niet teruggeschoten valse start. Maar hetzelfde geldt niet voor een sprint waar een atleet verantwoordelijk was voor een niet teruggeschoten valse start, omdat dit mogelijk de start en de daaropvolgende wedstrijd van andere atleten kan beïnvloeden hebben.

Anderzijds, wanneer het bijvoorbeeld in een voorronde, of misschien meer nog in een loopwedstrijd binnen een Meerkamp duidelijk was dat slechts één of enkele atleten benadeeld werden door het niet terugschieten van een valse start of het afbreken van een start, kan de Scheidsrechter beslissen dat enkel die atleten de kans gegeven wordt om te herlopen – en wanneer dit het geval is, onder welke voorwaarden.

Art. 146.4(c) gaat over de situatie waarin een atleet onterecht een valse start aangerekend kreeg en uitgesloten werd van deelname aan een loopwedstrijd.

5. Wanneer een atleet in een kampproef, onmiddellijk na een als mislukt beoordeelde poging, mondeling protesteert tegen deze beslissing, kan de Scheidsrechter van de kamp, als hij maar enigszins twijfelt, deze poging laten opmeten en optekenen om de belangen van alle betrokkenen te vrijwaren.

Als het protest betrekking heeft op :

- (a) een poging binnen de eerste drie beurten in een horizontale kampproef waar meer dan acht atleten deelnemen en als de atleet alleen maar mag deelnemen aan de finale beurten als het protest of het daarop volgend beroep wordt aanvaard; of
 - (b) in een verticale kampproef en als de atleet alleen maar mag deelnemen op een hogere hoogte als het protest of het daarop volgend beroep wordt aanvaard;
- mag de Scheidsrechter, als hij ook maar enigszins twijfelt, de atleet toelaten om verder deel te nemen “onder voorbehoud” om de rechten van alle betrokkenen te vrijwaren.

In gevallen waar de Scheidsrechter er zeker van is dat de beslissing van de Juryleden correct is, in het bijzonder op basis van zijn eigen waarneming of door van de Video-Scheidsrechter verkregen advies, mag het de atleet niet toegestaan worden de wedstrijd verder te zetten.

Maar bij het afwegen om al dan niet opdracht te geven tot het opmeten van een poging die het onderwerp uitmaakt van een onmiddellijk mondeling protest, mag de Scheidsrechter:

- (a) dit niet doen in gevallen waar er een duidelijke inbreuk op de Reglementen was, bijvoorbeeld als er bij het verspringen een duidelijke door de atleet in kwestie gemaakte afdruk in de plasticine is of bij een werpproef waar het tuig duidelijk buiten de sector neerkwam;
- (b) dit altijd doen (en wel onmiddellijk om de wedstrijd niet op te houden) in gevallen waar er ook maar enige twijfel is.

De juiste uitvoering van dit Artikel houdt in dat het Jurylid met de piek of het meetprisma altijd het punt van de landing merkt (uitgezonderd bij werpproeven waar het tuig duidelijk buiten de sector neerkwam) zelfs als hij een rode vlag ziet. Los van de mogelijkheid dat de atleet een onmiddellijk mondeling protest kan indienen, is het ook mogelijk dat het Jurylid met de vlag foutief of per ongeluk de verkeerde vlag omhoog stak.

6. De betwiste prestatie van de atleet en elke andere door hem onder voorbehoud

geleverde prestatie, wordt slechts geldig indien de daaropvolgende beslissing van de Scheidsrechter positief is of een beroep bij de Jury van Beroep is ingediend en aanvaard.

Art. 146.6 is van toepassing op alle proeven, niet enkel de Kampproeven. Nochtans is het bij Kampproeven zo dat, waar als gevolg van de deelname “onder protest” van een atleet een andere atleet toegelaten wordt verder deel te nemen aan de wedstrijd, terwijl hij dit anders niet had mogen doen, de resultaten van deze atleet geldig blijven, ongeacht het onmiddellijk mondeling protest van de atleet die “onder protest” deelnam, aanvaard wordt of niet.

7. Een beroep bij de Jury van Beroep moet ingediend worden binnen de dertig minuten die volgen :

- (a) op de officiële mededeling van het gewijzigde resultaat na de beslissing van de Scheidsrechter of;
- (b) op de kennisgeving aan de personen die protest indienden, wanneer aan de uitslag niets wordt veranderd.

Het beroep moet opgesteld en ondertekend zijn door de atleet, door iemand die namens hem optreedt of door een officieel afgevaardigde van een ploeg. Er moet een waarborg van \$100 of de tegenwaarde hiervan betaald worden. De waarborg wordt niet terugbetaald als het beroep als ongegrond wordt beschouwd. Een atleet of ploeg mag enkel beroep aantekenen als hij(zij) deelneemt aan dezelfde ronde van de proef waarop het beroep betrekking heeft (of deelneemt aan een competitie waar ploegen punten krijgen).

Noot : De betrokken Scheidsrechter moet, na zijn beslissing i.v.m. het protest, onmiddellijk het TIC inlichten over het tijdstip van de beslissing. Indien de Scheidsrechter in de onmogelijkheid verkeert zijn beslissing mondeling mede te delen aan de betrokken ploeg(en) of atle(e)t(en) is het officiële tijdstip van de mededeling dat van uithangen aan het TIC van het aangepaste resultaat of van de beslissing.

- 8. De Jury van Beroep moet alle betrokken personen raadplegen, met inbegrip van de bevoegde Scheidsrechter (behalve wanneer zijn beslissing door de Jury van Beroep volledig gehandhaafd zal worden). Indien de Jury van Beroep twijfelt, mag zij elk ander geldig bewijsmateriaal in overweging nemen. Indien zulk bewijs met inbegrip van elk beschikbaar bewijsmateriaal op film of video geen uitsluitel geeft, blijft de beslissing van de Scheidsrechter of de Chef-Jury Snelwandelrechter gehandhaafd.
- 9. De Jury van Beroep mag een beslissing herzien indien nieuw en sluitend materiaal wordt aangebracht, mits de nieuwe beslissing nog toepasbaar is.
Normaal gesproken mag een dergelijk terugkomen op een beslissing slechts tot aan de Podiumceremonie voor de bewuste proef, tenzij het inrichtende orgaan beslist dat de omstandigheden het anders rechtvaardigen.

Onder bepaalde omstandigheden kunnen Juryleden (Art. 126.2), de Scheidsrechter (Art. 125.6) en de Jury van Beroep (Art. 146.7) elk terugkomen op een door hen gemaakte beslissing - als dit nog toepasbaar is en haalbaar om te doen.

- 10. Beslissingen aangaande punten die niet gedekt worden door de Reglementen, moeten nadien medegedeeld worden door de Voorzitter van de Jury van Beroep aan de Chief Executive Officer van de IAAF.
- 11. De beslissing van de Jury van Beroep (en bij afwezigheid van de Jury van Beroep de beslissing van de Scheidsrechter) blijft definitief. Er is geen recht op verder beroep, ook niet bij het Sport Arbitrage Hof.

Indien er geen Jury van Beroep aanwezig is kan ter plaatse geen Jury van Beroep aangeduid worden.

Indien geen Jury van Beroep aanwezig is moet de Scheidsrechter, indien er beroep aangetekend wordt tegen zijn beslissing, voor het einde van de eerstvolgende werkdag, de schriftelijke klacht plus een waarborg van 12,5 EUR doorsturen naar de Nationale Commissie van Juryleden of de Vlaamse Commissie van Juryleden (naargelang de aard van de wedstrijd).

De NCJ of VCJ zal optreden als Jury van Beroep of een Jury van Beroep aanduiden.

IAAF - ARTIKEL 147

GEMENGDE DEELNAME

1. Universele competities zoals aflossingen of andere ploegenwedstrijden waarin mannen en vrouwen samen deelnemen of wedstrijdproeven waarbij mannen en vrouwen deelnemen voor één enkel klassement zijn toegelaten overeenkomstig de toepasselijke voorschriften van de bevoegde instantie.

2. Behalve zoals bepaald in Art. 147.1 is gemengde deelname van mannen en vrouwen aan dezelfde proef normaal verboden voor alle wedstrijden die volledig plaatsgrijpen binnen een stadion.

Nochtans kunnen gemengde wedstrijden in een stadion voor kampproeven en loopwedstrijden van 5000m en meer toegelaten worden, uitgezonderd voor de wedstrijden onder Art. 1.1(a) tot (h).

In wedstrijden onder Art. 1.1(i) en (j) mogen deze gemengde wedstrijden toegelaten worden tijdens buitengewone organisaties als een speciale toelating werd gegeven door de Continentale Associatie.

Noot (i): Bij Gemengde Wedstrijden in kampproeven moeten afzonderlijke scorebladen worden gebruikt en moet een afzonderlijke uitslag opgemaakt worden voor elk geslacht. Bij loopwedstrijden moet het geslacht duidelijk vermeld zijn in de uitslag.

Noot (ii): Gemengde wedstrijden in loopwedstrijden zoals toegelaten door dit Artikel mogen enkel doorgaan wanneer er onvoldoende atleten zijn van het ene of het andere geslacht om het houden van afzonderlijke loopwedstrijden te rechtvaardigen.

6 of minder deelnemers van eenzelfde geslacht wordt beschouwd als “onvoldoende” aantal.

Noot (iii): Gemengde loopwedstrijden mogen in geen geval gehouden worden om atleten van het ene geslacht toe te laten het tempo aangegeven of bijgestaan te worden door atleten van het andere geslacht

De bedoeling van Art. 147.2 is om het verloop van Kampproeven te vergemakkelijken en bij loopproeven van 5000m en langer, wanneer kleine aantallen atleten van een of beide geslachten ingeschreven zijn en in het geval van langere wedstrijden (d.w.z. een snelwandewedstrijd op de piste van 10 000m of langer), waar beperkingen bij het opstellen van een tijdschema het moeilijk maken om afzonderlijke wedstrijden te programmeren deze samen te laten doorgaan. De bedoeling van dit Artikel is niet om de mogelijkheid voor vrouwen te creëren om in wedstrijden tegen mannen te kunnen uitkomen om zo potentieel betere voorwaarden voor prestaties te verkrijgen.

Voor alle duidelijkheid, gemengde wedstrijden in Kampproeven en in wedstrijden van 5000m of langer zijn:

(a) toegelaten in alle nationale competities, enkel onderworpen aan de reglementen van de toepasselijke federatie. (Er is geen bijkomende toelating van een Continentale Associatie vereist);

(b) toegelaten in wedstrijden gehouden onder Art. 1.1(i) en (j) als ze duidelijk toegelaten werden door de betrokken Continentale Associatie;

(c) niet toegelaten in wedstrijden gehouden onder Art. 1.1 (a) tot (h).

In het geval van een gemengde wedstrijd bij verticale sprongen moeten Art. 181 tot 183 strikt toegepast worden – daarbij inbegrepen dat de lat moet blijven verhogen in overeenstemming met een enkele lijst van overeengekomen verhogingen gedurende de ganse wedstrijd.

Er zijn eveneens beperkingen bij de erkenning van Wereldrecords voor gemengde wedstrijden – zie Art. 260.1 (met betrekking tot loopwedstrijden op de piste van 5000m en langer) en 261 (met betrekking tot wegwedstrijden voor vrouwen). Art. 261 Noot (ii) voorziet in een richtlijn over hoe een loopwedstrijd enkel voor vrouwen kan tot stand gebracht worden (en zo toe te laten om een record voor enkel vrouwen te vestigen) in een situatie waar zowel mannen als vrouwen deelnemen of zouden kunnen deelnemen.

(Zie ook Art. 132.2 en 132.3)

Gemengde deelname van hetzelfde geslacht

Masters mogen samen deelnemen met Senioren.

Atleten van eender welke categorie mogen deelnemen in een andere categorie van hetzelfde geslacht wanneer voor de loopwedstrijd, waarvoor zij inschreven, niet méér dan 6 atleten inschreven zijn en op voorwaarde dat hetzelfde nummer in de andere categorie op het programma voorkomt.

Bij horde- en steeplewedstrijden mogen categorieën samengevoegd worden als de totale afstand, de afstand tussen de horden en de hoogten ervan dezelfde zijn. Indien bij hordewedstrijden de tussenafstand dezelfde en de hoogten verschillend zijn moet er een baan opengelaten worden tussen de verschillende hoogten.

Mannen U20 lopen bij horden steeds op eigen hoogten behalve tijdens wedstrijden “Alle Categorieën”.

Bij kampproeven mogen verschillende categorieën worden samengevoegd zowel bij de wedstrijdaanvraag als voor de aanvang van de wedstrijden (voor de werpproeven dient er wel met hetzelfde gewicht gegooid te worden behalve voor de U20 en Senioren mannen, maar de Mannen U20 gooien met senioren tuigen tijdens wedstrijden aangevraagd onder “Alle Categorieën”).

Behalve bij hoog- en polsstokspringen, zullen wanneer er meer dan 8 deelnemers zijn, de 8 deelnemers met de beste geldige prestatie per categorie recht hebben op de finale beurten. Wanneer er 8 of minder dan 8 deelnemers zijn per categorie hebben alle deelnemers recht op de finale beurten.

IAAF - ARTIKEL 148

OPMETINGSVERSLAG EN OPMETINGEN

1. De doeltreffendheid van de markeringen en installaties voor atletiekinstallaties onder Art. 140 en 149.2 moeten gecontroleerd worden door een voldoende gekwalificeerde opmeter die gepaste certificaten met controlemetingen moet afleveren aan de bevoegde instanties en/of de eigenaar of gebruiker van de installatie. Hij moet met het oog op deze verificatie volledige toegang krijgen tot alle stadionplannen en –tekeningen en het laatste opmetingsverslag.
2. Bij loopwedstrijden en kampproeven op wedstrijden georganiseerd onder Art.1.1(a), (b), (c) en (f) moeten alle opmetingen gedaan worden met een gekalibreerde stalen meetband of meetlat of met technische meetapparatuur. De stalen meetband, meetlat of technische meetapparatuur moeten vervaardigd en gekalibreerd zijn volgens internationale normen. De juistheid van elke gebruikte meetapparatuur moet geijkt zijn door een geaccrediteerd bevoegd organisme van het ijkwezen.
In wedstrijden, andere dan onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) mogen glasvezelmeetbanden gebruikt worden.
Noot : Betreffende het aanvaarden van records zie Art. 260.17(a).

IAAF - ARTIKEL 149

GELDIGHEID VAN DE PRESTATIES

1. De door een atleet geleverde prestatie wordt slechts erkend indien ze geleverd werd tijdens een officiële wedstrijd georganiseerd conform de IAAF-Reglementen.
2. Prestaties geleverd buiten traditionele atletiekvoorzieningen (zoals stadspaleizen, andere sportvoorzieningen, stranden, enz.) of op tijdelijk in het stadion opgetrokken voorzieningen kunnen enkel geldig zijn en voor alle doeleinden erkend worden als ze voldoen aan alle hierna volgende voorwaarden:
 - (a) de toepasselijke bestuurlijke instantie zoals voorzien in IAAF Art. 1 tot 3 heeft toelating verleend voor de wedstrijd;
 - (b) een groep van bevoegde Nationaal Technische Officiëlen is aangeduid en treedt op als officieel tijdens de wedstrijd;
 - (c) waar dit van toepassing is, moeten installaties en werptuigen gebruikt worden die conform zijn aan de reglementen; en
 - (d) de wedstrijd gaat door op een wedstrijdzone of -voorziening die conform is met de reglementen en waarvoor een opmeting gebeurde in overeenstemming Art. 148 op de dag van de wedstrijd.*Noot: Standaardformulieren voor de verslaggeving van gelijkvormigheid van de wedstrijdzone of -voorziening zijn beschikbaar bij de IAAF of kunnen gedownload worden van de IAAF-Website.*

Wanneer een competitie zoals beschreven in Art. 149.2 gehouden wordt over meer dan een dag zou de opmeting moeten gebeuren op de dag van de eerste proef. In ieder geval mag, als de opmeter ervan kan overtuigd worden dat er geen verplaatsing van of wijziging aan de opgemeten uitrusting zal gebeuren, de opmeting tot twee dagen voorafgaand aan de dag van de eerste proef uitgevoerd worden.

3. Prestaties geleverd in overeenstemming met deze Reglementen tijdens Kwalificatieronden, tijdens barrages bij Hoogspringen en Polsstokspringen, tijdens om het even welke proef of onderdeel van een proef die achteraf ongeldig verklaard werd door de toepassing van Art. 125.7, 146.4(b), 163.2 of 180.20, tijdens Snelwandelwedstrijden waar Art. 230.7(c) wordt

toegepast en de atleet niet gediskwalificeerd werd of tijdens individuele proeven bij Meerkampwedstrijden, ongeacht de atleet al dan niet de volledige Meerkampcompetitie volbracht heeft, worden gewoonlijk beschouwd als geldig met het oog op statistieken, records, rangschikkingen en het behalen van minima.

De IAAF heeft uitzonderlijk bepaald dat, enkel met het doel om te bepalen of een atleet het minimum voor een meerkampcompetitie heeft behaald:

“De voorwaarden moeten voor alle individuele proeven voldaan zijn, met die uitzondering dat, voor proeven waar de windsnelheid gemeten wordt, ten minste aan een van volgende voorwaarden voldaan wordt:

(a) De snelheid in elke individuele proef is niet hoger dan 4 meter per seconde.

(b) De gemiddelde snelheid (gebaseerd op de algebraïsche som van de windsnelheden opgemeten voor elke individuele proef gedeeld door het aantal van die proeven) is niet hoger dan 2 meter per seconde.”

IAAF - ARTIKEL 150

VIDEO – OPNAMES

Bij alle internationale wedstrijden vermeld onder Art. 1.1(a), (b) en (c) en telkens als het mogelijk is bij andere wedstrijden, moet een officiële video opname van alle proeven gemaakt worden ten behoeve van de Technisch(e) Afgevaardigde(n). Deze beeldopname zou toereikend moeten zijn om de rol van de Video-Scheidsrechter, indien er een aangeduid werd, te ondersteunen en in andere gevallen de juistheid van de prestaties evenals de inbreuken tegen de reglementen aan te tonen.

Specifieke informatie is te vinden in de IAAF Richtlijnen voor Video-opname en Video-scheidsrechter, die kunnen gedownload worden van de IAAF website.

De aanduiding van een Videoscheidsrechter op wedstrijden heeft op aanzienlijke wijze een invloed op het doelmatige toezicht over vele facetten van die wedstrijden waar voldoende beeldopname- en afspeelmateriaal beschikbaar is.

De Videoscheidsrechter is over het algemeen in staat proactief te handelen met betrekking tot de Loopproeven (bijv. de start, over de baanlijn aan de linkerkant lopen in een bocht, duwen, te vroeg de baan verlaten, aflossingen). Wanneer het aantal camera's en apparatuur voldoende is om een vergelijkbare rol te spelen voor sommige of alle kampproeven, kan hij daar een soortgelijke rol spelen, maar gewoonlijk op een meer reactieve manier als de Scheidsrechter op het terrein verzoekt om verder onderzoek of het herbekijken van een specifiek voorval.

Bij de loopproeven observeert de Videoscheidsrechter de wedstrijden op één of meer schermen in de videokamer om daarna, hetzij gebaseerd op zijn eigen waarnemingen, hetzij na doorverwijzing van een Scheidsrechter of Chef-Commissaris in de wedstrijdzone, een of meerdere specifieke problemen te onderzoeken door herhalingen van om het even welk beschikbaar beeldmateriaal te bekijken. Als daaruit blijkt dat er een overtreding van de Reglementen was, moet hij de aangewezen beslissing nemen en dit meedelen aan de Scheidsrechter voor de loopproeven en de Chef Fotofinish. Op dezelfde manier moet, als een Commissaris of een Scheidsrechter op de piste een mogelijke overtreding gemeld heeft, dit door de Videoscheidsrechter gecontroleerd worden en het aangewezen advies gegeven worden en een beslissing genomen.

Bovendien worden officiële videobeelden zoals in het verleden verder gebruikt om te helpen bij de behandeling van protesten bij de Scheidsrechter en klachten bij de Jury van Beroep.

Het wordt algemeen gebruikelijk dat ervaren bedrijven een bestaande dienstverlening voor wedstrijden aanbieden, eerder dan dat organisatoren er zelf een opzetten. Hoe dan ook kunnen beide mogelijkheden gebruikt worden.

IAAF - ARTIKEL 151

PUNTENVERDELING

In een wedstrijd waarin het resultaat bepaald wordt door een puntensysteem, moet de puntenverdeling vooraf aanvaard worden door al de deelnemende Leden of ploegen, tenzij ze voorzien wordt in de toe te passen wedstrijdvoorschriften.

DEEL III - DE LOOPWEDSTRIJDEN

Artikels 163.2, 163.6 (behalve onder 230.12 en 240.9), 163.14, 164.2, 165 en 167.1 zijn ook van toepassing op Delen VII, VIII, en IX.

IAAF - ARTIKEL 160

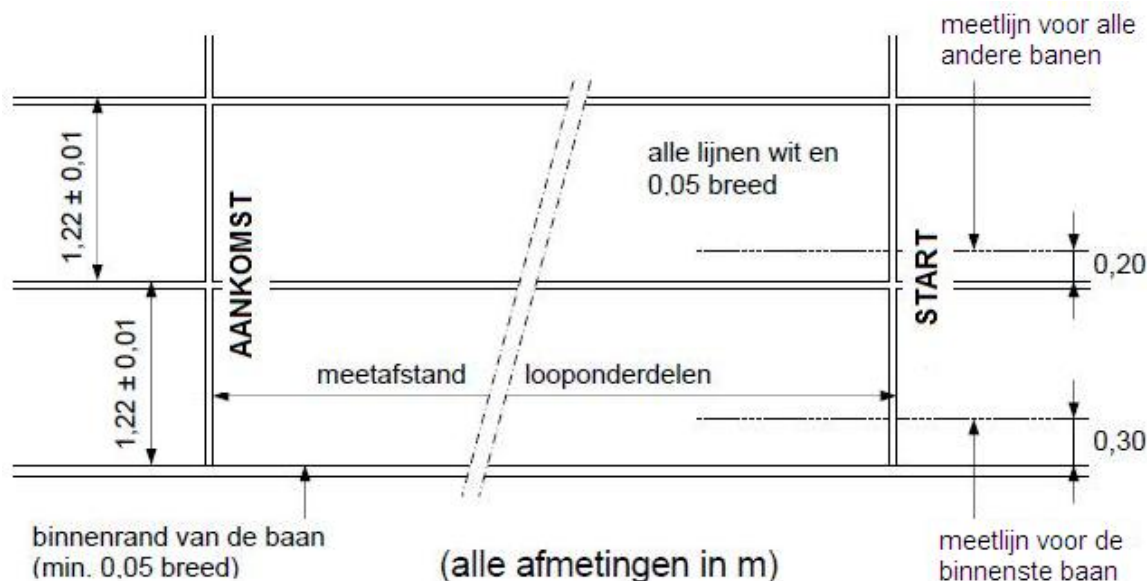
BAANAFMETINGEN

1. De lengte van een standaard looppiste bedraagt 400m. De looppiste bestaat uit twee evenwijdige rechte stukken en twee bochten met gelijke straal. De binnenkant moet afgezet zijn met een verhoogde witte boord, uit geschikt materiaal, met een hoogte van 50mm tot 65mm en een breedte van 50mm tot 250mm. De boord in de twee rechte lijnen mag weggelaten zijn en vervangen door een witte lijn van 50mm.

Als een deel van de boord in een bocht tijdelijk dient verwijderd te worden voor een kampproef, moet zijn plaats op het oppervlak eronder aangeduid worden door een witte lijn van 50mm breed en door kegels of vlaggen (minimale hoogte 0,15m) geplaatst op de witte lijn en maximaal op 4m afstand van elkaar. Deze worden zo geplaatst dat de kant van de kegelbasis of vlaggenstok samenvalt met de zijkant van de witte lijn het dichtst bij de looppiste. (Deze vlaggen moeten geplaatst worden onder een hoek van 60° ten opzichte van het terrein en zich verwijderend van de piste). Dit (evenals de optie voor een tijdelijke afboording) geldt eveneens voor het gedeelte van de bocht van de looppiste bij steeple waar de lopers de hoofdbaan verlaten om de sloot te nemen of waar de atleten op de buitenste helft van de looppiste lopen bij een start volgens Art. 163.5(b) en eventueel in de rechte lijn op niet meer dan 10m afstand van elkaar.

Noot: Alle punten waar de looppiste overgaat van een bocht in een rechte lijn of van een rechte lijn in een bocht moeten aangeduid worden, in een onderscheidende kleur 50mm x 50mm op de witte lijn, door de landmeter en tijdens de wedstrijd moet op dergelijke punten een kegel geplaatst worden.

2. De looppiste moet opgemeten worden op 0,30m van de binnenkant van de baan, of indien er geen boord is in een bocht (of de verlegging van de looppiste voor de sloot van de steeplewedstrijd), op 0,20m van de lijn die de binnenkant van de baan aangeeft.

Afbeelding 160 - Zicht vanaf het middenplein

3. De lengte van de loopwedstrijd moet gemeten worden tussen de zijde van de startlijn het verst van de aankomst en de zijde van de aankomstlijn het dichtst bij de startlijn.
4. In alle loopwedstrijden tot en met 400m moet elke atleet beschikken over een afzonderlijke baan met een breedte van 1,22m ($\pm 0,01$ m), afgebakend door witte lijnen van 50mm breedte. Alle banen moeten dezelfde breedte hebben. De binnenbaan moet gemeten worden zoals bepaald in Art.160.2, maar de overige banen moeten gemeten worden op 0,20m vanaf de buitenkant van de lijnen.
Noot : Voor alle pistes, aangelegd voor 1 januari 2004, mag de maximum breedte van elke baan 1,25m bedragen. Hoe dan ook moet de baanbreedte aangepast worden in overeenstemming met dit reglement als de toplaag volledig vervangen wordt.
5. Voor de internationale competities onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) zou de atletiekpiste moeten beschikken over minimum acht banen.
6. De zijdelingse helling van de looppiste naar de binnenrand mag niet meer bedragen dan 1/100ste (1%), tenzij er omstandigheden zouden zijn die rechtvaardigen dat de IAAF een uitzondering toestaat, en de neerwaartse helling in de looprichting mag niet meer bedragen dan 1/1000ste (0,1%).
7. De volledige technische informatie betreffende constructie en belijning van atletiekpistes werd opgenomen in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities". Dit artikel geeft de basisprincipes die moeten gevolgd worden.

De kleuren die moeten gebruikt worden op de looppiste zijn aangegeven op het Markeringsplan voor de Piste in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities".

IAAF - ARTIKEL 161

STARTBLOKKEN

1. Startblokken moeten gebruikt worden voor alle loopwedstrijden tot en met 400m (ook door de eerste atleet van de 4x200m, de Medley aflossing en de 4x400m) en mogen niet gebruikt worden voor gelijk welke andere loopwedstrijd. Zodra de startblokken opgesteld staan mag geen enkel deel van de startblokken de startlijn raken noch de rechter zijlijn van de baan overschrijden, met die uitzondering dat het achterste gedeelte voorbij de buitenste baanlijn mag uitsteken, op voorwaarde dat dit geen belemmering vormt voor een andere atleet.
2. De startblokken moeten overeenstemmen met de volgende algemene karakteristieken:
 - (a) De startblokken moeten bestaan uit twee voetsteunen waartegen de voeten van de atleet drukken bij de starthouding en die gemonteerd zijn op een kader. Ze moeten van samenstelling volledig onbuigzaam zijn en geen oneerlijk voordeel verschaffen aan de atleet. Het kader mag in geen geval de voeten van de atleet belemmeren als die uit de blokken komen.
 - (b) De voetsteunen moeten schuin aflopen om de starthouding van de atleet te vergemakkelijken en mogen hetzij vlak, hetzij licht hol zijn. De oppervlakte van de voetsteunen moet van dien aard zijn dat de pinnen van het schoeisel van de atleet erin kunnen dringen, hetzij door gleuven of inkepingen in de bovenkant van de voetsteun, hetzij door de oppervlakte van de voetsteun te bekleden met een geschikt materiaal om het gebruik van spikes toe te laten.
 - (c) De bevestiging van de voetsteunen op een onbuigzaam kader mag verstelbaar zijn, maar mag geen beweging toelaten tijdens de eigenlijke start. In elk geval moeten de voetsteunen voorwaarts en achterwaarts kunnen versteld worden ten opzichte van elkaar. De voetsteunen moeten vastgezet kunnen worden met stevige klemmen of een blokkeermechanisme dat gemakkelijk en snel kan bediend worden door de atleet.

- (d) Ze moeten vastgezet worden in de loop piste met behulp van een aantal pinnen of pennen, zodanig dat ze de minst mogelijke schade aan de baan toebrengen. Ze moeten zo geplaatst zijn dat ze gemakkelijk en vlug verwijderd kunnen worden. Het aantal, de dikte en de lengte van de pennen of pinnen is afhankelijk van de aard van de baan. De verankering mag geen enkele beweging toelaten bij het vertrek.
- (e) Indien een atleet zijn eigen startblokken gebruikt, moeten zij beantwoorden aan deze reglementen, maar zij mogen voor het overige van gelijk welke vorm of bouw zijn op voorwaarde dat ze geen andere atleten hinderen.

Bij de start van de 60 – 80 – 150 – 300m en de hordenummers kunnen de pupillen en miniemen kiezen voor één van de volgende starthoudingen:

- a. *gebruik van startblokken;*
- b. *de 3-puntsstarthouding (wenselijk indien geen startblokken worden gebruikt): t.t.z. :
Ze nemen een voorwaartse spreidstand aan achter de startlijn. De tegenovergestelde hand van de eerste voet wordt op de grond (achter de startlijn) geplaatst als steun. De andere hand wordt achter de rug gehouden. Bij het bevel “Op uw plaatsen” wordt de spreidstand aangenomen. Bij het bevel “Klaar” wordt de hand achter de startlijn geplaatst;*
- c. *de rechtstaande starthouding, zij moeten bijgevolg geen geknielde houding aannemen.*

De benjamins mogen geen startblokken gebruiken.

De WMA laat de Masters toe om te starten zonder startblokken.

Dit is alleen toegelaten tijdens Masters-meetings, Masters-interclubs en Masters-kampioenschappen waar er geen andere categorieën deelnemen.

Tijdens andere meetings worden de Masters verplicht startblokken te gebruiken. Deze moeten dan volgens de IAAF-reglementen (Art.162.3) gebruikt worden.

- 3. In competities georganiseerd onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) en voor elke prestatie die voorgelegd wordt voor erkenning als Wereldrecord volgens Art. 261 of 263 moeten de startblokken verbonden zijn met een Startinformatiesysteem, gecertificeerd door de IAAF. Dit systeem wordt ten stelligste aanbevolen voor andere wedstrijden.
Noot : *Daarnaast mag een automatisch terugroepapparaat gebruikt worden, mits het voldoet aan de reglementaire bepalingen.*
- 4. In wedstrijden onder Art. 1.1(a) tot (f) moeten de atleten de startblokken van de Organisatoren gebruiken. In andere wedstrijden betwist op kunststofpistes mogen de Organisatoren de verplichting opleggen dat alleen de startblokken gebruikt worden die zij ter beschikking stellen.

Dit Artikel moet ook zodanig geïnterpreteerd worden dat:

- (a) *geen enkel deel van het kader of de voetplaten een startlijn mag overlappen;*
 - (b) *enkel het kader (maar geen enkel deel van de voetplaat) mag uitsteken over de buitenste baanlijn op voorwaarde dat dit geen belemmering vormt. Dit weerspiegelt de al lang bestaande gewoonte van atleten om bij de start van wedstrijden in een bocht hun startblokken in een hoek op te stellen om de meest directe lijn te kunnen lopen na de start.*
- Het gebruik van lichten aan de start door dove of slechthorende atleten is toegelaten en wordt niet beschouwd als verboden hulpmiddel. Het is evenwel de atleet of zijn team die verplicht is om dergelijke uitrusting te financieren en te leveren en ervoor te zorgen dat dit aangesloten kan worden aan het startinformatiesysteem dat gebruikt wordt, tenzij op een specifieke wedstrijd waar een aangestelde technische partner dit kan leveren.*

IAAF - ARTIKEL 162

DE START

1. De start van een loopwedstrijd moet aangegeven worden door een witte lijn van 50mm breed. In alle loopwedstrijden die niet in banen gelopen worden moet de startlijn gebogen zijn opdat alle atleten zouden starten van dezelfde afstand van de aankomstlijn. De startplaatsen voor alle loopwedstrijden van gelijk welke afstand moeten genummerd worden van links naar rechts in de looprichting.
Noot (i): Bij loopwedstrijden die buiten het stadion starten mag de startlijn tot 0,30m breed zijn en van elke kleur die duidelijk afsteekt tegen het oppervlak van de startzone.
Noot (ii): De startlijn van de 1500m, of elke andere gebogen startlijn mag verlengd worden tot voorbij de buitenste baan in zoverre dat daar hetzelfde kunststofoppervlak beschikbaar is.

Het wordt verwacht dat, om op een efficiënte manier de startprocedures te kunnen afwerken en bij grotere wedstrijden de deelnemers op een geschikte manier te kunnen voorstellen, de atleten zich opstellen in de richting van de startlijn.

2. In alle Internationale Wedstrijden, behalve deze hieronder genoemd, moeten de startbevelen van de Starter in zijn eigen taal, in het Engels of in het Frans gegeven worden;
 - (a) Voor loopwedstrijden tot en met 400m (inbegrepen de 4x200m, de Medley aflossing zoals voorzien in Art. 170.1 en de 4x400m) zijn de bevelen "Op uw plaatsen" en "Klaar";
 - (b) Voor loopwedstrijden langer dan 400m (uitgezonderd de 4x200m, de Medley aflossing en de 4x400m) is het startbevel "Op uw plaatsen".
 - (c) In elke loopwedstrijd waar de Starter van oordeel is dat, volgens Art. 162.5, niet alles klaar is om de start verder te zetten nadat de atleten op hun plaatsen zitten of als hij om een andere reden de start afbreekt, is het bevel "Rechtstaan".Alle loopwedstrijden worden gewoonlijk gestart door het schot van het door de Starter omhooggehouden startpistool.
Noot: In wedstrijden onder Art. 1.1 (a), (b), (c), (e) en (i) worden de startbevelen enkel in het Engels gegeven.

De Starter mag niet beginnen met de startprocedures vooraleer hij er zeker van is dat het desbetreffende fotofinish team en de Juryleden aan de aankomst, en in wedstrijden tot en met 200m de bedienaar van de Windmeter, klaar zijn. De manier van communiceren tussen start- en aankomstzone varieert naargelang het niveau van de competitie. Bij wedstrijden georganiseerd onder Art. 1.1 (a) tot (f) en bij menig andere wedstrijd van hoog niveau is er stevast een dienstverlenend bedrijf verantwoordelijk voor de elektronische tijdopname en het Start InformatieSysteem. In dit geval zijn technici verantwoordelijk voor de communicatie. Bij andere wedstrijden wordt een verscheidenheid aan communicatiesystemen gebruikt, gaande van radio's en telefoons tot het gebruik van vlaggen en knipper- of zwaailichten.

3. Bij loopwedstrijden tot en met 400m (inbegrepen de eerste afstand van de 4x200m, de Medley-aflossing en de 4x400m) zijn een geknielde start en het gebruik van startblokken verplicht. Na het bevel "Op uw plaatsen" moet de atleet de startlijn naderen en een positie volledig binnen de hem toegewezen baan en achter de startlijn innemen. Een atleet mag noch de startlijn, noch de grond ervoor met zijn handen of voeten aanraken in de "Op uw plaatsen"-positie. Beide handen en tenminste één knie moeten in contact zijn met de grond en beide voeten in contact met de voetplaten van de startblokken. Bij het bevel "Klaar" moet de atleet zich onmiddellijk oprichten tot zijn definitieve startpositie, terwijl hij het contact

van zijn handen met de grond en van zijn voeten met de voetplaten van de blokken behoudt. Nadat de Starter er zich van vergewist heeft dat alle atleten "Klaar" zijn, zal hij zijn pistool afvuren.

Benamins mogen geen startblokken gebruiken. Ze mogen ofwel rechtstaand starten of met driepuntstart. Niet met beide handen op de grond.

Bij alle wedstrijden met een gehurkte start heft de Starter, zodra de atleten onbeweeglijk in hun blokken zitten, zijn arm waarmee hij het pistool vasthoudt. Dan zegt hij "Klaar". Hij moet daarna wachten tot alle atleten onbeweeglijk zitten en dan het pistool afvuren.

De Starter mag zijn arm niet te snel omhoog steken, vooral daar waar handtijdopnemers gebruikt worden. Het wordt hem aangeraden zijn arm slechts dan omhoog te steken als hij aanvoelt dat hij klaar is om het bevel "Klaar" te geven.

Er is geen regel om de tijd te bepalen die verstrijkt tussen enerzijds de bevelen "Op uw plaatsen" en "Klaar" en anderzijds tussen het bevel "Klaar" en het pistoolschot. De Starter laat de atleten vertrekken eens ze zich allen onbeweeglijk in de correcte startpositie bevinden. Dit betekent dat hij voor bepaalde starts het pistool nogal snel zal moeten afvuren, maar dat hij in andere gevallen ook langer zal moeten wachten om er zeker van te zijn dat alle atleten zich onbeweeglijk in hun startpositie bevinden.

4. Bij loopwedstrijden langer dan 400m (met uitzondering van 4x200m, de Medley aflossing en de 4x400m) moeten alle starts gebeuren vanuit een staande positie. Na het bevel "Op uw plaatsen" moet een atleet de startlijn naderen en een startpositie achter de startlijn innemen (volledig binnen de hem toebedeelde baan bij loopwedstrijden die in banen gestart worden). Een atleet mag noch enig deel van de grond met zijn hand of handen aanraken, noch de startlijn of de grond ervoor met zijn voeten als hij in de "Op uw plaatsen"-positie staat. Nadat de Starter er zich van vergewist heeft dat alle atleten onbeweeglijk in de correcte starthouding staan, vuurt hij zijn pistool af.
5. Bij het bevel "Op uw plaatsen" of "Klaar", naargelang het geval, moeten alle atleten onmiddellijk en zonder uitstel hun volledige en definitieve startpositie innemen. Indien de Starter, om gelijk welke reden, er niet van overtuigd is dat alles in orde is om verder te gaan met de start nadat alle atleten zich op hun startplaats bevinden, geeft hij de atleten het bevel zich van hun startplaats te verwijderen en verzamelt de Hulpstarter hen opnieuw (zie ook Art. 130).

Waar een atleet naar het oordeel van de Starter:

- (a) na het bevel "Op uw plaatsen" of "Klaar" en vóór het startschot de start onderbreekt door bijvoorbeeld zijn hand op te steken of door recht te staan in het geval van een geknielde start, zonder geldige reden (die reden moet beoordeeld worden door de Scheidsrechter); of
- (b) geen gevolg geeft aan de bevelen "Op uw plaatsen" of "Klaar", naargelang het geval, of zich niet onmiddellijk en zonder uitstel opstelt in zijn definitieve starthouding; of
- (c) na het bevel "Op uw plaatsen" of "Klaar" andere atleten stoort door middel van geluid, beweging of op enige andere wijze;

moet de Starter de start onderbreken.

De Scheidsrechter mag de atleet een waarschuwing geven wegens onbetamelijk gedrag (en diskwalificeren in geval van een tweede inbreuk op het reglement tijdens dezelfde competitie) volgens Art. 125.5 en 145.2. Er moet dan geen groene kaart getoond worden. Wanneer echter geoordeeld wordt dat een externe reden de oorzaak was van het onderbreken van de start, of als de Scheidsrechter het niet eens is met de beslissing van de Starter, moet aan alle atleten een groene kaart getoond worden om aan te geven dat geen valse start veroorzaakt werd door een van de atleten.

De opdeling van de Artikels over de start in disciplinaire zaken (Art. 162.5) en valse starts (Art. 162.7 en 162.8) zorgt ervoor dat niet het hele deelnemersveld gestraft wordt voor de daden van één enkele atleet. Het is belangrijk, om de onaantastbaarheid van de bedoeling van deze opdeling te behouden, dat Starters en Scheidsrechters net zo vastberaden zijn in de toepassing van Art. 162.5 als in het vaststellen van een valse start.

Dergelijk gedrag, zij het opzettelijk of misschien onbedoeld door zenuwachtigheid, moet ervoor zorgen dat Art. 162.5 toegepast wordt. Als de Starter echter van mening is dat het onopzettelijk was, is misschien de toepassing van Art. 162.2(c) aangewezen.

Omgekeerd zullen er gevallen zijn waar een atleet het recht heeft om uitstel van de start te vragen om rechtmatige redenen. Het is daarom uiterst belangrijk dat de Scheidsrechter voor de starts (in het bijzonder) aandacht besteedt aan de omgeving en de omstandigheden in de nabijheid van de start, vooral met betrekking tot factoren waarvan de starter zich mogelijks niet bewust is omdat hij zich concentreert op zijn eigen voorbereiding van de start en/of omdat hij een hoofdtelefoon draagt.

In al deze gevallen moeten Starter en Scheidsrechter op een billijke manier handelen en hun beslissingen efficiënt en duidelijk kenbaar maken. Waar nodig kunnen de redenen voor de beslissing meegedeeld worden aan de atleten in de wedstrijd en indien mogelijk of wenselijk ook aan de omroepers, televisieploeg, enz. via het communicatienet.

In alle gevallen waarbij een gele of rode kaart gegeven werd, moet geen groene kaart getoond worden.

Valse start

6. Wanneer een IAAF goedgekeurd Startinformatiesysteem gebruikt wordt, moet de Starter en/of een aangeduide Terugroepstarter een koptelefoon dragen die hem toelaat duidelijk een geluidssignaal te horen, voortgebracht door het systeem iedere keer dat dit een valse start aangeeft (d.w.z. een reactietijd die kleiner is dan 0,100 seconde).

Zodra de Starter en/of aangeduide Terugroepstarter het signaal hoort en met een revolver het startschot is gegeven, moet hij de atleten terugroepen en zal hij zich onmiddellijk vergewissen van de reactietijden of van om het even welke andere beschikbare informatie om te zien welke atleet of atleten verantwoordelijk is of zijn voor de valse start.

Noot: Wanneer een IAAF goedgekeurd Startinformatiesysteem gebruikt wordt, zal het bewijs geleverd door dit apparaat als hulpmiddel gebruikt worden door de desbetreffende officiële om tot een juiste beslissing te komen.

7. Nadat hij zijn volledige starthouding aangenomen heeft, mag de atleet zijn startbeweging niet beginnen vooraleer hij het startschot gehoord heeft. Als hij dit volgens de Starter (en rekening houdend met Art. 129.6) vroeger doet, is dat een valse start.

Noot (i): Elke beweging van een atleet die niet inhoudt dat de voet(en) van de atleet het contact met de voetplaten van de startblok(ken) verliest of de hand(en) van de atleet het contact met de grond, of die daarin resulteert, mag niet beschouwd worden als het begin van de start. Deze gevallen kunnen, als ze zich voordoen, aanleiding geven tot een disciplinaire waarschuwing of diskwalificatie.

Wanneer de starter echter vaststelt dat de atleet voorafgaand aan het revolverschot een beweging begint die niet gestopt wordt en overgaat in het begin van zijn start, dan is dit een valse start.

Noot (ii): Aangezien atleten die hun loopwedstrijd rechttop starten meer geneigd zijn hun evenwicht te verliezen, moet de start als “onvast” (onregelmatig) worden beschouwd als zulk een beweging onvrijwillige gebeurt.

Wanneer een atleet over de lijn geduwd of gedrongen wordt, mag hij daarvoor niet bestraft worden. Elke atleet verantwoordelijk voor dergelijke verstoring kan onderworpen worden aan een disciplinaire waarschuwing of diskwalificatie.

Over het algemeen mag geen valse start aangerekend worden als de atleet het contact met de grond of met de voetplaten niet verbroken heeft. Als een atleet bijvoorbeeld zijn heupen naar boven beweegt, maar ze vervolgens weer naar beneden beweegt zonder dat op geen enkel ogenblik zijn handen het contact verloren met de grond of zijn voeten met de voetplaten, mag dit geen valse start tot gevolg hebben. Het kan een reden zijn om de atleet een waarschuwing te geven (of te diskwalificeren wanneer hij voorafgaand een waarschuwing kreeg) wegens ongepast gedrag volgens Art. 162.5.

In het geval van een “rollende start” echter, waar de Starter (of Terugroepstarter) van mening is dat een atleet effectief anticipeerde op de start met een soort van continue beweging, zelfs als hij zijn handen of voeten niet bewoog voor het startschot, zou de wedstrijd moeten teruggeschoten worden. Dit kan gebeuren door een Starter of Terugroepstarter, maar het is de Starter die zich in de beste situatie bevindt om dergelijke gevallen te beoordelen, aangezien hij de enige is die weet waar zijn vinger zich op de trekker bevond toen de atleet zijn beweging begon. In deze gevallen waar de Starter er zeker van is dat de beweging van de atleet begon voor het afvuren van het pistool, moet een valse start aangerekend worden.

In overeenstemming met Noot (ii) zouden Starters en Terugroepstarters moeten vermijden overijverig te zijn in de toepassing van Art. 162.7 bij loopproeven vertrekkend uit een staande startpositie. Zulke gevallen zijn zeldzaam en gebeuren gewoonlijk per ongeluk omdat het gemakkelijker is om het evenwicht te verliezen bij een tweepunt start. Het is niet de bedoeling dat iemand onrechtmatig bestraft wordt.

Wanneer dergelijke beweging als accidenteel beschouwd werd, worden Starters en Scheidsrechters aangemoedigd om in de eerste plaats de start als “onstabiel” te beschouwen en verder te gaan volgens Art. 162.2(c). Als dit echter herhaaldelijk gebeurt tijdens dezelfde loopproef kan dit de Starter en/of de Scheidsrechter het recht geven ofwel de valse start- ofwel de disciplinaire procedures toe te passen, naargelang wat het beste past bij de situatie.

8. Behalve bij Meerkampen wordt elke atleet verantwoordelijk voor een valse start gediskwalificeerd.

Voor Meerkampen zie Art. 200.8(c).

Noot: In de praktijk is het zo dat, wanneer een of meerdere atleten een valse start maken, anderen geneigd zijn te volgen en strikt genomen maakt iedere atleet die dit doet een valse start. De Starter zou dan enkel die atleet of atleten moeten waarschuwen of uitsluiten die volgens hem verantwoordelijk waren voor de valse start. Dit kan resulteren in de waarschuwing of diskwalificatie van meer dan één atleet. Als de valse start niet aan een atleet te wijten is, wordt geen waarschuwing gegeven en wordt een groene kaart aan alle atleten getoond.

9. Bij een valse start moeten de Hulpstarters als volgt te werk gaan:

Behalve bij meerkampen moet(en) de atle(e)t(en) verantwoordelijk voor de valse start gediskwalificeerd worden en een rood en zwarte (in diagonale helften) kaart zal vóór hem (hen) getoond worden.

Bij meerkampen, in geval van een eerste valse start, moet(en) de atle(e)t(en) verantwoordelijk voor de valse start een waarschuwing krijgen door hem (hen) een geel en zwarte (in diagonale helften) kaart voor te houden. Terzelfder tijd moeten alle deelnemers aan de loopwedstrijd een waarschuwing krijgen door hen de geel en zwarte kaart voor te houden, dit door één (of meerdere) Hulpstarter(s). Zo worden zij in kennis gesteld van het feit dat elkeen bij het veroorzaken van een volgende valse start gediskwalificeerd zal worden.

Bij volgende valse start(s) word(t)(en) de atle(e)t(en) verantwoordelijk voor de valse start gediskwalificeerd en de rood en zwarte kaart wordt hem (hen) getoond.

Als er baanaanduidingsblokken gebruikt worden die erop voorzien zijn, is het aangewezen om gelijk welke kaart die aan de atleet getoond wordt ook op de baanaanduidingsblok(ken) aan te duiden.

Het verdient aanbeveling dat de diagonaal in helften verdeelde kaarten een A5 formaat hebben en dubbelzijdig zijn. Merk op dat de overeenkomende aanduiding op de baanaanduidingsblokken geel en rood mogen blijven zoals voorheen, dit om onnodige uitgaven te vermijden voor het aanpassen van bestaande uitrusting.

10. Indien de Starter of een Terugroepstarter meent dat de start onregelmatig was, moet hij de atleten terugroepen door een schot.

De verwijzing naar een onregelmatige start slaat niet alleen op gevallen van valse starts. Dit Artikel moet ook gezien worden als zijnde van toepassing op andere situaties, zoals het wegslijpen van blokken, een vreemd object dat in de weg staat van één of meerdere atleten bij de start, enz.

BEN PUP MIN

Atleten van deze leeftijdsgroepen worden uitgesloten nadat ze zelf twee valse starts veroorzaakten in een individuele wedstrijd, drie valse starts in een meerkamp.

IAAF - ARTIKEL 163

DE LOOPWEDSTRIJD

1. Bij wedstrijden met minstens één bocht wordt linksom gelopen en gewandeld. De banen moeten genummerd zijn waarbij baan 1 de baan is het meest links gelegen ten opzichte van de aankomstlijn.

Waar de omstandigheden dit toelaten en de piste degelijk werd opgemeten, kunnen loopproeven in de rechte baan doorgaan in de tegenovergestelde richting, d.w.z. met de rechterhand aan de binnenzijde.

Hinderen

2. Wanneer een atleet geduwd of gehinderd wordt tijdens een wedstrijd en zijn voortgang daardoor belemmerd wordt:
 - (a) als het duwen of hinderen onopzettelijk gebeurd is of veroorzaakt werd door iets anders dan een atleet, kan de Scheidsrechter, als hij meent dat een atleet (of zijn ploeg) daardoor ernstig gehinderd werd de opdracht geven, in overeenstemming met Art. 125.7 of 146.4 de wedstrijd (door één van, sommige of alle atleten) te laten herlopen of de atleet (of ploeg) die gehinderd werd in een volgende ronde van de wedstrijd te laten deelnemen.
 - (b) als een andere atleet door de Scheidsrechter verantwoordelijk wordt bevonden voor het duwen of hinderen, kan deze atleet (of zijn ploeg) gediskwalificeerd worden voor deze wedstrijd. Als de Scheidsrechter meent dat een atleet ernstig gehinderd werd kan hij de wedstrijd, in overeenstemming met Art. 125.7 of 146.4 laten herlopen (door één van, sommige of alle atleten) zonder de gediskwalificeerde atle(e)t(en) of kan hij de atleet (of zijn ploeg) die gehinderd werden, laten lopen in een volgende ronde van de wedstrijd.

Noot: In gevallen die als voldoende ernstig beschouwd worden, kunnen tevens Art. 125.5 en 145.2 toegepast worden.

In beide gevallen (a) en (b) moet zo'n atleet (of ploeg) normaal de wedstrijd met een degelijke inspanning hebben uitgelopen.

Lijn overschrijding

3. (a) In alle loopwedstrijden in banen moet iedere atleet in de baan blijven die hem werd toegewezen en dit van start tot aankomst. Dit is tevens van toepassing voor elk gedeelte van alle loopwedstrijden die in banen gelopen worden,
- (b) In alle loopwedstrijden (of elk gedeelte van loopwedstrijden) die niet in banen gelopen worden, mag een atleet lopend in de bocht, in de buitenste helft van de looppiste zoals beschreven in Art. 163.5(b) of aan om het even welk gebogen gedeelte van de verlegging van de baan naar en van de steeplesloot, niet gaan of lopen op of over de boord of lijn die de toepasselijke kant begrenst (de binnenkant van de baan, de buitenste helft van de looppiste of om het even welk gebogen gedeelte van de verlegging van de looppiste naar en van de steeplesloot).

Buiten de hieronder vermelde uitzonderingen in Art. 163.4 en indien de Scheidsrechter voor de loopwedstrijden overtuigd is na het verslag van een Commissaris, een Jurylid of na raadpleging van enig ander middel dat de atleet de hogervermelde regel heeft overtreden, moet hij/zij worden uitgesloten.

4. Een atleet wordt niet gediskwalificeerd indien hij:
- (a) door een andere atleet wordt geduwd of verplicht wordt uit zijn baan te stappen of te lopen of over de boord of lijn die de binnenkant van de baan begrenst, of;
- (b) stapt of loopt buiten zijn eigen baan in de rechte lijn, in om het even welk recht gedeelte van de looppiste naar de steeplesloot of over zijn buitenlijn in de bocht zonder daarbij wezenlijk voordeel te halen en geen andere atleet duwt of hindert zodat zijn voortgang belemmerd wordt. Als wezenlijk voordeel verkregen werd, wordt de atleet gediskwalificeerd.

Noot: wezenlijk voordeel houdt in het verbeteren van zijn positie op om het even welke manier, met inbegrip van zichzelf uit een "ingesloten" positie in de loopwedstrijd werken door over de binnenboord van de piste te lopen of te stappen.

Deze Noot verbiedt specifiek de praktijk van een atleet die om zijn positie in de wedstrijd te verbeteren de binnenkant van de piste opzoekt (hetzij bewust of nadat hij geduwd of weggedrongen werd) en uit een ingesloten positie wil ontkomen door aan de binnenkant te blijven lopen tot de piste vrij is. Terwijl normaal gezien het lopen naast baan 1 buiten de piste in de rechte lijn (in tegenstelling tot dit doen in de bocht) geen reden is tot verplichte diskwalificatie, heeft de Scheidsrechter nu de bevoegdheid om naar eigen goeddunken tot diskwalificatie over te gaan wanneer dit gebeurt en de atleet een voordeel behaalde, zelfs als de allereerste reden dat hij daar loopt het resultaat was van geduwd of weggedrongen te worden. In dit geval moet de atleet onmiddellijk stappen ondernemen om terug op de piste te lopen zonder enig voordeel te zoeken of te winnen.

- 5 In wedstrijden onder Art. 1.1 en waar mogelijk in andere wedstrijden:
- (a) moet de 800m gelopen worden in banen tot aan de dichtstbijzijnde zijde van de zwenklijn waar de atleten hun banen mogen verlaten. Deze zwenklijn moet aangeduid worden door een over alle banen (behalve baan 1) getrokken, gebogen lijn met een breedte van 50mm. Om de atleten te helpen bij het herkennen van de zwenklijn, moeten kleine kegels prisma's of andere passende merktekens (50mm x 50mm) met een maximumhoogte van 0,15m en bij voorkeur in een andere kleur dan baanlijnen en zwenklijn geplaatst worden vóór de snijpunten van de baanlijnen en de zwenklijn.
- Noot : In wedstrijden onder Art. 1.1(d) en (h) mogen de deelnemende ploegen afspreken geen banen te gebruiken.*
- (b) Wanneer er méér dan twaalf atleten zijn voor een loopwedstrijd van 1000m, 2000m, 3000m, 5000m of 10 000m, mogen zij in twee groepen verdeeld worden waarvan er één groep, met ongeveer 2/3 van de atleten, start aan de normale startlijn en de andere groep aan een afzonderlijk gebogen startlijn over de buitenste helft van de looppiste

getrokken.

Deze laatste groep moet een volledige bocht in de buitenste helft van de looppiste blijven lopen. Die buitenste helft moet aangeduid worden door kegels of vlaggen zoals beschreven in Art. 160.1.

De aparte booglijn moet zodanig getrokken zijn dat iedere atleet dezelfde afstand zal afleggen. De zwenklijn voor de 800m beschreven in Art. 163.5 duidt de plaats aan waar de atleten van de buitenste groep in de 2000m en de 10 000m de atleten mogen vervoegen die op de normale startlijn zijn vertrokken. Bij een vertrek in groepen in een 1000m, 3000m en 5000m, moet op de looppiste bij het begin van de rechte lijn naar de aankomst de zwenklijn aangeduid zijn waar de atleten van de buitenste groep de atleten mogen vervoegen die op de normale startlijn zijn vertrokken. De aanduiding mag een merkteken van 50mm x 50mm zijn geplaatst op de lijn tussen de 4de en 5de baan (baan 3 en 4 voor een looppiste met zes banen) waar direct vóór een kegeltje of vlag is geplaatst waar de twee groepen samenkomen.

- (c) Wanneer een atleet dit Artikel niet volgt, wordt hij, of in geval van aflossingen, zijn ploeg, gediskwalificeerd.

Verlaten van de looppiste

6. Een atleet die vrijwillig de looppiste verlaat, mag niet toegelaten worden verder deel te nemen aan de loopwedstrijd.
Hij moet in de uitslag genoteerd worden als niet aangekomen. Mocht de atleet toch proberen terug in de loopwedstrijd te komen, dan moet hij door de Scheidsrechter gediskwalificeerd worden.

Merkttekens op de loopbaan

7. Behalve zoals vermeld in Art. 170.4, als het gaat om estafetten volledig of enkel het eerste deel in banen gelopen, mogen de atleten als hulpmiddel geen merkttekens maken of voorwerpen plaatsen op of naast de looppiste. De Juryleden geven aanwijzingen aan de betreffende atleet om merkttekens of voorwerpen die niet aan de reglementen voldoen aan te passen of te verwijderen. Als de atleet dit niet doet, moeten de Juryleden ze verwijderen.
Noot: Ernstige gevallen kunnen verder afgehandeld worden volgens Art. 125.5 en 145.2.

Windsnelheid

8. Alle windmeters moeten vervaardigd zijn en geijkt volgens internationale normen. De juistheid moet vastgesteld worden door een geaccrediteerd bevoegd organisme van het ijkwezen.
9. In internationale wedstrijden onder Art. 1.1 (a) tot (h) en voor elke prestatie voorgelegd voor bekrachtiging van een Wereldrecord moeten niet-mechanische windmeters gebruikt worden. Een mechanische windmeter moet een geschikte bescherming bezitten om de invloed van de zijwind te verminderen. Wanneer buizen gebruikt worden, zou elk uiteinde naast het meetinstrument een lengte moeten hebben van minstens tweemaal de diameter van de buis.
10. De Scheidsrechter voor de loopwedstrijden staat ervoor in dat de windmeter voor de loopnummers naast baan 1 en op 50m van de aankomstlijn geplaatst wordt. De hoogte waar de meting gebeurt moet $1,22\text{m} \pm 0,05\text{m}$ bedragen en hij mag niet verder dan 2m van de looppiste geplaatst worden.
11. De windmeter mag automatisch gestart en gestopt en/of teruggezet worden en de informatie mag direct naar de wedstrijdcomputer gestuurd worden.
12. De periode, tijdens welke de windsnelheid moet gemeten worden, bedraagt vanaf het ogenblik dat de vlam / rook van het revolvershot wordt opgemerkt voor:
100m	10 seconden
100mH	13 seconden
110mH	13 seconden

In een 200m-loopwedstrijd wordt de windsnelheid gewoonlijk gemeten gedurende 10 seconden, te beginnen vanaf het ogenblik dat de eerste atleet in de rechte lijn komt.

Voor de 80m horden bedraagt deze periode 10 seconden.

13. De windmeter moet op meters per seconde worden afgelezen, afgerond op het hogere tiende per meter/seconde in de positieve richting (vb. men leest af +2,03m/sec. er moet genoteerd worden +2,1. Een aflezing van -2,03m/sec moet als -2,0 genoteerd worden). De digitale windmeters die een aflezing geven in tiende m/s moeten op zulkdanige wijze gefabriceerd worden dat zij in overeenstemming zijn met dit artikel.

Aanduiden van tussentijden

14. De tussentijden en de officiële tijd van de overwinnaar mogen officieel worden omgeroepen en/of uitgehangen. Deze tijden mogen echter niet worden meegedeeld aan de atleten door personen die zich aan de binnenkant van het wedstrijdterrein bevinden, zonder voorafgaande toestemming van de betrokken Scheidsrechter. Deze toelating wordt enkel verleend wanneer geen enkele tijdmeting op de toepasselijke punten voor de atleten zichtbaar is en in omstandigheden waar tussentijden aan alle atleten van de wedstrijd meegedeeld worden.

Atleten die tussentijden ontvangen op een manier die een overtreding inhoudt van dit artikel worden verondersteld niet toegelaten hulp gekregen te hebben en zijn onderhevig aan de bepalingen van Art. 144.2.

Noot: Het wedstrijdterrein, dat gewoonlijk ook afgebakend wordt met een gematerialiseerde afsluiting, wordt voor dit doel gedefinieerd als de zone waar de wedstrijd doorgaat en waarvan de toegang beperkt wordt tot de deelnemende atleten en het gemachtigde personeel volgens de ter zake geldende voorschriften en reglementen.

Drankbevoorrading- en Sponsenposten

15. (a) In loopwedstrijden van 5000m en meer op de looppiste mogen de Organisatoren water en sponzen voorzien, dit volgens de weersomstandigheden.
- (b) In loopwedstrijden van meer dan 10 000m moeten verfrissingen, water en sponzen ter beschikking gesteld worden. De verfrissingen mogen door het Organisatiecomité of door de atleet klaargemaakt worden en moeten zodanig opgesteld worden dat ze gemakkelijk te bereiken zijn, of ze mogen door bevoegde personen in de handen van de atleten gegeven worden. De door de atleten klaargemaakte verfrissingen moeten onder toezicht van door de Organisatoren aangestelde officiële geplaatst worden zodra ze door de atleten of hun vertegenwoordigers werden in bewaring gegeven. Deze officiële zien erop toe dat de verfrissingen op generlei wijze gewijzigd worden of dat er niet mee geknoeid wordt.
- (c) Een atleet die verfrissingen of water ontvangt of neemt van een plaats buiten de officiële bevoorradingspost, behalve waar deze verstrekt worden om medische redenen door of onder leiding van wedstrijdofficiële, of die de bevoorrading aanneemt van een andere atleet zou voor een eerste degelijke overtreding door de Scheidsrechter verwittigd moeten worden, gewoonlijk door hem een gele kaart te tonen. Voor een tweede overtreding moet de Scheidsrechter de atleet diskwalificeren, normaal door hem een rode kaart te tonen. De atleet moet dan onmiddellijk de piste verlaten.

Noot: Een atleet mag van een andere atleet verfrissingen, water of sponzen aannemen of aan hem doorgeven, op voorwaarde dat deze werden meegedragen vanaf de start of genomen of ontvangen bij een officiële bevoorradingspost. Elke voortdurende hulp op deze wijze van de ene atleet aan één of meer anderen kan echter beschouwd worden als onsportieve hulp waarvoor waarschuwingen en/of diskwalificaties zoals hierboven uiteengezet kunnen gegeven worden.

IAAF - ARTIKEL 164

DE AANKOMST

1. De aankomst van een loopwedstrijd moet aangegeven worden door een witte lijn met een breedte van 50mm.
Noot: Bij wedstrijden die aankomen buiten het stadion mag de aankomstlijn tot 0,30m breed zijn en van gelijk welke kleur die afsteekt tegen het oppervlak van de aankomstzone.
2. De atleten moeten gerangschikt worden in de volgorde waarmee gelijk welk deel van hun lichaam (d.w.z. hun romp en niet het hoofd, hals, armen, benen, handen of voeten), het verticale vlak bereikt van de dichtstbijzijnde kant van de aankomstlijn zoals hoger gedefinieerd.
3. In elke loopwedstrijd die gelopen wordt op basis van de afgelegde afstand binnen een bepaalde tijd, moet de Starter een revolverschot afvuren, juist één minuut voor het einde van de loopwedstrijd, om de atleten en de Juryleden te waarschuwen dat de loopwedstrijd naar het einde loopt. De Starter moet, op aangeven van de Chef-Tijdopnemer, een nieuw revolverschot afvuren bij het verstrijken van de tijd om het einde van de loopwedstrijd aan te geven. Op het ogenblik van het afvuren van het revolverschot dat het einde van de loopwedstrijd aangeeft, moeten de aangewezen Juryleden de juiste plaats merken waar elke atleet het laatste contact gehad heeft met de looppiste op het ogenblik van of juist voor het afvuren van het revolverschot. De bereikte afstand moet gemeten worden tot op de laatste meter, achter de achterste rand van de voetafdruk van de atleet. Voor het vertrek van de loopwedstrijd moet er per atleet minimum één Jurylid aangewezen worden om de afgelegde afstand te merken.

Richtlijnen voor het organiseren van een Uurloop kunnen gedownload worden van de website van de IAAF.

IAAF - ARTIKEL 165

TIJDOPNAME EN FOTOFINISH

1. Drie manieren van tijdopname worden als officieel erkend:
 - (a) handtijdopname;
 - (b) volautomatische elektronische tijdopname met een fotofinishsysteem;
 - (c) tijdopname met transponder enkel voor wedstrijden gehouden onder Art. 230, (wedstrijden geheel of gedeeltelijk buiten het stadion), Art. 240, 250 en 251.
2. Bij Art. 165.1(a) en (b) moet de tijd opgenomen worden vanaf het ogenblik dat enig deel van het lichaam (d.w.z. van de romp en niet van het hoofd, hals, armen, benen, handen of voeten) het loodrechte vlak aan de binnenkant van de aankomstlijn bereikt.
3. Tijden moeten opgenomen worden voor alle aankomenden en waar mogelijk tijden per ronde voor alle loopwedstrijden van 800m en meer. De tijd na iedere 1000m moet opgenomen worden voor al de loopwedstrijden van 3000m en meer.

Handtijdopname

4. De Tijdopnemers moeten zich opstellen in het verlengde van de aankomstlijn, en waar het mogelijk is stellen zij zich op ten minste 5 meter van de buitenkant van de looppiste op. Opdat iedereen een goed uitzicht zou hebben op de aankomstlijn, zou een verhoog ter beschikking moeten gesteld worden.

5. De Tijdopnemers moeten gebruik maken van handbediende elektronische stopuurwerken die digitaal afleesbaar zijn. Al deze tijdopnameapparaten worden in de IAAF-Reglementen “stopuurwerken” genoemd.
6. De ronde- en tussentijden volgens Art.165.3 moeten opgenomen worden hetzij door aangeduide tijdopnemers met stopuurwerken die meer dan één tijd kunnen opnemen, of door bijkomende tijdopnemers, of met transponders.
7. De tijd moet opgenomen worden vanaf het ogenblik dat de vlam of de rook van het revolverschot zichtbaar is.
8. Drie officiële Tijdopnemers (waarvan één als Chef-Tijdopnemer optreedt) en één of meer toegevoegde Tijdopnemers moeten de tijd opnemen van de winnaar van iedere loopwedstrijd en van alle recordprestaties. (Voor meerkampen zie Art.200.8.(b)) De tijden opgenomen door de stopuurwerken van de toegevoegde Tijdopnemers mogen niet in aanmerking genomen worden tenzij het stopuurwerk van één of meerdere officiële Tijdopnemers de tijd niet op regelmatige wijze heeft opgenomen; in dit geval moeten de toegevoegde Tijdopnemers geraadpleegd worden in een vooraf bepaalde volgorde, zodat in alle loopwedstrijden drie stopuurwerken de officiële winnende tijd zouden opgenomen hebben.
9. Iedere Tijdopnemer moet onafhankelijk handelen en zonder zijn stopuurwerk te tonen of over de tijd te redetwisten met wie dan ook de tijd vermelden op een daarvoor bestemd formulier en hij overhandigt dit, na ondertekening, aan de Chef-Tijdopnemer, die de stopuurwerken mag nakijken om de vermelde tijden te controleren.
10. Voor alle wedstrijden met handgestopte tijden, moeten deze afgelezen en genoteerd worden als volgt;
 - (a) Voor wedstrijden op de looppiste tenzij de tijdopname exact 0,1 seconde is, moet de tijd gelezen en genoteerd worden naar de hogere 0,1 seconde, vb. 10.11 dient genoteerd te worden als 10.2.
 - (b) Voor wedstrijden gedeeltelijk of volledig buiten het stadion gelopen, tenzij de tijd exact een hele seconde is, moet de tijd herleid en genoteerd worden naar de volgende gehele seconde, vb. 2:09:44.3 moet genoteerd worden als 2:09:45.
11. Indien, na afronding zoals hierboven aangegeven, twee van de drie officiële stopuurwerken overeenstemmen en het derde daarvan afwijkt, moet de tijd aangegeven door de twee stopuurwerken als de officiële tijd aangenomen worden. Als alle drie de stopuurwerken onderling verschillen, moet de middelste tijd als officieel beschouwd worden. Indien er slechts twee tijden beschikbaar zijn en onderling verschillen, moet de langste tijd als officieel beschouwd worden.
12. De Chef-Tijdopnemer moet de officiële tijd bepalen van iedere atleet rekening houdend met bovenstaande reglementsartikels en geeft daarna de resultaten aan de Competitiesecretaris voor bekendmaking.

Volautomatische tijdopname

13. Een volautomatisch fotofinishtoestel dat voldoet aan de IAAF reglementen zou gebruikt moeten worden bij alle wedstrijden.

Het systeem

14. Het systeem moet getest zijn en een nauwkeurigheidscertificaat hebben binnen 4 jaar voorafgaand aan de wedstrijd. Dit houdt het volgende in:
 - (a) Het Systeem moet de aankomst opnemen via een camera die opgesteld staat in het verlengde van de aankomstlijn en die een samengesteld beeld maakt.
 - (1) Voor wedstrijden zoals bepaald in Art 1.1 moet dit samengestelde beeld bestaan uit minstens 1000 beelden per seconde.
 - (2) Voor andere wedstrijden moet dit samengestelde beeld bestaan uit minstens 100 beelden per seconde.

In ieder geval moet het beeld gesynchroniseerd zijn met een gelijkmatig

gemerkte tijdschaal die verdeeld is in 0,01 seconden.

- (b) Het Systeem moet automatisch starten door het signaal van de Starter, zodanig dat de totale vertraging tussen de vlam van het pistool of het overeenkomstig visueel signaal en de start van het tijdopnamesysteem constant is en gelijk of minder dan 0,001 seconde.
15. Om de goede uitlijning van de fotofinishapparatuur te staven en het aflezen van de fotofinish te vergemakkelijken, moeten de plaatsen waar de baanlijnen en de aankomstlijn elkaar kruisen op een geschikte manier zwart gekleurd worden. Deze markering mag iedere bruikbare vorm hebben. Deze markering moet binnen de kruising van beide lijnen blijven, en mag niet groter dan 2cm zijn en zich niet uitstrekken over het begin van de aankomstlijn. Gelijkaardige zwarte merktekens mogen ook geplaatst worden aan elke zijde van de kruising van een geschikte baanlijn en de aankomstlijn om het aflezen verder te vergemakkelijken.
16. De plaats van de atleten wordt vastgesteld op het beeld met een cursor waarvan de afleeslijn loodrecht op de tijdschaal moet staan.
17. Het systeem moet automatisch de aankomsttijden van de atleten bepalen en optekenen en het moet een afdruk kunnen maken van de foto waar de tijd van elke atleet op vermeld staat. Aanvullend moet het systeem een overzichtstabel aanmaken dat de tijd of ander resultaat van elke atleet weergeeft. Achteraf aangebrachte wijzigingen van automatisch bepaalde waarden en handmatige inbreng van waarden (zoals starttijd, aankomsttijd) moeten door het systeem automatisch aangegeven worden in de tijdaanduiding van het afgedrukte beeld en de overzichtstabel.
18. Een Systeem dat automatisch werkt bij de start of de aankomst, maar niet bij beide tegelijkertijd, wordt verondersteld geen handtijden, noch volautomatische tijden af te leveren en mag daarom niet gebruikt worden om officiële tijden uit af te leiden. In dit geval mogen de tijden die afgelezen worden op de foto onder geen enkele voorwaarde als officieel beschouwd worden, maar de foto kan wel als een geldig hulpmiddel gebruikt worden om de plaatsen van de atleten te bepalen en de onderliggende tijdverschillen aan te passen.
- Noot: Als de tijdopnameapparatuur niet gestart wordt door het signaal van de Starter moet de tijdschaal op de afbeelding dit feit automatisch weergeven.*

Werkking

19. De Chef-Jury voor de Fotofinish is verantwoordelijk voor de werking van het systeem. Voor de aanvang van de meeting neemt hij contact op met het technisch personeel en maakt zich vertrouwd met het materieel. In samenwerking met de Scheidsrechter voor de loopnummers en de Starter moet hij een “nultest” uitvoeren, vóór het begin van elke sessie, om zich ervan te vergewissen dat de uitrusting automatisch wordt gestart bij het startsignaal en dat binnen de tijdslimiet conform Art. 165.14(b) (hetzij gelijk of kleiner dan 0,001 seconde). Hij moet de test i.v.m. de uitrusting superviseren en zich ervan vergewissen dat de camera('s) juist in lijn is (zijn) opgesteld, waarbij hij alle toepasselijke instellingen controleert.
20. Er zouden ten minste twee fotofinishcamera's moeten in werking zijn, één aan elke kant. Bij voorkeur zouden deze twee systemen volledig afzonderlijk moeten werken met verschillende elektrische voedingen en het startsignaal opnemen en doorsturen via afzonderlijke apparatuur en kabels.
- Noot : Wanneer twee of meer fotofinishcamera's gebruikt worden, moet één hiervan door de Technisch Afgevaardigde(n) (of de Internationale Fotofinishrechter waar die aangeduid werd) voor het begin van de wedstrijd worden aangewezen als de officiële. De tijden en plaatsen van de andere camera's zouden niet in aanmerking mogen genomen worden, tenzij er reden is om de juistheid van de officiële camera in twijfel te trekken of indien bijkomende foto's nodig zijn om de juiste aankomstvolgorde te bepalen (een atleet gedeeltelijk of volledig verborgen op de officiële finishfoto).*
21. In samenwerking met een voldoende aantal medewerkers moet de Chef-Jury voor de Fotofinish de plaatsen en tijden van de atleten bepalen. Hij moet erop toezien dat deze

resultaten correct ingevoerd worden in het systeem van wedstrijdresultaten en overhandigd worden aan de Competitiesecretaris.

Bij grote wedstrijden waar de technologie beschikbaar is, wordt de fotofinish foto vaak onmiddellijk op het videobord vertoond of op het internet geplaatst. Het is de gewoonte geworden om atleten of personen die namens hen optreden en die overwegen een protest in te dienen bij de Scheidsrechter of klacht bij de Jury van Beroep de kans te geven de foto te bekijken om zo te vermijden dat tijd verspild wordt met onnodige protesten of klachten.

22. Volautomatische elektronische tijden worden als officieel beschouwd tenzij om gelijk welke reden de Chef-Jury voor de Fotofinish beslist dat zij klaarblijkelijk onjuist zijn. In dat geval moeten de tijden van de reserve handtijdopnemers, indien mogelijk aangepast en gebaseerd op de informatie van de tijdverschillen bekomen van de fotofinishfilm, officieel zijn. Zolang de mogelijkheid bestaat dat de fotofinishapparatuur kan falen, moeten handgestopte tijden opgenomen worden door reserve tijdopnemers.
23. De tijden van de fotofinishapparatuur moeten als volgt worden afgelezen:
- (a) Bij alle loopwedstrijden tot en met 10 000m inbegrepen moet, wanneer de tijd niet juist op 0,01 uitkomt, deze afgerond en genoteerd worden op de volgende hogere 0,01 seconde, bv. 26:17.533 moet opgetekend worden als 26:17.54.
 - (b) Bij alle loopwedstrijden op de looppiste langer dan 10 000m moeten alle tijden die niet op twee nullen eindigen afgerond en genoteerd worden tot op de volgende 0,1 seconde, vb. 59:26.322 moet opgetekend worden als 59:26.4
 - (c) Bij alle loopwedstrijden geheel of gedeeltelijk buiten het stadion moeten alle tijden die niet eindigen op drie nullen afgerond worden tot de volgende volle seconde, vb. 2:09:44.322 moet genoteerd worden als 2:09:45.

Transpondersysteem:

24. Het gebruik van een tijdopnamesysteem met een transponder dat voldoet aan de IAAF reglementen in wedstrijden onder Art. 230 (wedstrijden geheel of gedeeltelijk buiten het stadion), 240, 250, 251 en 252 is toegelaten op voorwaarde dat:
- (a) Geen enkel deel van het materieel gebruikt aan de start, langsheen de omloop of aan de aankomst, een hindernis vormt voor de atleten
 - (b) Het gewicht van de transponder en zijn omhulsel, gedragen door de atleet (of op kledij,...) onbeduidend is;
 - (c) Het systeem gestart wordt door het revolvershot van de Starter of gesynchroniseerd is met het startsignaal;
 - (d) Het systeem geen enkele handeling vereist van de atleet tijdens de wedstrijd, de aankomst of op plaatsen waar tussentijden opgenomen worden;
 - (e) Voor alle wedstrijden moeten alle tijden die niet op een nul eindigen herleid en opgetekend worden tot de volgende langere volledige seconde vb. 2:09:44.3 moet genoteerd worden als 2:09:45.
Noot: De officiële tijd moet de tijd zijn verstreken tussen het afvuren van het startschot (of het gesynchroniseerde startsignaal) en het ogenblik dat de atleet de aankomstlijn bereikt. Desalniettemin kan de tijd verstreken tussen het overschrijden van de startlijn en de aankomstlijn aan de atleet medegedeeld worden, maar zal niet als een officiële tijd beschouwd worden.
 - (f) Daar waar de tijden en de aankomstvolgorde als officieel kunnen worden beschouwd, moeten waar nodig Art. 164.2 en 165.2 toegepast worden.
Noot: Het is aanbevolen dat Juryleden en/of een video-opname voorzien worden om de juiste aankomstvolgorde en de identiteit van atleten vast te stellen.

Het is belangrijk dat waar transponder tijdopname gebruikt wordt geschikte back-upsystemen voorzien worden door de Organisatoren, vooral om Art. 165.24(f) te eerbiedigen. Het voorzien van back-up Tijdopnemers en nog belangrijker, Juryleden aan de aankomst om te oordelen over nipte aankomsten (waar mogelijk geen verschil is in de tijdopname met chips) wordt ten stelligste aangeraden.

25. De Chef-Jury voor het transpondertijdopnamesysteem is verantwoordelijk voor de juiste werking van het systeem. Voor de start van de wedstrijd moet hij de betrokken technische staf opzoeken en zich vertrouwd maken met de apparatuur, waarbij hij alle toepasselijke instellingen controleert. Hij moet toezien op het testen van de apparatuur en zich ervan verzekeren dat de passage van de transponder over de aankomstlijn wel degelijk de aankomsttijd van de atleet registreert. Samen met de Scheidsrechter moet hij er zich van vergewissen dat voorzien wordt in de toepassing van Art. 165.24(f) waar dat nodig is.

IAAF - ARTIKEL 166

RONDEN, REEKSEN EN KWALIFICATIE IN LOOPWEDSTRIJDEN

Ronden en reeksen

1. Kwalificatieronden moeten gehouden worden in Loopwedstrijden waar het aantal atleten te groot is om de wedstrijd naar behoren in één enkele ronde (finale) te laten betwisten. Indien er kwalificatieronden zijn, moeten alle atleten hieraan deelnemen en zich kwalificeren in elk van die ronden, met uitzondering van het feit dat het controlerende bestuur voor één of meerdere proeven bijkomende voorafgaande kwalificatieronden kan toelaten, hetzij tijdens dezelfde competitie, hetzij tijdens één of meerdere eerdere competities, om sommige of alle atleten die het recht zullen hebben om deel te nemen en aan welke ronde van de competitie te bepalen. Dergelijke procedure en elk ander middel (zoals het behalen van vereiste minima gedurende een welbepaalde periode, het behalen van welbepaalde plaatsen tijdens een aangewezen competitie of de plaatsing op een bepaalde ranglijst) waardoor een atleet het recht heeft om deel te nemen aan een competitie en in welke ronde ervan, worden uiteengezet in de voorschriften voor elke competitie.
Noot: Zie ook Art. 146.4(c).
2. De Kwalificatieronden voor Loopwedstrijden moeten als volgt samengesteld worden door de aangeduide Technisch Afgevaardigde(n). Wanneer geen Technisch Afgevaardigden aangeduid werden, moeten ze samengesteld worden door het Organisatoren.
 - (a) De Wedstrijdvoorschriften voor elke competitie zouden tabellen moeten bevatten die, behoudens buitengewone omstandigheden, moeten gebruikt worden om het aantal ronden en het aantal reeksen per ronde die er moeten gehouden worden te bepalen en de kwalificatieprocedure, d.w.z., wie door gaat op basis van plaats (P) en tijd (T) voor elke ronde bij loopwedstrijden. Dergelijke informatie moet ook verstrekt worden voor alle voorafgaande kwalificaties. Tabellen die kunnen gebruikt worden als er geen voorzien zijn in de Wedstrijdvoorschriften of als de Organisatoren hierover niet beslist hebben, zullen op de IAAF website gepubliceerd worden.
 - (b) Voor zover het mogelijk is, moeten de atleten van hetzelfde land of dezelfde ploeg en de atleten met de beste prestaties, ingedeeld worden in verschillende Kwalificatieronden tijdens alle voorronden van de competitie. Bij toepassing van dit reglement na de eerste ronde zou, in de mate van het mogelijke, de vereiste verwisseling van atleten tussen de reeksen normaal enkel mogen gebeuren tussen atleten geplaatst voor dezelfde “groepering van banen” zoals voorzien in Art 166.4(b).
 - (c) Wanneer reeksen worden samengesteld, is het aanbevolen zoveel mogelijk informatie over de prestaties van alle atleten in overweging te nemen, zodat normaal de beste atleten de finale bereiken.

Kwalificatieronden moeten op de best mogelijke manier bepalen welke atleten zullen deelnemen aan de volgende ronde en uiteindelijk aan de finale. Dit houdt in dat er waar mogelijk vermeden moet worden dat de atleten met de beste prestatie achter hun naam (meestal gebaseerd op prestaties tijdens de kwalificatieperiode, maar ook rekening houdend met uitstekende recente persoonlijke records) in dezelfde reeksen zouden aan de slag moeten. Dit geldt ook voor atleten van hetzelfde land of dezelfde ploeg.

Bij grote competities moet de basis van de selectie minstens bestaan uit de beste tijden die elke atleet behaalde onder geldige omstandigheden (inbegrepen de windmeting bij de desbetreffende proeven) tijdens de vooraf bepaalde periode. Deze periode wordt gewoonlijk omschreven in de Technische Onderrichtingen of in het document dat de toelatingsvoorwaarden en het niveau voor de competitie beschrijft. Waar geen dergelijke omschrijving aanwezig is, beslissen de Technisch Afgevaardigde(n) of de Organisatoren over de basis waarop de selectie zal bepaald worden.

Omstandigheden zoals prestaties geleverd tijdens training of tests, zelfs al leken deze op wedstrijden, of veronderstellingen over wat een atleet zou “waard” zijn, maar nooit bereikt heeft, mogen niet in overweging genomen worden voor selectie.

De vereisten van het Artikel met betrekking tot de “atleten met de beste prestatie” vereist enige afwijking van het strikte protocol dat hierboven werd uiteengezet. Een atleet die normaal gezien hoog op de lijst geselecteerd zou zijn, kan bijvoorbeeld geen enkele of enkel een zwakke geldige prestatie behaald hebben in de voorafbepaalde periode (door kwetsuur, ziekte, schorsing of in het geval van indoor, enkel over outdoor resultaten beschikken). Terwijl hij normaal gezien lager of onderaan de selectielijst zou worden geplaatst, moeten aanpassingen door de Technisch Afgevaardigde(n) overwogen worden. Gelijkaardige principes moeten toegepast worden om een clash te vermijden in een Kwalificatieronde tussen atleten die tot de favorieten gerekend worden om hoog te eindigen in de proef, als het resultaat van de voorafgaande ronde strikt genomen zou opleggen dat ze in dezelfde reeks moeten uitkomen. Tegelijkertijd moeten ook de nodige aanpassingen gedaan worden om ervoor te zorgen dat atleten van hetzelfde land of dezelfde ploeg in verschillende reeksen zitten.

In alle dergelijke gevallen moeten aanpassingen van de selectie gebeuren na de definitieve toewijzing aan de reeksen, maar vooraleer er ook maar enige loting voor de banen gebeurd is.

Bij de toepassing van deze principes moet uitwisseling tussen atleten gebeuren:

- (a) in de eerste ronde tussen atleten met vergelijkbare plaats op de lijst van beste geldige prestaties tijdens de vooraf bepaalde periode; en
- (b) in volgende rondes tussen atleten die in dezelfde “banengroep” geplaatst werden volgens Art. 166.4(b).

Het navolgen van deze principes is belangrijker in competities waarin het aantal rondes in sommige proeven verminderd werd, wat nauwkeurige en weloverwogen selectie van wezenlijk belang maakt om zowel een eerlijke als in atletisch opzicht aantrekkelijk resultaat te bekomen.

Voor competities op lager niveau kan (kunnen) de Technisch Afgevaardigde(n) of de Organisatoren andere principes hanteren om tot een gelijkaardig finaal resultaat te komen.

Rangschikking en indeling reeksen

- 3. (a) Voor de eerste ronde moeten de atleten in reeksen ingedeeld worden volgens de “zigzag verdeling” rekening houdend met de ter zake doende lijst van geldige prestaties geleverd in de vooraf bepaalde periode.
- (b) Na de eerste ronde moeten de atleten voor de volgende rondes ingedeeld worden zoals hierna opgegeven:
 - (i) Voor de loopwedstrijden van 100m tot en met 400m en de estafettes tot en met 4x400m moet de reeksindeling gebeuren op basis van de plaatsen en de tijden van elke voorafgaande ronde. Daarom moeten de atleten geplaatst worden als volgt:
 - De snelste reekswinnaar;
 - De tweede snelste reekswinnaar;

De derde snelste reekswinnaar enz...

De snelste tweede plaats;

De tweede snelste tweede plaats;

De derde snelste tweede plaats enz...

Om als volgt te eindigen:

De snelste gekwalificeerde volgens tijd;

De tweede snelste gekwalificeerde volgens tijd;

De derde snelste gekwalificeerde volgens tijd, enz....

- (ii) Voor de andere wedstrijden moeten voor de reeksindeling de oorspronkelijke prestatielijsten gevolgd worden, alleen aangepast met prestatieverbeteringen gelukt in vroegere ronden.

- (c) De atleten moeten vervolgens in de reeksen geplaatst worden volgens klassement en verdeeld in zigzag.

Vb. 3 reeksen

Reeks A: 1	6	7	12	13	18	19	24
Reeks B: 2	5	8	11	14	17	20	23
Reeks C: 3	4	9	10	15	16	21	22

- (d) In alle gevallen wordt de volgorde waarin de reeksen gelopen worden bij loting bepaald nadat de samenstelling van de reeksen is beslist.

Om in de eerste ronde het aantal vereiste reeksen te beperken, is het aanvaardbaar en normaal om bijkomende beschikbare banen (bijvoorbeeld een negende baan in de rechte lijn of op de ovale piste) te gebruiken bij wedstrijden tot en met 400m en om meer dan één atleet per baan te laten starten bij een 800m wedstrijd.

De willekeurige lottrekking om de volgorde te bepalen waarin de reeksen worden gelopen is gebaseerd op rechtvaardigheid. Bij midden- en lange afstandloopwedstrijden zijn de atleten die in de laatste reeks lopen wat betreft de kwalificatie volgens tijd al op de hoogte van de prestatie die ze moeten lukken om zich te kwalificeren. Zelfs bij de kortere wedstrijden is er een aspect van rechtvaardigheid mee gemoeid, aangezien de weersomstandigheden kunnen veranderen (een plotselinge regenbui of een verandering van de windsterkte of -richting). De rechtvaardigheid schrijft voor dat de volgorde door het lot bepaald wordt.

Loting voor de banen

4. Voor wedstrijden van 100m tot en met 800m en estafettes tot en met 4x400m, indien er verscheidene opeenvolgende ronden zijn, moeten de banen als volgt verdeeld worden:
- (a) in de eerste ronde en in elke bijkomende voorronde zoals beschreven in Art. 166.1 moeten de banen toegekend worden volgens lottrekking;
- (b) voor de volgende ronden moeten de atleten gerangschikt worden volgens de procedure van Art. 166.3(b) (1) of in het geval van 800 m Art. 166.3(b) (2).

Drie lottrekkingen moeten gehouden worden;

- (i) één om de vier hoogst gerangschikte atleten of ploegen te plaatsen in banen 3, 4, 5 en 6;
- (ii) één om de atleten of ploegen gerangschikt als 5de en 6de te plaatsen in banen 7 en 8;
- (iii) één om de twee laagst gerangschikte atleten of ploegen te plaatsen in banen 1 en 2.

Noot (i): Wanneer er minder of meer dan 8 banen zijn, zou het bovenstaande systeem met de noodzakelijke aanpassingen gevolgd moeten worden.

Noot (ii): In wedstrijden onder Art. 1.1(d) tot (j) mag de 800m gelopen worden met één of twee atleten in één baan, of met een groepsstart achter een gebogen lijn.

In wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) zal dit normaal enkel toegepast worden in de eerste ronde of indien wegens een ex aequo of een tussenkomst van de Scheidsrechter of de Jury van Beroep er in een wedstrijd van een volgende ronde meer atleten zijn dan waren voorzien.

Noot (iii): In elke 800m-wedstrijd, ook in de finale, waar om welke reden ook meer atleten deelnemen dan er banen zijn, bepalen de Technisch Afgevaardigde(n) in welke banen er meer dan een atleet uitgeloot wordt.

Noot (iv): Wanneer er meer banen dan atleten zijn, zou(den) de binnenste ba(a)n(en) steeds vrij moeten blijven.

Met betrekking tot Noot (iii) is er geen exacte gedetailleerde beschrijving van hoe de Technisch Afgevaardigden moeten handelen aangezien de situaties die er aanleiding toe kunnen geven behoorlijk kunnen variëren. Deze kwestie beïnvloedt hoe dan ook enkel het lopen in de eerste bocht en is niet zo belangrijk als de toewijzing van banen in kortere wedstrijden. Technisch Afgevaardigden wordt aangeraden de bijkomende atle(e)t(en) te plaatsen in de ba(a)n(en) waar de “dubbele opstelling” de minste overlast bezorgt – gewoonlijk in de buitenste banen opdat de atleten niet in een kortere bocht samen zouden moeten lopen.

Wat betreft Noot (iv) moet(en) de Technisch Afgevaardigde(n) (of als er geen zijn, de Organisatoren) als het stadion meer dan acht banen heeft op voorhand beslissen welke banen met dit doel moeten gebruikt worden. In het geval van een piste met 9 banen rondom, kan bijvoorbeeld baan 1 niet gebruikt worden in de gevallen waar er minder dan negen atleten deelnemen aan de wedstrijd. Als gevolg daarvan wordt voor de toepassing van Art. 166.4 baan 2 beschouwd als baan 1 en zo verder.

5. In wedstrijden, georganiseerd volgens Art.1.1(a), (b), (c) en (f) moet voor de loopwedstrijden van meer dan 800m, estafettewedstrijden van meer dan 4x400m en voor elke loopwedstrijd die als rechtstreekse finale betwist wordt, de verdeling van banen of startplaatsen gebeuren volgens lottrekking.
6. Waar beslist werd om een reeks wedstrijden te betwisten in plaats van voorronden en finales moeten alle ter zake doende overwegingen, inbegrepen de manier waarop reeksen worden samengesteld en geloot wordt, en de methode waarmee de uiteindelijke resultaten worden bepaald, uiteengezet worden in de competitievoorschriften.
7. Een atleet mag niet toegelaten worden in een andere reeks of baan uit te komen dan die waarin zijn naam voorkomt, tenzij in omstandigheden, die naar het oordeel van de Technisch Afgevaardigde(n) of de Scheidsrechter zo’n omwisseling rechtvaardigen.

Verloop

8. Tenzij anders bepaald aan de hand van alternatieve tabellen toegelaten volgens Art. 166.2 worden in alle Kwalificatieronden ten minste de eerste en de tweede van iedere reeks geplaatst voor de volgende ronde en is het aanbevolen, waar mogelijk, er drie uit iedere reeks te laten overgaan.
Uitgezonderd waar Art.167 van toepassing is, kunnen andere atleten gekwalificeerd worden volgens plaats of tijd volgens Art.166.2 en de toepasselijke competitievoorschriften of zoals bepaald door de Technisch Afgevaardigde(n). Als atleten gekwalificeerd worden volgens tijd, mag maar één systeem van tijdopname toegepast worden.

Waar in de voorschriften van een competitie tabellen opgegeven worden, zijn gewoonlijk de principes zoals uiteengezet in Art. 166.8 erin verwerkt. Waar dit niet het geval is, moeten de Technisch Afgevaardigden en Organisatoren dezelfde principes hanteren bij het opstellen van de kwalificatietabellen die zullen gebruikt worden.

Hoe dan ook zullen er aanleidingen zijn waar Art. 167 noodzaakt een afwijking toe te passen, in het bijzonder waar er een ex aequo is voor de laatste op plaats gebaseerde kwalificatiepositie. In zulke gevallen kan het zijn dat er een atleet minder doorgaat op basis van tijd. In omstandigheden waar er voldoende banen beschikbaar zijn, of in het geval van de 800m (waar een baan tijdens de start door meer dan een atleet mag gebruikt worden) of een wedstrijd die niet in banen gelopen

wordt, kan (kunnen) de Technisch Afgevaardigde(n) beslissen een bijkomende atleet te laten doorgaan naar de volgende ronde.

Door de bepalingen in Art. 166.8 dat voor kwalificatie op basis van tijd maar één tijdopnamesysteem van toepassing mag zijn, is het belangrijk dat er voor kwalificatieronden back-upsystemen voorhanden zijn in geval het hoofdsysteem (gewoonlijk de fotofinish) uitvalt. In het geval dat enkel tijden van verschillende tijdopnamesystemen beschikbaar zijn voor twee of meerdere reeksen, bepaalt de Technisch Afgevaardigde in samenwerking met de Scheidsrechter voor de loopproeven, binnen de omstandigheden van de specifieke competitie de meest faire methode om te bepalen welke atleten doorgaan naar de volgende ronde. Als er bijkomende banen beschikbaar zijn, is het aanbevolen deze mogelijkheid als eerste te overwegen.

Eendagswedstrijden

9. In wedstrijden onder Art. 1.1(e), (i) en (j) kunnen atleten geplaatst, gerangschikt of banen toegewezen worden in overeenstemming met de toepasselijke wedstrijdvoorschriften of volgens eender welke andere methode bepaald door de Organisatoren, maar die bij voorkeur op voorhand bekend gemaakt werd aan de atleten en hun vertegenwoordigers.

Waar er tijdens eendagswedstrijden enkel een “finale” ronde is, maar met meer dan één loopwedstrijd, worden de loopwedstrijden best geregeld volgens toepasselijke voorschriften voor de wedstrijd of de reeks van wedstrijden waar deze deel van uitmaakt. Als er geen voorschriften zijn, gebeurt de toewijzing van atleten aan de verschillende “loopwedstrijden” gewoonlijk door de Organisatoren of zo zij dit vragen, door de aangeduide Technisch Afgevaardigde(n).

Soortgelijke overwegingen gelden met betrekking tot hoe de uiteindelijke rangschikking van de atleten opgemaakt wordt. Bij sommige meetings worden andere “wedstrijd(en)” dan de hoofdwedstrijd beschouwd als afzonderlijke loopwedstrijden die niet worden meegerekend voor de rangschikking over alle wedstrijden, maar bij andere worden de resultaten van meerdere loopwedstrijden “gecombineerd” om de rangschikking over alle wedstrijden op te maken. Het wordt ten stelligste aanbevolen ervoor te zorgen dat welk systeem ook gebruikt wordt dit ook op voorhand voor de wedstrijd meegedeeld wordt aan de atleten, aangezien het gevolgen kan hebben voor prijzengeld en andere overwegingen.

Minimumtijden tussen de ronden

10. De volgende minimumtijden moeten, indien mogelijk, in acht genomen worden tussen de laatste reeks van iedere ronde en de eerste van de volgende ronde, of de finale:

tot en met 200m :	45 min.
meer dan 200m tot en met 1000m :	90 min.
meer dan 1000m :	niet op dezelfde dag

Bij de Belgische, Vlaamse of Provinciale Kampioenschappen gebeurt de samenstelling van de voorronden, halve finales en finales door de selectiecommissie volgens de richtlijnen jaarlijks vastgelegd door de KBAB, VAL of PC.

Bij eendagswedstrijden mag een finale gelopen worden wanneer in de reeksen evenveel of minder atleten deelnemen dan er maximum zouden kunnen deelnemen aan de finale. De finale moet wel vooraf gepland zijn.

IAAF - ARTIKEL 167

EX AEQUO

1. Indien de juryleden of de aangestelde juryleden voor de fotofinish niet in staat zijn de atleten voor gelijk welke plaats te rangschikken volgens Art.164.2, 165.18, 165.21 of 165.24 (indien van toepassing), dan blijft de ex aequo.

Ex aequo voor een plaats in de wedstrijd (volgens Art. 166.3(b))

2. Om te bepalen of er een ex aequo is tussen atleten voor een rangschikking volgens Art.166.3(b), moet de Chef-Jury voor de Fotofinish de gepresteerde tijden van die atleten tot op 0.001 seconde bekijken. Indien het op die manier vaststaat dat er een ex aequo is voor de rangschikking moet de ex aequo opgeheven worden door loting.

Ex aequo voor een kwalificatieplaats gebaseerd op plaats

3. Wanneer het volgens Art.167.1 een ex aequo voor de laatste kwalificatieplaats voor de volgende ronde gebaseerd op plaats betreft, worden die atleten in de volgende ronde ingedeeld als er banen of plaatsen beschikbaar zijn (inclusief een gedeelde baan tijdens 800m wedstrijden). Indien dit niet mogelijk is, zal door lottrekking bepaald worden welke atle(e)t(en) naar de volgende ronde gaat.
4. Waar kwalificatie voor de volgende ronde gebaseerd is op plaats en tijd (bv. de eerste drie in elk van twee reeksen plus de overige twee snelsten) en er een ex aequo is voor de laatste op plaats gebaseerde kwalificatieplaats, resulteert de kwalificatie van de ex aequo geplaatste atleten in het verminderen van het aantal atleten die zich kunnen kwalificeren op basis van hun tijd.

Ex aequo voor een kwalificatieplaats gebaseerd op tijd

5. Als er een ex aequo is voor de laatste kwalificatieplaats voor de volgende ronde gebaseerd op tijd, moet de Chef-Jury voor de Fotofinish de gepresteerde tijden van die atleten tot op 0.001 seconde bekijken. Indien deze gelijk zijn, is er een ex aequo. Wanneer er banen of plaatsen beschikbaar zijn (inclusief een gedeelde baan tijdens 800m wedstrijden), worden de ex aequo gerangschikte atleten toegelaten tot de volgende ronde. Wanneer dit niet haalbaar is, wordt door loting bepaald welke atle(e)t(en) door mag (mogen) naar de volgende ronde.

IAAF - ARTIKEL 168

HORDEWEDSTRIJDEN

- 1 De standaardafstanden zijn:
Mannen, U20 Mannen en U18 Jongens: 110m en 400m,
Vrouwen, U20 Vrouwen en U18 Meisjes: 100m en 400m.

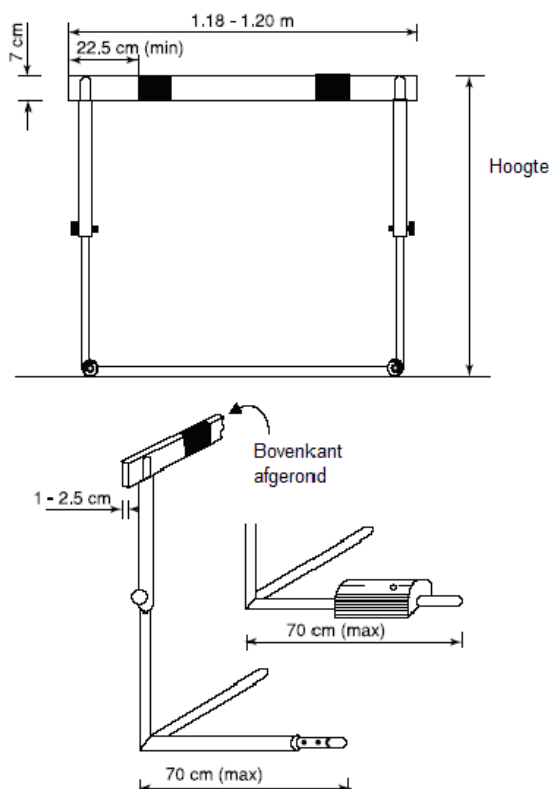
In elke baan moeten 10 horden staan overeenkomstig onderstaande tabel:

Mannen, U20 Mannen en U18 Jongens

Proef	Afstand van startlijn Tot de eerste horde	Afstand tussen de horden	Afstand van de laatste horde tot de aankomstlijn
110m	13,72m	9,14m	14,02m
400m	45,00m	35,00m	40,00m

Vrouwen, U20 Vrouwen en U18 Meisjes

Proef	Afstand van startlijn Tot de eerste horde	Afstand tussen de horden	Afstand van de laatste horde tot de aankomstlijn
100m	13,00m	8,50m	10,50m
400m	45,00m	35,00m	40,00m

Afbeelding 168 - Voorbeeld van een horde (niet op schaal)

Iedere horde moet op de looppiste geplaatst worden zodat de voet zich bevindt langs de kant van de aankomende atleet. De horde moet zo geplaatst worden dat het verticale vlak van de zijde van de lat, aan de kant van de aankomende atleet, overeenkomt met het merkteken op de looppiste het dichtst bij de atleet.

- 2 De horden moeten vervaardigd zijn uit metaal of een ander geschikt materiaal, met een dwarslat uit hout of ander geschikt materiaal met uitzondering van metaal. Zij moeten bestaan uit twee voetstukken en twee stijlen die een rechthoekig raam dragen, versterkt door één of meer kruislatten waarvan de stijlen bevestigd zijn aan de uiteinden van ieder voetstuk. De horde moet zodanig ontworpen zijn dat een horizontale druk van minstens 3,6kg nodig is tegen het midden van de bovenste lat om haar te doen kantelen. De horde mag verstelbaar zijn op verschillende hoogten.

De tegengewichten moeten zodanig versteld kunnen worden dat er op iedere hoogte een druk nodig is van minstens 3,6kg en van hoogstens 4kg om haar te doen kantelen.

De maximale horizontale afwijking aan de dwarslat van de horden (met inbegrip van elke afwijking van de zijstijlen) mag de 35mm niet overschrijden wanneer er centraal een druk van 10kg wordt op uitgeoefend.

Afmetingen

- 3 De standaardhoogten van de horden zijn voor:

Afstand	Mannen	U20 Mannen	U18 Jongens	Vrouwen/U20	U18 Meisjes
110H/100H	1.067m	0.991m	0.914m	0.838m	0.762m
400H	0.914m	0.914m	0.838m	0.762m	0.762m

Noot : Door verschillende constructiemogelijkheden kunnen horden van 1,000m aanvaard worden bij de 110m horden voor U20.

In ieder geval mag een afwijking van 3mm naar boven en naar onder van de vaste hoogte toegelaten worden, om de verschillen in vervaardiging op te vangen.

De lengte van de dwarslat moet tussen 1,18m en 1,20m meten. De maximum lengte van de voetstukken is 0,70m. Het totale gewicht van de horde mag niet minder bedragen dan 10kg.

- 4 De hoogte van de dwarslat moet 70mm ($\pm$ 5mm) bedragen. De dikte van deze lat ligt tussen de 10mm en 25mm en de bovenkant moet afgerond zijn. De lat moet aan de uiteinden stevig vastgemaakt zijn.
- 5 De dwarslat is geleverd in witte en zwarte strepen, of in andere fel verschillende en contrasterende kleuren (ook in contrast met de onmiddellijke omgeving), zodat de lichter gekleurde strepen over een breedte van ten minste 0,225m de uiteinden van elke horde aanduiden. Ze moet zodanig gekleurd zijn dat dit zichtbaar is voor alle ziende atleten.
- 6 Alle wedstrijden moeten in banen gelopen worden en elke atleet moet tot het einde in zijn baan blijven lopen en alle horden in zijn baan overschrijden, behalve zoals voorzien in Art.163.4. Tenzij dit geen gevolg heeft voor (één) andere atle(e)t(en) of hem (hen) niet hindert en er geen overtreding is van Art. 168.7(a), wordt een atleet eveneens gediskwalificeerd wanneer hij rechtstreeks of onrechtstreeks een horde in een andere baan omverloopt of in ernstige mate verplaatst.

De vereiste om elke horde te overschrijden, moet niet geïnterpreteerd worden als eisen dat de atleet elke horde in zijn eigen baan overschrijdt, steeds op voorwaarde dat de bedoeling van Art. 163.3 en 163.4 nageleefd wordt. Maar wanneer een atleet een horde in een andere baan omverloopt of verplaatst en zo de voortgang van een andere atleet belemmert, zou hij moeten gediskwalificeerd worden.

Omstandigheden waarbij een atleet een horde in een andere baan omverloopt of verplaatst, moeten op een logische manier geïnterpreteerd worden. Een atleet die bijvoorbeeld een horde omverloopt of verplaatst in een baan van een atleet die reeds over deze horde gesprongen heeft, moet niet noodzakelijk gediskwalificeerd worden, tenzij hij op een andere manier de Reglementen overtreedt, bijvoorbeeld door in een baan aan de binnenzijde van zijn eigen baan door de bocht te lopen. De bedoeling van dit Artikel is om duidelijk te maken dat een atleet die door zo te handelen een andere atleet belemmert in aanmerking komt voor diskwalificatie.

Scheidsrechters en Commissarissen moeten hoe dan ook op hun hoede zijn en zich ervan vergewissen dat elke atleet in zijn eigen baan gebleven is. Bovendien is het bij hordewedstrijden de gewoonte dat atleten hun armen ver uitzwaaien terwijl ze de horde overschrijden, en op die manier de atleet in de baan naast hen raken of hinderen. Dit wordt het best opgemerkt door Commissarissen of videocamera's die frontaal tegenover de atleten opgesteld staan. In dit verband kan Art. 163.2 toegepast worden.

- 7 Elke atleet moet elke horde overschrijden. Het falen bij deze heeft diskwalificatie als gevolg. Een atleet wordt ook gediskwalificeerd als:
- a) zijn voet of been onder het horizontale vlak van de bovenkant van de dwarslat komt langs gelijk welke kant op het ogenblik van het overschrijden van gelijk welke horde; of
 - b) hij naar de mening van de Scheidsrechter gelijk welke horde opzettelijk omverwerpt.

Noot: op voorwaarde dat dit artikel in andere opzichten nageleefd wordt en de horde niet verplaatst werd of de hoogte ervan op eender welke manier niet verlaagd werd, met

inbegrip van het overhellen in om het even welke richting, mag een atleet de horde op gelijk welke manier overschrijden

Art. 168.7(a) is zowel van toepassing op het “aanvals-“ als op het “zwaaibeen” van de atleet. Een horde “omgooien” op zich is geen reden tot diskwalificatie. Veel atleten gooien de horde om door de bovenkant van de lat te raken tijdens het bijtrekken van hun achterste been. Een horde opzettelijk omgooien (bijvoorbeeld als de atleet te dicht bij de horde uitkomt) is een overtreding. De Scheidsrechter moet ervan overtuigd zijn dat het de bedoeling van de atleet was om opzettelijk de horde om te gooien met de bedoeling om de sleutelvoorwaarde van Art. 168.7, namelijk dat iedere atleet elke horde moet overschrijden, te ontwijken. Het duidelijkste voorbeeld hiervan is de atleet die zijn handen gebruikt. In andere gevallen, zoals waar het lijkt dat de voet of de onderkant van de dij hiervoor opzettelijk gebruikt werden, moet de Scheidsrechter heel zeker van zijn stuk zijn dat de handeling opzettelijk was en in strijd met de Reglementen. Als de atleet bijvoorbeeld zijn aanvalsbeen onvoldoende hoog optilt om de horde te overschrijden en deze daardoor omgooit, kan dit zo’n geval zijn.

Wat betreft de Noot, dit is vooral van belang voor competities van een lager niveau, maar het is hoe dan ook toepasselijk op alle competities. In essentie laat het een atleet (vaak een die gevallen is of uit zijn ritme geraakt) toe om bijvoorbeeld zijn hand op de horde te plaatsen en er over te “klauteren”.

- 8 Met uitzondering van het bepaalde in Art. 168.6 en 168.7 mag het omverwerpen van horden geen uitsluiting met zich meebrengen, en evenmin het vestigen van een record in de weg staan.

MANNEN OUTDOOR

Categorie	Proef	Hoogte (m)	Aantal horden	Van start tot 1^e horde	Afstand tussen horden	Laatste horde tot aankomst
M80+	80H	0.686	8	12.00m	7.00m	19.00m
M80+	200H	0.686	5	20.00m	35.00m	40.00m
M70 - 75	80H	0.762	8	12.00m	7.00m	19.00m
M70 - 75	300H	0.686	7	50.00m	35.00m	40.00m
M60 - 65	100H	0.838(*)	10	12.00m	8.00m	16.00m
M60 - 65	300H	0.762	7	50.00m	35.00m	40.00m
M50 - 55	100H	0.914	10	13.00m	8.50m	10.50m
M50 - 55	400H	0.838(*)	10	45.00m	35.00m	40.00m
M35 - 40 - 45	110H	0.991	10	13.72m	9.14m	14.02m
M35 - 40 - 45	400H	0.914	10	45.00m	35.00m	40.00m
U20	110H	0.991	10	13.72m	9.14m	14.02m
SEN	110H	1.067	10	13.72m	9.14m	14.02m
SEN + U20	400H	0.914	10	45.00m	35.00m	40.00m
U18	110H	0,914	10	13.72m	9.14m	14.02m
U18	400H	0.838	10	45.00m	35.00m	40.00m
CADETTEN	100H	0.914	10	13.00m	8.50m	10.50m
CADETTEN	300H	0.762	7	50.00m	35.00m	40.00m
MINIEMEN	80H	0.838	8	12.00m	8.00m	12.00m
MINIEMEN	150H	0.762	3	40.00m	35.00m	40.00m
PUPILLEN	60H	0.762	6	11.00m	7.00m	14.00m

VROUWEN OUTDOOR

<i>Categorie</i>	<i>Proef</i>	<i>Hoogte (m)</i>	<i>Aantal horden</i>	<i>Van start tot 1^e horde</i>	<i>Afstand tussen horden</i>	<i>Laatste horde tot aankomst</i>
W70 +	200H	0.686	5	20.00m	35.00m	40.00m
W60 +	80H	0.686	8	12.00m	7.00m	19.00m
W60 - 65	300H	0.686	7	50.00m	35.00m	40.00m
W50 - 55	80H	0.762	8	12.00m	7.00m	19.00m
W50 - 55	300H	0.762	7	50.00m	35.00m	40.00m
W40 - 45	80H	0.762	8	12.00m	8.00m	12.00m
W35	100H	0.838(*)	10	13.00m	8.50m	10.50m
W35 - 40 - 45	400H	0.762	10	45.00m	35.00m	40.00m
SEN + U20	100H	0.838	10	13.00m	8.50m	10.50m
SEN + U20	400H	0.762	10	45.00m	35.00m	40.00m
U18	100H	0.762	10	13.00m	8.50m	10.50m
U18	400H	0.762	10	45.00m	35.00m	40.00m
CADETTEN	80H	0.762	8	12.00m	8.00m	12.00m
CADETTEN	300H	0.762	7	50.00m	35.00m	40.00m
MINIEMEN	60H	0.762	6	11.00m	7.00m	14.00m
MINIEMEN	150H	0.762	3	40.00m	35.00m	40.00m
PUPILLEN	60H	0.762	6	11.00m	7.00m	14.00m

(*) WMA-norm : 0.84m

De tegengewichten voor de horden van 0.686cm hoogte moeten zodanig versteld kunnen worden dat er op deze hoogte een druk nodig is van ten minste 3,6kg en van ten hoogste 4,4kg om haar te doen kantelen.

IAAF - ARTIKEL 169

HINDERNISLOOP (STEEPLE)

1. De standaard afstanden zijn 2000m en 3000m.
2. Er moeten 28 horden en 7 sloten te overschrijden zijn in de 3000m wedstrijd, en 18 horden en 5 sloten in de 2000m wedstrijd.
3. In de steeplewedstrijden moeten per ronde 5 sprongen zijn nadat de aankomstlijn voor de eerste keer overschreden werd, met de sloot als 4de hindernis. De hindernissen moeten gelijkmatig verdeeld worden zodat de onderlinge afstand ongeveer 1/5de van een ronde is.

Noot (i): Het kan soms nodig zijn de afstand tussen de hindernissen aan te passen om ervoor te zorgen dat veilige afstanden tussen een hindernis/startlijn en de volgende hindernis voor, respectievelijk achter de aankomstlijn, zoals aangegeven in het IAAF-Handbook "Track and Field Facilities", aangehouden kunnen worden.

Noot (ii): Bij de 2000m steeple, als de sloot zich aan de binnenzijde van de looppiste bevindt, moet de aankomstlijn 2 maal overschreden worden vóór de eerste ronde met vijf sprongen.

Bij de 1500m Steeple is de eerste hindernis in de aanloop(ronde), voor de eerste ronde met vijf sprongen, de horde na de sloot.

De hierna gegeven afstanden dienen als richtlijn en naargelang de afstand korter of langer is, dient de plaats van de startlijn aangepast te worden. Men gaat ervan uit, naargelang de sloot binnen of buiten een looppiste van 400m ligt, deze verkort of verlengd wordt met 10m.

Voorbeeld: 3000m – wedstrijd

• lengte looppiste	390m	410m
• afstand tussen elke hindernis	$390:5 = 78m$	$410:5 = 82m$
• afstand 7 ronden van 390m	2730m	
• afstand 7 ronden van 410m		2870m
• afstand van start tot begin van de 1 ^{ste} ronde (te lopen zonder hindernissen)	$3000-2730=270$	$3000-2870=130m$
• afstand sloot tot aankomstlijn	140m	160m
• afstand 4 ^{de} horde tot aankomstlijn	$140-78=62m$	$160-82=78m$
• afstand aankomstlijn tot 1 ^{ste} horde	$78-62=16m$	$82-78=4m$
• afstand aankomstlijn tot 2 ^{de} horde	$16+78=94m$	$4+82=86m$
• afstand aankomstlijn tot 3 ^{de} horde	$94+78=172m$	$86+82=168m$
• afstand aankomstlijn tot sloot	$172+78=250m$	$168+82=250m$
• afstand aankomstlijn tot 4 ^{de} horde	$250+78=328m$	$250+82=332m$

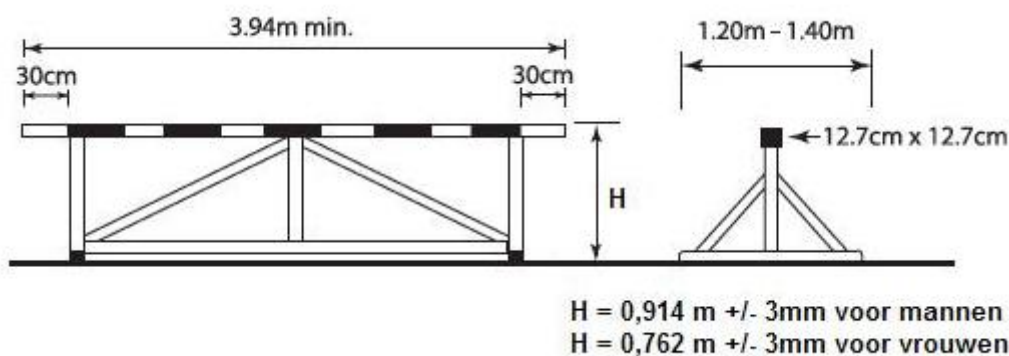
Voorbeeld: 2000m – wedstrijd

• lengte looppiste	390m	410m
• afstand start tot aankomstlijn	$2000-(390 \times 5)=50m$	$2000-(410 \times 5)= - 50m$ of $410-50= 360m$
• in de 1 ^{ste} ronde een horde, de sloot en een horde		
• in de volgende vier ronden 3 horden, de sloot en een horde		

Voorbeeld: 1500m – wedstrijd

• lengte looppiste	390m	410m
• afstand start tot aankomstlijn	$1500-(390 \times 3)=330m$	$1500-(410 \times 3)= 270m$
• in de aanloop(ronde) een horde		
• in de volgende drie ronden 3 horden, de sloot en een horde		

4. In de 3000m-hindernisloop mogen vanaf de start tot het begin van de 1ste ronde geen horden opgesteld worden; de horden dienen slechts geplaatst te worden als de atleten hun eerste ronde beginnen. In de 2000m wedstrijd gebeurt de eerste sprong bij de derde hindernis van de normale ronde. De andere hindernissen moeten weggenomen worden totdat de atleten er voor de eerste maal voorbij gelopen zijn.
5. De horden moeten voor de mannen $0,914m \pm 0,003m$ en voor de vrouwen $0,762m \pm 0,003m$ hoog zijn met een toegelaten afwijking van 3mm naar boven of naar onder, en minimum 3,94m breed. De doorsnede van de vierkante bovenbalk van de horden, ook deze aan de sloot, moet een zijde hebben van 0,127m.
De horden moeten tussen de 80kg en 100kg wegen. Elke horde moet aan weerszijden een voetsteun tussen 1,2m en 1,4m breed hebben (zie Afbeelding 169).

Afbeelding 169a - Voorbeeld van een steplebalk (niet op schaal)

De horde aan de sloot moet $3,66\text{m} \pm 0,02\text{m}$ lang zijn en stevig vastgemaakt in of aan de betonnen muur van de waterbak zodat minimale enkel horizontale beweging mogelijk is. De dwarsbalken moeten afwisselend zwart/wit of in andere felle, verschillende en contrasterende kleuren (ook contrasterend met de rechtstreekse omgeving) geverfd zijn met de lichtste kleur aan elk uiteinde over een breedte van minimum $0,225\text{m}$ en moeten zodanig gekleurd zijn dat dit zichtbaar is voor alle ziende atleten. De horden moeten zodanig op de looppiste geplaatst worden dat minstens $0,30\text{m}$ van de bovenbalk, gemeten vanaf de binnenkant van de looppiste, over het middenplein uitsteekt.

Noot : Het wordt aanbevolen dat de eerste horde die dient genomen te worden tijdens de wedstrijd, een lengte van ten minste 5m heeft.

6. De sloot, met inbegrip van de horde, moet $3,66\text{m} (\pm 0,02\text{m})$ lang zijn en $3,66\text{m} (\pm 0,02\text{m})$ breed.

De bodem van de sloot moet bestaan uit een kunststofoppervlak of tapijt, met een voldoende dikte om een veilige landing te verzekeren en de pinnen van het schoeisel voldoende grip te geven. De diepte van het water, dichtst bij de horde, bedraagt $0,70\text{m}$ en dit over een afstand van ongeveer $0,30\text{m}$. Vanaf dat punt moet de bodem gelijkmatig oplopen tot het oppervlak van de looppiste aan het einde van de sloot. Bij de start van de wedstrijd moet het waterpeil gelijk zijn aan de hoogte van de looppiste, met een marge van 20mm .

Noot : De diepte van het water van de sloot tot de oppervlakte van de loopbaan mag over een lengte van ongeveer $1,2\text{m}$ verminderd worden van $0,70\text{m}$ maximum naar $0,50\text{m}$ minimum. De gelijkmatige helling ($12,4^\circ \pm 1^\circ$) van de waterbodem moet behouden worden zoals op afbeelding 169b. Het is aangeraden om al de nieuwe sloten met de verminderde waterdiepte te bouwen.

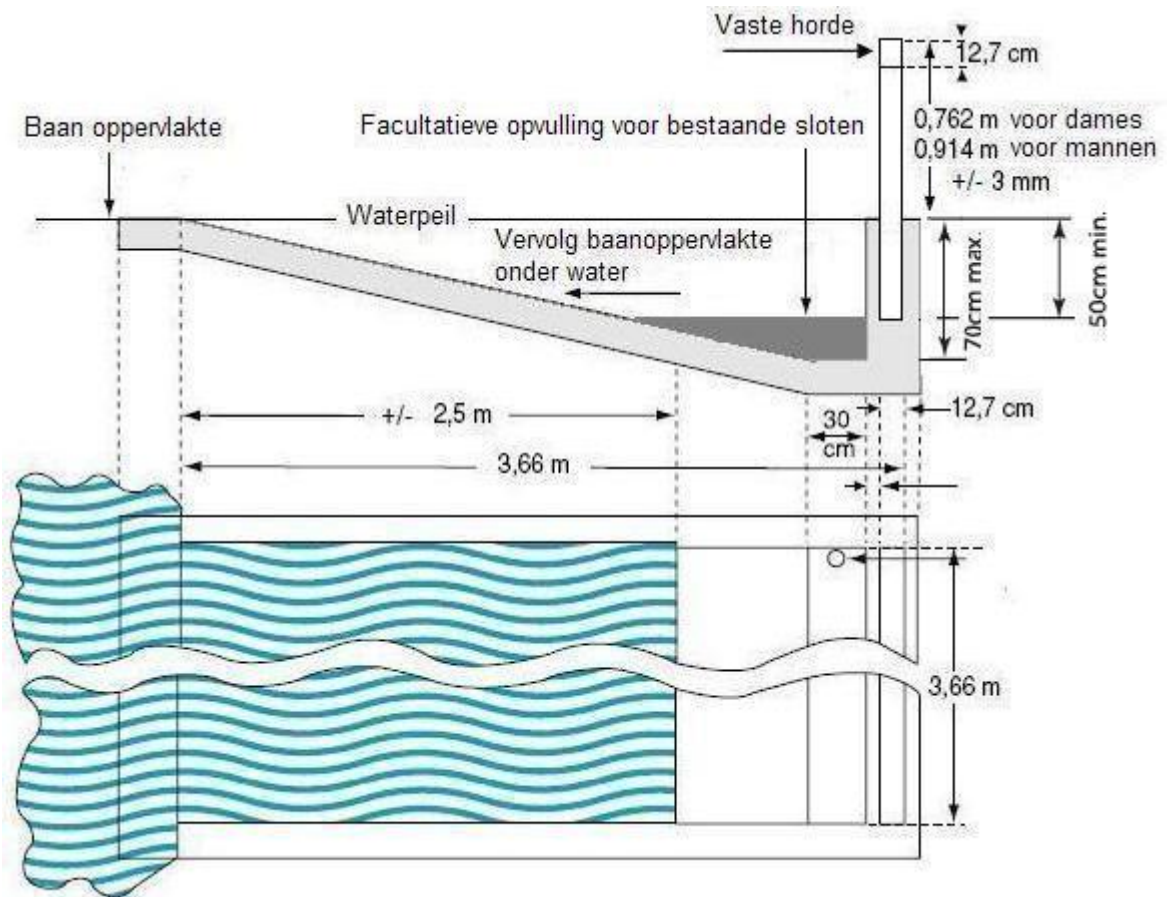
7. Elke atleet moet over of door het water gaan en moet elke horde overschrijden. Hierbij falen, heeft diskwalificatie tot gevolg.

Een atleet wordt gediskwalificeerd als:

- a.) hij op een van de zijden van de sloot stapt; of
- b.) zijn voet of been op het ogenblik van het overschrijden onder het horizontale vlak (aan beide zijden) van de bovenkant van de horde sleept.

Als ervoor gezorgd wordt dat dit artikel wordt nagekomen, mag een atleet op gelijk welke manier elke horde overschrijden.

MASTER Mannen M60+ : 2000m stp. met 18 balken van $0,762\text{m}$ en 5 maal de sloot;
MASTERS Mannen M35 t.e.m. M55 : 3000m stp. met 28 balken van $0,914\text{m}$ en 7 maal de sloot;
MASTERS Vrouwen W35+ : 2000m stp. met 18 balken van $0,762\text{m}$ en 5 maal de sloot;
U18 JONGENS : 2000m stp. met 18 balken van $0,914\text{m}$ en 5 maal de sloot;
U18 MEISJES : 2000m stp. met 18 balken van $0,762\text{m}$ en 5 maal de sloot;
CADETTEN JONGENS EN MEISJES : 1500m stp. met 13 balken van $0,762\text{m}$ en 3 maal de sloot.

Afbeelding 169b - Sloot (niet op schaal)

IAAF - ARTIKEL 170

ESTAFETTEWEDSTRIJDEN

1. De standaardafstanden zijn de volgende: 4x100m, 4x200m, 100m-200m-300m-400m (Medley Aflossing), 4x400m, 4x800m, 1200m-400m-800m-1600m (Lange Afstand Medley Aflossing), 4x1500m.

Noot: De Medley Aflossing mag gelopen worden met de tussenafstanden in een andere volgorde. In dit geval moeten de noodzakelijke aanpassingen worden gemaakt aan de toepassing van Art. 170.14, 170.18, 170.19 en 170.20.

2. Lijnen van 50mm breed dwars over de baan getrokken duiden de aflossingszone en de middenlijn aan.
3. Bij de 4x100m en de 4x200m aflossingen en bij de eerste en tweede aflossingszones van de Medley Aflossing is elke aflossingszone 30m lang, waarbij de startlijn 20m voorbij de start van de aflossingszone ligt. Bij de derde aflossingszone van de Medley Aflossing en bij de 4x400m en langere aflossingen is elke aflossingszone 20m lang met de startlijn als midden van de zone. De aflossingszones beginnen en eindigen aan de rand van de lijnen van de zones die het dichtst bij de startlijn liggen in de looprichting.

Bij elke aflossing in banen moet een aangeduide officieel zich ervan verzekeren dat de atleten correct in hun aflossingszone opgesteld staan. De aangeduide officieel ziet ook toe op het naleven van Art. 170.4.

De Commissarissen moeten ervoor zorgen dat iedere atleet van elke ploeg plaats neemt in de juiste baan of positie. De Hulpstarters zijn verantwoordelijk voor de opstelling van de eerste lopers en zorgen ervoor dat elke loper een aflossingsstok heeft. Ze kunnen ook aangeduid worden om te helpen bij elke aflossingszone die zich daarna ter hoogte van de startlijn bevindt. Chef-commissarissen voor elke aflossingszone en de Commissarissen die tot hun beschikking staan, zijn verantwoordelijk voor de opstelling van de volgende lopers. Eens alle atleten juist opgesteld staan, verwittigt de Chef-commissaris van de zone de desbetreffende andere officiële door middel van het afgesproken communicatiemiddel – op grote wedstrijden zijn dit gewoonlijk zender/ontvangers.

Ze moeten er zich eveneens van vergewissen dat bij alle aflossingen de voeten van de vertrekkende atleten zich volledig binnen de zone bevinden vooraleer ze hun beweging die in het aannemen van de aflossingsstok uitdraait, aanvatten. Deze beweging mag niet beginnen op om het even welk punt buiten de afloszone.

4. Wanneer een aflossingswedstrijd volledig of gedeeltelijk in banen wordt gelopen, mag een atleet in zijn eigen baan één merkteken plaatsen, bestaande uit plakband, maximum 0,05m x 0,4m, van een afstekende kleur die geen verwarring kan opleveren met de permanente baanmarkeringen. Geen enkel ander soort merkteken mag gebruikt worden. De Juryleden moeten de desbetreffende atle(e)t(en) raadgevingen verstrekken om merktekens die niet voldoen aan dit Reglement aan te passen of te verwijderen. Wanneer zij dit niet doen, moeten de Juryleden de merktekens verwijderen,.

Noot: Ernstige gevallen kunnen verder afgehandeld worden volgens Art. 125.5 en 145.2.

5. De aflossingsstok moet een gladde, holle buis zijn met een ronde doorsnede, gemaakt van hout, metaal of een ander stevig materiaal uit één stuk, waarvan de lengte tussen 0,28m en 0,30m ligt. De buitenste diameter moet 40mm (± 2 mm) bedragen en hij mag niet minder wegen dan 50g. Hij zou gekleurd moeten zijn zodat hij gemakkelijk zichtbaar is tijdens de wedstrijd.
6. (a) Een aflossingsstok moet gebruikt worden bij alle aflossingen die in het Stadion plaats vinden en moet gedurende de ganse wedstrijd in de hand gehouden worden. Ten minste bij wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) moet elke aflossingsstok genummerd en van een andere kleur zijn en kan hij een tijdopnametransponder bevatten.
Noot: Indien mogelijk moet de toewijzing van elke kleur aan een baan of startpositie op de startlijst aangeduid worden.
(b) Atleten mogen geen handschoenen dragen of stoffen (andere dan deze toegelaten volgens Art. 144.4(c)) of substanties op hun handen aanbrengen met het doel een betere grip op de aflossingsstok te krijgen.
(c) Indien de stok valt, moet hij opgeraapt worden door de atleet die hem liet vallen. Hij mag daartoe zijn baan verlaten op voorwaarde dat hij ondertussen zijn te lopen afstand niet inkort. Bovendien moet, als de stok zijdelings of voorwaarts valt (ook als dit voorbij de aankomstlijn is) de atleet die de stok laten vallen heeft nadat hij hem opgeraapt heeft minstens tot aan het punt waar hij hem het laatst in zijn hand had, terugkeren vooraleer hij zijn wedstrijd verder zet. Op voorwaarde dat deze procedures gevolgd worden waar ze van toepassing zijn en geen enkele atleet gehinderd wordt, heeft het laten vallen van de aflossingsstok geen diskwalificatie tot gevolg.
Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zijn ploeg gediskwalificeerd.
7. De aflossingsstok moet doorgegeven worden binnen de aflossingszone. Het doorgeven begint op het ogenblik dat de stok voor het eerst aangeraakt wordt door de ontvangende atleet en eindigt op het ogenblik dat deze hem alleen in de hand heeft. Ten opzichte van de aflossingszone is het enkel de positie van de stok die beslissend is. De aflossingsstok doorgeven buiten de aflossingszone heeft diskwalificatie tot gevolg.

Bij het vaststellen van de positie van de aflossingsstok is het de volledige aflossingsstok waar rekening moet mee worden gehouden.

Commissarissen moeten er zich ijverig op toespitsen zich ervan te vergewissen dat ze elk contact van de vertrekkende loper met de aflossingsstok gadeslaan vooraleer de aflossingsstok de aflossingszone binnenkomt, vooral bij 4x400m aflossingen en verder. Wanneer de vertrekkende loper ook maar even de aflossingsstok aanraakt vooraleer deze de aflossingszone binnenkomt, is de ploeg onderhevig aan diskwalificatie. Ze moeten er zich evenzeer van vergewissen dat de aflossingsstok zich enkel in de hand van de ontvangende atleet bevindt vooraleer hij de aflossingszone “verlaat”.

8. Tot het ogenblik dat de aflossingsstok zich uitsluitend in de hand van de ontvangende atleet bevindt, is Art. 163.3 enkel van toepassing op de inkomende atleet.
Bovendien moeten de atleten vooraleer ze de aflossingsstok doorgegeven en/of ontvangen hebben in hun baan blijven of op hun plaats blijven staan tot de baan vrij is zodat geen atleten meer kunnen gehinderd worden. Art. 163.3 en 163.4 zijn niet van toepassing op deze atleten. Wanneer een atleet echter doelbewust een atleet van een andere ploeg hindert, ook door uit positie of uit zijn baan te lopen wordt Art. 163.2 toegepast.
 9. Wanneer tijdens de wedstrijd een atleet de aflossingsstok van een andere ploeg afneemt of opraapt, wordt zijn ploeg gediskwalificeerd. De andere ploeg zou niet bestraft moeten worden, tenzij ze er voordeel uit haalde.
 10. Elk lid van een aflossingsploeg mag slechts één deelafstand lopen. Gelijk welke vier atleten van hen die ingeschreven zijn voor de competitie, hetzij voor de aflossing of een andere wedstrijd, mogen gebruikt worden voor het samenstellen van de aflossingsploeg in gelijk welke ronde. Eens een aflossingsploeg aan de competitie begonnen is mogen tot maximaal vier bijkomende atleten gebruikt worden als vervangers voor het samenstellen van de ploeg. Wanneer een ploeg een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zij gediskwalificeerd.
 11. De samenstelling van een ploeg en de volgorde van lopen mogen niet later dan één uur voor de gepubliceerde oproeptijd (het tijdstip dat de atleten in de oproepkamer moeten aanwezig zijn) voor de eerste reeks van elke ronde van de competitie officieel meegedeeld worden. Latere wijzigingen moeten gestaafd worden door een medisch verantwoordelijke aangesteld door de Organisatoren en kunnen enkel gebeuren tot aan de uiteindelijke oproeptijd (het tijdstip waarop de atleten opgeroepen worden om de oproepkamer te verlaten) voor de specifieke reeks waaraan de ploeg deelneemt. De ploeg moet deelnemen onder de naam en in de volgorde zoals opgegeven. Wanneer een ploeg een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zij gediskwalificeerd.
 12. De 4x100m moet volledig in banen gelopen worden.
 13. De 4x200m mag gelopen worden op één van volgende manieren:
 - (a) waar mogelijk volledig in banen (vier bochten in banen),
 - (b) de eerste 2 lopers volledig in banen en de derde lopers in banen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in Art. 163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (drie bochten in banen),
 - (c) de eerste lopers in banen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in Art. 163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (één bocht in banen),
- Noot: Indien er niet meer dan vier ploegen deelnemen en keuze (a) is niet voorhanden wordt aanbevolen mogelijkheid (c) te gebruiken.*
14. Bij de Medley Aflossing zouden de eerste en tweede lopers volledig in banen moeten lopen, evenals de derde loper tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in

- Art. 163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (twee bochten in banen).
15. De 4x400m mag gelopen worden op een van volgende manieren:
- (a) de eerste lopers in banen, evenals de tweede lopers in banen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in Art. 163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (drie bochten in banen),
 - (b) de eerste lopers in banen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in Art.163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (één bocht in banen),
- Noot: Indien er niet meer dan vier ploegen deelnemen, wordt het aanbevolen om mogelijkheid (b) te gebruiken.*
16. De 4x800m mag gelopen worden op een van volgende manieren:
- (a) de eerste lopers in banen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn beschreven in Art. 163.5 waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (één bocht in banen),
 - (b) zonder banen te gebruiken.
17. Wanneer een atleet Art. 170.13, 170.14, 170.15 of 170.16(a) overtreedt, wordt zijn ploeg gediskwalificeerd.
18. De Lange Afstands Medley Aflossing en de 4x1500m worden niet in banen gelopen.
19. Bij alle aflossingen is het de atleten niet toegestaan om te beginnen lopen buiten hun aflossingszone, zij moeten starten binnen hun aflossingszone. Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt de ploeg gediskwalificeerd.
20. Bij de Medley Aflossing moeten de laatste lopers en in de 4x400m de derde en vierde lopers (of onder Art. 170.15(b), de tweede loper) zich onder toezicht van een daartoe aangestelde officieel uit zichzelf opstellen in hun afwachthouding in dezelfde volgorde (van binnen naar buiten) als die waarin hun respectievelijke ploeggenoten de laatste bocht ingaan. Eens de aankomende atleten dit punt voorbij zijn, moeten de wachtende atleten deze volgorde aanhouden en mogen ze niet van positie wisselen aan het begin van hun aflossingszone. Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zijn ploeg gediskwalificeerd.
- Noot: Bij de 4x200m (als deze wedstrijd niet volledig in banen gelopen wordt) moeten, waar de vorige deelafstand niet in banen gelopen werd, de atleten zich opstellen in volgorde van de startlijst (van binnen naar buiten).*
21. In elke aflossingswedstrijd waar geen banen worden gebruikt, inbegrepen wanneer van toepassing in de 4x200m, de Medley Aflossing en de 4x400m, mogen de wachtende atleten een positie dichterbij de binnenkant van de piste innemen bij de nadering van hun ploeggenoten op voorwaarde dat ze geen andere atleten duwen of hinderen zodat die in hun voortgang gehinderd worden. Bij de 4x200m, de Medley Aflossing en de 4x400m moeten de wachtende atleten de volgorde aanhouden zoals bepaald in Art.170.20. Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt de ploeg gediskwalificeerd.
22. In het geval van aflossingswedstrijden die niet onder dit Reglement vallen, worden in de toepasselijke wedstrijdvoorschriften best alle mogelijke bijzondere regels die moeten gevolgd worden en de manier waarop de aflossing dient te gebeuren, uiteengezet.
- Chef-commissarissen moeten in de zone blijven waaraan zij en hun Commissarissen werden toegewezen. Eens de atleten correct in hun banen geplaatst werden en de aflossingswedstrijd gestart is, zijn de Chef-commissarissen van de zone en die Commissarissen die hen toegewezen werden ervoor verantwoordelijk om elke inbreuk van zowel deze Artikels als om het even welke andere inbreuk, vooral deze op Art. 163, te melden.*

Niet klassieke aflossingen:

Medley Estafette: 100-200-300-400:

Lange afstands Medley Estafette: 1200-400-800-1600:

Zweedse estafette: 400-300-200-100:

Olympische Estafette: 800-400-200-200

Algemeen principe niet klassieke aflossingen:

Als de atleet in het bezit van de aflossingsstok meer dan 200 meter loopt dan heeft de aannemende/vertrekkende atleet een aflossingszone van 20 meter.

Als de atleet in het bezit van de aflossingsstok maximum 200 meter loopt dan heeft de aannemende/vertrekkende atleet een aflossingszone van 30 meter.

Wijze van lopen van niet klassieke aflossingen

• Medley Estafette: 100-200-300-400:

De Medley aflossing wordt met de klassieke estafettestok gelopen.

De startlijn van de Medley aflossing is verschillend van de startlijn van de 1.000 meter of van de startlijnen van de 200 meter. Ook de twee eerste aflossingszones corresponderen niet met andere bestaande aflossingszones.

Bij de Medley Aflossing lopen de eerste en tweede lopers volledig in banen, evenals de derde loper tot aan de dichtste rand van de zwenklijn waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten (twee bochten in banen).

De eerste 2 wisselzones zijn 30 meter. De 3de wisselzone is 20 meter.

De aankomstlijn is de klassieke aankomstlijn.

De laatste lopers zullen zich uit zichzelf, onder toezicht van een daartoe aangestelde officieel, opstellen in hun afwachthouding in dezelfde volgorde (van binnen naar buiten) als die waarin hun respectievelijke ploeggenoten de laatste bocht ingaan.

Eens de aankomende atleten dit punt voorbij zijn, moeten de wachtende atleten deze volgorde aanhouden en mogen ze niet van positie wisselen aan het begin van hun aflossingszone. Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zijn ploeg gediskwalificeerd.

• Lange afstands Medley Estafette: 1200-400-800-1600:

De Lange afstands Medley aflossing wordt met de klassieke estafettestok gelopen.

De startlijn valt samen met de gebogen startlijn van de 10000m.

De drie wissels hebben plaats in de wisselzone van de binnenbaan van de 4x400m (wisselzone is 20 meter).

De aankomstlijn is de klassieke aankomstlijn.

De lopers zullen zich uit zichzelf, onder toezicht van een daartoe aangestelde officieel, opstellen in hun afwachthouding in dezelfde volgorde (van binnen naar buiten) als die waarin hun respectievelijke ploeggenoten de laatste bocht ingaan.

Eens de aankomende atleten dit punt voorbij zijn, moeten de wachtende atleten deze volgorde aanhouden en mogen ze niet van positie wisselen aan het begin van hun aflossingszone. Wanneer een atleet een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zijn ploeg gediskwalificeerd.

• Zweedse estafette: 400-300-200-100:

De Zweedse aflossing wordt met de klassieke estafettestok gelopen.

De startlijn valt samen met de gebogen startlijn van de 1000m.

De eerste wissel heeft plaats ter hoogte van de tweede wisselzone van de binnenbaan van de 4x1500m (eerste wisselzone is 20 meter).

De tweede wissel heeft plaats ter hoogte van de derde wisselzone van de binnenbaan van de 4x1500m (tweede wisselzone is 20 meter).

De derde wissel heeft plaats ter hoogte van de derde wisselzone van de binnenbaan van de 4x100m (derde wisselzone is 30 meter).

De aankomstlijn is de klassieke aankomstlijn.

De lopers zullen zich uit zichzelf, onder toezicht van een daartoe aangestelde officieel, opstellen in de volgorde van de startlijst (van binnen naar buiten).

- *Olympische Estafette: 800-400-200-200:*

De Olympische aflossing wordt met de klassieke estafettestok gelopen.

De startlijnen vallen samen met de startlijnen van de 800m.

De 800m wordt in banen gelopen tot aan de dichtste rand van de zwenklijn waar de atleten hun respectievelijke banen mogen verlaten.

De eerste en de tweede wissel hebben plaats in de wisselzone van de binnenbaan van de 4x400m (eerste en tweede wisselzone is 20 meter).

De derde wissel heeft plaats ter hoogte van de tweede wisselzone van de binnenbaan van de 4x100m (3de wisselzone is 30 meter).

De aankomstlijn is de klassieke aankomstlijn.

Zowel bij miniemen als pupillen en benjamins mogen meisjesploegen en jongensploegen in één wedstrijd lopen. Ploegen moeten samengesteld zijn uit ofwel allemaal meisjes ofwel allemaal jongens van dezelfde leeftijdscategorie. Ploegen van verschillende leeftijdscategorieën mogen samen in één wedstrijd lopen.

IAAF - ARTIKEL 180

ALGEMEENHEDEN

Oefenpogingen op het wedstrijdterrein

1. Op het wedstrijdterrein en voor het begin van de wedstrijd mag elke atleet oefenpogingen uitvoeren. Voor de werpproeven moeten die oefenpogingen uitgevoerd worden in de volgorde van de wedstrijd en steeds onder toezicht van de Juryleden.

Waar in het verleden de Reglementen bepaalden dat bij werpproeven elke atleet twee oefenpogingen had, is er momenteel geen dergelijke bepaling. Art. 180.1 moet zo opgevat worden dat het een onbepaald aantal oefenpogingen toelaat in de beschikbare opwarmingstijd. Terwijl bij grote wedstrijden twee gebruikelijk blijft, wordt dit beschouwd als een minimum en mocht er tijd overblijven en sommige of alle atleten verzoeken om bijkomende oefenpogingen, dan kan dit toegestaan worden.

2. Eens de wedstrijd begonnen, mogen de atleten voor oefendoeleinden geen gebruik meer maken van, respectievelijk:
 - (a) de aanloop- en afzetzone;
 - (b) de polsstokken;
 - (c) de tuigen;
 - (d) de ringen of valsectoren, met of zonder tuig.

De toepassing van deze Artikels belet niet dat een atleet zijn polsstok omwikkelt of zijn uitverkoren werptuig aanraakt of klaarmaakt ter voorbereiding van zijn poging, op voorwaarde dat dit geen andere atleet of andere personen in gevaar brengt, ophoudt of belemmert. Het is in het bijzonder belangrijk dat de Juryleden dit Artikel op een redelijke manier interpreteren zodat ze ervoor zorgen dat de wedstrijd op een efficiënte manier verder gaat en de atleet in staat is om, als hij dit verkiest, zijn poging te beginnen zodra zijn tijd ingaat.

Merkttekens

3. (a) Voor alle kampproeven met een aanloopbaan moeten de merkttekens naast de aanloopbaan geplaatst worden. Bij het hoogspringen mogen ze op de aanloopzone geplaatst worden. Een atleet mag één of twee merkttekens (geleverd of goedgekeurd door de Organisatoren) gebruiken om hem behulpzaam te zijn bij zijn aanloop en afzet. Wanneer geen merkttekens ter beschikking zijn, mag de atleet plakband gebruiken, maar geen kalk of soortgelijke materie, noch een product dat onuitwisbare tekens nalaat.
 - (b) Voor de worpen uit een cirkel, mag een atleet gebruik maken van één enkel merktteken. Dit merktteken mag alleen maar geplaatst worden op de grond in de zone onmiddellijk achter de cirkel of er aanpalend. Het moet tijdelijk zijn, alleen geplaatst tijdens de individuele poging van elke atleet; het mag het zicht van de Juryleden niet belemmeren. Er mogen geen persoonlijke merkttekens geplaatst worden in de valsector of in de nabijheid ervan.
- Noot: Elk merktteken mag slechts uit één enkel stuk bestaan.*
- (c) Bij het polsstokspringen zouden de Organisatoren geschikte en veilige afstandsmerkttekens moeten plaatsen naast de aanloopbaan om de 0,5m tussen de punten gelegen tussen 2,5m en 5m van de “nullijn” en om de meter vanaf het 5m punt tot het 18m punt.

- (d) De Juryleden geven aanwijzingen aan de betreffende atleet om merktekens of voorwerpen die niet aan de reglementen voldoen aan te passen of te verwijderen. Als de atleet dit niet doet, moeten de Juryleden ze verwijderen.

Noot: Ernstige gevallen kunnen verder afgehandeld worden volgens Art.125.5 en 145.2.

Als de grond nat is, kan de plakband aan de grond bevestigd worden met punaises van verschillende kleuren.

De vereiste dat elk merkteken uit een enkel deel moet bestaan, moet op een zinnige manier geïnterpreteerd worden door de Scheidsrechter. Als een fabrikant bijvoorbeeld twee stukken aan elkaar bevestigd heeft om een enkele structuur te bekomen die bedoeld is om op die manier gebruikt te worden, kan dit toegelaten worden. Op dezelfde manier is het eveneens aanvaardbaar dat een atleet beslist zijn beide merktekens op dezelfde plaats neer te zetten of in het geval van hoogspringen, dat een atleet de plakband die hij gekregen heeft in een of meerdere repen scheurt om een enkel merkteken van een andere vorm te maken om beter op te vallen.

Art. 180.3(c) is bedoeld om atleten en hun trainers te helpen bij het vaststellen van hun afzetplaats en hun vordering op de aanloop.

Er is geen vastgesteld concept hoe ze gemaakt moeten worden of er uit moeten zien en Organisatoren en Scheidsrechters hebben de mogelijkheid volgens hun eigen inzichten te bepalen wat aanvaardbaar en eerlijk is binnen de geest van het Artikel in elke specifieke wedstrijdgeving.

Merktekens die een prestatie aanduiden en Windsokken

4. (a) Een kenmerkende vlag of merkteken mag eveneens voorzien worden om het bestaande Wereldrecord aan te geven, en waar van toepassing het bestaande Continentaal, Nationaal of Meeting Record.
- (b) Eén of meerdere windsokken zouden op een geschikte plaats bij alle springproeven, Discuswerpen en Speerwerpen moeten geplaatst worden om de atleten bij benadering de windsterkte en windrichting aan te geven.

Wedstrijdvolgorde en Pogingen

5. Tenzij artikel 180.6 van toepassing is moeten de atleten deelnemen in de volgorde vastgesteld bij loting. Wanneer een atleet zelf beslist om een poging te doen in een andere volgorde dan deze die vooraf bepaald werd, moeten Art. 125.5 en 145.2 worden toegepast, maar het resultaat van de poging (geldig of ongeldig) zal in het geval van een waarschuwing wel gehandhaafd blijven. Indien er een kwalificatieronde is, moet er een nieuwe lottrekking gebeuren voor de finale.

6. Behalve bij hoog- en polsstokspringen mag voor geen enkele atleet meer dan een poging opgetekend worden in om het even welke beurt van de wedstrijd.

Voor alle kampproeven, behalve hoogspringen en polsstokspringen, heeft elke atleet, wanneer er meer dan 8 zijn, recht op 3 pogingen en de 8 atleten met de beste geldige prestaties hebben recht op 3 bijkomende pogingen, tenzij anders voorzien in de toepasselijke voorschriften.

Ingeval twee of meer atleten dezelfde beste prestatie hebben voor de laatste kwalificerende plaats, wordt Art. 180.22 toegepast.

Wanneer er dan nog een ex aequo is, krijgen de ex aequo geplaatste atleten elke bijkomende poging die de toepasselijke voorschriften toestaan.

Wanneer er 8 of minder atleten zijn, heeft iedere atleet recht op zes pogingen, tenzij de toepasselijke voorschriften dit anders voorschrijven. Indien meer dan één van hen er niet in slaagde een geldige poging te lukken tijdens de eerste drie beurten, nemen deze atleten aan de volgende beurten deel vóór de atleten met geldige pogingen in de volgorde van de oorspronkelijke loting.

In beide gevallen:

- (a) moet de competitievolgorde voor alle bijkomende beurten de omgekeerde volgorde zijn van de rangschikking na de eerste drie beurten, tenzij de toepasselijke voorschriften dit anders voorschrijven;
- (b) wanneer de competitievolgorde gewijzigd moet worden en er is een ex aequo voor eender welke plaats, moeten de atleten die ex aequo gerangschikt zijn verder deelnemen in dezelfde volgorde als deze vastgesteld bij de oorspronkelijke loting.

Noot (i): Voor verticale nummers zie Art. 181.2.

Noot (ii): Wanneer één of meer atleten met toelating van de Scheidsrechter mogen doorgaan in een wedstrijd onder voorbehoud in overeenstemming met Art.146.5 moeten die atleten in al de volgende ronden deelnemen vóór elke andere deelnemende atleet, en wanneer er meerdere zijn, in dezelfde volgorde als die bepaald door de oorspronkelijke lottrekking.

Noot (iii): De voorschriften van het controlerende bestuur kunnen bepalen hoeveel bijkomende pogingen (vooropgesteld dat het er niet meer dan 6 zijn) en welk aantal atleten doorgaan naar elke volgende beurtronde volgend op de derde.

Noot (iv): De voorschriften van de bevoegde inrichtende instantie kunnen bepalen dat de wedstrijdvolgorde opnieuw verandert bij elke verdere poging na de derde.

Bij benjamins, pupillen en miniemen worden slechts drie pogingen toegestaan.

Jeugdmeetings (Ben, Pup en Min):

De organisatoren hebben het recht (geen verplichting) om bij verspringen, hoogspringen, polsstokspringen, kogelstoten, discuswerpen en speer- / hockeybalwerpen vanaf 30 deelnemers maar twee pogingen toe te kennen per deelnemer. Dit mag niet bij meerkampen.

Optekenen van pogingen

7. Behalve bij hoog- en polsstokspringen wordt een geldige poging aangeduid met de opgemeten afstand. Voor de standaardafkortingen en –symbolen die in alle andere gevallen gebruikt moeten worden, zie Art. 132.4.

Beëindiging van de poging

8. Het Jurylid mag geen witte vlag omhoog steken om de geldigheid van een poging aan te geven vooraleer de poging beëindigd is. Het jurylid mag zijn beslissing herroepen als hij meent dat hij de verkeerde vlag omhoog gestoken heeft.
Een geldige poging wordt als beëindigd beschouwd als:
- (a) voor de Verticale Sprongen, als het Jurylid van oordeel is dat er geen fouten begaan werden conform Art. 182.2, 183.2 of 183.4;
 - (b) voor de Horizontale Sprongen, als de atleet de landingsplaats verlaten heeft conform het Art. 185.2;
 - (c) voor de werpproeven, als de atleet de cirkel of aanloopzone verlaten heeft conform het Art. 187.17.

Kwalificatiewedstrijd (Voorronde)

9. Bij de kampproeven wordt een Kwalificatieronde georganiseerd als het aantal atleten te groot is voor een rechtstreekse finalewedstrijd. Wanneer er Kwalificatieronden gehouden worden, moet elke atleet er aan deelnemen, met uitzondering van het feit dat het controlerende bestuur voor één of meerdere proeven bijkomende voorafgaande kwalificatieronden kan toelaten, hetzij tijdens dezelfde competitie, hetzij tijdens één of meerdere eerdere competities, om sommige of alle atleten die het recht zullen hebben om deel te nemen en aan welke ronde van de competitie te bepalen. Dergelijke procedure en elk ander middel (zoals het behalen van vereiste minima gedurende een welbepaalde periode,

het behalen van welbepaalde plaatsen tijdens een aangewezen competitie of de plaatsing op een bepaalde ranglijst) waardoor een atleet het recht heeft om deel te nemen aan een competitie en in welke ronde ervan, worden uiteengezet in de voorschriften voor elke competitie.

Noot: zie ook Art. 146.4(c).

De in een Kwalificatieronde of bijkomende voorafgaande kwalificatieronde(n) behaalde prestaties worden niet beschouwd als deel uitmakend van de eigenlijke wedstrijd.

10. De atleten worden gewoonlijk ingedeeld in twee of meerdere groepen op willekeurige basis, maar wanneer mogelijk zo dat vertegenwoordigers van een zelfde land of ploeg in verschillende groepen zullen deelnemen.

Tenzij er mogelijkheid bestaat de beide groepen gelijktijdig en onder dezelfde voorwaarden hun voorronde te laten betwisten, zou de tweede groep onmiddellijk de oefenpogingen moeten beginnen nadat de eerste groep haar voorronde heeft beëindigd.

11. Het is aangeraden, ingeval de wedstrijden over meer dan 3 dagen doorgaan, een rustdag te voorzien tussen de Kwalificatieronde en de finalewedstrijd bij hoog- en polsstokspringen.
12. De kwalificatievoorwaarden, de kwalificatienormen en het aantal gekwalificeerde atleten worden bepaald door de Technisch Afgevaardigden. Indien geen Technisch Afgevaardigde(n) werd(en) aangeduid, zullen de Organisatoren beslissen. Voor wedstrijden volgens Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) zouden ten minste twaalf atleten moeten deelnemen aan de finale, tenzij anders voorzien werd in de Competitievoorschriften.
13. In een Kwalificatieronde, met uitzondering van hoog- en polsstokspringen, heeft iedere atleet recht op drie pogingen.
Zodra een atleet de kwalificatienorm heeft bereikt, is het hem verboden nog verder deel te nemen aan de Kwalificatieronde.
14. In een Kwalificatieronde voor hoog- en polsstokspringen, zijn de atleten die niet werden uitgesloten na 3 opeenvolgende mislukte pogingen, verplicht verder te springen volgens Art. 181.2 (dit geldt ook voor het overslaan van een poging) tot de laatste poging op de vooraf bepaalde kwalificatiehoogte, tenzij het aantal atleten voor de finale bereikt werd zoals bepaald in Art. 180.12. Eens vastgesteld werd dat een atleet zich geplaatst heeft voor de finale mag hij niet verder deelnemen aan de Kwalificatieronde.
15. Indien geen enkele atleet of onvoldoende atleten de kwalificatienorm halen, wordt de groep finalisten uitgebreid tot het vereiste aantal volgens hun geleverde prestatie tijdens de Kwalificatieronde. De ex aequo's voor de laatste kwalificatieplaats zullen volgens het geval verdeeld worden volgens Art. 180.22 of volgens Art. 181.8. Als zo ex aequo's zijn vastgesteld zullen die ex aequo's naar de finale gaan.
16. Wanneer een Kwalificatieronde voor hoog- en/of polsstokspringen wordt gehouden in twee groepen, wordt het aanbevolen de lat in beide groepen gelijktijdig te verhogen en op dezelfde hoogte. Het is eveneens aanbevolen dat beide groepen ongeveer van gelijke sterkte zijn.

Bij het samenstellen van kwalificatiegroepen voor Hoogspringen en Polsstokspringen is het belangrijk dat zowel de vereisten van Art. 180.10 als van Art. 180.16 in acht genomen worden. De Technisch Afgevaardigde en de ITO/Scheidsrechter moeten nauwgezet de voortgang van de kwalificatieronden bij Hoogspringen en Polsstokspringen volgen om ervoor te zorgen dat enerzijds de atleten springen zo lang ze niet uitgeschakeld werden volgens Art. 181.2 tot de kwalificatiehoogte behaald werd (tenzij het aantal atleten voor de finale bereikt werd zoals bepaald in Art. 180.12) en anderzijds elk ex aequo tussen atleten in de algemene rangschikking over de twee groepen opgeheven werd volgens Art. 181.8. Er moet tevens veel aandacht besteed worden aan de toepassing van Art. 180.14 om ervoor te zorgen dat atleten niet onnodig de wedstrijd verder zetten eens het vaststaat dat ze de finale bereikten, ongeacht wat er gebeurt met de andere atleten die nog deelnemen aan de Kwalificatieronde.

Toegestane tijden

17. Het dienstdoende Jurylid zal de atleet melden dat alles klaar is om zijn poging te beginnen en op dat ogenblik start de toegestane tijd.

Voor het polsstokspringen begint deze tijd vanaf het ogenblik dat de staanders volgens de wensen van de atleet werden geplaatst. Er mag geen supplementaire tijd toegekend worden voor verdere aanpassingen.

Wanneer de toegestane tijd verstrijkt tijdens een poging mag deze poging niet geweigerd worden.

Wanneer, nadat de tijd voor zijn poging ingegaan is, een atleet beslist deze poging niet te ondernemen, wordt de poging opgetekend als een mislukte poging.

De volgende tijden zouden normaal niet mogen overschreden worden. Wanneer de tijd overschreden wordt, tenzij er een beslissing genomen werd volgens Art. 180.18, wordt de poging opgetekend als een mislukte poging:

	Individuele proeven		
	Hoog	Polsstok	Andere
Meer dan 3 atleten (of voor de 1 ^{ste} poging van elke atleet)	1'	1'	1'
2 of 3 atleten	1,5'	2'	1'
1 atleet	3'	5'	-
Opeenvolgende pogingen	2'	3'	2'

	Meerkampen		
	Hoog	Polsstok	Andere
Meer dan 3 atleten (of voor de 1 ^{ste} poging van elke atleet)	1'	1'	1'
2 of 3 atleten	1,5'	2'	1'
1 atleet			
1 of opeenvolgend	2'	3'	2'

Noot (i): Een klok die de atleten aantoont hoeveel tijd hen rest om een poging aan te vatten zou zichtbaar voor de atleten moeten opgesteld worden.

Daarenboven moet een Jurylid tijdens de laatste 15 seconden van de toegestane tijd een gele vlag heffen en geheven houden of een andere aanduiding gebruiken.

Noot (ii): In het hoog- en polsstokspringen mag een verandering in de toegestane tijd voor een poging niet toegepast worden tot de dwarslat op een nieuwe hoogte ligt, behalve de specifieke tijd voor twee of meer opeenvolgende pogingen. Bij de andere Kampproeven verandert de toegestane tijd, behalve in het geval van opeenvolgende pogingen, niet.

Noot (iii): Bij het berekenen van het aantal in competitie blijvende atleten moet rekening gehouden worden met de atleten die in aanmerking komen voor barrage voor de eerste plaats.

Noot (iv): Wanneer nog slechts één atleet in wedstrijd blijft (die de wedstrijd gewonnen heeft) bij het Hoogspringen en het Polsstokspringen en deze onderneemt een poging op Wereldrecord hoogte of een ander voor de competitie relevant record moet bij de tijden zoals hierboven vermeld één minuut opgeteld worden.

Daar waar Juryleden steeds een systeem zouden moeten gebruiken om de volgende atleet die zijn poging moet ondernemen plus degene die daarna komt te verwittigen of op te roepen, is dit onmisbaar als de tijd voor een atleet om zijn poging te ondernemen 30 seconden of 1 minuut bedraagt. Juryleden moeten er tevens voor zorgen dat de wedstrijdzone volledig klaar is voor de volgende poging vooraleer de atleet opgeroepen wordt en daarna de klok starten. De Juryleden

en de Scheidsrechter in het bijzonder moeten zich volledig bewust zijn van de actuele wedstrijdgeving bij het beslissen wanneer de klok gestart moet worden of om een mislukte poging toe te kennen wegens tijdsoverschrijding.

Bijzondere omstandigheden waar rekening moet mee gehouden worden, zijn de beschikbaarheid van de aanloop voor de poging van een atleet bij Hoogspringen en Speerwerpen (als tegelijkertijd loopwedstrijden gehouden worden in dezelfde wedstrijdzone) en de afstand die atleten moeten afleggen om tot aan en in de kooi te gaan tot aan de cirkel om hun poging te ondernemen in Discuswerpen of Hamerslingeren.

Voor alle duidelijkheid, de toegestane tijd verandert niet in de finale beurtronden van horizontale kampproeven zodra er maar 2 of 3 atleten overblijven om hun pogingen te ondernemen. De toegestane tijd van 1 minuut is enkel van toepassing als er bij een horizontale Kampproef slechts 2 of 3 atleten op de originele deelnemerslijst voorkomen (met uitzondering van de allereerste poging van elke atleet).

Bij benjamins, pupillen en miniemen geldt bij verticale proeven driemaal aanlopen zonder springen als ongeldige poging. Waar op open meetings geen aftelklok of tijdsopnemer aanwezig is, geldt dit ook vanaf cadet en ouder. Op kampioenschappen moet steeds een aftelklok of tijdsopnemer gebruikt worden en gelden de talmtijden zoals voorzien in Art. 180.17.

Vervangende pogingen

18. Ingeval een atleet, om wat voor reden buiten zijn controle om, gehinderd wordt in een poging en deze niet kan ondernemen, of wanneer een poging niet correct kan worden genoteerd, heeft de Scheidsrechter het recht hem een vervangende poging toe te staan of de klok voor de talmtijd gedeeltelijk of volledig te herzetten.

Er mag geen wijziging in de beurtrode worden toegestaan.

Er moet een billijke tijd toegestaan worden voor elke vervangende poging, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval. In gevallen waar de wedstrijd doorgegaan is vooraleer de vervangende poging werd toegekend, moet deze gebeuren vooraleer er verdere pogingen ondernomen worden.

Er bestaan verschillende situaties waarin het aangewezen is een atleet een vervangende poging toe te staan, met inbegrip van situaties waar door procedurefouten of technische mankementen een poging niet opgemeten werd en het niet mogelijk is om op een correcte manier opnieuw te meten. Hoewel dit zou moeten vermeden worden door goede methodes en back-ups, moeten met het gebruik van technologie meer en meer voorzorgen worden getroffen voor als er zaken fout gaan. Aangezien er geen verandering in de wedstrijdvolgorde mag toegestaan worden (tenzij het probleem niet onmiddellijk vastgesteld werd en de wedstrijd verder ging) moet de Scheidsrechter beslissen hoeveel tijd moet toegestaan worden voor de vervangende poging, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van elk bijzonder geval.

Afwezigheid gedurende de wedstrijd

19. Bij kampproeven mag een atleet de wedstrijdzone niet verlaten tijdens het verloop van de wedstrijd, tenzij hij de toestemming heeft van en begeleid wordt door een Jurylid. Indien mogelijk zou bij overtreding eerst een verwittiging moeten gegeven worden, maar bij herhaling of in ernstige gevallen moet de atleet uitgesloten worden.

Verandering van kampplaats of tijdstip

20. De Technisch Afgevaardigde(n) of de bevoegde Scheidsrechter voor de kampproeven mag de plaats of het tijdstip van de wedstrijd wijzigen, indien hij oordeelt dat de omstandigheden dit wettigen.

Deze wijziging zou slechts mogen gebeuren nadat een beurtrode volledig afgewerkt is.

Noot : Noch de windsterkte, noch de verandering van windrichting zijn een aanvaardbaar argument om van kampplaats of van tijdstip te veranderen.

Het begrip “beurtronde” in plaats van “ronden” is bedoeld om ervoor te zorgen dat er een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen een “beurtronde” bij een Kampproef tijdens een wedstrijd en een “ronde van de wedstrijd” (d.w.z. een Kwalificatieronde of een finale).

Als de omstandigheden het onmogelijk maken om een beurtronde af te werken vooraleer een verandering van kampplaats of tijd werd doorgevoerd, moet de Technisch Afgevaardigde (via de Scheidsrechter) normaal gezien die pogingen die reeds afgewerkt werden in die beurtronde ongeldig verklaren (steeds afhankelijk van de omstandigheden en na ze geëvalueerd te hebben en de resultaten van de pogingen tot op het moment van de onderbreking) en de wedstrijd herbeginnen aan het begin van die beurtronde. Zie ook Art. 149.3.

Uitslag

21. Elke atleet krijgt de beste van al zijn pogingen op zijn naam, inbegrepen bij hoogspringen en polsstokspringen, de resultaten van de toegevoegde pogingen bij ex aequo voor de eerste plaats.

Ex aequo

22. Voor de kampproeven, uitgezonderd hoog- en polsstokspringen, moet bij ex aequo de plaats bepaald worden door de tweede beste prestatie. Indien de ex aequo dan nog blijft bestaan, komt de derde beste prestatie in aanmerking, enz. Indien de atleten nog steeds ex aequo zijn volgens de toepassing van dit Art. 180.22, blijft de ex aequo. Behalve voor verticale sprongen, in geval van ex aequo voor gelijk welke plaats, ook voor de 1ste, blijft de ex aequo.

Noot : Voor verticale sprongen: zie ook Art. 181.8 en 181.9.

<i>Bij benjamins, pupillen en miniemen is er géén barrage!</i>
--

A. VERTICALE SPRONGEN

IAAF - ARTIKEL 181

ALGEMEENHEDEN

1. Voor het begin van de wedstrijd moet de Scheidsrechter of de Chef-Jury de atleten meedelen op welke hoogte wordt begonnen en de verschillende hoogten waarop de lat zal worden geplaatst na elke ronde, tot er slechts één atleet in wedstrijd blijft of dat er een ex aequo is voor de eerste plaats. (Voor Meerkampen, zie Art. 200.8(d)).

Pogingen

2. Een atleet mag beginnen springen op iedere hoogte, aangekondigd door de Scheidsrechter of de Chef-Jury en het staat hem vrij te springen op elke volgende hoogte. Drie opeenvolgende mislukkingen, op om het even welke hoogte, schakelen hem uit om verder te springen, behalve bij ex aequo voor de 1ste plaats.

VAL: Bij het hoogspringen voor benjamins, pupillen en miniemen geldt in de VAL dat tweemaal aanlopen zonder springen als een nulsprong opgetekend wordt. De organisator mag ook het aantal pogingen per hoogte verminderen tot twee indien hij het vóór de wedstrijd meldt.

Deze vermindering naar twee pogingen mag niet bij meerkampen.

Uit dit artikel volgt dat een atleet zijn tweede of derde beurt op een bepaalde hoogte mag passen (na zijn eerste of tweede sprong te hebben mislukt) om op een volgende hoogte te springen.

Indien een atleet past voor zijn beurt op een bepaalde hoogte, mag hij geen poging meer doen op die hoogte, behalve ingeval van ex aequo voor de eerste plaats.

Wanneer in het hoog- en het polsstokspringen een atleet niet aanwezig is wanneer alle andere aanwezige atleten hun competitie volledig afgewerkt hebben, beschouwt het Jurylid de betrokken atleet als te hebben opgegeven, eens de toegestane tijd verstreken is.

3. Zelfs nadat al de andere atleten uitgeschakeld zijn, heeft een atleet het recht verder te springen, tot wanneer hij wordt uitgeschakeld.
4. Tot het ogenblik dat er nog maar een atleet meer in wedstrijd is en winnaar van de competitie is:

(a) verhoogt de lat steeds met ten minste 2cm bij hoogspringen en met ten minste 5cm bij het polsstokspringen na iedere beurtronde; en

(b) mag het aantal te verhogen centimeters nooit toenemen.

Dit Art. 181.4(a) en (b) is niet van toepassing als alle nog in wedstrijd zijnde atleten akkoord gaan de lat dadelijk op wereldrecordhoogte te laten leggen (of enig ander voor de competitie relevant record).

Nadat een atleet winnaar is, worden de hoogten, op welke de lat zal worden geplaatst, bepaald nadat het betrokken Jurylid of Scheidsrechter kennis genomen heeft van de wensen van de atleet.

Noot : Dit Artikel geldt niet voor Meerkampen.

Opmetingen van de hoogte

5. Bij alle Verticale Springproeven moeten de opmetingen in hele centimeters gebeuren, loodrecht vanaf de grond tot aan het deel van de bovenrand van de lat dat zich het dichtst bij de grond bevindt.
6. Elke nieuwe hoogte moet gemeten worden vooraleer de atleten met hun pogingen beginnen. In alle gevallen waarin een record in het geding is, moeten de Juryleden de hoogte meten

nadat de lat op recordhoogte is gelegd. Als de lat na de voorgaande meting is aangeraakt, moeten zij voor elke volgende recordpoging opnieuw de hoogte meten.

De dwarslat

7. De dwarslat moet vervaardigd zijn uit glasvezel of een ander geschikt materiaal maar geen metaal. De doorsnede van de lat, uitgezonderd de uiteinden, moet rond zijn. Ze moet zo gekleurd zijn dat ze zichtbaar is voor alle ziende atleten.

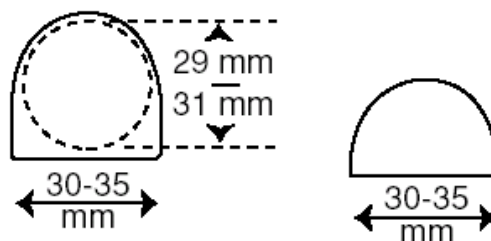
De totale lengte van de lat moet 4,00m ($\pm 0,02$ m) bij het hoogspringen en 4,50m ($\pm 0,02$ m) bij het polsstokspringen zijn. Het maximum gewicht van de lat is 2kg bij het hoogspringen en 2,25kg bij het polsstokspringen. De diameter van het ronde deel van de lat is 30mm (± 1 mm).

De dwarslat moet uit drie delen bestaan: de ronde lat en twee uiteinden. Deze uiteinden moeten zo vervaardigd zijn dat een plat stuk van 30mm tot 35mm breed en 0,15m tot 0,20m lang bekomen wordt om de lat op de steunen te plaatsen.

Deze uiteinden moeten een cirkelvormige of halfcirkelvormige doorsnede hebben met één platte buitenkant waarmee de lat op de steunen ligt. Deze platte buitenkant mag niet hoger zijn dan het middelpunt van de verticale doorsnede van de dwarslat. Ze moeten hard en effen zijn.

Zij mogen niet bekleed zijn met rubber of enig ander materiaal dat de wrijving verhoogt tussen de dwarslat en de steunen. De dwarslat mag, wanneer zij op haar plaats ligt, niet bol staan en zij mag maximum 20mm doorzakken bij het hoogspringen en 30mm bij het polsstokspringen.

Controle van de elasticiteit: hangt men in het midden van de dwarslat een gewicht van 3kg, dan mag zij maximum 70mm doorzakken bij het hoogspringen en 0,11m bij het polsstokspringen.

Afbeelding 181 - Alternatieve uiteinden

Klassement

8. Wanneer 2 of meer atleten dezelfde hoogste wedstrijdhoogte overschrijden, is de werkwijze voor het klassement als volgt:
- (a) De atleet die het kleinst aantal sprongen op de hoogste wedstrijdhoogte deed, wordt best geklasseerd.
 - (b) Wanneer de atleten gelijk gerangschikt zijn volgens Art. 181.8(a) wordt de atleet met het minste aantal nulsprongen over de ganse wedstrijd tot en met de overschreden hoogste wedstrijdhoogte best geklasseerd.
 - (c) Indien de atleten nog steeds bij toepassing van Art. 181.8(b) gelijk gerangschikt blijven moeten de betrokken atleten op dezelfde plaats gerangschikt worden behalve wanneer het de 1ste plaats betreft.
 - (d) Indien het om de eerste plaats gaat, moet tussen deze atleten een barrage gehouden worden volgens Art. 181.9 tenzij er anders wordt beslist, ofwel vooraf volgens de bepalingen i.v.m. de competitie ofwel gedurende de competitie, maar voor de start van de wedstrijd door de Technisch Afgevaardigde of de Scheidsrechter als er geen Technisch Afgevaardigde aanwezig is. Indien er geen barrage wordt gesprongen, ook wanneer de betrokken atleten op eender welke hoogte beslissen niet meer te springen, blijft de ex aequo voor de eerste plaats.

Noot : Dit artikel 181.8(d) is niet van toepassing bij een Meerkampcompetitie.

Er zijn een aantal manieren waarop een barrage kan beëindigd worden:

- (a) bij bepaling voorafgaand aan de wedstrijd uiteengezet in de onderrichtingen;
- (b) door beslissing tijdens de wedstrijd van de Technisch Afgevaardigde (of door de Scheidsrechter als er geen Technisch Afgevaardigde is);
- (c) door de beslissing van de atleten om niet verder te springen voorafgaand aan of tijdens welke fase van de barrage ook.

Hoewel de beslissing van de Technisch Afgevaardigde of Scheidsrechter om geen barrage te houden best voor de start van de proef zou gebeuren, zijn er omstandigheden denkbaar waar dit niet mogelijk is, zoals waar de omstandigheden op de plaats van de wedstrijd het onmogelijk of niet wenselijk maken om een barrage te beginnen of verder te zetten. De Scheidsrechter kan dan zijn bevoegdheid gebruiken hem verleend door Art. 125 of 180 om met deze situatie af te rekenen.

Barrage

9. (a) De betrokken atleten moeten op iedere hoogte springen tot een beslissing is gevallen of tot alle betrokken atleten beslissen niet verder te springen.
- (b) Elke atleet heeft één sprong op elke hoogte.
- (c) De barrage moet op de volgende hoogte, bepaald volgens Art. 181.1, volgend op de hoogst overschreden wedstrijdhoogte door de betrokken atleten beginnen.
- (d) Wanneer geen beslissing bereikt wordt, moet de lat verhoogd worden wanneer meer dan 1 betrokken atleet slaagde of verlaagd wanneer allen faalden met 2cm bij hoogspringen en 5cm bij polsstokspringen.
- (e) Indien een atleet op een hoogte weigert te springen, is hij het recht op de hogere plaats kwijt. Wanneer dan slechts een andere atleet overblijft, wordt deze tot winnaar uitgeroepen, ongeacht het feit of hij op die hoogte springt of niet.

Hoogspringen - Voorbeeld

Vooraf aangekondigde hoogten door de Chef-Jury:

1.75- 1.80 - 1.84 - 1.88 - 1.91 - 1.94 - 1.97 - 1.99 - ...

Dln.	1,75	1,80	1,84	1,88	1,91	1,94	1,97	Misl.	1,91	1,89	1,91	Plts.
A	O	XO	O	XO	X-	XX		2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO	-	-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX		2	X	X		3
D	-	XO	XO	XO	XXX			3				4

A, B, C en D hebben allen 1,88m overschreden.

Art. 181.8 en Art.181.9 zijn hier nu van toepassing.

De Juryleden tellen het aantal mislukte sprongen tot en met de laatste overschreden hoogte, i.c. 1,88m. D heeft meer mislukkingen dan A, B en C en krijgt daardoor de vierde plaats toegewezen. Omdat A, B en C nog ex aequo zijn en het om de eerste plaats gaat, krijgen zij één bijkomende sprong op 1,91m. Dit is de hoogte volgend op de laatst overschreden hoogte door A, B en C. Omdat alle atleten faalden wordt de lat verlaagd tot 1,89m voor een volgende barragesprong. C faalt, A en B gaan verder. A en B krijgen een derde barragesprong op 1,91m waarbij alleen B lukt en daardoor winnaar wordt.

Wanneer een atleet eenzijdig beslist om zich terug te trekken uit een barrage wordt de andere atleet (als er maar één is) tot winnaar uitgeroepen in overeenstemming met Art. 181.9(e). Het is niet nodig dat die atleet een poging waagt. Waar er meerdere atleten overblijven in de barrage

gaat de barrage verder met die atleten, waarbij de atleet die opgaf gerangschikt wordt op zijn plaats van dat ogenblik, aangezien hij elk recht op elke hogere plaats die nog overblijft (met inbegrip van de eerste), verspeeld heeft.

Externe krachten

10. Wanneer het duidelijk is dat de lat verplaatst werd door een kracht onafhankelijk van de atleet (vb. windstoot):
 - (a) en als deze verplaatsing gebeurde nadat de atleet de lat overschreed zonder deze te raken, moet de poging geldig verklaard worden; of
 - (b) als deze verplaatsing gebeurde onder gelijk welke andere omstandigheid, moet een nieuwe poging toegekend worden.

IAAF - ARTIKEL 182

HOOGSPRINGEN

Wedstrijd

1. De atleten moeten afzetten met één voet.
 2. Een atleet mislukt als:
 - (a) Na de sprong de lat niet meer op de steunen ligt tengevolge van een actie van de atleet terwijl hij springt; of
 - (b) Hij met enig deel van zijn lichaam de grond, met inbegrip van de landingsplaats achter het verticale vlak gevormd door de dichtstbijzijnde zijde van de dwarslat, hetzij tussen of buiten de staanders, raakt zonder eerst de lat overschreden te hebben.

Indien een atleet tijdens de sprong de landingsoppervlakte raakt met zijn voet en het Jurylid van oordeel is dat hierdoor geen voordeel bekomen werd, moet de sprong om die reden niet als mislukte sprong beschouwd worden.
- Noot : Om de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken moet er een witte lijn met een breedte van 50mm getrokken worden (met zelfklevend lint of een gelijksoortig materiaal) tussen punten die zich 3m aan de buitenkant van elke staander bevinden. De dichtst bijzijnde zijde van de lijn loopt door het verticale vlak gevormd door de dichtst bijzijnde zijde van de dwarslat.*
- (c) Hij de dwarslat of het verticale deel van de staanders raakt bij de aanloop zonder te springen.

Aanloop- en afzetzone

3. De minimum breedte van de aanloop is 16m en de minimum lengte 15m, behalve in wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c), (e) en (f) waar de aanlooplengte minimum 25m moet bedragen.
4. De hoogst toegelaten helling van de laatste 15 meters van de aanloop en de afzetplaats mag de 1/250ste (0,4%) niet overschrijden langsheen elke straal van de halfcirkelvormige plaats met het centrum halverwege de staanders en een minimum straal zoals bepaald in Art.182.3. De landingsplaats zou zo geplaatst moeten worden dat de atleten opwaarts aanlopen op de helling.
5. De afzetplaats moet vlak zijn of elke helling moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van Art. 182.4 en van het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities".

Materiaal

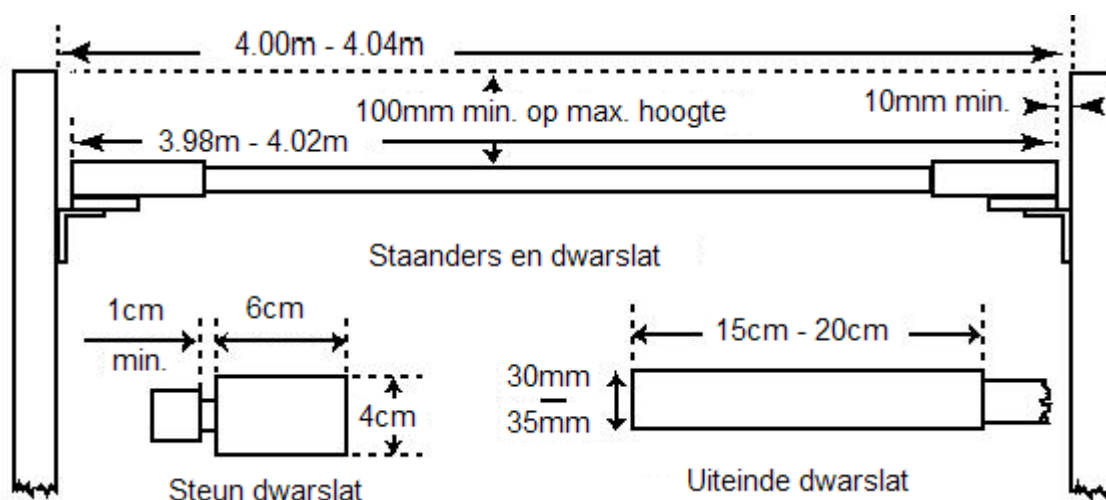
6. Gelijk welk model of soort van staanders mag gebruikt worden op voorwaarde dat zij onbuigzaam zijn. Zij moeten voorzien zijn van steunen voor de lat en stevig bevestigd zijn. Zij moeten voldoende hoog zijn zodat de hoogte waarop de lat geplaatst werd, tenminste met 0,10m overtroffen wordt.

De afstand tussen de staanders mag niet minder dan 4,00m en niet meer dan 4,04m zijn.

7. De staanders of palen mogen niet verplaatst worden tijdens de wedstrijd, behalve wanneer de Scheidsrechter oordeelt dat de afzet- of landingsplaats onbruikbaar is geworden. In dit geval moet de verplaatsing gebeuren na het einde van een beurtronde.
8. De steunen van de dwarslat moeten vlak en rechthoekig zijn, 40mm breed en 60mm lang. Zij moeten goed bevestigd zijn aan de staanders en onbeweegbaar tijdens het springen en gericht naar elkaar. De uiteinden van de lat moeten er zo op rusten dat ze gemakkelijk hetzij voor- of achterwaarts kan neervallen indien de lat geraakt wordt door een atleet. Het oppervlak van de steunen moet glad zijn.

De steunen mogen niet gemaakt zijn van of bekleed zijn met rubber of enig ander materiaal dat de wrijving verhoogt tussen de lat en de steunen. Zij mogen niet voorzien zijn van enige vering.

De steunen moeten dezelfde hoogte hebben boven de afzetplaats onmiddellijk onder ieder uiteinde van de dwarslat.

Afbeelding 182 - Staanders en dwarslat

9. Tussen de uiteinden van de lat en de staanders moet er ten minste 10mm ruimte zijn.

Landingsplaats

10. Voor wedstrijden onder Art. 1.1 (a), (b), (c), (e) en (f) mag de landingsplaats niet kleiner zijn dan 6m lang x 4m breed x 0,7m hoog achter het verticale vlak door de dwarslat.

Noot: Tussen de staanders en de landingsplaats zou er ten minste een ruimte moeten zijn van 0,1m om te beletten dat door het bewegen van de valmatten de lat zou kunnen vallen.

Voor andere wedstrijden is de landingsplaats best niet minder dan 5m lang x 3m breed x 0,7m hoog.

Team van Officiëlen

Voor een proef Hoogspringen wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:
(1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef en controleert de opmetingen. Hij moet twee vlaggen hebben – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een ongeldige poging. Hij stelt zich zodanig op dat hij twee zaken in het bijzonder kan overzien:

(a) Het gebeurt vaak dat de dwarslat na door een atleet geraakt te zijn, trilt op de steunen. De Chef-Jury moet, afhankelijk van de positie van de dwarslat, beslissen wanneer de trilling van de lat moet gestopt worden en de gepaste vlag omhoog gestoken – vooral in de speciale gevallen zoals beschreven in Art. 181.10, en

(b) Aangezien de atleet noch de dwarslat, noch het verticale gedeelte van de staanders of de grond voorbij het verticale vlak begrensd door de meest nabije rand van de dwarslat mag raken, is het

belangrijk om nauw toe te zien op de positie van de voet van de atleet bij situaties waar hij, als hij beslist een poging niet af te maken, naar de zijkant loopt of “onder” de lat doorgaat.

(2) Juryleden (1) en (2) aan elke kant van de landingsplaats en een beetje naar achter opgesteld, verantwoordelijk voor het opleggen van de lat als ze valt en om de Chef-Jury te helpen in het laten toepassen van de bovenstaande Artikels.

(3) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).

(4) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).

(5) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.

(6) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiële. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiële en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

Noot (iii): Er moet een plaats voorzien worden voor een windsok om de windrichting en windsterkte aan te duiden.

IAAF - ARTIKEL 183

POLSTOKSPRINGEN

De wedstrijd

1. De deelnemers mogen de dwarslat alleen laten verplaatsen in de richting van de landingsplaats zodat de kant van de dwarslat het dichtst bij de atleet zich op ieder punt kan bevinden van boven de bovenbinnenzijde van de achterkant van de insteekbak tot 80cm verder in de richting van de landingsplaats.

Voor de aanvang van de wedstrijd moet de atleet het verantwoordelijke Jurylid inlichten over de plaats waar hij wenst dat de dwarslat geplaatst wordt voor zijn eerste poging, en deze plaats moet genoteerd worden.

Indien de atleet nadien verandering wenst aan te brengen aan deze plaats, moet hij het verantwoordelijke Jurylid hiervan inlichten alvorens de dwarslat op de oorspronkelijk gewenste plaats staat. Als dit niet gebeurt, leidt dit tot de start van de toegestane tijd.

Noot : Een lijn (“nullijn”) van 10mm breed en in een te onderscheiden kleur moet loodrecht op de as van de aanloopbaan getrokken worden, ter hoogte van de bovenbinnenzijde van de achterkant van de insteekbak. Een gelijkaardige lijn tot 50mm breed loopt ook over de bovenkant van de landingsplaats en wordt verlengd tot aan de buitenzijde van de staanders. De rand van de lijn het dichtst bij de aanlopende atleet komt overeen met de achterzijde van de insteekbak

2. Een atleet mislukt als:
 - (a) na de sprong, de lat niet meer op de pennen ligt ten gevolge van een actie van de atleet terwijl hij springt; of
 - (b) hij de grond met inbegrip van de valmat raakt, voorbij het verticale vlak ter hoogte van de bovenste achterzijde van de insteekbak, met het lichaam of de stok, zonder eerst de lat te hebben overschreden; of
 - (c) na de grond verlaten te hebben, de onderste hand boven de bovenste plaatst of de bovenste hand hoger op de polsstok plaatst; of
 - (d) hij gedurende de sprong met zijn hand(en) de lat stabiliseert of herplaatst.

- Noot (i): *Het is geen fout wanneer de atleet aanloopt buiten de witte lijnen die de aanloopbaan afbakenen.*
- Noot (ii): *Als tijdens een poging de stok de valmat raakt nadat hij eerst correct in de insteekbak geplant werd, mag dit niet als fout beschouwd worden.*

Het volgende moet worden opgemerkt bij het toepassen en interpreteren van Art. 183.2:

(a) de lat moet afgeworpen worden door de actie van de atleet “terwijl hij springt”. Als de atleet dus na correct zijn polsstok teruggenomen te hebben (zodanig dat geen overtreding begaan werd tegen Art. 183.4) daarna de dwarslat of de staanders met de polsstok raakt zodat de dwarslat neervalt, komt dit niet neer op een mislukte poging aangezien dit niet gebeurde ten gevolge van de actie van de atleet terwijl hij sprong, tenzij de dwarslat nog steeds bewoog en het Jurylid als gevolg daarvan de witte vlag nog niet omhoog gestoken had;

(b) rekening houden met het gevolg van Noot (ii) aangezien er veel gelegenheden zijn tijdens dewelke de stok tijdens het buigen de landingsplaats voorbij de nullijn raakt;

(c) zich bewust zijn van de kans dat de atleet daadwerkelijk op zo’n manier kan afzetten dat zijn lichaam of zijn gebogen polsstok door het verticale vlak dat door de nullijn loopt, gaat, maar dat hij daarna terug op de aanloop terecht komt zonder een poging te ondernemen om de lat te overschrijden. Vooropgesteld dat hij voldoende tijd over heeft voor zijn poging en hij de grond voorbij de nullijn niet geraakt heeft, mag hij zijn poging verder zetten;

(d) Juryleden moeten bijzondere aandacht besteden om waar te nemen of geen handeling gebeurde die door Art. 183.2 verboden is. Dit betekent niet alleen dat het desbetreffende Jurylid de polsstokspringer gedurende de ganse sprong moet in het oog houden, maar hij moet bepalen of dergelijke handeling niet slechts een toevallige aanraking was terwijl de atleet over de lat ging. Om sprake te kunnen zijn van (d) moet er over het algemeen een of andere vorm van directie handeling door de atleet zijn om de lat te stabiliseren of terug te leggen.

3. De atleten mogen tijdens de wedstrijd hun handen of polsstok inwrijven met een stof om een beter houvast te hebben. Het gebruik van handschoenen is toegestaan.

Alhoewel er geen verbod is op het dragen van handschoenen of het gebruik van toegelaten stoffen op handschoenen moet deze praktijk door de Scheidsrechters gecontroleerd worden voor het geval de praktijk reden tot ongerustheid zou geven en tot gevallen van oneerlijke hulp zou leiden.

4. Niemand, inbegrepen de atleet, mag de polsstok aanraken voordat deze terugvalt van de lat of staanders. Indien hij aangeraakt wordt, en de Scheidsrechter is van mening dat zonder deze tussenkomst de lat zou afgeworpen zijn, moet de sprong als mislukt beschouwd worden.

Dit is een van de weinige Artikels waar het gedrag van een officieel kan leiden tot het toekennen van een ongeldige poging. Het is daarom belangrijk dat de officiële aan de staanders er nauwgezet op toezien dat ze de polsstok niet aanraken of opvangen, behalve wanneer deze duidelijk van de lat en/of staanders wegvalt.

5. Als tijdens een poging de polsstok van een atleet breekt, mag zijn sprong niet als mislukt beschouwd worden en krijgt hij een nieuwe poging.

Vanaf Miniem tot en met “Alle Categorieën” mag polsstok gemengd georganiseerd worden (zie noot).

De organisatoren mogen categorieën samenvoegen (zie noot).

De organisatoren mogen de wedstrijd opsplitsen in meerdere groepen, volgens hoogten (zie noot). Als de eerste groep zijn wedstrijd beëindigd heeft, mag de tweede groep inspringen enz...

De winnaar van iedere groep zal mogen bepalen op welke hoogte de lat zal worden verder geplaatst (dit laatste is niet van toepassing voor meerkampen).

Noot: De organisatoren moeten in hun wedstrijdaanvraag melden welke categorieën zij samenvoegen en hoe zij de wedstrijd zullen splitsen (aanvangshoogte van elke groep bepalen).

Aanloopbaan

6. De minimum lengte van de aanloopbaan, gemeten vanaf de nullijn, is 40m en waar de omstandigheden het toelaten, 45m. De breedte van de aanloopbaan is $1,22\text{m} \pm 0,01\text{m}$ en is afgebakend met witte lijnen van 50mm.

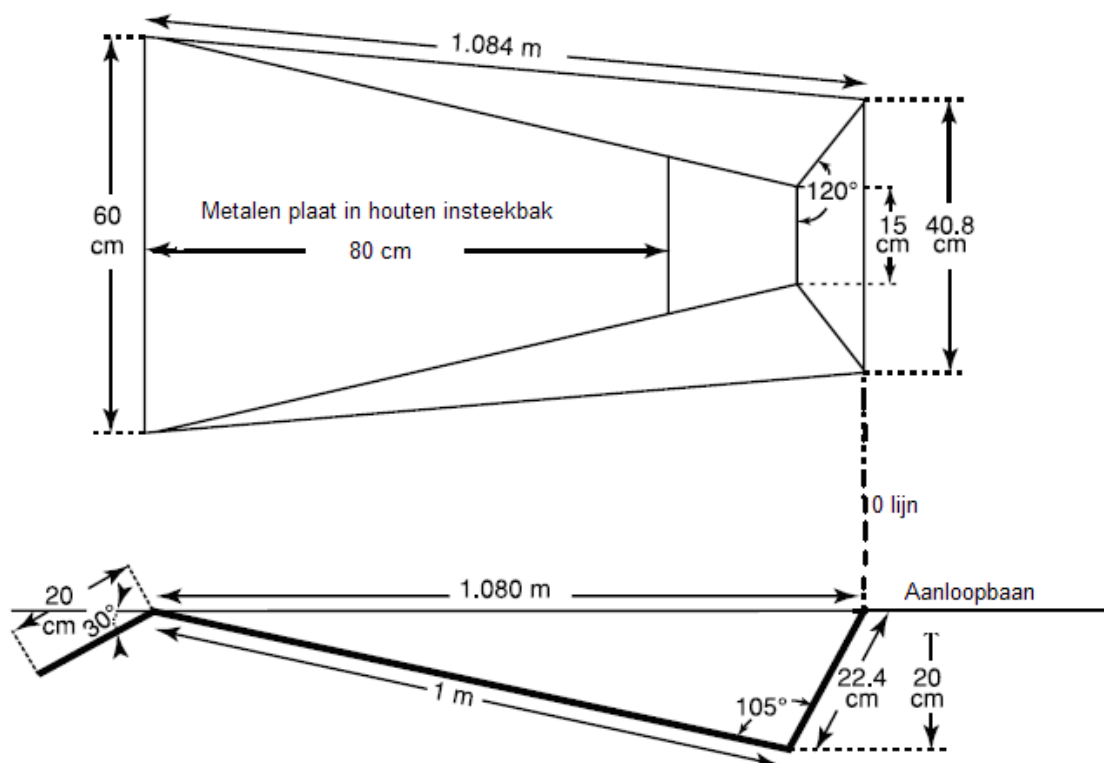
Noot : Voor banen, aangelegd voor 1 januari 2004, mag de aanloopbaan een maximale breedte van 1,25m hebben. Hoe dan ook moet de baanbreedte aangepast worden in overeenstemming met dit reglement als de toplaag volledig vervangen wordt.

7. De maximum toegelaten zijdelingse helling van de aanloop zou $1/100^{\text{ste}}$ (1%) moeten bedragen tenzij er bijzondere omstandigheden zouden bestaan die rechtvaardigen dat de IAAF een uitzondering toestaat en, in de laatste 40m van de aanloop mag de totale neerwaartse helling in de looprichting de $1/1000^{\text{ste}}$ (0,1%) niet overschrijden.

Materiaal

8. De afzet voor het polsstokspringen gebeurt vanuit een insteekebak. Deze moet gemaakt zijn uit geschikt materiaal, ingegraven tot het niveau van de aanloopbaan en met afgeronde of zachte bovenranden. Hij moet 1,00m lang zijn, gemeten langs de binnenkant van de vloer van de bak, 0,60m breed aan de voorzijde, en versmallend tot 0,15m aan de achterzijde. De lengte van de bak op het oppervlakniveau en de diepte van het stootblok hangen af van de hoek van 105° , gevormd door de basis van de bak en het stootblok. (Toleranties bij afmetingen en hoeken: $\pm 0,01\text{m}$ en $-0^\circ/+1^\circ$).

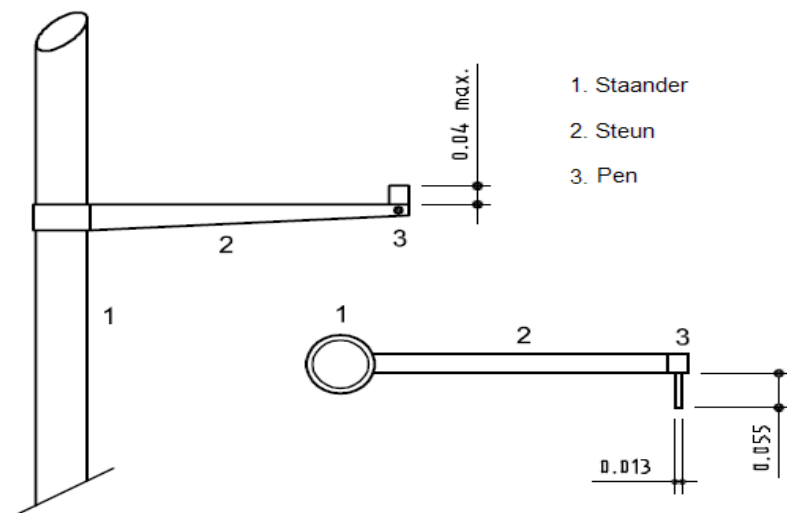
De bodem van de bak helt af van het oppervlakniveau tot een diepte van 0,20m waar hij tegen het stootblok komt. De bak zou zodanig moeten gemaakt worden dat de zijkanten naar buiten hellen onder een hoek van $\pm 120^\circ$ aan de achterzijde van het stootblok

Afbeelding 183a - Insteekbak (niet op schaal)

Noot: Een atleet mag een opvulling rond de insteebak aanbrengen voor bijkomende bescherming tijdens elk van zijn pogingen. De plaatsing van dit materiaal moet gebeuren binnen de tijd die voorzien is voor zijn poging en het moet door de atleet verwijderd worden onmiddellijk na het beëindigen van zijn poging. Bij wedstrijden onder Art. 1.1 (a), (b), (c), (e) en (f) wordt dit voorzien door de inrichters.

9. Gelijk welk model of soort van staanders mag gebruikt worden op voorwaarde dat zij onbuigzaam zijn.
De metalen constructie van de voet en het laagste gedeelte van de staander boven de landingsplaats moet bedekt zijn met kussens van geschikt materiaal om bescherming te bieden aan atleten en polsstokken.
10. De dwarslat moet rusten op horizontale pennen zodat zij, indien een atleet of zijn polsstok deze raakt, gemakkelijk neervalt in de richting van de landingsplaats. Op de steunen mogen geen inkepingen of groeven van gelijk welke aard aangebracht zijn, ze moeten van gelijke dikte zijn en maximum 13mm doormeter hebben. Ze mogen ten hoogste 55mm uitsteken vanaf de steunen die glad moeten zijn. De verticale rugzijde van de pennen, die ook glad moet zijn en zodanig gemaakt dat de dwarslat er niet bovenop kan blijven liggen, steekt 35mm tot 40mm boven de pennen uit.

Afbeelding 183b - Staanders voor de lat bij polsstokspringen (zicht vanaf de landingsplaats en bovenzicht)

De afstand tussen de pennen of tussen de verlengarmen, als deze gebruikt worden, is minimum 4,28m en maximum 4,37m.

De pennen mogen niet gemaakt zijn uit, of bekleed met rubber of enig ander materiaal dat het klevan tussen de pennen en de lat vergroot, zij mogen evenmin veren. De pennen zouden de lat moeten ondersteunen in het midden van de uiteinden.

Noot : Teneinde de kans voor letsels van een atleet bij het neerkomen op de voet van de staanders te verkleinen, en als alternatief van wat voorafgaat, mogen de pennen geplaatst worden op verlengstukken die vast aan de staanders bevestigd zijn, wat toelaat de staanders verder uit elkaar te plaatsen, zonder de lengte van de lat te vergroten (zie afbeelding 183b).

Hulpstukken mogen gebruikt worden bij Miniemen en Masters om op een lage aanvangshoogte te beginnen.

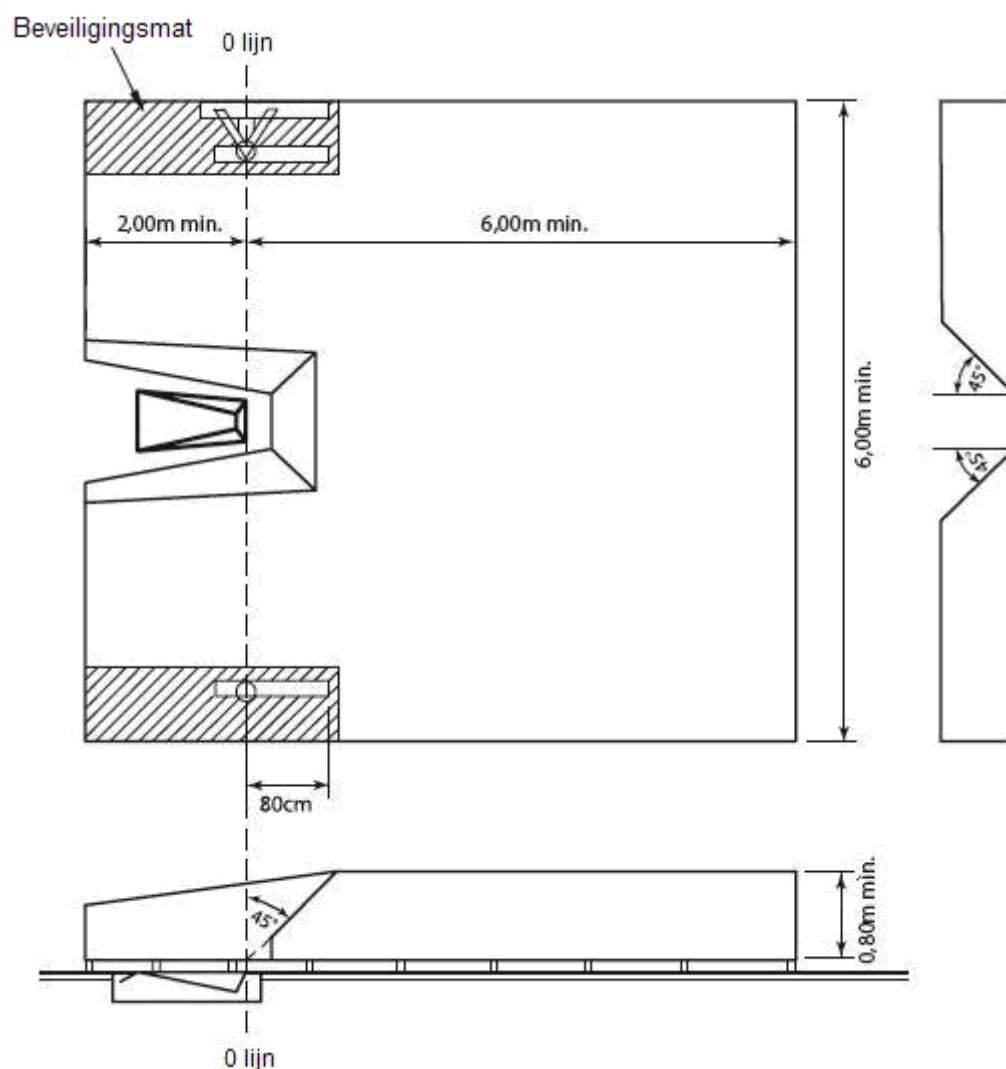
Polsstokken

11. De atleten mogen gebruik maken van hun eigen polsstokken. Geen enkele atleet mag de privéstocken gebruiken van een andere atleet, zonder dat deze laatste zijn toestemming geeft. De polsstok mag van gelijk welk materiaal of samenstelling zijn en van gelijk welke lengte of doormeter, maar de hele oppervlakte moet glad zijn.
De polsstok mag omwonden zijn door lagen kleefband ter hoogte van de greep (om de handen te beschermen) en met tape en/of een ander passend materiaal aan het onderste uiteinde (om de stok te beschermen). De plakband aan de kant van de greep moet gelijkmatig aangebracht worden en mag, incidenteel overlappen daargelaten, niet resulteren in een plotselinge toename van de diameter zodanig dat er een 'ring' gevormd wordt op de stok.

Enkel “gewoon” omwikkelen in overeenstemming met het Reglement is toegestaan aan de kant van de handgreep van de polsstok – ringen, lussen en dergelijke zijn niet toegestaan. Er bestaat geen beperking over hoe ver naar boven of naar de onderkant van de polsstok dergelijke omwikkeling zich mag uitstrekken, maar dit zou moeten gebeuren met de reden waarvoor het bedoeld is, namelijk de hand te beschermen. Er bestaat hoe dan ook geen beperking aan de onderkant van de polsstok en in het algemeen is elke vorm van omwikkeling of bescherming daar toegelaten, op voorwaarde dat het de atleet geen enkel voordeel verschaft.

Landingsplaats

12. Voor wedstrijden volgens Art. 1.1(a), (b), (c), (e) en (f) mag de landingsplaats niet kleiner zijn dan 6m lang (achter de “nullijn” en zonder voorstukken) x 6m breed x 0,8m hoog. De voorstukken moeten 2m lang zijn. Tussen de insteekbak en de landingsplaats moet er 0,10m tot 0,15m tussenruimte zijn en daar moet de landingsplaats naar achter hellen met een hoek van ongeveer 45° (zie Afbeelding 183c).

Afbeelding 183c – Landingsplaats voor polsstokspringen

Voor andere wedstrijden is de landingsplaats best niet minder dan 5m lang (de voorstukken niet meegerekend) x 5m breed x 0,8m hoog.

Team van Officiëlen

Voor een proef Polsstokspringen wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

(1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef en controleert de opmetingen. Hij moet twee vlaggen hebben – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een ongeldige poging. Hij stelt zich zodanig op dat hij twee zaken in het bijzonder kan overzien:

(a) Het gebeurt vaak dat de dwarslat na door een atleet geraakt te zijn, trilt op de steunen. De Chef-Jury moet, afhankelijk van de positie van de dwarslat, beslissen wanneer de trilling van de

lat moet gestopt worden en de gepaste vlag omhoog gestoken – vooral in de speciale gevallen zoals beschreven in Art. 181.10 en 183.4, en

(b) Aangezien de atleet vooraleer hij afzet de grond voorbij het verticale vlak door de achterzijde van de insteekbak niet mag raken, moet hij zich zodanig opstellen dat hij dit kan vaststellen.

(2) Juryleden (1) en (2) aan elke kant ter hoogte van de achterkant van de insteekbak, verantwoordelijk voor het opleggen van de lat als ze valt en om de Chef-Jury te helpen in het laten toepassen van de bovenstaande Artikels. Ze zijn tevens verantwoordelijk voor de juiste positie van de dwarslat zoals doorgegeven door de secretaris volgens de wensen van de atleet.

(3) Jurylid – een secretaris die de positie van de staanders gevraagd door de atleten en het resultatenblad invult, de positie van de dwarslat doorgeeft en daarna elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).

(4) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).

(5) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.

(6) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

Noot (iii): Er moet een plaats voorzien worden voor een windsok om de windrichting en windsterkte aan te duiden.

B. HORIZONTALE SPRONGEN

IAAF - ARTIKEL 184

ALGEMEENHEDEN - HORIZONTALE SPRONGEN

Aanloop

1. De minimumlengte van de aanloop gemeten vanaf de betrokken afzetlijn moet 40m bedragen en waar de omstandigheden dit toelaten, 45m. Hij moet 1,22m ($\pm 0,01$ m) breed zijn en aangegeven door witte lijnen van 50mm breed.

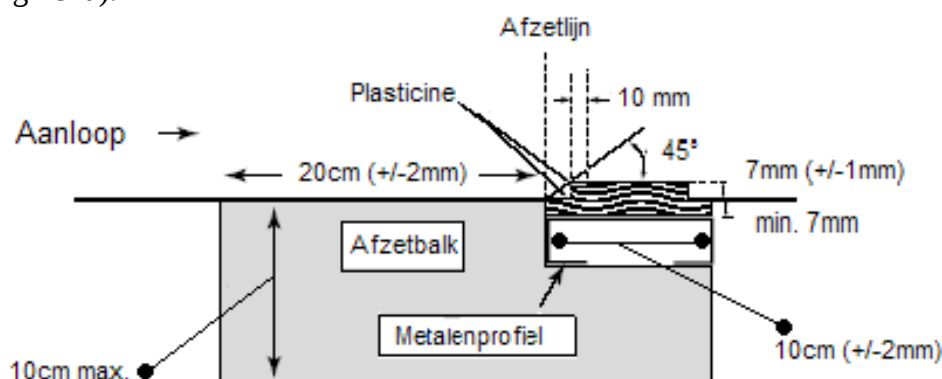
Noot: Bij alle voor 1 januari 2004 aangelegde banen mag de maximum breedte 1,25m bedragen. Hoe dan ook moet de baanbreedte aangepast worden in overeenstemming met dit reglement als de toplaag volledig vervangen wordt.

2. De maximale zijdelingse helling van de aanloop bedraagt 1/100 (1%) tenzij er bijzondere omstandigheden zouden bestaan die rechtvaardigen dat de IAAF een uitzondering toestaat en in de laatste 40m van de aanloop mag de totale neerwaartse helling in de looprichting niet groter zijn dan 1/1000 (0,1%).

Bij het verspringen benjamins wordt de aanloop beperkt tot 15m.

Afzetbalk

3. De afzet moet aangeduid worden door een balk die even hoog ligt als de aanloop en het oppervlak van de landingsplaats. De rand van de balk het dichtst bij de landingsplaats is de afzetlijn. Onmiddellijk achter de afzetlijn moet een met plasticine afgewerkte verklikkerplank aangebracht worden als hulpmiddel voor de juryleden.
4. De afzetbalk moet rechthoekig zijn, gemaakt in hout of een ander passend hard materiaal waarin de spikes van de atleten kunnen indringen en niet wegglijden en moet 1,22m ($\pm 0,01$ m) lang, 0,20m ($\pm 0,002$ m) breed en niet meer dan 0,10m dik zijn. Hij moet wit zijn.
5. De verklikkerplank met plasticine moet bestaan uit een harde plank uit hout of een ander geschikt materiaal van 0,10m ($\pm 0,002$ m) breed en 1,22m ($\pm 0,01$ m) lang en moet in een met de afzetbalk contrasterende kleur geschilderd zijn. Waar mogelijk zou de plasticine van een derde contrasterende kleur moeten zijn. De verklikkerplank moet zijn aangebracht in een uitsparing in de afzetbalk aan de kant van de afzetbalk die het dichtst bij de landingplaats ligt. De bovenkant van de verklikkerplank moet 7mm (± 1 mm) boven de afzetbalk uitsteken. De zijkanten moeten óf onder een hoek van 45° lopen, waarbij de zijkant het dichtst bij de aanloop over de volle lengte met een laag plasticine van 1mm dik is bedekt, óf voorzien zijn van een uitsparing waarin de plasticine onder een hoek van 45° aangebracht kan worden (zie afbeelding 184a).

Afbeelding 184a - Afzetbalk met plasticineverklikkerplank

Ook op de bovenkant van de verklikkerplank moet over de eerste 10mm (ongeveer) en over de volle lengte een laag plasticine zijn aangebracht.

Het oppervlak van de verklikkerplank onder de plasticine moet van een zodanig materiaal zijn dat de spikes van de atleet er grip op hebben en niet kunnen wegglijden.

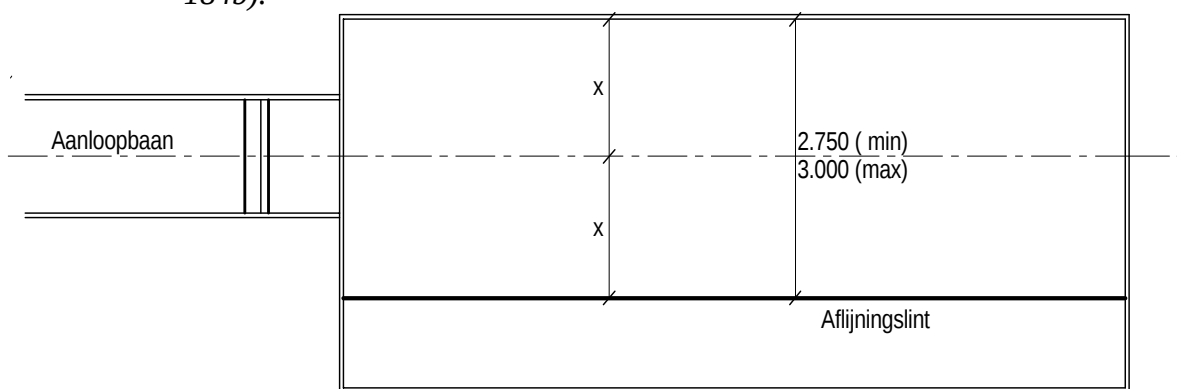
Om de voetafdruk van een atleet uit de plasticine te verwijderen, kan gebruik worden gemaakt van een roller of een schraper met een voor dat doel geschikte vorm.

Noot: Het is aangeraden om meer dan één verklikkerplank beschikbaar te hebben om te vermijden dat de wedstrijd vertraagd wordt door het wegwerken van voetafdrukken.

Landingsplaats

6. De landingsplaats moet een minimumbreedte van 2,75m en een maximumbreedte van 3m hebben. Ze moet zodanig zijn geplaatst dat het midden van de aanloop, als je die zou doortrekken, samenvalt met het midden van de landingsplaats.

Noot: Als de as van de aanloop en de middellijn van de landingsplaats niet op één lijn liggen moet er een lint en indien nodig twee linten in de landingsplaats worden aangebracht zodat de hierboven beschreven situatie wordt bereikt (zie afbeelding 184b).

Afbeelding 184b - Aangepaste landingplaats voor ver- en hinkstapspringen

Waar nieuwe voorzieningen gebouwd worden waar overwogen wordt dat atleten met een visuele beperking aan wedstrijden zullen deelnemen, zou minstens één zandbak moeten aangelegd worden met een grotere breedte (3,50m in plaats van maximaal 3,00m zoals in de IAAF Reglementen) zoals aangeraden door IPC.

7. De landingsplaats moet gevuld zijn met zacht, vochtig zand. Het oppervlak hiervan moet op dezelfde hoogte liggen als de bovenkant van de afzetbalk.

Opmeting van de afstand

8. Bij alle horizontale springnummers moeten de gemeten afstanden steeds worden genoteerd op de dichtste 0,01m naar beneden als de gemeten afstand geen gehele centimeter is.
9. De sprong moet onmiddellijk na elke geldige poging opgemeten worden (of na een onmiddellijk mondeling protest gemaakt in toepassing van Art. 146.5) vanaf het dichtst bij de afzetlijn gelegen merkteken van gelijk welk deel van het lichaam of om het even wat ermee verbonden was op het ogenblik dat dit het merkteken veroorzaakte tot aan de afzetlijn of het verlengde ervan. Het meten gebeurt loodrecht op de afzetlijn of het verlengde ervan.

Zolang er geen onregelmatigheden gebeuren, moet elke poging opgemeten worden, ongeacht de bereikte afstand, ook omdat andere opgemeten pogingen beslissend zouden kunnen zijn bij het terugkijken naar mindere pogingen om te bepalen of een atleet doorgaat naar de volgende ronde.

Behalve waar Art. 146.5 van toepassing is, wordt onder normale omstandigheden geen enkele poging opgemeten waarbij een onregelmatigheid werd begaan. Juryleden moeten uiterst

voorzichtig tewerk gaan als ze toch anders handelen en dit doorgaans slechts in bijzondere gevallen doen.

Tenzij er video-opmeting gebruikt wordt, moet voor elke poging een merkteken (gewoonlijk uit metaal) in verticale positie geplaatst worden op de plaats dichtst bij de afzetlijn van de door de atleet gemaakte indruk in de landingsplaats. Het merkteken is door de lus aan het einde van de van een schaalverdeling voorziene metalen meetband gehaald zodat de “nul” zich op de afdruk bevindt. De meetband moet horizontaal uitgetrokken worden er zorg voor dragend dat hij niet over om het even welke verhoging op de grond loopt.

Windmeting

10. De windmeter is dezelfde zoals beschreven in Art. 163.8 en 163.9. Hij wordt bediend zoals beschreven in Art. 163.11 en 184.12 en afgelezen zoals beschreven in Art. 163.13.
11. De betrokken Scheidsrechter van de kampproef staat ervoor in dat de windmeter op 20m van de afzetbalk wordt geplaatst. De hoogte waar de meting gebeurt moet $1,22\text{m} \pm 0,05\text{m}$ bedragen en hij mag niet verder dan 2m van de aanloop geplaatst worden.
12. De windsnelheid moet gedurende een periode van 5 seconden gemeten worden, te beginnen vanaf de tijd dat een atleet het merkteken passeert dat bij het verspringen op 40m en bij het hinkstapspringen op 35m van de afzetlijn naast de aanloop is geplaatst. Als een atleet een kortere aanloop neemt dan 40m of 35m, naargelang het geval, moet de windsnelheid worden gemeten vanaf het moment dat hij de aanloop begint.

Tijdens hinkstapwedstrijden waar van verschillende afzetbalken wordt gesprongen, moet de windmeter geplaatst worden op 20m van de afzetbalk die het verst van de landingsplaats ligt.

IAAF - ARTIKEL 185

VERSPRINGEN

Wedstrijd

1. Een atleet krijgt een mislukte poging aangerekend als:
 - (a) hij tijdens het afzetten met enig deel van zijn lichaam de grond (daarbij inbegrepen eender welk deel van de plasticineplank) raakt voorbij de afzetlijn, hetzij bij een aanloop zonder dat een sprong volgt, hetzij bij het springen zelf; of
 - (b) hij naast de afzetbalk afzet, om het even of dit vóór of achter het verlengde van de afzetlijn is; of
 - (c) hij tijdens de aanloop of de sprong enige vorm van salto gebruikt; of
 - (d) hij na de afzet maar vóór het eerste contact met de landingsplaats de aanloop of de grond buiten de aanloop of de landingsplaats raakt; of
 - (e) hij tijdens het neerkomen (daarbij inbegrepen eender welke vorm van evenwichtsverlies) de rand van, of de grond buiten de landingsplaats raakt dicht bij de afzetlijn dan zijn dichtste afdruk in het zand; of
 - (f) hij de landingsplaats op om het even welke andere manier verlaat dan zoals beschreven in Art. 185.2.
2. Wanneer een atleet de landingsplaats verlaat, moet het eerste voetcontact met de boord of de grond buiten de landingsplaats verder van de afzetplaats zijn dan de dichtstbijzijnde afdruk in het zand (dit kan ook om het even welke afdruk zijn ten gevolge van evenwichtsverlies volledig binnen de landingszone of door terug te wandelen dicht naar de afzetlijn dan de eerste bij het neerkomen gemaakte afdruk).

Noot: Dit eerste contact wordt beschouwd als het verlaten van de landingsplaats.
3. Een atleet krijgt geen mislukte poging aangerekend als:
 - (a) hij aanloopt buiten de witte lijnen die de aanloop afbakenen; of

- (b) hij afzet vóór de afzetbalk, behalve zoals beschreven in Art. 185.1(b); of
- (c) volgens Art. 185.1(b) als een deel van zijn schoen/voet de grond raakt buiten de uiteinden van de afzetbalk vóór de afzetlijn; of
- (d) hij bij het neerkomen met enig deel van zijn lichaam, of om het even wat er dan ook aan bevestigd is, de grond buiten de landingszone raakt tenzij dat contact in strijd is met Art. 185.1(d) of (e); of
- (e) hij terugwandelt door de landingszone nadat hij die eerst op een correcte manier zoals vermeld in Art. 185.2 verlaten heeft.

Bij het verspringen benjamins wordt gemeten vanaf het afzetpunt tot de indruk in de valkuil het kortst bij het afzetpunt. Men mag schuin meten.
Dit afzetpunt dient zich wel vòòr de plasticineplank te bevinden (of indien er geen plank is, vòòr de gekleurde tape aangebracht voorbij de witte tape die de afzetplaats aangeeft).

Afzetbalk

- 4. De afstand tussen de afzetlijn en de achterkant van de landingsplaats moet minstens 10m bedragen.
- 5. De afzetlijn moet tussen de 1m en 3m van het begin van de landingsplaats liggen.

Team van Officiëlen

Voor een proef Verspringen of Hinkstapspringen wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

- (1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef.
- (2) Jurylid dat controleert of de afzet correct gebeurde en de poging opmeet. Hij moet twee vlaggen krijgen – wit om aan te geven of de poging geldig is en rood als ze ongeldig is. Nadat de sprong opgemeten is, wordt aangeraden dat het jurylid voor de afzetplank gaat staan met de rode vlag, terwijl de landingsplaats geëffend wordt en, indien van toepassing, de plasticineplank vervangen wordt. Er mag een kegel gebruikt worden in de plaats of aanvullend. (Bij sommige wedstrijden neemt de Chef-Jury van de proef deze taak op zich.)
- (2) Jurylid ter hoogte van de landing om de positie van de dichtst bijzijnde afdruk tot de afzetplank in de landingsplaats vast te stellen, om de piek of het meetprisma op de plaats te houden en wanneer een meter gebruikt wordt, deze bij de 0 vast te houden. Wanneer video-opmeting gebruikt wordt, is hiervoor gewoonlijk geen jurylid nodig ter plaatse. Wanneer een optisch meetsysteem gebruikt wordt, zijn er twee juryleden nodig aan het landingspunt, één om de piek in het zand te plaatsen, de andere om het resultaat af te lezen van het optisch meettoestel.
- (3) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).
- (4) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).
- (5) Jurylid verantwoordelijk voor de windmeter opgesteld op 20m van de afzetplank.
- (6) een of meerdere Juryleden of medewerkers verantwoordelijk voor het nivelleren van de landingsplaats na elke poging.
- (7) Jurylid of medewerker verantwoordelijk om de plasticine te vervangen.
- (8) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.
- (9) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

Noot (iii): Er moet een plaats voorzien worden voor een windsok om de windrichting en windsterkte aan te duiden.

IAAF - ARTIKEL 186

HINKSTAPSPRINGEN

Art. 184 en 185 zijn ook van toepassing op het hinkstapspringen met volgende aanvullingen:

Wedstrijd

1. De hinkstapsprong moet bestaan uit een hink, een stap en een sprong, in die volgorde.
2. De hink moet zo gebeuren dat de atleet eerst landt op dezelfde voet als die waarmee hij afzette; bij de stap moet hij neerkomen op de andere voet, waarmee hij vervolgens voor zijn sprong moet afzetten.
Het mag niet als een fout aanzien worden als een atleet tijdens de sprong met zijn 'sleeptbeen' de grond raakt.
Noot: Art. 185.1(d) is niet van toepassing voor de normale landingen tijdens de hink- en de stapfase.

Het moet opgemerkt worden dat het geen mislukte poging is (enkel om die reden) als de atleet:
(a) de witte lijnen of de grond daarbuiten raakt tussen de afzetlijn en de landingsplaats; of
(b) als de atleet in de zandbak komt tijdens de stap-fase en dit niet is ten gevolge van een fout van hem zelf (d.w.z. als het Jurylid de afzetplank niet juist aangegeven heeft) – in dit geval geeft de Scheidsrechter gewoonlijk een vervangende poging.
Het is echter wel een fout als de landing van de sprong niet in de landingsplaats gebeurt.

Afzetbalk

3. De afstand tussen de afzetlijn voor mannen en de achterkant van de landingsplaats moet minstens 21m bedragen.
4. Bij internationale competities moet er een aparte afzetlijn zijn voor mannen en vrouwen. De afzetlijn mag niet minder dan 13m voor mannen en 11m voor vrouwen van het begin van de landingsplaats liggen. Voor elke andere competitie moeten deze afstanden aangepast worden aan het niveau van de competitie.
5. Tussen de afzetbalk en de landingsplaats moet er een afzetvlak zijn met een breedte van 1,22m ($\pm 0,01$ m) dat een stevige en gelijkmatige ondergrond biedt voor de hink en de stap.
Noot: Bij alle voor 1 januari 2004 aangelegde banen mag de maximum breedte 1,25m bedragen. Hoe dan ook moet de baanbreedte aangepast worden in overeenstemming met dit reglement als de toplaag volledig vervangen wordt.

Op nationaal vlak zijn de afstanden van de afzetbalk tot de valkuil de volgende:

Kampioenschap	Mannen	Vrouwen
Masters M35-45	9m en 11m	/
Masters M50-65	7m en 9m	/
Masters M70+	5m en 7m	/
Masters W35-45	/	7m en 9m
Masters W50+	/	5m en 7m
Alle categorieën	13m	11m
U23	11m en 13m	9m en 11m
U20	11m en 13m	9m en 11m
U18	11m en 13m	7m en 9m

<i>Cadetten</i>	<i>9m en 11m</i>	<i>7m en 9m</i>
<i>Andere</i>	<i>Mannen</i>	<i>Vrouwen</i>
<i>Open meetings masters</i>	<i>Idem als kampioenschap</i>	<i>Idem als kampioenschap</i>
<i>Open meetings U20/sen</i>	<i>11m en 13m</i>	<i>9m en 11m</i>
<i>Open meetings cad/U18</i>	<i>9m en 11m</i>	<i>7m en 9m</i>

De keuze van de afzetbalk is definitief voor de ganse wedstrijd.

C. WERPPROEVEN

IAAF - ARTIKEL 187

ALGEMEENHEDEN - WERPPROEVEN

Officiële tuigen

1. Bij alle Internationale Competities moeten de gebruikte tuigen conform de huidige IAAF-specificaties zijn. Alleen door de IAAF gecertificeerde tuigen die een geldend Productcertificaat van de IAAF bezitten, mogen gebruikt worden. De volgende tabel geeft de tuigen weer die door iedere leeftijdsgroep gebruikt worden.

Tuig	Vrouwen U18	Vrouwen U20./Sen.	Mannen U18	Mannen U20	Mannen Senioren
Kogel	3,000kg	4,000kg	5,000kg	6,000kg	7,260kg
Discus	1,000kg	1,000kg	1,500kg	1,750kg	2,000kg
Hamer	3,000kg	4,000kg	5,000kg	6,000kg	7,260kg
Speer	500g	600g	700g	800g	800g

Noot : De geldende standaardformulieren nodig voor de certificatie- en vernieuwingsaanvraag evenals de Procedures voor het Certificeringssysteem kunnen op aanvraag bekomen worden bij de IAAF of mogen gedownload worden van de IAAF-Website.

2. Behalve zoals hierna bepaald moeten alle tuigen ter beschikking gesteld worden door de Organisatoren. De Technisch Afgevaardigde(n) mag (mogen), steunend op de toepasselijke voorschriften van elke competitie, atleten toelaten hun eigen persoonlijke tuigen of die van een leverancier te gebruiken, nadat de IAAF ze goedgekeurd heeft en ze gecontroleerd en gemerkt werden door de Organisatoren vooraleer ze voor de competitie ter beschikking gesteld werden aan de atleten. Zo'n tuigen mogen niet toegelaten worden als hetzelfde model reeds op de lijst staat van degene die het Organisatiecomité ter beschikking stelt.

Noot: "IAAF gecertificeerde" tuigen kunnen ook oudere modellen behelzen die voorheen een certificaat hadden, maar niet meer in productie zijn .

Het wordt meer en meer de gewoonte dat Organisatoren een beperkter gamma aan tuigen aanbieden dan in het verleden (in grote mate ten gevolge van de hoge aankooprij). Daardoor neemt de verantwoordelijkheid van Technisch Verantwoordelijken en hun helpers toe om nauwkeurig alle persoonlijke tuigen die voor de wedstrijd aangeboden worden te controleren – zowel om ervoor te zorgen dat ze voldoen aan de Reglementen als dat ze voorkomen op de IAAF lijst van gecertificeerde producten. Tuigen die op het ogenblik geen IAAF certificaat hebben, maar dat voorheen wel hadden, kunnen aanvaard worden voor wedstrijden als ze voldoen aan de Reglementen.

3. Tijdens de wedstrijd mag geen enkele wijziging aangebracht worden aan de tuigen.

De speer, de hamer en de discus worden tijdens open wedstrijden beschouwd als persoonlijke tuigen. Geen enkele andere atleet mag, tenzij met toestemming van de eigenaar, met een persoonlijk tuig werpen. Op Belgische en Vlaamse Kampioenschappen worden ze echter niet beschouwd als persoonlijke tuigen.

Hulp

4. Het onderstaande wordt beschouwd als hulp en is daarom niet toegestaan:

- (a) Samenhouden door kleefband van twee of meer vingers. Als kleefband gebruikt wordt op de handen en vingers mag deze kleefband geen twee of meer vingers samenhouden zodanig dat de vingers niet individueel kunnen bewogen worden. Het verband moet vóór de wedstrijd getoond worden aan de Chef-Jury van de proef.
- (b) het gebruik van om het even welk middel, met inbegrip van aan het lichaam aangebrachte gewichten, dat op welke manier ook hulp biedt bij het uitvoeren van een poging.
- (c) het gebruik van handschoenen, behalve bij het hamerslingeren. In dat geval dienen ze glad te zijn op voor- en achterzijde. De toppen van de handschoenvingers, behalve die van de duim, moeten afgesneden zijn.
- (d) het verstuiven of uitstrooien van eender welke stof door een atleet in de werpcirkel of op zijn schoenen, of het ruw maken van het oppervlak van de werpcirkel.

Noot: Wanneer de Juryleden zich hiervan bewust zijn, moeten ze elke atleet die niet handelt volgens dit reglement aanwijzingen geven om de situatie in orde te brengen. Wanneer een atleet dit niet doet, is (zijn) deze poging(en) ongeldig. Als een poging beëindigd werd vooraleer de overtreding werd vastgesteld, beslist de Scheidsrechter welke actie ondernomen wordt. In alle gevallen die als voldoende ernstig beschouwd worden, kunnen ook Art. 125.5 en 145.2 toegepast worden.

5. Het onderstaande wordt niet beschouwd als hulpmiddel en is daarom toegestaan:

- (a) het gebruiken door een atleet, om een beter houvast te krijgen, van een geschikte stof uitsluitend op zijn handen, of bij hamerslingeren op zijn handschoenen. Een kogelstoter mag dergelijke stoffen op zijn hals aanbrengen.
- (b) het aanbrengen door een atleet op het tuig, bij kogelstoten en discuswerpen, van kruit of een soortgelijke stof.

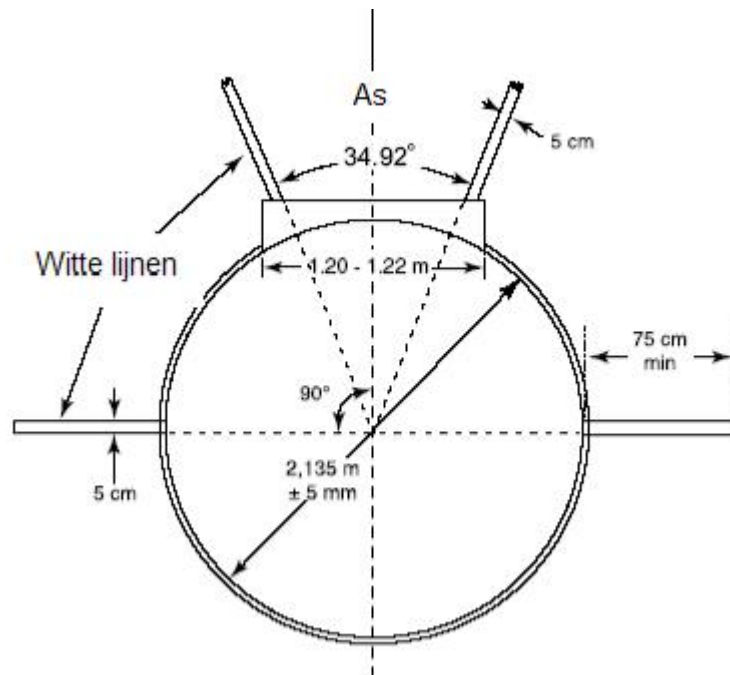
Alle op de handen, de handschoenen en de tuigen aangebrachte stoffen moeten gemakkelijk van het tuig te verwijderen zijn met een vochtige doek en mogen geen resten nalaten. Wanneer dit niet nageleefd wordt, is de noot bij Art. 187.4 van toepassing.

- (c) het gebruik van tape op de handen als het niet in tegenspraak is met Art. 187.4 (a)

Werpcirkel

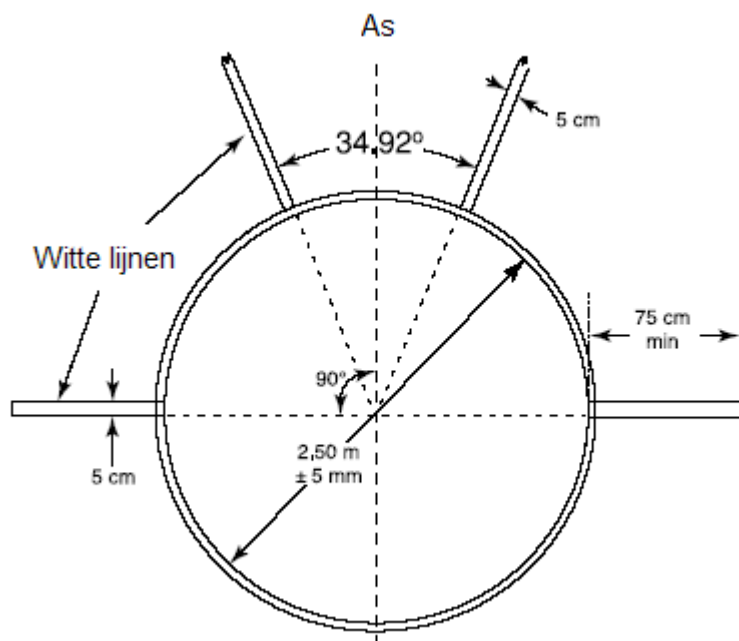
- 6. De ring moet vervaardigd zijn van ijzer, staal of een ander geschikt materiaal waarvan de bovenrand gelijk moet liggen met de omliggende oppervlakte. Hij moet ten minste 6mm dik en wit zijn. De oppervlakte rond de cirkel mag van beton, synthetisch materiaal, hout of asfalt zijn. Het vlak binnen de ring moet bestaan uit beton, asfalt of een ander vast maar niet-slipend materiaal. Het binnenste van de ring moet vlak zijn en 20mm ($\pm$ 6mm) lager liggen dan de bovenzijde van de ring. Een verplaatsbare ring die overeenstemt met deze gegevens is toegelaten voor het kogelstoten.
- 7. De middellijn van de cirkel moet 2,135m ($\pm$ 0,005m) voor kogelstoten en hamerslingeren en 2,5m ($\pm$ 0,005m) voor discuswerpen zijn. De hamer mag geworpen worden vanuit een ring voor discuswerpen op voorwaarde dat de diameter van de ring verkleind wordt van 2,50m tot 2,135m door het plaatsen van een cirkelvormige binnenring.

Noot : De binnenring zou bij voorkeur anders dan wit gekleurd moeten zijn, zodat de witte lijnen vereist volgens Art. 187.8 duidelijk zichtbaar zijn.

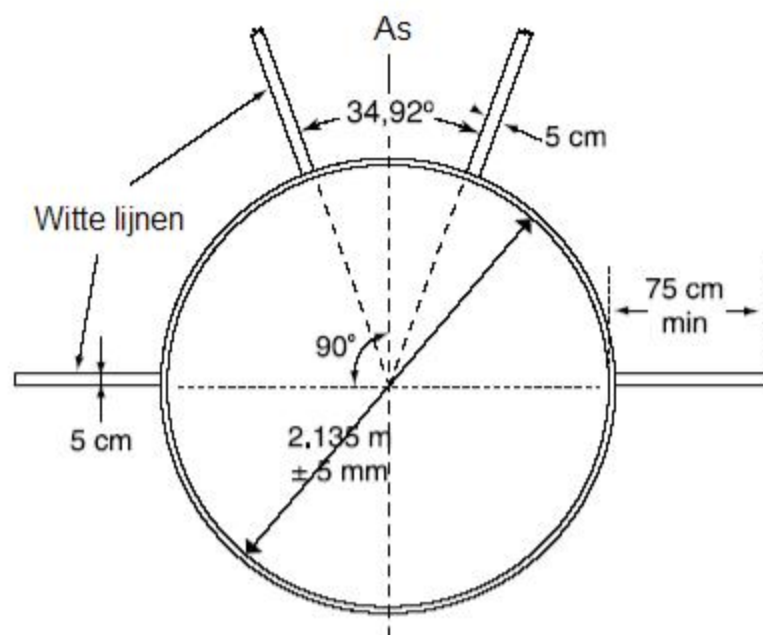

Afbeelding 187a – Ring kogelstoten (niet op schaal)

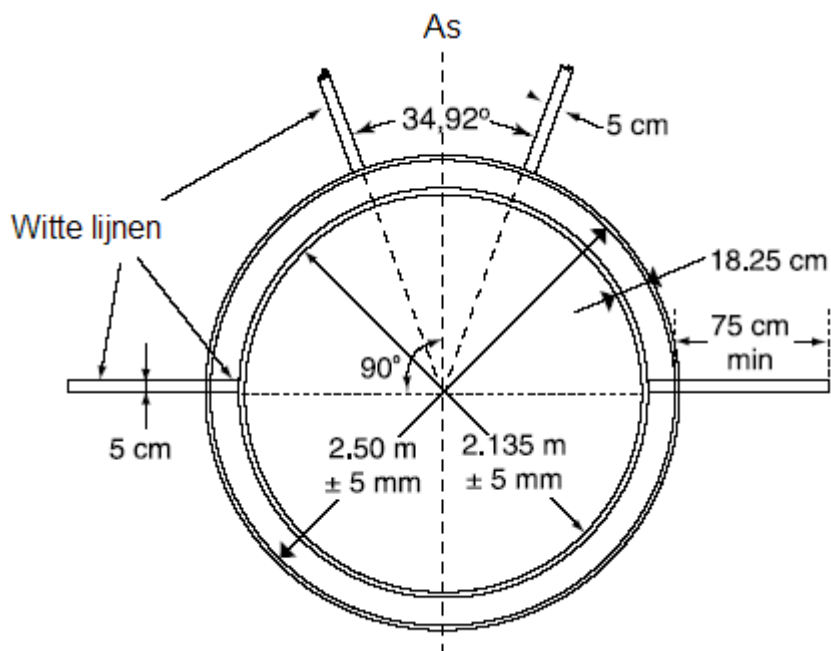
8. Een witte lijn van 50mm breed moet getrokken worden aan beide buitenzijden van de ring over een lengte van 0,75m. Deze lijn mag geschilderd zijn of gemaakt van hout of een ander geschikt materiaal. De achterzijde van deze witte lijn moet het verlengde zijn van de doormeter van de cirkel, loodrecht op de aslijn van de valsector.

Afbeelding 187b – Ring discuswerpen (niet op schaal)

Afbeelding 187c – Ring hamerslingeren (niet op schaal)

Afbeelding 187d – Ringen met een gemeenschappelijk middelpunt voor hamerslingeren en discuswerpen – (niet op schaal)

Aanloop bij het speerwerpen

9. De minimumlengte van de aanloop is 30m, behalve bij wedstrijden volgens Art. 1.1 (a), (b), (c), (e) en (f), waar hij minstens 33,50m moet zijn. Waar de omstandigheden het toelaten, is dit 36,50m.
- Hij wordt afgebakend door twee evenwijdige lijnen van 50mm breed op 4m afstand van elkaar. De worp moet geschieden van achter een cirkelboog met een straal van 8m. De boog moet bestaan uit een geschilderde streep of gemaakt zijn van hout, ten minste 70mm breed en wit, gelijk liggend met de grond. Lijnen moeten getrokken worden vanaf de uiteinden van de boog loodrecht op de evenwijdige lijnen, die de aanloop afbakenen. Deze lijnen moeten wit zijn, ten minste 0,75m lang en ten minste 70mm breed.
- De maximum toegelaten zijdelingse helling van de aanloopbaan zou $1/100^{\text{ste}}$ (1%) moeten zijn tenzij er bijzondere omstandigheden zouden bestaan die rechtvaardigen dat de IAAF een uitzondering toestaat en in de laatste 20m van de aanloop mag de totale neerwaartse helling in de werprichting de $1/1000^{\text{ste}}$ (0,1%) niet overschrijden.

Valsector

10. De sector moet bestaan uit sintels, gras of een ander geschikt materiaal waarin het tuig een afdruk nalaat.
11. De totale toegelaten neerwaartse helling in de werprichting van de sector mag de $1/1000^{\text{ste}}$ (0,1%) niet overschrijden.
12. (a) Behalve voor het speerwerpen moet de valsector afgebakend worden door witte lijnen, 50mm breed met een hoek van $34,92^\circ$ en waarvan het verlengde door het middelpunt van de cirkel loopt.
- Noot : De sector van $34,92^\circ$ kan juist gelegd worden door een afstand te meten van 12m tussen de sectorlijnen op 20m van het middelpunt van de cirkel. Zo neemt bij elke meter vanuit het centrum van de cirkel de afstand toe met 0,60m.*
- (b) Bij het speerwerpen moet de valsector aangeduid worden door twee witte lijnen van 50mm breed, op de grond uitgezet door verlenging van de lijnen die beginnen in het middelpunt van de cirkel met een straal van 8 meter, waarvan de boog deel uitmaakt (zie afbeelding 187c), door de punten waar de boog de lijnen kruist die de aanloopbaan afbakt. De valsectorhoek bedraagt 28.96° .

De valsector moet uit een vlakke ondergrond bestaan die zacht genoeg is opdat de plaats waar het tuig eerst neerkomt duidelijk vastgesteld kan worden door de Officiëlen. Het oppervlak van de valsector mag niet toelaten dat het tuig terugstuiterd en zo het gevaar oplevert dat het te meten punt weggeveegd wordt.

The drawing consists of two parts: a plan view (top) and a section view (bottom).

Plan View: Shows a circular roof structure. The central column has a diameter of 5 cm. The roof is divided into four quadrants by two intersecting beams. The distance from the center to the edge of the roof is 7 cm. The total width of the roof is 5 cm.

Section View: Shows the profile of the roof. The central column has a diameter of 5 cm. The roof is divided into four quadrants by two intersecting beams. The distance from the center to the edge of the roof is 7 cm. The total width of the roof is 5 cm. The roof surface is shown with a dashed line. The distance from the center to the edge of the roof is 7 cm. The total width of the roof is 5 cm.

13. Bij het kogelstoten, discuswerpen en hamerslingeren moeten de tuigen geworpen worden vanuit een cirkel en bij het speerwerpen vanop een aanloopbaan. In het geval van worpen vanuit een cirkel moet de atleet zijn worp beginnen vanuit een stabiele houding binnen de cirkel. Een atleet mag de binnenrand van de ring raken. Bij het kogelstoten is het ook toegelaten de binnenkant van het stootblok (zie Art. 188.2) te raken.

14. De worp moet als onregelmatig beschouwd worden als de atleet:
 - (a) De kogel of de speer op een andere dan regelmatige manier loslaat volgens Art. 188.1 en Art. 193.1; of
 - (b) Na in de cirkel getreden te zijn en zijn worp begonnen, hij/zij met enig deel van het lichaam de grond buiten de cirkel of de bovenkant (of de bovenste rand aan de binnenzijde) van de ijzeren ring raakt;

Noot: Het wordt evenwel niet als een ongeldige poging beschouwd als het contact gebeurt zonder enige voorstuwing te verlenen en dit gebeurt tijdens de eerste draai van

de draaibeweging, op een punt volledig achter de witte lijn die buiten de werpcirkel getrokken is en theoretisch door het midden van de werpcirkel loopt.

- (c) Bij het kogelstoten met enig deel van zijn lichaam de bovenkant van het stootblok raakt (of de bovenste rand aan de binnenzijde die geacht wordt tot de bovenkant te behoren);
- (d) Bij het speerwerpen met enig deel van zijn lichaam de grond buiten de aanloopbaan raakt of de afbakeningslijnen daarvan.

Noot : Het wordt niet als fout beschouwd als de discus of enig deel van de hamer de kooi raakt nadat het tuig losgelaten werd en geen andere overtreding werd gemaakt.

Er werd verduidelijkt dat de bovenste snijkant van de binnenranden van de ring van de cirkel en van het stootblok beschouwd moeten worden als deel van de bovenkant van respectievelijk de ring en het stootblok. Dat betekent dat als een atleet contact maakt met de snijkant aan de bovenzijde van de binnenrand van ofwel de ring ofwel het stootblok hij daardoor beschouwd wordt een fout te hebben gemaakt.

De toevoeging van de Noot bij Art. 187.14(b) slaat op draaitechnieken die atleten gebruiken bij Kogelstoten, Discuswerpen of Hamerslingeren. Het moet zo opgevat worden dat elk “incidenteel” contact met de bovenkant van de cirkelrand of met de grond buiten de ring ter hoogte van de achterste helft van de cirkel tijdens de eerste rotatie op zich niet moet beschouwd worden als een fout. Het weze echter duidelijk dat elke techniek die hierdoor een voordeel oplevert door hefboomwerking of voortstuwing een fout betekent.

- 15. Op voorwaarde dat tijdens een poging de reglementen eigen aan elke werpproef niet overtreden werden, mag een atleet een al begonnen poging onderbreken, zijn tuig neerleggen binnen of buiten de cirkel of op of naast de aanloopbaan en de cirkel of aanloop verlaten.

Noot: Al de bepalingen toegestaan in deze paragraaf moeten gebeuren binnen de toegestane tijd volgens Art. 180.17.

In deze omstandigheden is er geen beperking over hoe of vanuit welke richting een atleet de cirkel of aanloop moet verlaten. De essentiële voorwaarde is dat geen ander Artikel wordt of reeds werd overtreden.

- 16. Het is een mislukte poging wanneer de kogel, de discus, de kop van de hamer of de punt van de speer, bij het contact met de grond, bij de eerste aanraking ervan, de sectorlijn of de grond of elk object (ander dan de kooi zoals vermeld in de noot van Art. 187.14) buiten de sector raakt.

Het moet opgemerkt worden dat voor de toepassing van dit Artikel de positie van de kabel of het handvat van de hamer niet van belang is. Zo kan de kabel bijvoorbeeld neerkomen of liggen op of voorbij de sectorlijn en speelt dit geen rol op voorwaarde dat de hamerkop correct neergekomen is. Hetzelfde is van toepassing met betrekking tot het bepalen van de plaats vanaf waar moet gemeten worden volgens Art. 187.20(a).

- 17. Een poging wordt als mislukt beschouwd als de atleet de werpcirkel of aanloop verlaat vooraleer het tuig de grond heeft geraakt, of:

- (a) bij worpen vanuit een cirkel, bij het verlaten van de cirkel het eerste contact van de atleet met de bovenkant van de ijzeren ring of de grond buiten de cirkel, niet volledig plaats heeft achter de witte lijn die buiten de werpcirkel getrokken werd en die virtueel door het middelpunt van de cirkel loopt.

Noot : Het eerste contact met de bovenkant van de ijzeren ring of grond buiten de cirkel of de aanloop wordt aanzien als het verlaten van de werpplaats.

- (b) bij het speerwerpen, als bij het verlaten van de aanloop het eerste contact met de zijlijnen of de grond buiten de aanloopzone niet volledig gebeurt achter de boog en achter de witte lijnen getrokken vanuit de uiteinden van de boog, loodrecht op de evenwijdige lijnen van de aanloopzone.

Eens de speer de grond geraakt heeft, wordt aangenomen dat de atleet de aanloop heeft verlaten op het ogenblik van zijn eerste contact op of over een lijn (geschilderd of denkbeeldig en aangeduid door merktekens naast de aanloop) die getrokken is door de aanloop op vier meter achter de uiteinden van de werpboog.

De atleet wordt tevens geacht de aanloop op een correcte manier verlaten te hebben als hij zich achter deze lijn bevindt en op de aanloop op het ogenblik dat de speer de grond raakt.

De tweede en derde zin van Art. 187.17(b) zijn bedoeld om het verloop van het jureren te versnellen en niet om een bijkomende methode te creëren om de atleet een mislukte poging aan te rekenen. De bedoeling van de “4m merktekens” is enkel de juryleden toe te laten de witte vlag omhoog te steken en te beginnen met het opmeten van de poging zodra de atleet teruggegaan is tot voorbij dit punt (op dezelfde manier als ze zouden doen als de atleet op een andere manier de aanloop correct verlaten had). De enige voorwaarde is dat er geen enkele andere reden is om een fout aan te rekenen en dat het tuig de grond geraakt heeft vooraleer de witte vlag omhoogstoken werd. Uiteraard moet de vlag opgestoken worden zodra het tuig landt als de atleet om een of andere reden niet voorbij de “4m merktekens” komt tijdens zijn worp.

18. Na elke poging moet het tuig teruggedragen worden naar de zone naast de cirkel of de aanloopbaan. In geen geval mag het tuig teruggeworpen worden.

Opmetingen van afstanden

19. Voor alle werpproeven moeten de opgemeten afstanden steeds naar onder afgerond worden tot de dichtstbijzijnde 0,01m naar beneden indien de gemeten afstand geen gehele centimeter bedraagt.
20. De worp moet onmiddellijk na elke geldige poging opgemeten worden (of na een onmiddellijk mondeling protest gemaakt in toepassing van Art. 146.5):
- (a) vanaf het dichtstbijzijnde merkteken gemaakt door de vallende kogel, discus of hamer, tot aan de binnenkant van de cirkel, langs een lijn die loopt van het merkteken van het tuig naar het middelpunt van de cirkel; of
 - (b) voor het speerwerpen vanaf het dichtstbijzijnde contactpunt met de grond gemaakt door de speerpunt tot aan de binnenkant van de boog, langs een lijn die loopt vanaf dit punt naar het middelpunt van de cirkel waarvan de boog deel uitmaakt.

Zolang er geen onregelmatigheden gebeuren, moet elke poging opgemeten worden, ongeacht de bereikte afstand, ook omdat andere opgemeten pogingen beslissend zouden kunnen zijn bij het terugkijken naar mindere pogingen om te bepalen of een atleet doorgaat naar de volgende ronde.

Behalve waar Art. 146.5 van toepassing is, wordt onder normale omstandigheden geen enkele poging opgemeten waarbij een onregelmatigheid werd begaan. Juryleden moeten uiterst voorzichtig tewerk gaan als ze toch anders handelen en dit doorgaans slechts in bijzondere gevallen doen.

Tenzij er video-opmeting gebruikt wordt, moet voor elke poging een merkteken (gewoonlijk uit metaal) in verticale positie geplaatst worden op de plaats dichtst bij de afzetlijn van de door de atleet gemaakte indruk in de landingsplaats. Het merkteken is door de lus aan het einde van de van een schaalverdeling voorziene metalen meetband gehaald zodat de “nul” zich op de afdruk bevindt. De meetband moet horizontaal uitgetrokken worden er zorg voor dragend dat hij niet over om het even welke verhoging op de grond loopt.

IAAF - ARTIKEL 188

KOGELSTOTEN

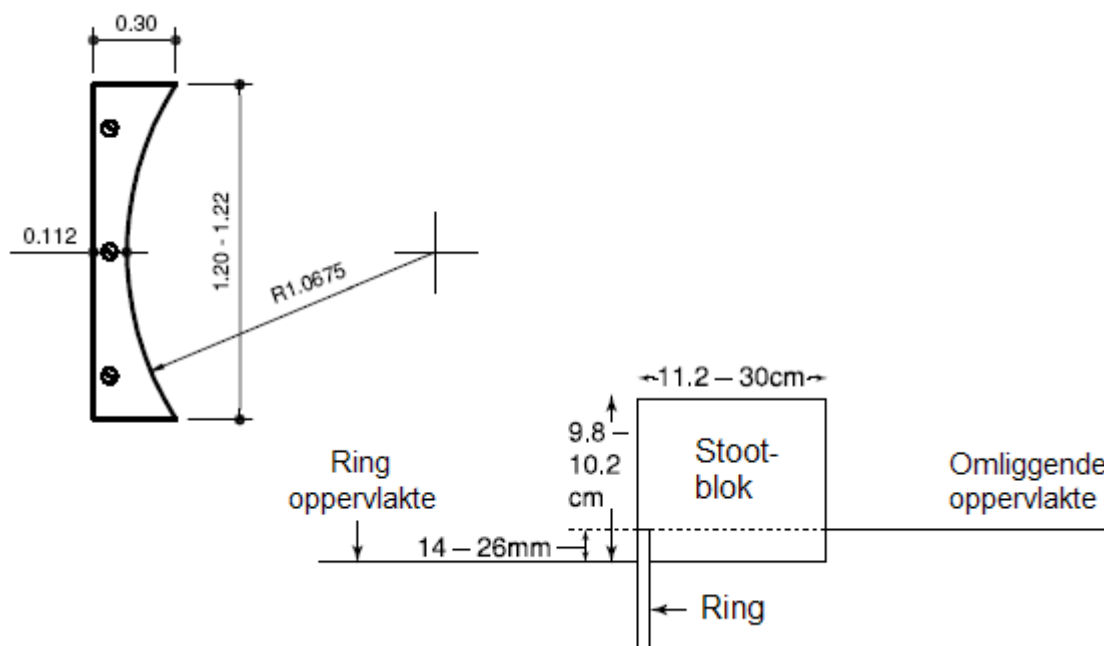
Wedstrijd

1. De kogel moet met één hand gestoten worden vanaf de schouder. Op het ogenblik dat de atleet de houding aanneemt om zijn worp te beginnen in de cirkel, moet de kogel de kin of hals raken of zich zeer dicht hierbij bevinden en de hand mag gedurende het stoten niet beneden deze houding gebracht worden. De kogel mag niet van achter de schouderlijn geworpen worden.

Noot : Radslagtechnieken zijn niet toegelaten.

Stootblok

2. Het stootblok moet wit zijn en gemaakt van hout of een ander geschikt materiaal, in de vorm van een boog waarvan de binnenkant samenvalt met de binnenkant van de ring en loodrecht op het cirkeloppervlak staat. Hij moet zo geplaatst worden dat zijn midden samen valt met de as van de valsector (zie afbeelding 188), en zo dat hij stevig kan vastgemaakt worden in de grond of aan de verharding rond de cirkel.
3. Het stootblok moet 0,112m tot 0,30m breed zijn met een koorde van 1,21m ($\pm 0,01$ m) voor een boog met dezelfde straal als de cirkel en 0,10m ($\pm 0,002$ m) hoog boven de binnenzijde van het cirkeloppervlak grenzend aan het stootblok.

Afbeelding 188 - Stootblok kogelstoten boven- en zijaanzicht (niet op schaal)

Noot : Stootblokken volgens de IAAF specificaties van 1983/84 blijven toegelaten.

Kogel

4. De kogel moet gemaakt zijn uit massief ijzer, messing of een ander metaal dat niet zachter is dan messing, of uit een mantel van dergelijk materiaal gevuld met lood of ander materiaal. Hij moet bolvormig zijn en de oppervlakte van de kogel moet glad zijn.
Informatie voor de fabrikanten: om glad te zijn mag het gemiddelde van de oneffenheden aan het oppervlak niet meer bedragen dan 1,6µm wat overeenstemt met een ruwheid van N7 of minder.
5. Hij moet overeenstemmen met volgende gegevens:

KOGEL	Meisjes U18	Vrouwen U20 / Sen	Jongens U18	Mannen U20	Mannen Seniors
Minimum gewicht om tot de wedstrijd toegelaten te worden en voor het aanvaarden van een record	3.000kg	4,000kg	5,000kg	6,000kg	7,260kg
Minimumdiameter	85mm	95mm	100mm	105mm	110mm
Maximumdiameter	110mm	110mm	120mm	125mm	130mm

Categorieën	Gewicht	Kleur	Min. Diameter	Max. Diameter
MANNEN				
Sen en M35-M40-M45	7,260kg	Zwart	110mm	130mm
U20 en M50-M55	6,000kg	Rood	105mm	125mm
U18 en M60-M65	5,000kg	Geel	100mm	120mm
Cadetten	4,000kg	Wit	95mm	110mm
M70-M75	4,000kg	Wit	95mm	120mm
Miniemen	3,000kg	Groen	85mm	110mm
M80+	3,000kg	Groen	85mm	120mm
Pupillen	2,000kg	Blauw	75mm	90mm
Benjamins (indoorkogel)	1,000kg	Rood	65mm	100mm
VROUWEN				
Senioren en W35-W40-W45	4,000kg	Wit	95mm	110mm
U20	4,000kg	Wit	95mm	110mm
U18	3,000kg	Groen	85mm	110mm
Cadetten	3,000kg	Groen	85mm	110mm
W50-W55-W60-W65-W70	3,000kg	Groen	85mm	110mm
Miniemen en Pupillen	2,000kg	Blauw	75mm	90mm
W75+	2,000kg	Blauw	80mm	90mm
Benjamins (indoorkogel)	1,000kg	Rood	65mm	100mm

Team van Officiëlen

Voor een proef Kogelstoten wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

(1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef.

(2) Twee Juryleden die controleren of het stoten correct gebeurt en om de poging op te meten. Eén van hen moet twee vlaggen krijgen – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een foute poging. Als de worp opgemeten is, wordt het aangeraden dat het Jurylid in de

werpcirkel staat met de rode vlag, zolang het tuig teruggebracht en de sector vrijgemaakt wordt. In de plaats daarvan kan een kegel geplaatst worden. (Bij sommige wedstrijden wordt deze positie aangenomen door de Chef-Jury.) Waar geen EDM gebruikt wordt, trekt het tweede Jurylid de meter strak op zo'n manier dat deze door het midden van de cirkel loopt.

(3) Jurylid dat onmiddellijk na de worp een merkteken plaatst om aan te duiden vanaf waar de poging moet opgemeten worden.

(4) Jurylid dat de piek of het meetprisma plaatst op het punt waar het merkteken werd geplaatst en zich ervan vergewist dat het nulpunt van de meter zich op de juiste plaats bevindt.

(5) Jurylid verantwoordelijk om de tuigen terug te halen en ze terug te bezorgen tot aan het tuigenrek of ze in de terrugkeergoot te plaatsen.

(6) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).

(7) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).

(8) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.

(9) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.

(10) Jurylid verantwoordelijk voor het tuigenrek.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

IAAF - ARTIKEL 189

DISCUSWERPEN

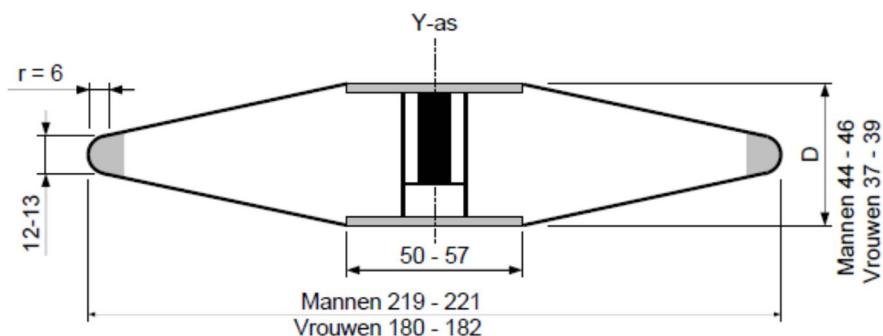
Discus

1. De discus moet bestaan uit een massief of hol lichaam van hout of een ander geschikt materiaal met een metalen velg waarvan de rand cirkelvormig is. De dwarsdoorsnede van de rand moet afgerond worden tot een cirkelboog met een straal van ongeveer 6mm. De discus mag aan weerszijden ingewerkte metalen plaatjes hebben. De discus mag ook vervaardigd zijn zonder metalen plaatjes, op voorwaarde dat de vorm en het gewicht voldoen aan de hierna vermelde voorwaarden.

De beide kanten van de discus moeten identiek zijn en mogen noch inkervingen noch uitsteeksels of scherpe kanten bevatten. De zijvlakken moeten met regelmatig profiel overgaan vanaf de metalen rand tot minimum 25mm en maximum 28,5mm van het middelpunt van de discus.

Het profiel van de discus moet eruit zien als volgt: vanaf het begin van de boog van de velg neemt de dikte geleidelijk toe tot de maximum dikte is bereikt. De kern van de discus heeft een constante dikte en heeft een straal van 25mm tot 28,5mm ten opzichte van de verticale as van de discus. Boven- en onderkant van de discus moeten identiek zijn, de discus moet ook symmetrisch zijn ten opzichte van de rotatieas Y.

De discus, metalen velg inbegrepen, mag geen ruwheden vertonen en moet overal eenvormig en glad zijn (zie Art. 188.4).

Afbeelding 189 - Discus zijaanzicht
(alle afmetingen zijn in mm) – (niet op schaal)

2. De discus moet voldoen aan de volgende gegevens:

DISCUS	Vrouw	Jongens U18	Mannen U20	Mannen seniors
Minimumgewicht om tot de wedstrijd toegelaten te worden en voor het aanvaarden van een record	1,000kg	1,500kg	1,750kg	2,000kg
Minimumdiameter tot metalen buitenkant	180mm	200mm	210mm	219mm
Maximumdiameter tot metalen buitenkant	182mm	202mm	212mm	221mm
Minimumdiameter vlak middendeel of metalen plaatje	50mm	50mm	50mm	50mm
Maximumdiameter vlak middendeel of metalen plaatje	57mm	57mm	57mm	57mm
Minimumdikte vlak middendeel of metalen plaatje	37mm	38mm	41mm	44mm
Maximumdikte vlak middendeel of metalen plaatje	39mm	40mm	43mm	46mm
Dikte van de velg (6mm van de rand)	Min.	12mm	12mm	12mm
	Max.	13mm	13mm	13mm

Categorieën	Gewicht	Kleur
MANNEN		
Senioren en M35-M40-M45	2,000kg	Zwart
U20	1,750kg	Rood
U18 en M50-M55	1,500kg	Geel
Cadetten en M60+	1,000kg	Wit
Miniemen	0,750kg	/
Pupillen	0,600kg	/
VROUWEN		
Alle categorieën en W35t.e.m W70	1,000kg	Wit
Masters W75+	0,750kg	/
Miniemen	0,750kg	/
Pupillen	0,600kg	/

De discus van 600gr, zonder metalen velg, mag gebruikt worden. Hij is niet gebonden aan afmetingen en materie.

Team van Officiëlen

Voor een proef Discuswerpen wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

- (1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef.
- (2) Twee Juryleden die controleren of de worp correct gebeurt en om de poging op te meten. Eén van hen moet twee vlaggen krijgen – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een foute poging. Als de worp opgemeten is, wordt het aangeraden dat het Jurylid aan de ingang van de kooi staat met de rode vlag, zolang het tuig teruggebracht en de sector vrijgemaakt wordt. In de plaats daarvan kan een kegel geplaatst worden. (Bij sommige wedstrijden wordt deze positie aangenomen door de Chef-Jury.) Waar geen EDM gebruikt wordt, trekt het tweede Jurylid de meter strak op zo'n manier dat deze door het midden van de cirkel loopt.
- (3) Jurylid dat onmiddellijk na de worp een merkteken plaatst om aan te duiden vanaf waar de poging moet opgemeten worden. Als het tuig buiten de sector landt, geeft ofwel dit Jurylid of het Jurylid met de piek of het meetprisma (deze die zich het dichtst bij de lijn bevindt) dit aan door een arm uitgestrekt te houden. Voor een geldige poging moet hier geen teken gegeven worden.
- (4) Jurylid dat de piek of het meetprisma plaatst op het punt waar het merkteken werd geplaatst en zich ervan vergewist dat het nulpunt van de meter zich op de juiste plaats bevindt.
- (5) Eén of meer Juryleden of helpers verantwoordelijk om de tuigen terug te halen en ze terug te bezorgen tot aan het tuigenrek of ze in het tuigenwagentje te plaatsen. Waar opgemeten wordt met een meetband moet een van deze Juryleden of helpers erop toezien dat de meetband strak getrokken is opdat correct kan gemeten worden.
- (6) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).
- (7) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).
- (8) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.
- (9) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.
- (10) Jurylid verantwoordelijk voor het tuigenrek.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

Noot (iii): Er moet een plaats voorzien worden voor een windsok om de windrichting en windsterkte aan te duiden.

IAAF - ARTIKEL 190

KOOI VOOR HET DISCUSWERPEN

1. Alle worpen moeten gebeuren vanuit een omheind gebied of kooi, om de veiligheid van de toeschouwers, Juryleden en atleten te verzekeren. De kooi, zoals beschreven in dit artikel, is bedoeld voor gebruik buiten het Wedstrijdterrein wanneer er toeschouwers aanwezig zijn en binnen het Wedstrijdterrein wanneer er gelijktijdig andere wedstrijdproeven plaatsvinden. Waar dit niet het geval is, voornamelijk op trainingsplaatsen, kan een eenvoudiger constructie volledige voldoening schenken. Op aanvraag kan hierover advies gekregen worden bij de Federaties of bij de IAAF.

Noot : De kooi voor het hamerslingeren, zoals beschreven in Art. 192, kan eveneens gebruikt worden voor het discuswerpen; ofwel met concentrische cirkels met 2,135m / 2,50m diameter, ofwel met een tweede cirkel voor het discuswerpen geplaatst vóór die van het hamerslingeren.

2. De kooi zou zo ontworpen, gebouwd en onderhouden moeten worden dat ze in staat is een discus van 2kg met een snelheid van ten minsten 25m per seconde tegen te houden. De opstelling moet zo zijn dat er geen gevaar is voor afschampen of terugkaatsen naar de atleet of over de bovenzijde van de kooi. Indien ervoor gezorgd is dat aan alle voorschriften van dit artikel voldaan is, mag iedere vorm van kooi of constructie gebruikt worden.
3. De kooi zou een plattegrond in U-vorm moeten hebben, zoals afbeelding 190 aangeeft. De opening van de kooi zou een breedte moeten hebben van 6m geplaatst op 7m voor het middelpunt van de werpcirkel. De eindpunten van de 6m brede opening moeten de binnenzijden van de kooinetten zijn. De panelen met de netten zouden ten minste 4m hoog moeten zijn en dit zou aan weerszijden moeten toenemen tot ten minste 6m voor de 3m dichtst bij de voorkant van de kooi. (vanaf 1 januari 2020)

Bij de bouw van de kooi moeten de nodige schikkingen getroffen worden om te beletten dat de discus zich een weg zou banen tussen de panelen, door de netten heen of onder de panelen door.

Noot (i): De opstellingsregeling van de achterste panelen en netten is niet belangrijk als ervoor gezorgd is dat de netten ten minste 3m van het middelpunt van de cirkel verwijderd zijn.

Noot (ii): Nieuwe ontwerpen die dezelfde graad van veiligheid bieden en de gevarenszone niet vergroten in vergelijking met de gebruikelijke ontwerpen, kunnen een IAAF-Certificaat krijgen.

Noot (iii): De zijde van de kooi langs de looppiste mag verhoogd of verlengd worden om een grotere bescherming te geven aan de deelnemers van loopwedstrijden gedurende het discuswerpen.

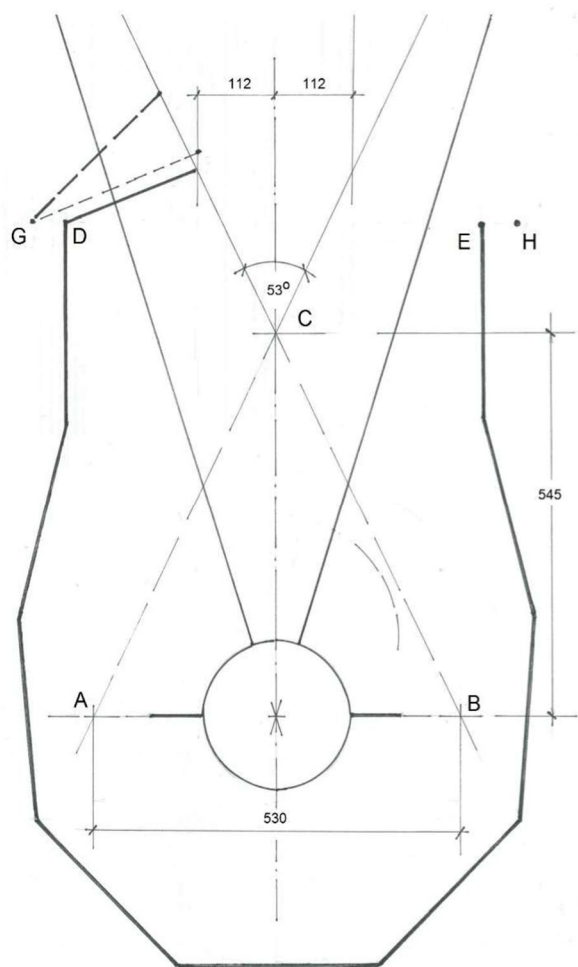
Het net moet zodanig vastgemaakt zijn dat de breedte van de opening van de kooi dezelfde is op elke hoogte. Dit geldt ook voor de panelen als die volgens Art.192.4 Noot (ii) opgesteld werden

4. De netten van de kooi mogen gemaakt worden van natuurlijke of synthetische vezelkoord of van zachte staaldraad met grote spankracht. De grootste maasopening is 50mm voor staaldraad en 44mm voor vezelkoord.

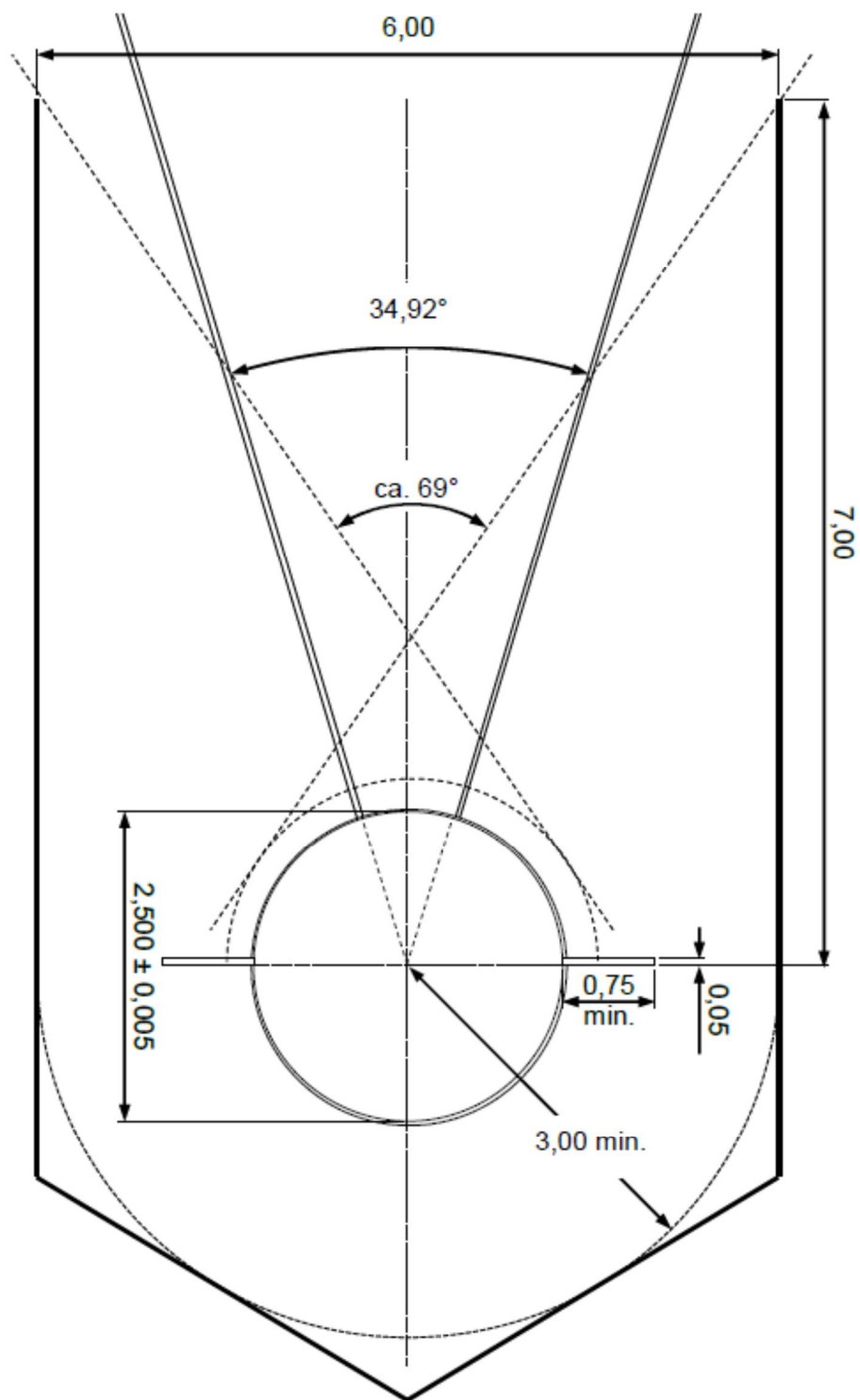
Noot : Verdere specificaties over de netten en de procedures over de veiligheidsinspectie worden uiteengezet in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities"

5. De gevaarsector bij het discuswerpen vanuit deze kooi is ongeveer 69° wanneer zowel links- als rechtshandigen aan dezelfde competitie deelnemen (berekend in de veronderstelling dat de discus losgelaten wordt vanuit een cirkelvormige beweging met een straal van 1,5m). De plaats en de richting van de kooi op het Wedstrijdterrein moeten dus in functie hiervan bepaald worden.

Noot: De methode die gebruikt wordt om de gevarenszone te bepalen, wordt weergegeven in Afbeelding 190.

Afbeelding 190

Afbeelding 190 – Kooi voor discuswerpen alleen
(met afmetingen van kooi tot netten)

IAAF – ARTIKEL 191

HAMERSLINGEREN

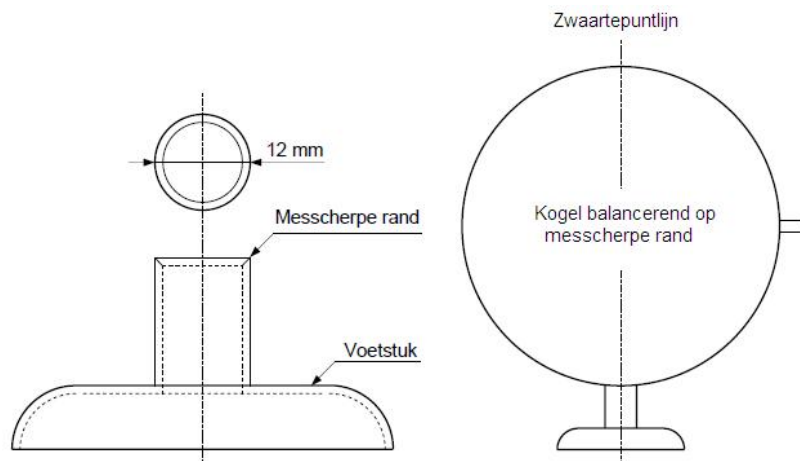
Wedstrijd

1. In de aanvangshouding, vóór het slingeren of ronddraaien begint, mag de atleet de hamer op de grond laten rusten binnen of buiten de ring.
2. Het wordt niet als een fout beschouwd als de kop van de hamer de grond binnen of buiten de cirkel of de bovenrand van de metalen ring raakt. De atleet mag zijn poging stoppen en herbeginnen als hij geen andere reglementsartikels overtreden heeft.
3. Indien de hamer breekt tijdens een poging of in de lucht, zal dit niet aangerekend worden als een poging, indien deze gedaan werd in overeenstemming met de reglementen. Indien de atleet hierdoor zijn evenwicht verliest en een fout begaat, mag dit niet tegen hem weerhouden worden. De atleet moet in beide gevallen een nieuwe poging krijgen.

Hamer

4. De hamer moet uit drie delen bestaan: een metalen kogel, een kabel en een handvat.
5. De kogel moet vervaardigd zijn uit massief ijzer, messing of een ander metaal dat niet zachter is dan messing of uit een omhulsel uit dergelijk metaal, opgevuld met lood of een andere massieve stof.

Het zwaartepunt mag op niet meer dan 6mm van het middelpunt van de bol liggen, d.w.z. dat het mogelijk moet zijn de hamer zonder kabel en handvat in evenwicht te houden op een scherp afgerande cirkelvormige opening van 12mm doormeter (zie afbeelding 191a). Als een vulling gebruikt wordt, moet die op zo'n manier ingebracht worden dat ze niet kan bewegen en in overeenstemming is met de vereisten voor het zwaartepunt.

Afbeelding 191a - Aangewezen apparaat ter controle van het zwaartepunt van de hamer

6. De kabel moet bestaan uit één ononderbroken en rechte staaldraad van minimum 3mm doormeter, die niet merkbaar zal rekken bij het slingeren. De draad mag aan één of beide uiteinden een lus hebben als aanhechtingsmiddel. De kabel moet aan de kogel vastgemaakt zijn door een gewone draaispil of door een draaispil met kogellager.
7. Het handvat moet stevig zijn zonder gelede verbindingen van gelijk welke aard. De totale vervorming van het handvat mag niet groter zijn dan 3mm onder een spanning van 3.8kN. Het moet op zodanige wijze aan de kabel bevestigd zijn dat het niet kan gedraaid worden zodat dit de totale lengte van de hamer vergroot. Het handvat moet door een lus vastgemaakt zijn aan de kabel. Een spil mag hiervoor niet gebruikt worden.

Het handvat moet een symmetrische vorm hebben en mag een gebogen of rechte greep hebben en/of beugel. De minimale breekkracht van het handvat is 8kN.

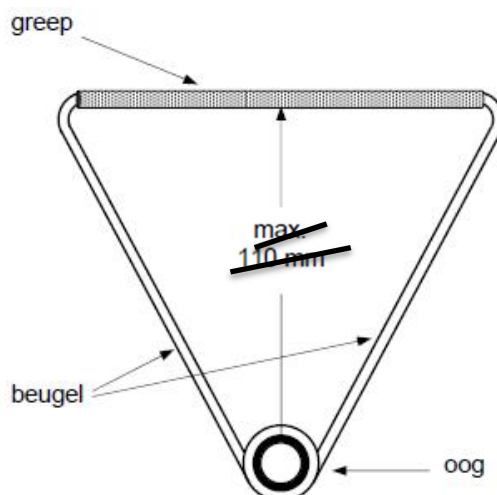
Noot : Andere ontwerpen in overeenstemming met de specificaties zijn toegelaten

8. De hamer moet voldoen aan volgende voorschriften:

Hamer	Meisjes U18	Vrouwen U20 / Sen	Jongens U18	Mannen U20	Mannen Seniores
Minimumgewicht om tot de wedstrijd toegelaten te worden en voor het aanvaarden van een record.	3,000kg	4,000kg	5,000kg	6,000kg	7,260kg
Maximum totale lengte gemeten vanaf de binnenzijde van het handvat	1195mm	1195mm	1200mm	1215mm	1215mm
Minimumdiameter van de kogel	85mm	95mm	100mm	105mm	110mm
Maximumdiameter van de kogel	100mm	110mm	120mm	125mm	130mm

Noot: Het gewicht van de hamer is het totaal van de gewichten van de kogel, de kabel en het handvat.

Categorieën	Gewicht	Kleur	Diameter kogel		Lengte vanaf binnenzijde handvat
			Min.	Max.	Max.
MANNEN					
Senioren	7,260kg	Zwart	110mm	130mm	1215mm
M35-M40-M45	7,260kg	Zwart	110mm	130mm	1215mm
U20	6,000kg	Rood	105mm	125mm	1215mm
M50-M55	6,000kg	Rood	105mm	125mm	1215mm
U18	5,000kg	Geel	100mm	120mm	1200mm
M60-M65	5,000kg	Geel	100mm	120mm	1200mm
Cadetten	4,000kg	Wit	95mm	110mm	1195mm
M70-M75	4,000kg	Wit	95mm	110mm	1195mm
Masters M80+	3,000kg	Groen	85mm	100mm	1195mm
VROUWEN					
Senioren	4,000kg	Wit	95mm	110mm	1195mm
W35-W40-W45	4,000kg	Wit	95mm	110mm	1195mm
U20	4,000kg	Wit	95mm	110mm	1195mm
U18	3,000kg	Groen	85mm	100mm	1195mm
Cadetten	3,000kg	Groen	85mm	100mm	1195mm
W50-W60-W65-W70	3,000kg	Groen	85mm	100mm	1195mm
W75+	2,000kg		80mm	90mm	1195mm

Afbeelding 191b – mogelijk handvat voor de hamer

Team van Officiëlen

Voor een proef Hamerslingeren wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

- (1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef.
- (2) Twee Juryleden die controleren of de worp correct gebeurt en om de poging op te meten. Eén van hen moet twee vlaggen krijgen – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een foute poging. Als de worp opgemeten is, wordt het aangeraden dat het Jurylid aan de ingang van de kooi staat met de rode vlag, zolang het tuig teruggebracht en de sector vrijgemaakt wordt. In de plaats daarvan kan een kegel geplaatst worden. (Bij sommige wedstrijden wordt deze positie aangenomen door de Chef-Jury.) Waar geen EDM gebruikt wordt, trekt het tweede Jurylid de meter strak op zo'n manier dat deze door het midden van de cirkel loopt.
- (3) Jurylid dat onmiddellijk na de worp een merkteken plaatst om aan te duiden vanaf waar de poging moet opgemeten worden. Als het tuig buiten de sector landt, geeft ofwel dit Jurylid of het Jurylid met de piek of het meetprisma (deze die zich het dichtst bij de lijn bevindt) dit aan door een arm uitgestrekt te houden. Voor een geldige poging moet hier geen teken gegeven worden.
- (4) Jurylid dat de piek of het meetprisma plaatst op het punt waar het merkteken werd geplaatst en zich ervan vergewist dat het nulpunt van de meter zich op de juiste plaats bevindt.
- (5) Eén of meer Juryleden of helpers verantwoordelijk om de tuigen terug te halen en ze terug te bezorgen tot aan het tuigenrek of ze in het tuigenwagentje te plaatsen. Waar opgemeten wordt met een meetband moet een van deze Juryleden of helpers erop toezien dat de meetband strak getrokken is opdat correct kan gemeten worden.
- (6) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).
- (7) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).
- (8) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.
- (9) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.
- (10) Jurylid verantwoordelijk voor het tuigenrek.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

IAAF - ARTIKEL 192

KOOI VOOR HET HAMERSLINGEREN

1. Alle hamerworpen moeten gebeuren vanuit een omheind gebied of kooi, om de veiligheid van de toeschouwers, de Juryleden en de atleten te verzekeren. De kooi, zoals omschreven in dit artikel, is bedoeld voor gebruik buiten het Wedstrijdterrein wanneer er toeschouwers aanwezig zijn en binnen het Wedstrijdterrein wanneer er gelijktijdig andere wedstrijdproeven plaatsvinden. Waar dit niet het geval is, voornamelijk op trainingsplaatsen, kan een eenvoudiger constructie volstaan. Op aanvraag kan hierover advies gekregen worden bij de Federaties of bij de IAAF.
2. De kooi zou zo ontworpen, gebouwd en onderhouden moeten worden dat zij geschikt is om een hamer van 7,260kg te stoppen, geslingerd met een snelheid van 32m per seconde. De bouw moet zo zijn dat er geen gevaar is voor terugkaatsen of terugbotsen naar de atleet of over het bovenste deel van de kooi. Indien aan alle voorwaarden van dit artikel voldaan is, mag iedere vorm van kooi of constructie gebruikt worden.
3. De kooi zou een grondplan in U-vorm moeten hebben, zoals aangeduid op afbeelding 192a. De opening van de kooi zou een breedte moeten hebben van 6m op 7m voor het middelpunt van de werpcirkel. De eindpunten van de 6m brede opening moeten de binnenkanten van de verplaatsbare panelen zijn. De hoogte van de panelen of de netten moet ten minste 7m bedragen aan de achterkant van de kooi en ten minste 10m voor de laatste panelen van 2,80m breed tot aan de draaipunten waaraan de verplaatsbare panelen of netten zijn verbonden. Bij de bouw van de kooi zou er op gelet moeten worden dat de hamer niet tussen de panelen, door het net of onder de panelen door kan vliegen.

Noot : De opstelling van de achterste panelen en/of netten is niet belangrijk als ervoor gezorgd is dat de netten ten minste 3,50m van het middelpunt van de cirkel verwijderd zijn.

4. Twee draaibare panelen met netten van 2m breed moeten aangebracht worden aan de voorkant van de kooi, zij mogen nooit samen gebruikt worden. De minimumhoogte van deze panelen moet 10m zijn.

Noot (i): Deze panelen dienen afwisselend gebruikt te worden, het linkerpaneel voor in tegenwijzerzin draaiende werpers en het rechterpaneel voor in wijzerzin draaiende werpers. Om tijdens een wedstrijd om te schakelen van het éne paneel naar het andere, wanneer er zowel rechts- als linkshandige werpers aanwezig zijn, is het nodig dat deze veranderingen zo weinig mogelijk arbeid vragen en uitgevoerd worden in een minimum van tijd.

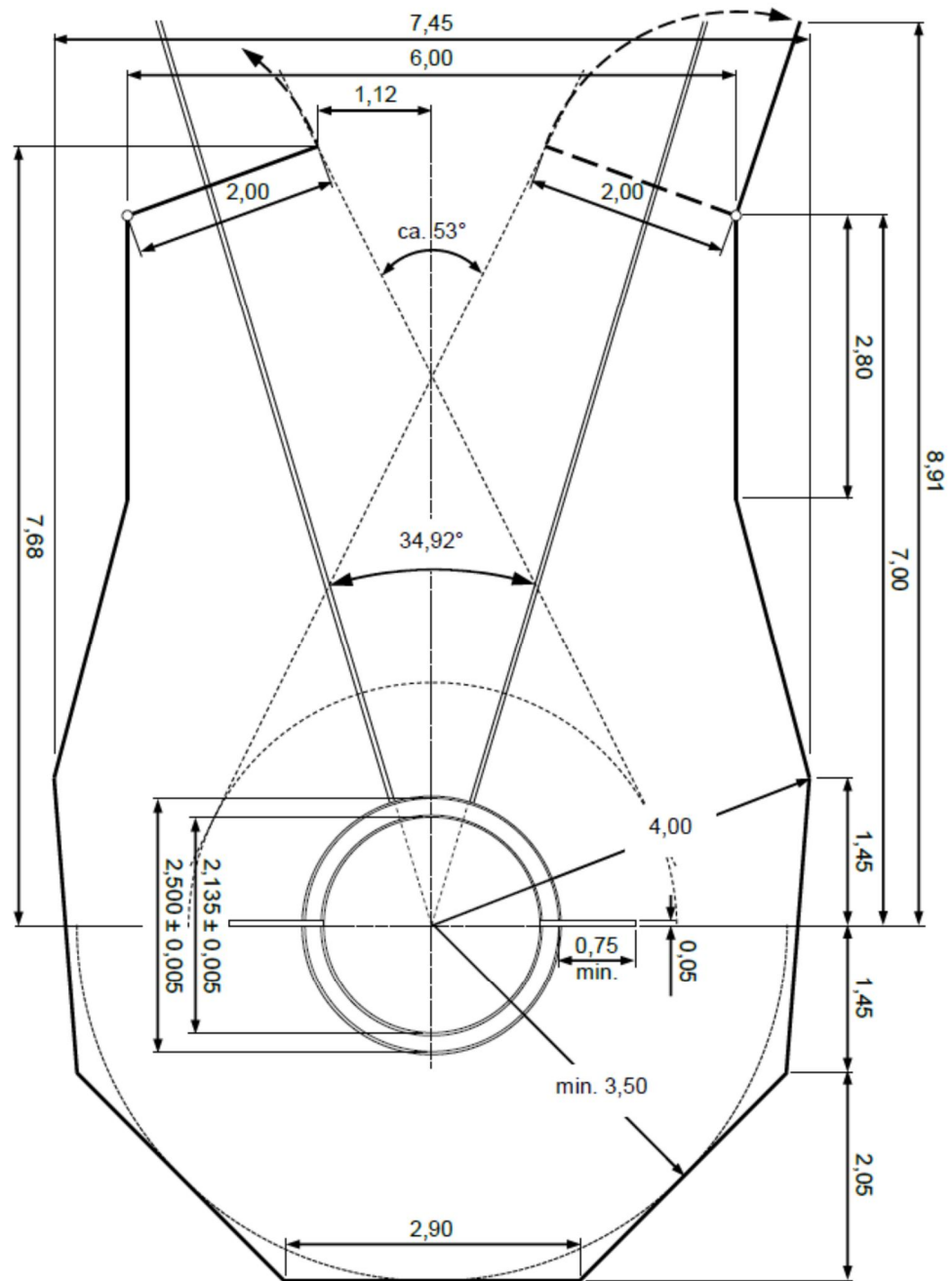
Noot (ii): In de tekening wordt alleen het linkerpaneel getoond in de stand voor in tegenwijzerzin draaiende werpers. De juiste stand van het rechterpaneel wordt eveneens aangegeven. Tijdens de ganse wedstrijd wordt telkens maar één paneel in gesloten positie gebruikt.

Noot (iii): Bij gebruik moeten de verplaatsbare panelen geplaatst worden in de aangegeven opstelling en moet de mogelijkheid bestaan ze in deze opstelling vast te zetten.

Het is aangeraden om een merkteken te plaatsen op de grond (tijdelijk of permanent) van de operationele standen van de panelen.

Noot (iv): De bouw van deze panelen en hun werking hangen af van het ontwerp van de kooi. Het in stelling brengen van deze panelen kan gebeuren door schuiven of draaien rond horizontale of verticale scharnieren of door demonteren. De enige vereiste is dat het paneel bij gebruik volledig geschikt moet zijn om iedere hamerworp tegen te houden en dat er geen gevaar bestaat dat de hamer zich een weg baant tussen de vaste en de beweegbare panelen.

Noot (v): Nieuwe ontwerpen die dezelfde graad van veiligheid voorzien en de gevarenzone niet vergroten in vergelijking met de gebruikelijke ontwerpen, kunnen een IAAF-Certificaat hebben.

Afbeelding 192a - Kooi voor ringen met een gemeenschappelijk middelpunt voor hamerslingeren en discuswerpen – (niet op schaal)
Hamerslingeren configuratie

- De netten van de kooi mogen gemaakt worden van natuurlijke of synthetische vezelkoord, of anderzijds van zachte staaldraad of staaldraad met grote spankracht. De grootste maas-opening is 50mm voor staaldraad en 44mm voor vezelkoord.

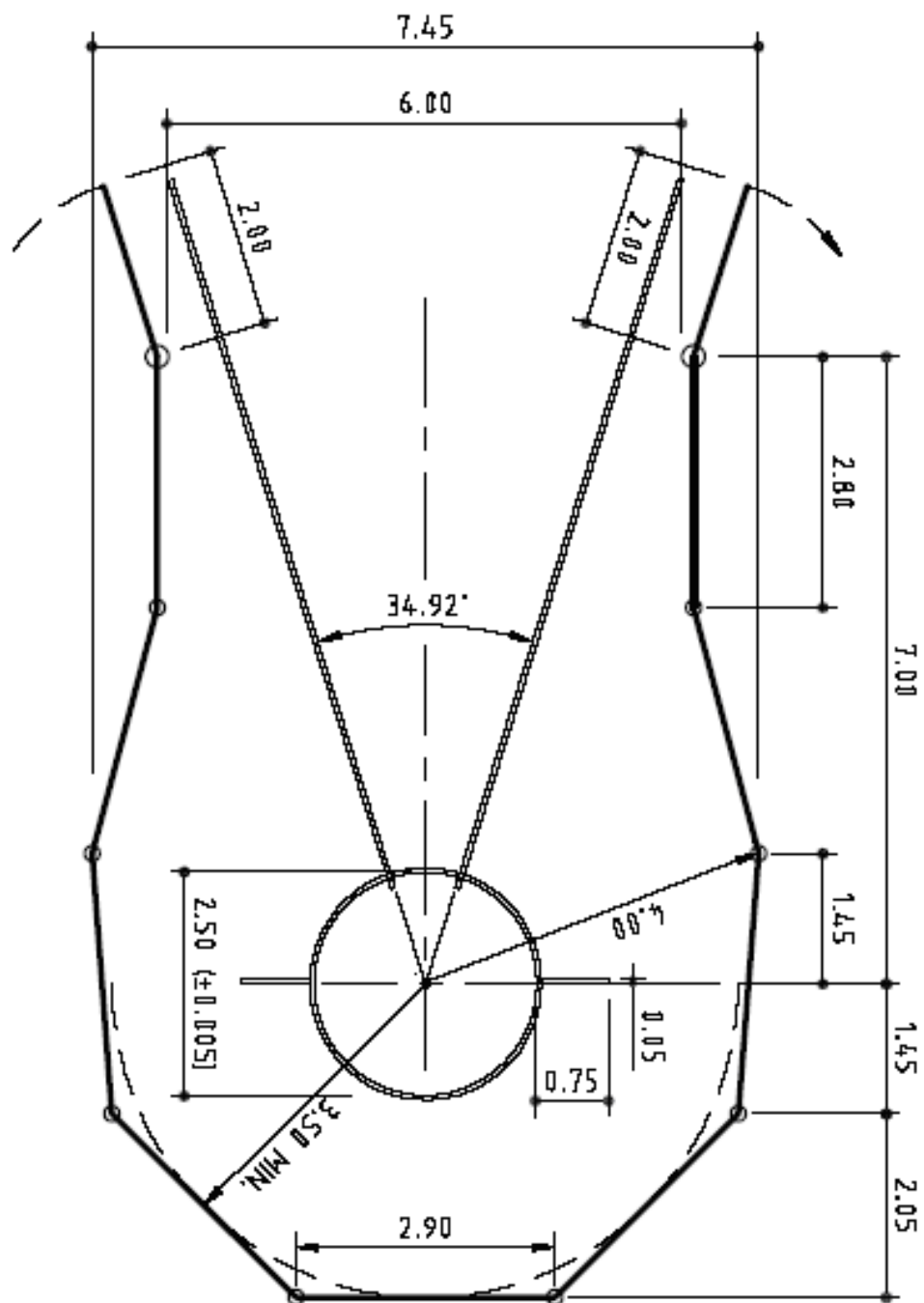
Noot: Verdere specificaties over de netten en de procedures over de veiligheidsinspectie worden uiteengezet in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities".

6. Indien men dezelfde kooi wenst te gebruiken als bij discus kan men de installatie op een van de volgende wijzen aanpassen. De eenvoudigste oplossing bestaat erin twee concentrische cirkels te voorzien van 2,135m en 2,500m maar dit brengt mee dat dezelfde oppervlakte wordt gebruikt voor de cirkels voor zowel het discuswerpen als het hamerslingeren.

Om de kooi van het hamerslingeren te gebruiken voor het discuswerpen moet men de draaibare panelen vastzetten om de juiste opening van de kooi te verkrijgen.

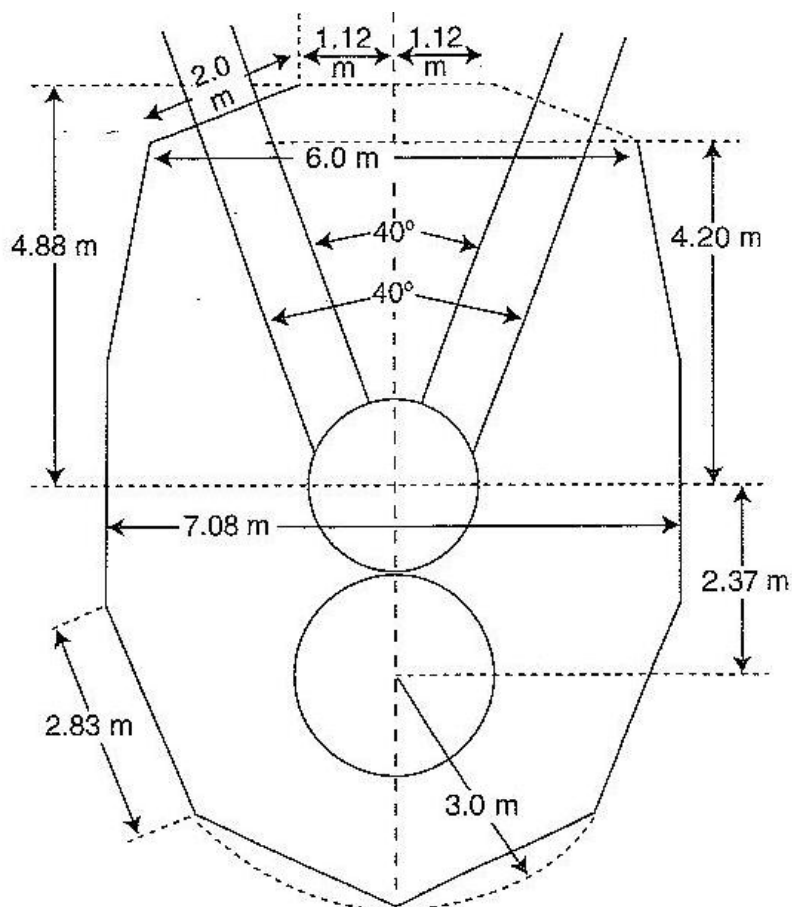
Indien men twee afzonderlijke cirkels wenst te gebruiken, moeten deze achter elkaar geplaatst worden zodat de middelpunten op 2,37m van elkaar liggen op de as van de valsector. De werpcirkel voor het discuswerpen ligt dan vooraan. In dit geval zullen de beweegbare panelen gebruikt worden ten einde de zijanten van de kooi te verlengen.

Noot : De plaatsing van de achterste panelen of het net is niet van belang, zolang er minimum 3,5m tussen het net en het middelpunt van de concentrische cirkels is, (of 3,00m in geval van kooien met gescheiden cirkels gebouwd conform de reglementering van vóór 2004 met de discuscirkel achter de hamercirkel geplaatst) - (Zie ook Art.192.4).

Afbeelding 192b Kooi voor ringen met een gemeenschappelijk middelpunt voor hamerslingeren en discuswerpen – (niet op schaal)
Discuswerpen configuratie

Noot : Kooi voor hamerslingeren en discuswerpen (niet op schaal) configuratie van vóór 2004

IAAF - ARTIKEL 193

SPEERWERPEN

Wedstrijd

1. (a) De speer moet met slechts één hand vastgehouden worden bij de omwikkeling. Zij moet geworpen worden over de schouder of het bovenste deel van de werparm en mag niet geslingerd of geworpen worden met een draaibeweging. Niet algemeen aanvaarde stijlen zijn verboden.
- (b) Een worp is slechts geldig als de metalen voorkant de grond raakt voor enig ander deel van de speer.
- (c) Op geen enkel ogenblik vanaf de voorbereiding van de worp tot de speer in de lucht is, mag een atleet zich volledig omdraaien zodat hij zijn rug draait naar de werpboog.

Vroegere verwijzingen naar de “punt” van de speer zijn verwijderd en vervangen door een algemene verwijzing naar de voorkant. Daarmee wordt erkend dat de vorm van de voorkant erg kan variëren waardoor het moeilijker wordt om afzonderlijk de punt te definiëren. Dit betekent dat Juryleden om vast te stellen of de speer correct neergekomen is volgens Art. 187.16 en Art. 193.1(b) en het referentiepunt te bepalen voor de opmeting volgens Art. 187.20(b) nu een groter gebied hebben in te schatten. Maar de principes blijven dezelfde als voorheen en er moet een zekere hoek zijn bij het neerkomen, hoe klein ook, om een geldige worp te kunnen hebben. Platte landingen of die met de “achterkant eerst” worden nog altijd met een rode vlag aangegeven.

2. Indien een speer breekt tijdens de worp of de vlucht, wordt dit niet als een poging gezien op voorwaarde dat de worp was uitgevoerd in overeenstemming met de reglementen. Indien de atleet hierbij zijn evenwicht verliest en hierdoor een overtreding maakt tegen een deel van dit artikel, wordt dit niet aanzien als een ongeldige poging en krijgt de atleet een nieuwe poging.

Speer

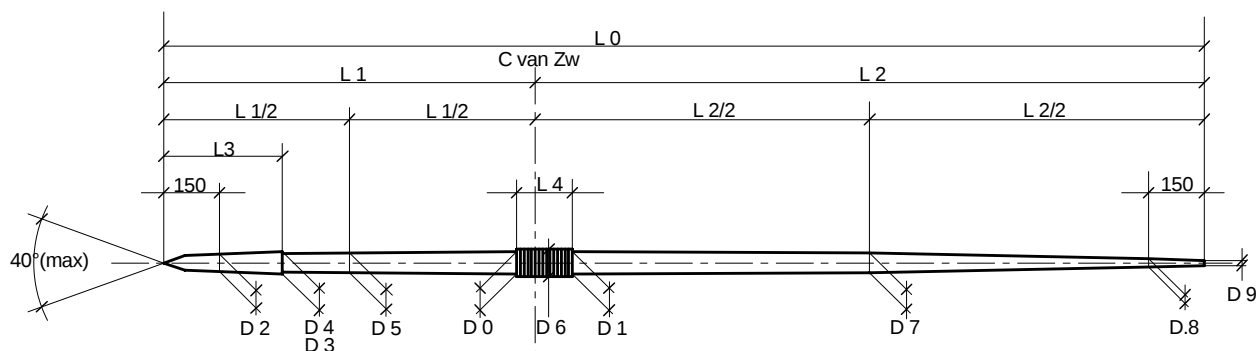
3. De speer bestaat uit drie belangrijke delen: een voorkant, een schacht en een koord-omwikkeling.
4. De schacht mag massief of hol zijn en moet uit metaal of een soortgelijk materiaal gemaakt zijn zodat hij een vast geheel vormt. Het oppervlak van de schacht mag geen kuiltjes, bultjes, groeven, rimpels, gaatjes of ruwheden vertonen en het moet volledig glad (zie Art. 188.4) en overal gelijkvormig zijn.
5. Aan de schacht moet een scherpe metalen punt aangebracht worden. De punt moet volledig uit metaal zijn. Hij mag een versterkt uiteinde van een andere metaallegering gelast aan de voorzijde van de punt hebben, rekening houdend dat de punt glad (zie Art. 188.4) en gelijkvormig is over het geheel van het oppervlak. De hoek van de punt mag niet groter zijn dan 40°.
6. De koord die het zwaartepunt bedekt, mag de diameter van de schacht niet meer dan 8mm overtreffen. Het oppervlak mag een regelmatig “antislip” patroon hebben, maar zonder inkepingen, knopen, of andere oneffenheden. De omwinding moet overal dezelfde dikte hebben.
7. De doorsnede van de speer moet cirkelvormig zijn over de ganse lengte (zie noot i). De grootste diameter moet zich bevinden onmiddellijk vóór de omwikkeling. Het middelste deel van de schacht, inbegrepen het gedeelte onder de koord, moet cilindervormig zijn of lichtjes van diameter verminderen naar achter toe. In geen geval mag deze vermindering van juist vóór tot juist achter de greep meer dan 0,25mm bedragen. Vanaf de omwikkeling tot aan de metalen punt of tot het achterste uiteinde moet de speer geleidelijk dunner worden. Het lengteprofiel is hierbij rechtlijnig en lichtjes gebogen (zie noot ii).

Uitgezonderd op de plaatsen juist vóór of achter de handgreep, en aan het einde van de voorkant, mag het lengteprofiel geen plotse verandering van de doorsnede vertonen. Aan het achterste gedeelte van de voorkant mag de vermindering in diameter niet meer bedragen dan 2,5mm en deze afwijking ten opzichte van het lengteprofiel mag zich slechts 0,3m na de metalen punt verder zetten.

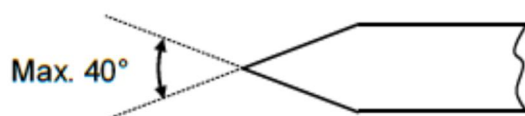
Noot (i): Ondanks dat de doorsnede over de ganse lengte van de speer rond zou moeten zijn, wordt een verschil van hoogstens 2% toegestaan tussen de grootste en de kleinste diameter op elke doorsnede waar dan ook gemeten. De gemiddelde waarde van deze twee diameters op elke genomen doorsnede moet beantwoorden aan de opgegeven maten van een ronde speer in de tabellen hieronder.

Noot (ii): De vorm van het lengteprofiel kan gemakkelijk gecontroleerd worden met behulp van een rechte metalen lat van minimum 500mm lang, en met 2 passtukjes van respectievelijk 0,20mm en 1,25mm dikte. Als de lat strak tegen de speer wordt

gehouden waar het lengteprofiel lichtjes gebogen is, moet de lat heen en weer schommelen. Voor de rechte delen drukt men de lat stevig tegen de speer; het passtukje van 0,20mm mag dan op geen enkele plaats waar speer en lat met elkaar in contact zijn, tussendoor te schuiven zijn. Aan de achterzijde van de metalen punt mag geen contact zijn tussen de speer en de metalen lat. Het passtukje van 1,25mm mag er niet tussendoor schuiven.

Afbeelding 193 - De internationale speer (niet op schaal)
Specifieke meetpunten van de speer
Lengten in mm uitgedrukt

Mogelijke speerpunt (vergroot)

Eigenschappen van “internationale” speren (zie ook Fig. 193)

Lengten		Diameters			
				Maximum	Minimum
L0	Totaal	D0	Voor het handvat	-	-
L1	Van punt tot ZP	D1	Achter het handvat	D0	D0 – 0,25 mm
½ L1	Helft van L1	D2	150 mm vanaf de punt	0,8 D0	-
L2	Achterkant tot ZP	D3	Achterkant kop	-	-
½ L2	Helft van L2	D4	Direct achter de kop	-	D3 – 2,5 mm
L3	Kop	D5	Halfweg punt tot ZP	0,9 D0	-
L4	Handvat	D6	Handvat	D0 + 8 mm	-
		D7	Halfweg achterkant tot ZP	-	0,9 D0
		D8	150 mm vanaf achterkant	-	0,4 D0
ZP	Zwaartepunt	D9	Achterkant	-	3,5 mm

8. De speer moet voldoen aan volgende eigenschappen:

Minimumgewicht (inclusief koordomwikkeling) voor toelating tot wedstrijden en acceptatie voor records		500 g	600 g	700 g	800 g
Totale lengte (L0)	Min.	2 000 mm	2 200 mm	2 300 mm	2 600 mm
	Max.	2 100 mm	2 300 mm	2 400 mm	2 700 mm
Afstand van de speerpunt tot het zwaartepunt (L1)	Min.	780 mm	800 mm	860 mm	900 mm
	Max.	880 mm	920 mm	1 000 mm	1 060 mm
Afstand van de achterzijde tot het zwaartepunt (L2)	Min.	1 120 mm	1 280 mm	1 300 mm	1 540 mm
	Max.	1 320 mm	1 500 mm	1 540 mm	1 800 mm
Lengte van de metalen kop (L3)	Min.	220 mm	250 mm	250 mm	250 mm
	Max.	270 mm	330 mm	330 mm	330 mm
Lengte van de koordomwikkeling (L4)	Min.	135 mm	140 mm	150 mm	150 mm
	Max.	145 mm	150 mm	160 mm	160 mm
Diameter van de schacht op het dikste punt (voor de greep – D0)	Min.	20 mm	20 mm	23 mm	25 mm
	Max.	24 mm	25 mm	28 mm	30 mm

Karakteristieken van de verschillende speren

Categorieën	Gewicht	Kleur
MANNEN		
Senioren, U20 en Masters M35-M40-M45	800gr	Zwart
U18 en Masters M50-M55	700gr	Rood
Cadetten en Masters M60-M65	600gr	Wit
Masters M70-M75	500gr	Blauw
Miniemen en Masters M80+	400gr	Groen
VROUWEN		
Senioren, U20 en Masters W35-W40-W45	600gr	Wit
U18, Cadetten en Masters W50-W55-W60-W65-W70	500gr	Blauw
Miniemen en Masters W75+	400gr	Groen

		800gr	700gr	600gr	500gr	400gr
L 0	Min.	2.600m	2.300m	2.200m	2.000m	1.850m
	Max.	2.700m	2.400m	2.300m	2.100m	1.950m
L 3	Min.	0,250m	0,250m	0,250m	0,220m	0,200m
	Max.	0,330m	0,330m	0,330m	0,270m	0,250m
L 1	Min.	0.900m	0.860m	0.800m	0.780m	0.750m
	Max.	1.060m	1.000m	0.920m	0.880m	0.800m
D 0	Min.	25mm	23mm	20mm	20mm	20mm
	Max.	30mm	28mm	25mm	24mm	23mm
L 4	Min.	0,150m	0,150m	0,140m	0,135m	0,130m
	Max.	0,160m	0,160m	0,150m	0,145m	0,140m
D 6	Maximum 8mm meer dan diameter schacht op dikste punt					
D 9	Minimum 3,5mm					

9. De speer mag geen beweegbare delen hebben of andere hulpmiddelen die tijdens de worp het zwaartepunt of de werpeigenschappen kunnen veranderen.
10. De geleidelijke vermindering van de dikte van de speer naar de top van de metalen punt moet zo gebeuren dat de hoek met de punt de 40° niet overschrijdt. De diameter, op 0,15m van het einde van de punt, mag niet meer bedragen dan 80% van de maximum diameter van de schacht. Halfweg het uiteinde van de punt en het zwaartepunt mag de diameter niet meer bedragen dan 90% van de maximum diameter van de schacht.
11. De dikte-afname van de schacht, van de maximumdiameter tot aan de achterste punt, mag halfweg tussen de achterste punt en het zwaartepunt niet minder dan 90% voor heren- en vrouwensperen van de maximum diameter van de schacht bedragen. Op 0,15m van de achterste punt moet de maximum diameter 40% van de maximum diameter van de schacht bedragen. De diameter aan het achterste uiteinde mag niet minder dan 3,5mm bedragen.

Team van Officiëlen

Voor een proef Speerwerpen wordt aangeraden de beschikbare officiëlen als volgt op te stellen:

- (1) De Chef-Jury overschouwt de hele proef.
- (2) Twee Juryleden die controleren of de worp correct gebeurt en om de poging op te meten. Eén van hen moet twee vlaggen krijgen – wit om aan te geven dat de poging geldig is en rood voor een foute poging. Als de worp opgemeten is, wordt het aangeraden dat het Jurylid op de aanloop staat met de rode vlag, zolang het tuig teruggebracht en de sector vrijgemaakt wordt. In de plaats daarvan kan een kegel geplaatst worden. (Bij sommige wedstrijden wordt deze positie aangenomen door de Chef-Jury.) Waar geen EDM gebruikt wordt, trekt het tweede Jurylid de meter strak op zo'n manier dat deze door het midden van de cirkel loopt.
- (3) een of twee Juryleden die onmiddellijk na de worp een merkteken plaatst om aan te duiden vanaf waar de poging moet opgemeten worden. Als het tuig buiten de sector landt, geeft ofwel dit Jurylid of het Jurylid met de piek of het meetprisma (deze die zich het dichtst bij de lijn bevindt) dit aan door een arm uitgestrekt te houden. Ook als die Juryleden vaststellen dat de speer niet “met de voorkant eerst” neerkwam is een gepaste aanduiding nodig. Het wordt aangeraden hier een of ander teken anders dan met vlaggen te gebruiken. Voor een geldige poging moet hier geen teken gegeven worden.
- (4) Jurylid dat de piek of het meetprisma plaatst op het punt waar het merkteken werd geplaatst en zich ervan vergewist dat het nulpunt van de meter zich op de juiste plaats bevindt.
- (5) Eén of meer Juryleden of helpers verantwoordelijk om de tuigen terug te halen en ze terug te bezorgen tot aan het tuigenrek of ze in het tuigenwagentje te plaatsen. Waar opgemeten wordt met een meetband moet een van deze Juryleden of helpers erop toezien dat de meetband strak getrokken is opdat correct kan gemeten worden.
- (6) Jurylid – een secretaris die het resultatenblad invult en elke atleet oproept (en degene die daarop volgt).
- (7) Jurylid verantwoordelijk voor het scorebord (poging – nummer – resultaat).
- (8) Jurylid verantwoordelijk voor de klok die de atleten aangeeft dat ze een bepaalde tijd hebben om hun poging af te maken.
- (9) Jurylid verantwoordelijk voor de atleten.
- (10) Jurylid verantwoordelijk voor het tuigenrek.

Noot (i): Dit is de traditionele opstelling van de officiëlen. Bij grote wedstrijden waar een datasysteem en elektronische scoreborden beschikbaar zijn, is zeker en vast gespecialiseerd personeel nodig. Voor alle duidelijkheid: in dit geval moet het verloop en het noteren van de resultaten van de Kampproef zowel door de secretaris als door het datasysteem bijgehouden worden.

Noot (ii): Officiëlen en apparatuur moeten zodanig opgesteld zijn dat ze noch de aanloop van de atleet noch het zicht van de toeschouwers belemmeren.

Noot (iii): Er moet een plaats voorzien worden voor een windsok om de windrichting en windsterkte aan te duiden.

HOCKEYBAL WERPEN BENJAMINS EN PUPILLEN

1. *De hockeybal moet voldoen aan volgende eisen:*
 - *gewicht tussen 156g en 163g;*
 - *de omtrek ligt tussen 224mm en 235mm;*
 - *glad zijn.*
2. *Hulpmiddelen zijn niet toegelaten.*
3. *Het werpen:*
 - *er moet geworpen worden met bovenhandse strekwerp;*
 - *de atleet mag geen van de evenwijdige lijnen of de cirkelboog van de aanloop raken of overschrijden;*
 - *de atleet mag de aanloopzone niet verlaten alvorens de bal de grond geraakt heeft;*
 - *de bal moet volledig tussen de lijnen van de valsector vallen;*
 - *een foutieve worp telt als poging maar wordt ongeldig aangerekend;*
 - *terugwerpen van de bal is niet toegelaten.*
4. *Het opmeten:*
 - *de opmetingen gebeuren zoals voor het speerwerpen;*
 - *voor iedere atleet telt de beste worp.*
5. *De aanloop en de valsector: idem als voor speerwerpen.*

DEEL V - MEERKAMPEN

IAAF - ARTIKEL 200

U20 en Senioren mannen (vijfkamp en tienkamp)

1. De vijfkamp bestaat uit vijf proeven, die moeten betwist worden op één dag en in volgende orde:
Ver – speer – 200m – discus – 1500m
2. De tienkamp voor Mannen bestaat uit tien proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:
1ste dag : 100m – ver – kogel – hoog – 400m
2ste dag : 110H – discus – polsstok – speer – 1500m

U20 en Senioren vrouwen (zevenkamp en tienkamp)

3. De zevenkamp bestaat uit zeven proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur en in volgende orde:
1ste dag : 100H – hoog – kogel – 200m
2ste dag : ver – speerwerpen – 800m
4. De tienkamp voor Vrouwen bestaat uit tien proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in de volgorde zoals in Art. 200.2 of in volgende orde:
1ste dag : 100m – discus – polsstok – speer – 400m
2ste dag : 100H – ver – kogel – hoog – 1500m

U18 Vrouwen (enkel zevenkamp)

5. De zevenkamp voor Jeugd Vrouwen bestaat uit zeven proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:
1ste dag : 100H – hoog – kogel – 200m
2ste dag : ver – speer – 800m

Masters Heren

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

Ver – speer – 200m – discus – 1500m

De werpmeerkamp over één dag in de volgende orde:

Hamer - Kogel - Discus - Speer - Gewicht

U18 jongens

De tienkamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

1ste dag: 100m – ver – kogel – hoog – 400m

2ste dag: 110H – discus – polsstok – speer – 1500m

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

Ver – speer – 200m – discus – 1500m

Cadetten jongens

De achtkamp over twee perioden van 24 uur in volgende orde:

1ste dag: 100m – ver – kogel – polsstok

2ste dag: 100H – hoog – speer – 1000m

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

Ver – speer – 200m – discus – 1500m

Miniemen jongens

De vijfkamp: 80m() of 80H(*) – springproef(*) – werpproef(*) – kampproef(*) – 1000m (laatste proef)*

Pupillen jongens

De vierkamp: 60(*) – springproef(*) – werpproef(*) – 1000m (laatste proef)

Benjamins jongens

De vierkamp: 60(*) – springproef(*) – werpproef(*) – 600m (laatste proef)

(*) de volgorde van deze proeven is vrij te bepalen.

Masters vrouwen

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

100H (80H) - kogel - hoog - ver - 800m

De werpmeerkamp over één dag in de volgende orde:

Hamer - Kogel - Discus - Speer - Gewicht

U20 en Seniores vrouwen

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

100H - kogel - hoog - ver - 800m

U18 vrouwen

De zevenkamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

1ste dag: 100H – hoog – kogel – 200m

2ste dag: ver – speer – 800m

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

100H – kogel – hoog – ver – 800m

Cadetten meisjes

De zeskamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

1ste dag: 80H – hoog – kogel

2ste dag: ver – speer – 800m

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

80H – hoog – kogel – ver – speer

Miniemen meisjes

De vijfkamp: 80m(*) of 60H(*) – springproef(*) – werpproef(*) – kampproef(*) – 1000m (laatste proef)

Pupillen meisjes

De vierkamp: 60(*) – springproef(*) – werpproef(*) – 1000m (laatste proef)

Benjamins meisjes

De vierkamp: 60(*) – springproef(*) – werpproef(*) – 600m (laatste proef)

(*) de volgorde van deze proeven is vrij te bepalen.

ALGEMEENHEDEN

- Naar goeddunken van de Scheidsrechter voor de Meerkampen en indien mogelijk zal een pauze van ten minste 30 minuten voor iedere atleet voorzien worden tussen het einde van een proef en het begin van de volgende proef. Indien mogelijk zal tussen het einde van de laatste proef van de 1ste dag en het begin van de eerste proef van de 2de dag minimum 10 uren verschil zijn.

De minimale periode van 30 minuten moet berekend worden als de eigenlijke tijd tussen het einde van de laatste loopproef of poging voor om het even welke atleet in de voorgaande proef tot de start van de eerste loopproef of poging in de volgende proef. Daardoor is het mogelijk en

niet ongewoon dat atleten onmiddellijk na het beëindigen van een proef naar de opwarming van de volgende gaan, zodat de 30 minuten in werkelijkheid in beslag genomen worden door de verplaatsing van de ene kampplaats naar de andere en de opwarming. Veranderingen in het aantal dagen waarop een Meerkampcompetitie gehouden wordt, is niet toegestaan, behalve in uitzonderlijke gevallen (bijv. uitzonderlijk weersomstandigheden). Dergelijke beslissingen zijn aangelegenheden voor de Technisch Afgevaardigden en/of de Scheidsrechters naargelang de specifieke omstandigheden van elk geval. Als echter om wat voor reden ook de competitie gehouden wordt over een langere periode dan voorzien in Art. 200 of 223, kan een record voor de Meerkamp (totale puntenaantal) niet bekrachtigd worden

7. In elke afzonderlijke proef, behalve de laatste, van een Meerkampcompetitie stellen de Technisch Afgevaardigde(n) of de Scheidsrechter voor de Meerkampen, naargelang het geval, de reeksen en groepen samen zodat de atleten met vergelijkbare prestaties (in een vooraf bepaalde periode) zich in dezelfde reeks of groep bevinden. Bij voorkeur moet elke reeks of groep uit 5 of meer, doch nooit uit minder dan 3, atleten bestaan. Als dit onmogelijk is wegens uurschema, zouden de reeksen en groepen moeten samengesteld worden zodra de atleten ter beschikking zijn na de voorgaande proef.

Bij de laatste proef van een Meerkampenwedstrijd zouden de reeksen zodanig moeten ingedeeld worden, dat de laatste reeks de best geklasseerde atleten na de voorlaatste proef bevat.

De Technisch Afgevaardigde(n) of de Scheidsrechter voor de Meerkampen zal (zullen) het recht hebben de samenstelling van elke groep te wijzigen indien hij (ze) dit wenselijk acht(en).

8. De geldende IAAF-Reglementen voor ieder proef zijn van toepassing voor de wedstrijd met de volgende uitzondering:

- (a) Bij het verspringen en bij alle werpproeven heeft iedere atleet slechts recht op drie pogingen.
- (b) Wanneer er geen automatisch elektronische tijdopname- en fotofinishsysteem beschikbaar is, moet de tijd van iedere atleet opgenomen worden door drie onafhankelijke Tijdopnemers.
- (c) In Meerkampen wordt bij de loopwedstrijden slechts één valse start per reeks toegelaten zonder diskwalificatie van de betrokken atl(e)t(en). Elke volgende atl(e)t(en) die daarna nog een valse start veroorzaakt, zal (zullen) worden gediskwalificeerd (zie Art. 162.8).
- (d) Bij de verticale sprongen moet de lat uniform over de hele wedstrijd met 3cm verhoogd worden voor het hoogspringen en met 10cm voor het polsstokspringen.

Bij meerkampen, waar de verschillende hoogten op voorhand bepaald zijn, kan men hiervan afwijken in het begin van de wedstrijd.

9. Slechts één manier van tijdopname mag gebruikt worden bij elke individuele loopwedstrijd. Ingeval van recordverbetering tijdens een loopwedstrijd zullen toch de tijden van een automatisch elektronische tijdopname- en fotofinishsysteem in acht genomen worden, zelfs indien niet alle atleten in deze loopwedstrijd over een elektronische tijd beschikken.

Voor dit doel worden twee manieren van tijdopname erkend – deze uiteengezet in Art. 165.1(a) en (b).

Als er bijvoorbeeld een defect is aan de gebruikte Fotofinish bij sommige, maar niet bij alle reeksen, is het onmogelijk om rechtstreeks de puntenscores volgens de twee systemen te vergelijken voor dezelfde tijd – één met de hand opgenomen en de andere automatisch.

Aangezien er volgens Art. 200.9 slechts één tijdopnamesysteem mag gebruikt worden bij één en dezelfde proef in de wedstrijd, moeten in dergelijke gevallen de punten van alle atleten bepaald worden volgens hun handmatig opgenomen tijden, gebruik makend van de specifieke tabellen

voor handtijden. Voor alle duidelijkheid: waar bij andere proeven alle atleten over fotofinishtijden beschikken, worden voor die proeven de tabellen voor elektronische tijdopname gebruikt.

10. Iedere atleet die geen poging onderneemt tot starten of geen poging doet in één van de proeven, mag niet toegelaten worden tot deelname aan de volgende proeven en zal geacht worden te hebben opgegeven in de Meerkamp. Hij zal daardoor niet voorkomen in het eindklassement.

Iedere atleet die besluit zich terug te trekken uit een Meerkamp, moet onmiddellijk de Scheidsrechter voor de Meerkampen verwittigen.

Ben. Pup. en Min. die niet aan alle proeven van de meerkamp deelnemen, worden toch in de einduitslag opgenomen. Atleten dienen zich wel voor aanvang van de meerkamp aan te melden en minstens aan drie proeven deel te nemen en betalen voor de hele meerkamp.

11. Na de volledige afloop van iedere proef moet aan de atleten de toegekende punten, volgens de van toepassing zijnde meerkampenpuntentabel van de IAAF, en de totaalstand van elke atleet medegedeeld worden.

De atleten moeten geklasseerd worden volgens het totaal aantal bekomen punten.

Dezelfde meerkampenpuntentabellen worden gebruikt voor elke proef, zelfs waar voor de jongere leeftijdsgroepen de specificaties voor de horden of de werptuigen verschillen van deze gebruikt voor de seniorenwedstrijden.

De punten van elke prestatie in hetzij een Loopproef of een Kampproef kunnen in de gepaste tabellen teruggevonden worden. Bij een groot aantal proeven zijn niet alle tijden of afstanden opgenomen in de tabel. In die gevallen moeten de punten van de dichtste mindere prestatie gebruikt worden.

Bijvoorbeeld: voor het Speerwerpen dames worden er geen punten toegekend voor een afstand van 45,82m. De dichtst bijzijnde mindere afstand is 45,78m, waarvoor 779 punten toegekend worden.

Voor de 80H cadetten meisjes en de 100H cadetten jongens worden de tabellen, opgesteld door de VAL, gebruikt (uitgave april 1998).

Voor miniemen-, pupillen-, benjaminmeerkampen worden de tabellen, opgesteld door de VAL, gebruikt (uitgave april 1998).

Ex aequo

12. Indien twee of meer atleten eindigen met hetzelfde puntentotaal voor eender welke plaats in de wedstrijd, wordt dit beschouwd als een ex aequo.

Niet conventionele meerkampen

Cadetten

Vrije 5-Kamp

100m of 80/100m horden – 1 springproef – 1 werpproef – 1 extra kampproef – 800m

De eindstanden van deze 5-Kamp worden niet gehomologeerd. De prestaties van de individuele proeven worden wel gehomologeerd op voorwaarde dat de atleet deelneemt aan alle proeven van de vrije 5-kamp.

Miniemen - Pupillen - Benjamins

Voor deze categorieën mogen meerkampen georganiseerd worden zonder lange afstand loopwedstrijd (600 of 1000m) als laatste wedstrijdproef. Bij deze niet conventionele jeugdmeerkampen zonder 600 of 1000m zijn enkel de prestaties in de individuele proeven homologeerbaar en niet de eindstanden.

Werpmeerkamp

Met drie of vier van de vier werpproeven (kogel, discus, speer en hamer)

Puntentabel: Hongaarse tabel. Deelname aan alle proeven is niet verplicht.

DEEL VI - INDOORWEDSTRIJDEN

IAAF - ARTIKEL 210

TOEPASSING VAN OUTDOORREGLEMENTEN VOOR INDOORWEDSTRIJDEN

Met uitzondering van de volgende artikels van dit deel VI en de vereisten voor windmeting zoals uiteengezet in Art. 163 en 184 zijn de artikels van delen I tot V betreffende de openluchtwedstrijden ook van toepassing op de indoorwedstrijden.

IAAF - ARTIKEL 211

HET INDOORSTADION

1. Het stadion moet volledig ingesloten en overdekt zijn. De verlichting, verwarming en verluchting moeten volledige voldoening geven voor de wedstrijden.
2. Het Wedstrijdterrein moet voorzien zijn van een ovale loop piste, een recht stuk voor de spurt- en hordewedstrijden, aanloopbanen en landingsplaatsen voor hoog-, polsstok-, ver- en hinkstapspringen. Bovendien zou er een cirkel en een werpsector voor het kogelstoten moeten voorzien zijn, permanent of tijdelijk.
Al de installaties moeten conform de specificaties van het IAAF-Handboek “Track and Field Facilities” zijn.
3. Al de banen, aanloopbanen en afzetplaatsen moeten bedekt zijn met kunststof en bovendien zo gebouwd zijn dat het mogelijk is schoeisel te gebruiken waarvan de pinnen 6mm lang zijn. Indien de dikte van de kunststof dit toelaat, kan de organisator de atleten toelaten andere lengten van pinnen te gebruiken (zie Art. 143.4).
Indoorcompetities onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) en competities onder rechtstreeks IAAF-toezicht mogen enkel gehouden worden in installaties met een geldig IAAF-Certificaat. Het is aanbevolen, wanneer dergelijke installaties beschikbaar zijn, dat competities onder Art. 1.1(d), (e), (g), (h), (i) en (j) ook in deze installaties gehouden zouden worden.
4. De ondergrond, bedekt met kunststof voor de banen, aanloop- en afzetplaatsen, moet sterk en vast zijn, b.v. beton, of indien het een verhoogde constructie is (zoals latten op balken) mag ze geen “verend deel” bevatten. Voor zover het technisch mogelijk is, moet elke aanloopbaan overal dezelfde veerkracht hebben. Dit moet nagezien worden voor wat de afzetplaats betreft, vóór de aanvang van elke wedstrijd.
Noot (i): Een “verend deel” is een deel dat doelbewust ontworpen of gebouwd is om een extra hulp te verlenen aan de atleten.
Noot (ii): Het IAAF-Handboek “Track and Field Facilities” is beschikbaar op het secretariaat van de IAAF of kan gedownload worden van de IAAF website en bevat meer informatie betreffende specificaties en de constructie van indoorinstallaties samen met diagrammen voor het markeren en meten van de banen.
Noot (iii): De huidige standaardformulieren die moeten gebruikt worden voor de aanvraag tot certificatie en opmetingsverslagen, alsook de procedure van het certificeringssysteem zijn beschikbaar bij de IAAF of mogen gedownload worden van de IAAF-Website.

Het ontbreken van gepaste verlichting is een veel voorkomend probleem bij Indoor Wedstrijden. Een overdekt stadion moet beschikken over een verlichting die een juiste en rechtvaardige

afhandeling van de proeven toelaat en als er televisieverslaggeving is, kan het zijn dat het verlichtingsniveau hoger moet zijn. Ook de zone(s) rond de aankomst kan (kunnen) bijkomende verlichting vereisen voor het Volautomatische Fotofinish Systeem.

IAAF - ARTIKEL 212

DE...RECHTE...LOOPPISTE

1. De hoogst toegestane zijdelingse helling van de looppiste mag de 1/100ste (1%) niet overschrijden tenzij er bijzondere omstandigheden zouden bestaan die rechtvaardigen dat de IAAF een uitzondering toestaat, terwijl de neerwaartse helling in de looprichting de 1/250ste (0,4%) op geen enkele plaats mag overschrijden en ook niet de 1/1000ste (0,1%) over de ganse lengte.

Banen

2. De looppiste zou minimum 6 en maximum 8 afzonderlijke banen moeten hebben die onderling afgebakend zijn door witte lijnen van 50mm breed. De banen moeten alle dezelfde breedte hebben van 1,22m ($\pm$ 0,01m), de witte lijn aan de rechterkant inbegrepen.

Noot : Voor alle pistes, aangelegd voor 1 januari 2004, mag de maximumbreedte van elke baan 1,25m bedragen. Wanneer de toplaag van zo'n piste echter volledig vernieuwd of vervangen werd, moet de baanbreedte voldoen aan dit Artikel.

Start en aankomst

3. Achter de startlijn zou er een vrije zone van ten minste 3m moeten zijn, vrij van alle hindernissen. Voorbij de aankomstlijn moet een zone van ten minste 10m voorzien worden, vrij van alle hindernissen, en met voorzieningen die toelaten dat de atleet zich bij het afremmen niet kwetst.

Noot : Het wordt ten zeerste aanbevolen om deze vrije zone uit te breiden tot 15m.

IAAF - ARTIKEL 213

DE OVALE LOOPPISTE EN BANEN

1. De lengte van de looppiste zou best 200m zijn. Zij moet bestaan uit twee evenwijdige rechte lijnen en twee bochten die dezelfde straal moeten hebben.

De binnenkant van de looppiste moet zo mogelijk afgezet zijn met een boord in een geschikt materiaal, ongeveer 50mm breed en 50mm hoog of een witte lijn van 50mm breed. De buitenkant van de boord of de lijn vormt de binnenkant van de eerste baan. De binnenkant van de boord of lijn moet over de ganse lengte van de looppiste horizontaal zijn met een maximum helling van 1/1000ste (0,1%). De boord in de rechte lijnen mag weggelaten worden en vervangen door een witte lijn van 50mm breed.

Noot: Alle opmetingen moeten gebeuren zoals aangegeven in Art. 160.2.

Banen

2. De looppiste zou uit minimum 4 en maximum 6 banen moeten bestaan. De nominale breedte van een baan moet tussen 0,90m en 1,10m liggen, de baanlijn aan de rechterkant inbegrepen. Alle banen moeten dezelfde nominale breedte met een toelaatbare afwijking van $\pm$ 0,01m t.o.v. de gekozen breedte hebben. Deze banen moeten onderling afgebakend worden door witte lijnen van 50mm breed.

Helling

3. De hellingshoek bij iedere doorsnede van de looppiste zou dezelfde moeten zijn voor alle banen, zowel in de bochten als in de rechte baan,. De rechte lijn mag vlak zijn of een zijdelingse helling van 1/100ste (1%) naar de binnenkant hebben. Om een geleidelijke overgang te hebben van de rechte lijn naar de hellende bocht is het toegelaten de helling te beginnen aan het einde van de rechte lijn in het horizontale gedeelte. Bovendien zou er een verticale overgang moeten zijn.

Aanduiding van de binnenzijde

4. Waar de binnenzijde van de looppiste bestaat uit een witte lijn, moet deze bijkomend aangeduid worden met kegels of vlaggen in de bocht en eventueel in de rechte lijnen. De kegels moeten minimum 0,15m hoog zijn. De vlaggen moeten een oppervlakte hebben van ongeveer 0,25m x 0,20m, minimum 0,45m hoog zijn en een hoek van 60° vormen met de looppiste. De kegels of de vlaggen moeten zo op de looppiste geplaatst worden, dat de buitenkant van de vlaggenstok of de kegel gelijk loopt met de binnenkant van de witte lijn. De kegels of vlaggen mogen op niet meer dan 1,5m van elkaar geplaatst worden in de bochten en op 10m in de rechte stukken.

Noot : Voor indoorwedstrijden onder rechtstreekse controle van de IAAF is het gebruik van een aan de binnenzijde van de looppiste aangebrachte boord sterk aanbevolen.

Een ovale looppiste mag langer zijn dan 200m, maar records van 200m en meer kunnen dan niet erkend worden. Een bouwproject voor een looppiste van 200m biedt daarom meer voordelen dan een voor kortere looppistes. Om competities op top niveau te organiseren, is het nuttig om over een looppiste met 6 banen te beschikken. De ideale breedte voor elke baan op de ovale looppiste bedraagt 1m.

Er moeten niet alleen kegels geplaatst worden in de bochten, maar over de hele omtrek van de ovale looppiste.

Bij het plaatsen van de vlaggen of kegels moet er rekening worden gehouden met het feit dat de witte lijn aan de binnenkant van baan 1 geen deel uitmaakt van die baan. Kegels verdienen de voorkeur boven vlaggen voor Indoorwedstrijden.

IAAF - ARTIKEL 214

VERTREK EN AANKOMST OP DE OVALE LOOPPISTE

1. De bouw en de belijning van een 200m indoorpiste zijn uitvoerig beschreven in het IAAF-Handboek "Track and Field Facilities". De basisprincipes worden hieronder vermeld.

Basisvereisten

2. Start en aankomst van een loopwedstrijd moeten aangegeven worden door een witte lijn van 50mm breed, loodrecht getrokken op de binnenkant van de looppiste in de rechte stukken en langs de straallijn voor de gebogen delen van de looppiste.
3. Het is ten zeerste aanbevolen, indien mogelijk, dat er slechts één aankomstlijn zou zijn voor alle loopwedstrijden. Ze moet gelegen zijn in de rechte lijn en het rechte stuk voor de aankomstlijn zou zo lang mogelijk moeten zijn.
4. De voornaamste vereiste voor de startlijnen, rechte of gebogen, is dat de afstand van start tot aankomst dezelfde moet zijn voor iedere atleet.
5. Voor zover het mogelijk is, mogen de startlijnen (en de lijnen van de wisselzones) niet getrokken worden in het steilste gedeelte van de helling.

Verloop van de loopwedstrijden

6. (a) Loopwedstrijden tot en met 300m worden volledig in banen gelopen.
(b) Loopwedstrijden boven de 300m en minder dan 800m worden in banen gestart en in ba-

nen gelopen tot aan de zwenklijn die aan het einde van de tweede bocht aangeduid is.

- (c) Bij de start van wedstrijden over 800m kan elke atleet in een aparte baan worden opgesteld of mogen tot 2 atleten in één baan opgesteld worden, of een start in groepen zoals in Art. 163.5(b), bij voorkeur startend vanaf banen 1 en 4 kan toegelaten worden. In deze gevallen mogen de atleet hun baan slechts verlaten, of degenen die in de buitenste groep lopen mogen de binnenste groep slechts vervoegen, voorbij de zwenklijn die aan het einde van de eerste bocht aangeduid is, of wanneer de wedstrijd gelopen wordt met twee bochten in banen, op het einde van de tweede bocht. Er mag ook één enkele gebogen startlijn gebruikt worden.
- (d) Loopwedstrijden boven de 800m mogen niet in banen betwist worden en starten aan een gebogen lijn of starten in groepen. Wanneer in 2 groepen gestart wordt, is de zwenklijn op het einde van hetzij de eerste, hetzij de tweede bocht.

Als een atleet dit Artikel niet navolgt, wordt hij gediskwalificeerd.

De zwenklijn moet een aan het einde van iedere bocht dwars over alle banen, met uitzondering van baan 1, aangebrachte gebogen lijn van 50mm breed zijn. Om de atleten te helpen om ze te herkennen, moeten smalle kegels, prisma's of andere passende merktekens van 50mm x 50mm en niet hoger dan 0,15m, liefst in een kleur die afsteekt tegen de zwenklijn en de baanlijnen, op de baanlijnen geplaatst worden, vlak voor de snijlijn van de baanlijnen en de zwenklijn.

Noot (i): In wedstrijden andere dan die vermeld in Art.1.1(a), (b), (c) en (f) kunnen de deelnemende ploegen overeenkomen geen banen te gebruiken voor de 800m.

Noot (ii): Op pistes met minder dan 6 banen, mag de start in groep gebeuren zodat zes atleten kunnen deelnemen.

Startlijnen en aankomstlijn voor een looppiste van 200m

7. De startlijn in baan 1 zou zich op het rechte stuk moeten bevinden. De plaats ervan moet zo bepaald zijn dat de startlijn in de buitenste baan (400m) in de helling ligt waar de hellingshoek niet groter is dan 12°.
- De aankomstlijn van alle loopwedstrijden op de ovale looppiste moet de verlenging zijn van de startlijn in baan 1, loodrecht op de binnenkant van de looppiste en over de ganse pistebreedte.

De kleuren die gebruikt moeten worden voor markeringen op de looppiste zijn aangegeven op het Piste Markeringsplan dat als bijlage in het IAAF handboek "Track and Field Facilities" zit.

IAAF - ARTIKEL 215

BAANLOTING BIJ LOOPWEDSTRIJDEN

1. Voor alle loopwedstrijden die op de ovale looppiste geheel of gedeeltelijk in banen betwist worden, gebeuren, indien er opeenvolgende ronden zijn, drie lottrekkingen voor de baantoekenning:
- (a) Tussen de twee best gerangschikte atleten of ploegen voor de twee buitenste banen;
 - (b) Tussen de derde en vierde gerangschikte atleten of ploegen voor de twee volgende banen;
 - (c) Tussen de andere atleten of ploegen voor de binnenste banen;
- De betrokken rangschikking wordt als volgt opgesteld:
- (d) Voor de eerste ronde volgens de lijst van de geldige prestaties gelukt tijdens de vooraf bepaalde periode;
 - (e) Na de eerste ronde volgens de procedure beschreven in Art. 166.3(b)(i), of bij de 800m in Art. 166.3(b)(ii).

2. Voor alle andere loopwedstrijden vindt de lottrekking plaats volgens Art. 166.4 en 166.8.

Bij looppistes met een verschillende banenconfiguratie moeten de tabellen die gebruikt moeten worden aangepast worden, ofwel in de specifieke Technische Onderrichtingen voor de wedstrijd, ofwel, zo dit niet gebeurt is, door de Technisch Afgevaardigde(n) of de Organisatoren.

IAAF - ARTIKEL 216

KLEDIJ - SCHOEISEL - STARTNUMMERS

Het gedeelte van de pin dat uit de zool of de hak steekt, mag niet langer zijn dan 6mm (behalve indien anders medegedeeld door de Organisatoren), steeds rekening houdend met de maxima vermeld in Art. 143.4.

IAAF - ARTIKEL 217

HORDEWEDSTRIJDEN

1. De standaard afstanden zijn 50m of 60m in de rechte lijn.
2. Plaatsing van de horden voor loopwedstrijden:

	Mannen		Vrouwen	
Afstand van de loopwedstrijd	50m	60m	50m	60m
Hoogte horden seniores	1.067m	1.067m	0.838m	0.838m
Hoogte horden U20	0.991m	0.991m	0.838m	0.838m
Hoogte horden U18	0.914m	0.914m	0.762m	0.762m
Aantal horden	4	5	4	5
Afstand startlijn – 1 ^{ste} horde	13.72m	13.72m	13.00m	13.00m
Afstand tussen horden	9.14m	9.14m	8.50m	8.50m
Afstand laatste horde - aankomst	8.86m	9.72m	11.50m	13.00m

MANNEN INDOOR

Categorie	Nummer	Hoogte (m)	Aantal Horden	Van start tot 1ste horde	Afstand tussen de horden	Laatste Horde tot aankomst
M80+	50H	0.686	4	12.00m	7.00m	17.00m
M80+	60H	0.686	5	12.00m	7.00m	20.00m
M70 - 75	50H	0.762	4	12.00m	7.00m	17.00m
M70 - 75	60H	0.762	5	12.00m	7.00m	20.00m
M60 - 65	50H	0.838(*)	4	12.00m	8.00m	14.00m
M60 - 65	60H	0.838(*)	5	12.00m	8.00m	16.00m
M50 - 55	50H	0.914	4	13.00m	8.50m	11.50m
M50 - 55	60H	0.914	5	13.00m	8.50m	13.00m
M35 - 40 - 45	50H	0.991	4	13.72m	9.14m	8.86m
M35- 40 -45	60H	0.991	5	13.72m	9.14m	9.72m
Senioren	50H	1.067	4	13.72m	9.14m	8.86m
Senioren	60H	1.067	5	13.72m	9.14m	9.72m
U20	50H	0.991	4	13.72m	9.14m	8.86m
U20	60H	0.991	5	13.72m	9.14m	9.72m
U18	50H	0.914	4	13.72m	9.14m	8.86m
U18	60H	0.914	5	13.72m	9.14m	9.72m
Cadetten	50H	0.914	4	13.00m	8.50m	11.50m
Cadetten	60H	0.914	5	13.00m	8.50m	13.00m
Miniemen	50H	0.838	4	12.00m	8.00m	14.00m
Miniemen	60H	0.838	5	12.00m	8.00m	16.00m
Pupillen	50H	0.762	4	11.00m	7.00m	18.00m
Pupillen	60H	0.762	5	11.00m	7.00m	21.00m

(*) WMA-norm 0.84m

VROUWEN INDOOR

Categorie	Nummer	Hoogte (m)	Aantal horden	Van start tot 1ste horde	Afstand tussen de horden	Laatste Horde tot aankomst
W60+	50H	0.686	4	12.00m	7.00m	17.00m
W60+	60H	0.686	5	12.00m	7.00m	20.00m
W50 - 55	50H	0.762	4	12.00m	7.00m	17.00m
W50 - 55	60H	0.762	5	12.00m	7.00m	20.00m
W40 - 45	50H	0.762	4	12.00m	8.00m	14.00m
W40 - 45	60H	0.762	5	12.00m	8.00m	16.00m
W35	50H	0.838(*)	4	13.00m	8.50m	11.50m
W35	60H	0.838(*)	5	13.00m	8.50m	13.00m
Sen en U20	50H	0.838	4	13.00m	8.50m	11.50m
Sen en U20	60H	0.838	5	13.00m	8.50m	13.00m
U18	50H	0.762	4	13.00m	8.50m	11.50m
U18	60H	0.762	5	13.00m	8.50m	13.00m
Cadetten	50H	0.762	4	12.00m	8.00m	14.00m
Cadetten	60H	0.762	5	12.00m	8.00m	16.00m
Miniemen	50H	0.762	4	11.00m	7.00m	18.00m
Miniemen	60H	0.762	5	11.00m	7.00m	21.00m
Pupillen	50H	0.762	4	11.00m	7.00m	18.00m
Pupillen	60H	0.762	5	11.00m	7.00m	21.00m

(*) WMA-norm 0.84m

IAAF - ARTIKEL 218

ESTAFETTEWEDSTRIJDEN

Verloop van de wedstrijden

1. In de 4x200m moeten de eerste deelafstand en de 1ste bocht van de 2de deelafstand tot de dichtst bijzijnde kant van de zwenklijn beschreven in Art. 214.6 in banen gelopen worden. Elke aflossingszone is 20m lang en de tweede, derde en vierde lopers moeten in deze zone starten.
2. De 4x400m wordt gelopen in overeenstemming met Art. 214.6(b).
3. De 4x800m wordt gelopen in overeenstemming met Art. 214.6(c).
4. De derde en vierde lopers in de 4x200m, de tweede, derde en vierde lopers in de 4x400m en de 4x800m moeten zich, onder toezicht van het aangestelde jurylid en uit eigen beweging, opstellen in de volgorde (van binnen naar buiten) waarin hun ploeggenoot bij het ingaan van de laatste bocht doorkomt. Eens de atleten dit punt voorbij zijn, mogen de wachtende atleten deze volgorde niet wijzigen en mogen ze niet van plaats wisselen in het begin van de wisselzone. Wanneer een atleet dit artikel niet volgt, heeft dit de diskwalificatie van zijn ploeg tot gevolg.

Noot: Wegens de smalle banen zijn Indoor aflossingen gevoeliger voor botsingen en onvrijwillig hinderen dan Outdoor aflossingen. Het zou daarom aangewezen zijn, waar het mogelijk is, om een baan vrij te laten tussen elke ploeg.

IAAF - ARTIKEL 219

HOOGSPRINGEN

Aanloop- en afzetplaats

1. Indien verplaatsbare matten gebruikt worden, moeten alle verwijzingen van dit artikel betreffende het horizontaal zijn van de afzetplaats geïnterpreteerd worden als betrekking hebbend op het niveau van de bovenzijde van de mat.
2. Een atleet mag zijn aanloop beginnen op het hellend vlak van de ovale looppiste, maar de laatste 15m van de aanloopplaats moeten conform Art. 182.3, 182.4 en 182.5 zijn.

IAAF - ARTIKEL 220

POLSSTOKSPRINGEN

Aanloopbaan

De atleet mag zijn aanloop beginnen op het hellend vlak van de ovale looppiste, maar ten minste de laatste 40m van zijn aanloop moeten conform Art. 183.6 en 183.7 zijn.

IAAF - ARTIKEL 221

HORIZONTALE...SPRONGEN

Aanloopbaan

De atleet mag zijn aanloop beginnen op het hellend vlak van de ovale looppiste, maar ten minste de laatste 40m van zijn aanloop moeten conform Art. 184.1 en Art. 184.2 zijn.

IAAF - ARTIKEL 222

KOGELSTOTEN

Valsector

1. De valsector moet bestaan uit geschikt materiaal waarin de kogel een afdruk nalaat, maar dat het opspringen van de kogel beperkt.
2. Waar het nodig is om de veiligheid van toeschouwers, juryleden en atleten te verzekeren, moet de valsector omsloten worden aan de achterzijde en aan beide zijanten door een stopbuffer en/of beschermend net, zo dicht mogelijk tegen de werpcirkel. De aanbevolen minimum hoogte is 4m en voldoende om een kogel tegen te houden, of die nu in de lucht zweeft ofwel terugbotst van de valsector.
3. Gezien de beperkte ruimte in een indoor Wedstrijdterrein kan de valsector, omgeven door een afsluiting, niet voldoende groot zijn om een volledige sector van 34,92° te omvatten. In dit geval moeten volgende beperkingen toegepast worden:
 - (a) de achterkant van de afsluiting moet zich minimum 0,50m verder bevinden dan het huidige Wereldrecord (mannen of vrouwen);
 - (b) de sectorlijnen moeten symmetrisch zijn tegenover de bissectrice van de sector van 34,92°;
 - (c) de sectorlijnen moeten ofwel stralen zijn vanuit het centrum van de werpcirkel op dezelfde wijze als voor de sector van 34,92°, ofwel onderling evenwijdig en symmetrisch zijn met de bissectrice van de hoek van 34,92°; waar de sectorlijnen evenwijdig lopen moet de minimum afstand tussen de lijnen 9m bedragen (op het punt waar de schuine lijnen overgaan in evenwijdige lijnen).

Het wordt aanbevolen de stopbuffer / beschermend net aan elke zijde te verlengen naar de werpcirkel toe zodat die beginnen op minder dan 8m en dat voor de lengte van die uitbreidingen de hoogte van het net op zijn minst 5m bedraagt.

Constructie van de kogel

4. Afhankelijk van de aard van de valsector (zie Art. 222.1 hierboven) moet de kogel ofwel volledig vervaardigd zijn uit metaal, of bestaan uit een metalen mantel. Daarnaast kan de kogel ook met een zachte kunststoffen of rubberen mantel bekleed zijn met een aangepaste vulling. Beide soorten mogen niet samen gebruikt worden in dezelfde wedstrijd.

Volmetalen kogel of kogel met metalen mantel

5. Deze moeten overeen stemmen met Art.188.4 en 188.5 voor kogelstoten in openlucht.

Kunststoffen of rubberen mantel

6. De kogel moet gemaakt zijn uit een zachte kunststoffen of rubberen mantel, gevuld met een aangepast vulsel, zodat hij geen beschadiging aanbrengt wanneer hij neerkomt op een normale sportzaalvloer. Hij moet bolvormig zijn en het oppervlak moet glad zijn. Informatie voor de fabrikanten: om glad te zijn mag het gemiddelde van de oneffenheden aan het oppervlak niet meer bedragen dan 1,6µm, wat overeenstemt met een ruwheid van N7 of minder.

7. De kogel moet overeenstemmen met volgende gegevens:

KOGEL	Meisjes U18	Vrouwen U20 / Sen	Jongens U18	Mannen U20	Mannen Seniors
Minimum gewicht om tot de wedstrijd toegelaten te worden en voor het aanvaarden van een record	3.000kg	4,000kg	5,000kg	6,000kg	7,260kg
Minimumdiameter	85mm	95mm	100mm	105mm	110mm
Maximumdiameter	120mm	130mm	135mm	140mm	145mm

Categorieën	Gewicht	Kleur	Minimum Diameter	Maximum diameter
MANNEN				
Sen.-M35-M40-M45	7,260kg	Zwart	110mm	145mm
U20	6,000kg	Rood	(105mm)	(140mm)
M50-M55	6,000kg	Rood	102mm	135mm
U18	5,000kg	Geel	100mm	130mm
M60-M65	5,000kg	Geel	100mm	130mm
Cadetten-M70-M75	4,000kg	Wit	95mm	130mm
Miniemen - M80+	3,000kg	Groen	85mm	120mm
Pupillen	2,000kg	Blauw	75mm	110mm
Benjamins	1,000kg	Rood	65mm	100mm
VROUWEN				
Sen.-W35-W40-W45	4,000kg	Wit	95mm	130mm
U20	4,000kg	Wit	95mm	130mm
U18	3,000kg	Groen	85mm	120mm
Cadetten - W50-W70	3,000kg	Groen	85mm	120mm
W75+	2,000kg	Blauw	75mm	110mm
Miniemen - Pupillen	2,000kg	Blauw	75mm	110mm
Benjamins	1,000kg	Rood	65mm	100mm

IAAF - ARTIKEL 223

MEERKAMPEN

U18 Jongens, U20 en Senioren Mannen (vijfkamp)

1. De vijfkamp omvat vijf proeven die hun verloop moeten kennen over één dag in deze volgorde:
60H - ver - kogel - hoog - 1000m

U18 Jongens, U20 en Senioren Mannen (zevenkamp)

2. De zevenkamp omvat zeven proeven die hun verloop moeten kennen over twee opeenvolgende dagen in deze volgorde:

1ste dag: 60m - ver - kogel - hoog
2de dag: 60H - polsstok - 1000m

U18 Meisjes, U20 en Senioren Vrouwen (vijfkamp)

3. De vijfkamp omvat vijf proeven die hun verloop moeten kennen over één dag in deze volgorde:
60H - hoog - kogel - ver - 800m

Reeksen en groepen

4. Bij voorkeur moet elke reeks of groep uit 4 of meer, doch nooit minder dan 3 atleten bestaan.

JONGENS

U18

De zevenkamp over twee opeenvolgende dagen in deze volgorde:

1ste dag: 60m - ver - kogel - polsstok

2de dag: 60H - hoog - 1000m

De vijfkamp over één dag in deze volgorde:

60H - ver - kogel - hoog - 1000m

Cadetten

De zeskamp over twee dagen in deze volgorde:

1ste dag: ver - kogel - hoog

2de dag: 60H - polsstok - 1000m

De vijfkamp over één dag in deze volgorde:

60H - ver - kogel - hoog - 1000m

Miniemen

De vijfkamp: 60m of 60H - ver - kogel - hoog - 1000m (laatste proef)

Pupillen

De vierkamp: 60m - springproef - kogelstoten - 1000m (laatste proef)

Benamins

De vierkamp: 60m - springproef - kogelstoten - 600m (laatste proef)

Bij meerkampen moeten voor de kampproeven steeds 3 pogingen toegestaan worden.

VROUWEN

U18 en Cadetten

De vijfkamp over één dag in volgende orde:

60H - hoog - kogel - ver - 800m

Miniemen

De vijfkamp: 60m of 60H - ver - kogel - hoog - 1000m (laatste proef)

Pupillen

De vierkamp: 60m - springproef - kogelstoten - 1000m (laatste proef)

Benjamins

De vierkamp: 60m - springproef - kogelstoten - 600m (laatste proef)

Bij meerkampen moeten voor de kampproeven steeds drie pogingen toegestaan worden.

Niet conventionele meerkampen

Miniemen - Pupillen - Benjamins

Voor deze categorieën mogen meerkampen georganiseerd worden zonder lange afstand loopwedstrijd (600 of 1000m) als laatste wedstrijdproef. Bij deze niet conventionele jeugdmeerkampen zonder 600 of 1000m zijn enkel de prestaties in de individuele proeven homologeerbaar en niet de eindstanden.

IAAF - ARTIKEL 230

SNELWANDELWEDSTRIJDEN

1. De standaardafstanden zijn: indoor: 3000m, 5000m; outdoor: 5000m, 10km, 10 000m, 20km, 20 000m, 50km, 50 000m.

Definitie van snelwandelen

2. Snelwandelen is het voortbewegen door middel van passen, op zulkdanige wijze dat een ononderbroken contact (voor zover zichtbaar met het menselijk oog) met de grond behouden blijft.
Bij iedere stap moet het vooruitgaande been van de snelwandelaar gestrekt zijn (knie niet geplooid) vanaf het ogenblik dat het de grond raakt totdat het in verticale stand is.

Beoordeling

3. (a) De aangeduide Snelwandelrechters kiezen een Chef-Snelwandelrechter indien deze niet vooraf werd aangeduid.
(b) Al de Snelwandelrechters moeten individueel handelen en hun beoordeling moet gebaseerd zijn op waarneming met het menselijke oog.
(c) In wedstrijden onder Art. 1.1(a) moeten alle Juryleden Internationaal Snelwandelrechters zijn. In wedstrijden onder Art. 1.1(b) en (c), (e), (f), (g) en (j) moeten alle Juryleden Internationaal Snelwandelrechters van IAAF niveau of Continentaal niveau zijn.
(d) Voor wegwedstrijden fungeren normaal minimum zes en maximum negen Snelwandelrechters, de Chef-Snelwandelrechter inbegrepen.
(e) Voor wedstrijden op de piste fungeren normaal zes Snelwandelrechters, de Chef-Snelwandelrechter inbegrepen.
(f) In wedstrijden onder Art.1.1(a) mag niet meer dan één Snelwandelrechter (met uitzondering van de Chef-Snelwandelrechter) aangesloten bij eenzelfde Federatie optreden.
Noot: De Federatie waarbij elk Jurylid is aangesloten is deze die naar behoren vermeld is op de huidige lijst van Continentale en Internationale Snelwandelrechters.

Chef-Snelwandelrechter

4. (a) Voor wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c), (d) en (f) heeft de Chef-Snelwandelrechter het recht een atleet te diskwalificeren in de laatste 100m wanneer de atleet duidelijk faalt tegen Art. 230.2, ongeacht het aantal rode kaarten de Chef-Snelwandelrechter voor deze atleet heeft ontvangen. Een atleet die door de Chef-Snelwandelrechter onder deze omstandigheden gediskwalificeerd werd, heeft het recht de wedstrijd te beëindigen. Hij (zij) moet op de hoogte gebracht worden van de diskwalificatie door de Chef-Snelwandelrechter of zijn Assistent door middel van het tonen van een rode kaart, zo vlug mogelijk nadat de atleet de wedstrijd beëindigd heeft.
(b) De Chef-Snelwandelrechter treedt op als supervisor van de competitie en mag alleen handelen als Snelwandelrechter in de speciale situatie beschreven in Art. 230.4(a). Voor wedstrijden georganiseerd volgens Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) moeten twee of meer Assistenten van de Chef-Snelwandelrechter aangeduid worden. De Assistenten mogen niet optreden als Snelwandelrechters en alleen helpen bij het aankondigen van een diskwalificatie.

- (c) In alle wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) en waar mogelijk voor andere wedstrijden moet een Officieel aangeduid worden om het bord voor de waarschuwingen bij te houden alsook een Secretaris die de waarschuwingen optekent.

Gele bat

5. Wanneer een Snelwandelrechter niet helemaal tevreden is met de manier van voortbewegen van een atleet volgens Art. 230.2 zou hij, waar mogelijk, de atleet een gele bat moeten voorhouden waarop het symbool van de overtreding aan weerszijden afgebeeld staat. Een atleet mag echter geen 2de maal van dezelfde Snelwandelrechter voor dezelfde onregelmatigheid een gele bat krijgen. Na een gele bat gegeven te hebben, moet de Snelwandelrechter, na de wedstrijd, de Chef-Snelwandelrechter hiervan op de hoogte brengen.

Rode kaarten

6. Indien naar de mening van een Snelwandelrechter de wijze van voortbewegen van een atleet niet in overeenstemming is met het Art. 230.2 door contactverlies met de grond of gebogen knie, tijdens gelijk welk deel van de wedstrijd, moet de Snelwandelrechter een rode kaart zenden naar de Chef-Snelwandelrechter.

Diskwalificatie

7. (a) Behalve zoals voorzien in Art. 230.7(c) wordt de atleet gediskwalificeerd en moet hij daarvan op de hoogte gesteld worden door de Chef-Snelwandelrechter of zijn Assistent door het tonen van een rood bord wanneer drie rode kaarten van drie verschillende Snelwandelrechters overhandigd werden aan de Chef-Snelwandelrechter. Het niet onmiddellijk kunnen meedelen van een uitsluiting, leidt niet tot het weer opnemen van een gediskwalificeerde atleet.
- (b) In Wedstrijden onder Art. 1.1 (a), (b), (c) of (e) hebben de rode kaarten van twee Snelwandelrechters aangesloten bij eenzelfde land nooit het recht om iemand uit te sluiten.

Noot: De Federatie waarbij elk Jurylid is aangesloten is deze die naar behoren vermeld is op de huidige lijst van Continentale en Internationale Snelwandelrechters

- (c) Er wordt een Bestraffingszone gebruikt bij elke snelwandelwedstrijd waar de toepasselijke competitievoorschriften dit voorzien. Deze Bestraffingszone mag ook gebruikt worden bij andere snelwandelwedstrijden waar de bevoegde bestuurlijke instantie of de Organisatoren dit bepalen. In voorkomend geval worden atleten verzocht de Bestraffingszone binnen te wandelen en daar te blijven gedurende de voorziene periode, zodra ze drie Rode Kaarten gekregen hebben en ze daartoe aangemaand worden door de Chef-Snelwandelrechter of iemand die door hem aangeduid werd.

De voorziene periodes in de Bestraffingszone zijn de volgende:

voor wedstrijden tot en met:	Tijd
5000m /5km	0,5 min
10 000m /10km	1 min
20 000m /20km	2 min
30 000m /30km	3 min
40 000m /40km	4 min
50 000 /50km	5 min

Een atleet die verzuimt de Bestraffingszone binnen te komen nadat hij daartoe verzocht werd, of daar te blijven gedurende de voorziene periode, wordt gediskwalificeerd door de Chef Snelwandelrechter. Als een atleet een derde Rode Kaart krijgt en het niet langer haalbaar is hem te verplichten in de Bestraffingszone plaats te nemen voor het einde van de wedstrijd, voegt de Scheidsrechter de tijd die hij zou moeten doorbrengen hebben in de Bestraffingszone toe aan zijn eindtijd en past hij de aankomstvolgorde indien nodig

aan. Als een atleet op eender welk moment een bijkomende Rode Kaart krijgt van een andere Snelwandelrechter dan de drie die hem voordien een Rode Kaart gegeven hadden, wordt hij gediskwalificeerd.

- (d) Bij pistewedstrijden moet een uitgesloten atleet onmiddellijk de loop piste verlaten en bij wegwedstrijden moet de atleet onmiddellijk na zijn uitsluiting zijn startnummer(s) verwijderen en de omloop verlaten. Iedere uitgesloten atleet die de loop piste of omloop niet verlaat of die de richtlijnen gegeven volgens Art. 230.7(c) om de Bestraffingszone binnen te komen en daar voor de opgelegde periode te blijven niet nakomt, stelt zich bloot aan een bijkomende sanctie volgens Art. 125.5 en 145.2.
- (e) Eén of meer waarschuwborden moeten op de omloop en dicht bij de aankomst geplaatst worden om de atleten te informeren over het aantal verzonden rode kaarten naar de Chef-Snelwandelrechter dat elke atleet gekregen heeft. Het symbool van iedere fout moet ook worden weergegeven op de waarschuwborden.
- (f) Voor alle wedstrijden onder Art. 1.1(a) moeten de Snelwandelrechters draagbare informatiesystemen met transmissiecapaciteit gebruiken om alle rode kaarten door te geven aan de Secretaris verantwoordelijk voor de waarschuwingen en waarschuwborden. In alle andere wedstrijden waar een dergelijk systeem niet gebruikt wordt, moet de Chef-Snelwandelrechter onmiddellijk na het einde van de wedstrijd de Scheidsrechter de identiteit van alle gediskwalificeerde atleten volgens Art. 230.4(a), 230.7(a) of 230.7(c) meedelen door vermelding van startnummer, het uur van de kennisgeving en de aard van overtredingen. Dezelfde werkwijze geldt voor alle atleten die een rode kaart kregen.

Start

- 8. De wedstrijden worden gestart door het afvuren van een revolver. De startbevelen voor loopwedstrijden langer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)). In wedstrijden met veel deelnemers wordt best een signaal gegeven op 5 minuten, 3 minuten en 1 minuut vóór de start. Bij het bevel "Op uw plaatsen" verzamelen de atleten zich voor de startlijn op de manier die door de organisatoren bepaald wordt. De Starter moet er zich van vergewissen dat geen enkele atleet met zijn voet (of enig ander deel van zijn lichaam) de startlijn of de grond er voorbij raakt en vervolgens de wedstrijd starten.

Veiligheid

- 9. De Organisatoren van snelwandelwedstrijden moet de veiligheid van atleten en Officielen verzekeren. In wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) moet de Organisatoren ervoor zorgen dat de te volgen weg in beide richtingen gesloten is voor gemotoriseerd verkeer.

Sponsen-, verfrissingen- en bevoorradingsposten bij wegwedstrijden

- 10. (a) Water en andere geschikte verfrissingen moeten beschikbaar zijn bij start en aankomst van alle wedstrijden.
- (b) Voor alle wedstrijden van 5km en langer tot en met 10km mogen alleen waterverfrissings- en sponsposten ter beschikking zijn op geschikte afstanden indien de weersomstandigheden dit rechtvaardigen.
Noot: Ook vernevelingsinstallaties mogen ingericht worden, wanneer het wenselijk is wegens bepaalde organisatorische en/of klimatologische omstandigheden.
- (c) Voor alle wedstrijden langer dan 10km moeten elke ronde bevoorradingsposten beschikbaar zijn. Bovendien moeten halfweg tussen de bevoorradingsposten, sponsposten- en verfrissingsposten, waar alleen water voorhanden is, geplaatst worden of nog vaker indien de weersomstandigheden dit rechtvaardigen.
- (d) De bevoorrading die ofwel door de Organisatoren ofwel door de atleet zelf geleverd kan worden, moet aan de bevoorradingsposten geplaatst worden zodanig dat zij gemakkelijk

bereikbaar is voor de atleten of aan de atleten overhandigd kan worden door personen die daarvoor de toelating hebben. Bevoorrading die door de atleten verstrekt wordt, wordt onder toezicht gehouden van door de Organisatoren aangeduide officiële vanaf het ogenblik dat ze afgeleverd worden door de atleten of hun vertegenwoordigers. Deze officiële verzekeren dat er niets aan de bevoorrading gewijzigd wordt en dat er op geen enkele wijze mee geknoeid wordt.

(e) Bevoegde personen mogen niet op de omloop komen noch enig atleet hinderen. Ze mogen de verfrissingen aan de atleten aanreiken ofwel van achter de tafel, ofwel vanuit een positie op niet meer dan een meter van de zijkant ervan, maar niet vanaf de voorkant.

(f) Bij wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) mogen maximum twee officiële vertegenwoordigers per land tegelijkertijd opgesteld worden achter de bevoorradingstafel. Geen enkele van deze vertegenwoordigers of andere gemachtigde persoon mag zich onder gelijk welke omstandigheden naast een atleet voortbewegen terwijl die verfrissingen of water tot zich neemt.

Noot: Bij een wedstrijd waarin een land door meer dan drie atleten mag vertegenwoordigd worden, kunnen de Technische Bepalingen bijkomende officiële vertegenwoordigers aan de bevoorradingstafels toelaten.

(g) Een atleet mag steeds water of bevoorrading in de hand of vastgemaakt aan het lichaam dragen op voorwaarde dat het van bij de start wordt gedragen of genomen of verkregen is aan een officiële bevoorradingspost.

(h) Een atleet die bevoorrading of water krijgt of aanneemt op een andere plaats dan de officiële bevoorradingsposten, behalve waar die om medische redenen door of op aanwijzing van wedstrijdofficiële verstrekt wordt, of die de verfrissing van een andere atleet neemt, zou de eerste maal dat hij zo'n overtreding begaat van de Scheidsrechter een verwittiging moeten krijgen, normaal door het tonen van een gele kaart. Bij de tweede overtreding moet de Scheidsrechter de atleet diskwalificeren, gewoonlijk door het tonen van een rode kaart. De atleet moet dan onmiddellijk de omloop verlaten.

Noot: een atleet mag van een andere atleet verfrissingen, water of sponzen ontvangen of aan hem doorgeven op voorwaarde dat ze van bij de start werden gedragen of genomen of verkregen werden aan een officiële bevoorradingspost. Hoe dan ook kan elke doorlopende steun van een atleet aan een of meerdere anderen op dergelijke manier beschouwd worden als onsportieve hulp waarvoor waarschuwingen en uitsluitingen zoals hierboven uiteengezet kunnen opgelegd worden.

Waar dit logisch is en in overeenstemming met de gebruiken is er gewoonlijk uniformiteit in de voorzieningen binnen Art. 230, 240 en 250 die betrekking hebben op proeven buiten. Het moet echter opgemerkt worden dat Art. 230.10(e) hierboven met opzet verschillend is van Art. 240.8(e) in die zin dat bij snelwandelproeven de vertegenwoordigers van een team niet toegelaten worden voor de tafels.

Omloop

11. (a) De omloop mag niet korter dan 1km en niet langer zijn dan 2km. Voor proeven die starten en aankomen in het stadion moet de omloop zich zo dicht mogelijk bij het stadion bevinden.

(b) Wegwedstrijden moeten opgemeten worden volgens Art. 240.3.

Wedstrijdverloop:

12. Een atleet mag de gemarkeerde omloop of de looppiste verlaten met toelating en onder toezicht van een Jurylid, maar hij mag daardoor de af te leggen afstand niet verkorten.

13. Wanneer de Scheidsrechter na verslag van een Jurylid of een Commissaris of op een andere wijze overtuigd is dat een atleet de omloop verlaten heeft en daarmee de afstand verkort heeft, moet hij de betrokken atleet diskwalificeren.

DEEL VIII - WEGWEDSTRIJDEN

IAAF - ARTIKEL 240

WEGWEDSTRIJDEN

Het staat de Federaties, Leden van de IAAF, vrij om aan de Organisatoren van wegwedstrijden bepaalde administratieve of praktische verplichtingen op te leggen.

Afstanden

1. De standaardafstanden zijn: 5km, 10km, 15km, 20km, halve marathon, 25km, 30km, marathon (42,195km), 100km en estafette op de weg.

Noot: Het wordt aanbevolen de estafettewedstrijden op de weg te laten betwisten over de marathonaafstand, op een omloop van 5km met stukken van 5km, 10km, 5km, 10km, 5km, 7,195km. Voor een U20 estafettewedstrijd op de weg is dat over de halve marathonaafstand met volgende afstanden van 5km, 5km, 5km, 6,098km.

Omloop

2. De wegwedstrijden worden gelopen op verharde wegen. Indien het verkeer of andere omstandigheden dit beletten, mag de omloop, duidelijk afgebakend, ook lopen over een fiets- of voetpad langs de rijbaan, maar nooit over een zachte berm zoals een grasboord of iets dergelijks. Start en aankomst mogen op een atletiekterrein liggen.

Noot (i): Het wordt aanbevolen dat voor wegwedstrijden met standaard afstanden de start- en aankomstlijn, gemeten langs een denkbeeldige rechte lijn tussen die twee punten, niet verder dan 50% van de wedstrijd afstand van elkaar zouden verwijderd zijn. Voor homologatie van records zie Art. 260.21(b).

Noot (ii): De start, finish en andere delen van een wedstrijd mogen gebeuren op gras en/of op een andere niet verharde ondergrond. Deze delen moeten tot het minimum beperkt worden.

3. De afstand van de omloop moet gemeten worden langs de kortst mogelijke lijn die lopers en snelwandelaars kunnen volgen binnen het voor de wedstrijd toegelaten gedeelte van de weg. In alle wedstrijden onder Art. 1.1(a) en indien mogelijk (b), (c) en (f), zou de gemeten lijn over de volledige omloop moeten worden aangebracht in een kleur die geen verwarring kan geven met andere wegmarkeringen. In wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) en in wedstrijden onder het directe toezicht van de IAAF, mag de afstand niet meer dan 0,1% afwijken (d.w.z. 42m voor de marathon). De lengte van de omloop moet op voorhand goedgekeurd worden door een erkende IAAF opmeter.

Noot (i): Om de wegwedstrijden op te meten moet de methode van de gekalibreerde fiets gebruikt worden.

Noot (ii): Om te voorkomen dat bij heropmeting de afstand te kort zou blijken, is het aanbevolen een correctiefactor in te bouwen. Voor opmeting met een gekalibreerde fiets moet deze factor 0,1% bedragen, d.w.z. dat elke km van de omloop als 1001m moet opgemeten worden.

Noot (iii): Indien op de dag van de wedstrijd gebruik zal gemaakt worden van niet-permanente hulpmiddelen (kegels, nadars, ...), dan moet de plaatsing ervan bepaald worden bij de opmeting en vermeld worden in het opmetingsrapport.

Noot (iv): Het wordt aanbevolen dat voor de standaardwedstrijden op de weg het niveauverschil tussen start en aankomst $1/1000^{ste}$ niet zou overschrijden, m.a.w. 1m/km. Voor homologatie van records zie Art. 260.21(c).

Noot (v): Het getuigschrift van opmeting is geldig voor 5 jaar, nadien moet de omloop opnieuw opgemeten worden, zelfs als er geen zichtbare wijzigingen zijn.

4. De afstand in kilometers moet langs de weg goed zichtbaar aangeduid worden voor alle atleten.
5. Bij estafettewedstrijden op de weg worden dwars over de weg lijnen getrokken van 50mm breed die de afstand voor elke wissel en de wissellijn aanduiden. Gelijkoortige lijnen worden getrokken 10m voor en 10m na de wissellijn om de wisselzone aan te duiden. De aflossingen moeten in deze zone gebeuren. Tenzij anders aangegeven door de organisatoren bestaat de aflossing uit een fysiek contact tussen de inkomende en uitgaande atleten.

Start

- 6 De wedstrijden worden gestart door het afvuren van een startrevolver, een kanon, een luchthoorn of een gelijkaardig toestel. De startbevelen voor loopnummers langer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)).

In wedstrijden met veel deelnemers wordt best een signaal gegeven op 5 minuten, 3 minuten en 1 minuut vóór de start. Bij het bevel "Op uw plaatsen" verzamelen de atleten zich voor de startlijn op de manier die door de organisatoren bepaald werd. De Starter moet er zich van vergewissen dat geen enkele atleet met zijn voet (of enig ander deel van zijn lichaam) de startlijn of de grond er voorbij raakt en vervolgens de wedstrijd starten.

Zoals bij middellange en lange afstandswedstrijden op de loop piste, wordt het ook voor loopproeven buiten het stadion benadrukt dat Starters en Scheidsrechters moeten vermijden om overijverig op te treden in de toepassing van de Artikels over de valse start bij die proeven. Een start terugschieten bij loopwedstrijden en andere proeven buiten het stadion kan in alle gevallen moeilijk zijn en met grote deelnemersaantallen zelfs onmogelijk. Waar er echter een duidelijke en vrijwillige inbreuk is, moet de Scheidsrechter niet aarzelen een aangepaste actie te overwegen ten opzichte van een individuele atleet tijdens of na de wedstrijd. Bij grote wedstrijden echter waar het startsysteem slecht werkt en het duidelijk is of de kans bestaat dat het tijdopnamesysteem niet gestart werd, kan het terugschieten van de start wanneer dit haalbaar is de beste keuze blijken.

Veiligheid

7. De Organisatoren van een wegwedstrijd moeten de nodige schikkingen treffen om de veiligheid te verzekeren van atleten en Officiëlen. In wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) moeten de organisatoren ervoor zorgen dat de omloop in beide richtingen afgesloten wordt voor alle verkeer.

Sponsen-, verfrissingen- en bevoorradingsposten

8. (a) Water en aangepaste verfrissingen moeten ter beschikking zijn bij vertrek en aankomst.
(b) Bij alle wedstrijden moet water ter beschikking gesteld worden op gepaste tussenafstanden van ongeveer 5km. Bij wedstrijden van langer dan 10km mogen op deze plaatsen ook andere verfrissingen dan water aangeboden worden.

Noot (i): Waar de omstandigheden het rechtvaardigen, rekening houdend met de aard van de wedstrijd, de weersomstandigheden en de conditionele toestand van de deelnemers, mogen water- en verfrissingsposten op meerdere regelmatige tussenafstanden langs de omloop geplaatst worden.

Noot (ii): Ook vernevelingsinstallaties mogen ingericht worden, wanneer het wenselijk is wegens bepaalde organisatorische en/of klimatologische omstandigheden.

- (c) Verfrissingen mogen bestaan uit dranken, energiesupplementen, voedingsmiddelen of eender wat anders dan water. De Organisatoren bepaalt naargelang de heersende omstandigheden welke verfrissingen het ter beschikking stelt.

- (d) Verfrissingen worden normaal door de Organisatoren ter beschikking gesteld, maar dit mag de atleten toelaten om in hun eigen bevoorrading te voorzien. In dat geval geeft de atleet aan op welke bevoorradingspost het ter beschikking van de atleet moet gesteld worden. De door de atleten afgeleverde verfrissingen moeten onder toezicht blijven van de door de Organisatoren aangeduide Officiëlen, vanaf het ogenblik dat zij door de atleet of zijn afgevaardigde worden aangeboden. Deze Officiëlen staan ervoor in dat er geen wijzigingen aan de verfrissingen aangebracht worden of dat er niet op om het even welke manier mee geknoeid wordt.
- (e) De Organisatoren bakent met hekken, tafels of merktekens op de grond de zone af van waaruit verfrissingen kunnen verkregen of genomen worden. Deze mag zich niet op het te lopen traject bevinden. De verfrissingen moeten zo geplaatst worden dat ze gemakkelijk te bereiken zijn door de atleten of dat daartoe gemachtigde personen ze kunnen overhandigen. Deze personen moeten in de voorziene zone blijven en mogen de omloop niet betreden, noch gelijk welke atleet hinderen. Geen enkele officieel of gemachtigde persoon mag zich onder geen enkele voorwaarde naast een atleet voortbewegen terwijl die bevoorrading of water neemt.
- (f) Bij wedstrijden onder Art. 1.1(a), (b), (c) en (f) mogen maximum twee officiële vertegenwoordigers per land tegelijkertijd opgesteld worden achter de voor hun land voorziene zone.
Noot: Bij een wedstrijd waarin een land door meer dan drie atleten mag vertegenwoordigd worden, kunnen de Technische Bepalingen bijkomende officiële vertegenwoordigers aan de bevoorradingstafels toelaten.
- (g) Een atleet mag steeds water of bevoorrading in de hand of vastgemaakt aan het lichaam dragen op voorwaarde dat het van bij de start wordt gedragen, of genomen of verkregen werd aan een officiële bevoorradingspost.
- (h) Een atleet die bevoorrading of water krijgt of aanneemt op een andere plaats dan de officiële bevoorradingsposten, behalve waar die om medische redenen door of op aanwijzen van wedstrijdofficiëlen verstrekt wordt, of die de verfrissing van een andere atleet neemt, zou de eerste maal dat hij zo'n overtreding begaat van de Scheidsrechter een verwittiging moeten krijgen, normaal door het tonen van een gele kaart. Bij de tweede overtreding moet de Scheidsrechter de atleet diskwalificeren, gewoonlijk door het tonen van een rode kaart. De atleet moet dan onmiddellijk de omloop verlaten.
Noot: een atleet mag van een andere atleet verfrissingen, water of sponzen ontvangen of aan hem doorgeven op voorwaarde dat ze van bij de start werden gedragen of genomen of verkregen werden aan een officiële bevoorradingspost. Hoe dan ook kan elke doorlopende steun van een atleet aan een of meerdere anderen op dergelijke manier beschouwd worden als onsportieve hulp waarvoor waarschuwingen en uitsluitingen zoals hierboven uiteengezet kunnen opgelegd worden

Wedstrijdverloop

- 9. Een atleet mag de gemarkeerde omloop verlaten met de toelating en onder toezicht van een Jurylid maar mag daardoor de afstand niet verkorten.
- 10. Wanneer de Scheidsrechter na verslag van een Jurylid of een Commissaris of op een andere wijze overtuigd is dat een atleet de omloop verlaten heeft en daarmee de afstand verkort heeft, moet hij de betrokken atleet diskwalificeren.
- 11. Op geregelde afstanden en op elke sleutelpositie worden best commissarissen opgesteld. Andere commissarissen zouden zich tijdens de wedstrijd langs de omloop moeten verplaatsen

Het wordt algemeen erkend dat bij het volgen van de praktijk om eerst een verwittiging te geven bij het toepassen van relevante aspecten van Art. 240, en waar van toepassing Art. 144.2 en 144.3, er problemen kunnen ontstaan bij de uitvoering ervan, maar waar de gelegenheid zich voordoet,

doet de Scheidsrechter dit toch best. Eén mogelijke optie is dat commissarissen op de omloop of aan bevoorradingsposten aangesteld worden als assistent van de Scheidsrechter en dat ze met elkaar en de Scheidsrechter in verbinding staan om de efficiënte samenwerking voor waarschuwingen en diskwalificaties te verzekeren. Maar de kans blijft bestaan dat zoals volgens de Noot bij Art. 144.2 onder sommige omstandigheden een diskwalificatie kan en moet uitgesproken worden zonder voorafgaandelijke verwittiging.

Als een Transponder Tijdopnamesysteem gebruikt wordt of waar een bijkomend back-up tijdopnamesysteem gevraagd wordt, verdient het aanbeveling een trechtersysteem te gebruiken zoals beschreven voor Veldloopwedstrijden in de toelichting bij Art. 250.

DEEL IX - VELDLOPEN, BERGLOPEN EN TRAILWEDSTRIJDEN

Gezien de zeer veranderlijke omstandigheden waarin Veldlopen, Berglopen en Trailwedstrijden beoefend worden in de wereld en de moeilijkheden om tot internationale normen voor deze sporten te komen, moet aanvaard worden dat het verschil tussen zeer succesvolle en minder succesvolle organisaties vaak gelegen is in de natuurlijke kenmerken van de plaats en de bekwaamheid van de omloopontwerper. De volgende artikels hebben de bedoeling een gids en een motivatie te zijn om Landen aan te zetten tot het bevorderen van het Veldlopen, het Berglopen en de Trailwedstrijden als sport.

IAAF ARTIKEL 250

VELDLOPEN

Het staat de liga's vrij om aan de Organisatoren van veldloopwedstrijden bepaalde administratieve of praktische verplichtingen op te leggen.

Afstanden

1. Bij de IAAF-Wereldkampioenschappen veldlopen zouden de afstanden ongeveer de volgende moeten zijn:

Senioren mannen	10km	Senioren vrouwen	10km
U20 mannen	8km	U20 vrouwen	6km

De aanbevolen afstanden voor wedstrijden voor U18 zouden ongeveer de volgende moeten zijn:

Jongens 6km Meisjes 4km

Het wordt aanbevolen dezelfde afstanden te gebruiken voor andere internationale en nationale wedstrijden.

Omloop

2. (a) De omloop moet uitgetekend worden op een open terrein of terrein met kreupelhout, zoveel mogelijk begroeid met gras. Natuurlijke hindernissen mogen gebruikt worden om de omloop interessanter en selectiever te maken.
(b) De plaats moet groot genoeg zijn om niet alleen de omloop te omvatten maar ook al de noodzakelijke accommodaties.
3. Voor Kampioenschappen en Internationale Organisaties, en zoveel mogelijk andere competities:
(a) Een ronde van de omloop moet tussen 1500m en 2000m meten. Indien noodzakelijk kan een kleine ronde toegevoegd worden om tot de vereiste afstanden van de verschillende loopwedstrijden te komen. In dit geval moet de kleine lus eerst gelopen worden. Het wordt aanbevolen dat elke grote ronde een hoogteverschil van tenminste 10m zou overbruggen.
(b) Als het mogelijk is, kunnen bestaande natuurlijke hindernissen gebruikt worden. Toch zouden zeer hoge hindernissen vermeden moeten worden, evenals diepe grachten, gevaarlijke beklimmingen of afdalingen, dicht begroeide ondergrond en in het algemeen alle hindernissen die de bedoeling van de wedstrijd zouden overstijgen. Het is wenselijk dat geen kunstmatige hindernissen zouden gebruikt worden, maar als het onvermijdelijk is, zouden ze zoveel mogelijk moeten overeenstemmen met natuurlijke hindernissen in open terrein. Ingeval van een groot aantal atleten moeten smalle doorgangen of andere moeilijkheden die de atleten kunnen hinderen, vermeden worden in de eerste 1500m.
(c) Het overschrijden van wegen of gelijk welk soort verhard oppervlak moet vermeden worden of tenminste beperkt tot een minimum. Wanneer deze omstandigheden niet

kunnen vermeden worden op één of twee plaatsen van de omloop, dan moeten deze plaatsen bedekt worden met gras, aarde of matten.

- (d) Behalve voor de start en de aankomst mag de omloop geen lange rechte stukken bevatten.

Een “natuurlijke”, golvende omloop met vlotte bochten en korte rechte stukken is het meest geschikt.

4. (a) De omloop moet duidelijk afgebakend worden met een lint langs beide zijden. Het is aanbevolen langs de buitenzijde van de omloop een gang (1meter breed) te installeren, goed afgeschermd door afsluitingen, die enkel mag gebruikt worden door organisatieofficiëlen en pers (verplicht op kampioenschappen).
Kritieke punten moeten goed beschermd worden door afsluitingen, in het bijzonder de zones van de start (hierin begrepen de Opwarmingszone en de Oproepkamer) en van de aankomst (hierin begrepen de gemengde zone). Alleen geaccrediteerde personen hebben toegang tot deze zones.
- (b) Toeschouwers zouden enkel de omloop mogen oversteken tijdens het beginstadium van de wedstrijd en op de met signaalgevers beveiligde oversteekplaatsen.
- (c) Behalve voor de start- en aankomstzone, is het aanbevolen dat de omloop vijf meter breed is, ook op de plaatsen van de hindernissen.
5. Bij veldloopafllossingswedstrijden moeten op 20m van elkaar lijnen van 50mm breed getrokken worden om de afllossingszone aan te duiden. Alle afllossingsprocedures, tenzij de organisatoren dit anders hebben bepaald, moeten bestaan uit een fysiek contact tussen de inkomende en de vertrekkende atleet en moeten binnen deze zone gebeuren.

Start

6. De start van de wedstrijd wordt gegeven door het afvuren van een revolver, kanon, luchtclaxon of soortgelijk apparaat. De startbevelen voor loopnummers langer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)).
Bij internationale wedstrijden worden de atleten best 5 minuten, 3 minuten en 1 minuut voor de start van de wedstrijd gewaarschuwd.
Bij wedstrijden met ploegen mogen startboxen toegekend worden waarin de leden van elke ploeg achter elkaar opgesteld kunnen worden op het ogenblik van de start van de wedstrijd. Bij andere wedstrijden worden de atleten opgesteld op de manier die door de organisatoren bepaald wordt.
Bij het bevel “Op uw plaatsen” moet de Starter er zich van vergewissen dat geen enkele atleet met zijn voet (of enig ander deel van zijn lichaam) de startlijn of de grond er voorbij raakt en vervolgens de wedstrijd starten.

Veiligheid

7. Organisatoren van Veldlopen staan in voor de veiligheid van atleten en officiëlen.

Sponsen-, verfrissingen- en bevoorradingsposten

8. Water en andere verfrissingen moeten ter beschikking zijn van de atleten aan de start en aan de aankomst van alle wedstrijden.
Voor alle wedstrijden moeten sponsen- en verfrissingsposten voorzien worden bij elke ronde indien de weersomstandigheden dit vereisen.
Noot: waar de omstandigheden dit rechtvaardigen, rekening houdend met de aard van de wedstrijd, de weersomstandigheden en de conditie van de meerderheid van de deelnemers mogen water en sponsen op meerdere plaatsen langs de omloop geplaatst worden.

Wedstrijdverloop

9. Wanneer de Scheidsrechter na verslag van een Jurylid of een Commissaris of op een andere wijze overtuigd is dat een atleet de omloop verlaten heeft en daarmee de afstand verkort heeft, moet hij de betrokken atleet diskwalificeren.

De aankomstzone moet breed genoeg zijn om verschillende atleten toe te laten naast elkaar te sprinten en lang genoeg om zich bij de aankomst van elkaar af te scheiden

Tenzij een Transponder Tijdopnamesysteem gebruikt wordt samen met een back-up systeem (zoals video-opnames) om de aankomstvolgorde te bepalen, worden best aankomststroken ("trechters") opgesteld op zo'n 8 tot 10 meter voorbij de aankomst met een maximale breedte van 0,70 – 0,80m. Zodra ze zich in de trechters bevinden moet het onmogelijk zijn voor atleten om elkaar voorbij te steken. De trechters waarin de atleten geleid worden nadat ze de aankomstlijn overschreden, zijn best 35 – 40m lang. Op het eind van elke trechter noteren officiële de nummers/namen van de atleten en wanneer van toepassing recupereren ze de chips van het transponder tijdopnamesysteem.

De trechters zijn best voorzien van beweegbare touwen aan de kant waar de atleten ze binnenkomen zodat eenmaal de ene strook vol is, de volgende atleet die aankomt in de volgende strook kan binnengaan, en zo verder.

Bovendien worden Juryleden en Tijdopnemers opgesteld aan elke zijde van de aankomstlijn en het wordt aanbevolen om een officieel met video-opnameapparatuur (indien mogelijk met een tijd klok in de achtergrond) aan te duiden en op te stellen enkele meters voorbij de aankomstlijn om de aankomstvolgorde van de atleten op te nemen, met het oog op de opvolging van eventuele klachten.

IAAF ARTIKEL 251

BERGLOPEN EN TRAILWEDSTRIJDEN

De Omloop

1. (a) Berglopen en Trailwedstrijden vinden plaats op verschillende soorten natuurlijke ondergronden (zand, onverharde wegen, bospaden, smalle voetpaden, sneeuwpaden, enz.) en in verschillende soorten omgevingen (bergen, bossen, vlakten, woestijnen, enz.). De wedstrijden gaan voornamelijk buiten de "klassieke" wegen door, maar alhoewel stukken verharde ondergrond (zoals asfalt, beton, macadam, enz.) kunnen aanvaard worden om op de omloop te komen of delen ervan met elkaar te verbinden, worden deze best tot een minimum beperkt. Bij voorkeur worden bestaande wegen en paden gebruikt.
- (b) Enkel voor het Berglopen bestaan enkele speciale uitzonderingen daar waar wedstrijden gelopen worden op verharde ondergrond, maar die kunnen enkel aanvaard worden als er grote hoogteverschillen zijn op de omloop.
- (c) De omloop moet zodanig gemerkt worden dat van de atleten geen bijzondere vaardigheid in kaartlezen vereist wordt.
- (d) Trailwedstrijden hebben geen beperkingen qua afstand of hoogteverschil (stijgen en dalen) en de omloop moet representatief zijn voor een voor de hand liggende exploratie van een streek.
- (e) Berglopen worden traditioneel ingedeeld in wedstrijden "bergop" en wedstrijden "zowel stijgend als dalend". De gemiddelde stijgingsgraad (stijgen of dalen) kan variëren van ca 50 – 250 meter per kilometer en de afstand kan tot 42,2 km bedragen.

De Start

2. Kenmerkend voor Berglopen en Trailwedstrijden is dat er een massastart is. Lopers mogen ook apart starten volgens geslacht of leeftijdsgebonden categorieën.

Veiligheid, Milieu

3. Organisatiecomités moeten de veiligheid van atleten en officiële garanderen. Er moet rekening gehouden worden met specifieke omstandigheden zoals grote hoogte, veranderende weersomstandigheden en beschikbare infrastructuur.

Materiaal

4. Berglopen en Trailwedstrijden mogen geen bijzondere technieken vereisen (alpijns of andere), noch het gebruik van specifiek materiaal, zoals een bergbeklimmersuitrusting. Het gebruik van wandelstokken kan toegelaten worden naargelang het oordeel van de wedstrijdorganisator.

Wedstrijdorganisatie

5. De Organisator moet voorafgaand aan de wedstrijd specifieke voorschriften bekend maken waarin minimaal het volgende moet staan:
 - Gegevens van de verantwoordelijke inrichter (naam, contactgegevens)
 - Programma van de wedstrijd
 - Gedetailleerde informatie over de technische kenmerken van de wedstrijd: totale afstand, totaal stijgen/dalen, beschrijving van de belangrijkste moeilijkheden van het pad
 - Een gedetailleerde kaart van de omloop
 - Criteria voor het merken van de omloop
 - Locatie van de controleposten en medische/hulpverleners (indien van toepassing)
 - Toegelaten, aanbevolen of verplicht materiaal (indien van toepassing)
 - Te volgen veiligheidsvoorschriften
 - Regels voor bestraffing en diskwalificatie
 - Tijdslimiet en condities waarbij de wedstrijd stilgelegd wordt (indien van toepassing)

Deel twee: Internationale Technische Reglementen voor Berglopen en Trailwedstrijden

Toepassingsgebied

6. Daar waar dit sterk aanbevolen wordt voor alle internationale kampioenschappen is de toepassing van de hierna volgende technische reglementen enkel verplicht voor Wereldkampioenschappen. Voor alle Berglopen en Trailwedstrijden behalve Wereldkampioenschappen genieten de specifieke wedstrijdreglementen en/of de nationale reglementen de voorkeur. Wanneer een competitie voor Berglopen en Trailwedstrijden ingericht wordt onder “Internationale Technische Reglementen” moet dit vermeld worden in de wedstrijdvoorschriften. In alle andere gevallen, wanneer een Scheidsrechter aangeduid werd door een Federatie, een Continentale Associatie of de instantie die toezicht houdt op de competitie, moet deze persoon er zich van vergewissen dat de algemene Atletiekreglementen nageleefd worden, maar moet hij de hierna volgende Internationale Technische Reglementen niet opleggen.

Start

7. De startbevelen voor wedstrijden van meer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)). In wedstrijden waarbij een groot aantal atleten betrokken is, worden best aanduidingen gegeven vijf minuten, drie minuten en één minuut voor de start van de wedstrijd. Er mag voor de start ook afgeteld worden vanaf 10s.

Verloop van de wedstrijd

8. Als de scheidsrechter ervan overtuigd is door het verslag van een jurylid, een commissaris of op enige andere wijze dat een atleet:
- de gemerkte omloop verlaten heeft en daardoor de af te leggen afstand verkort heeft;
 - om het even welke vorm van hulp ontvangt, zoals het aangeven van het tempo of verfrissingen buiten de officiële drankposten;
 - om het even welk specifiek wedstrijdvoorschrift niet volgt;
- wordt hij gediskwalificeerd of krijgt hij de bestraffing die voorzien is in de specifieke wedstrijdvoorschriften.

Specifieke bepalingen voor Trailwedstrijden

9. (a) Stukken verharde ondergrond mogen niet meer dan 25% van de totale omloop bedragen.
- (b) Wedstrijden worden ingedeeld volgens “km-inspanning”. De km-inspanning wordt berekend door de som te maken van de afstand in kilometer en een honderdste van de verticale stijging in meter, en af te ronden tot het dichtstbijzijnde gehele getal (voorbeeld: de km-inspanning van een wedstrijd van 65 km en 3500 m stijging is $65 + 3500/100 = 100$); zodoende worden wedstrijden als volgt ingedeeld:

Categorie	Km-inspanning
XXS	0 - 24
XS	25 - 44
S	45 - 74
M	75 - 114
L	115 - 154
XL	155 - 209
XXL	210 +

- (c) Wedstrijden op Wereldkampioenschappen worden gehouden voor de categorieën Kort (S) en Lang (L):
- Bij de Korte wedstrijd ligt de afstand tussen 35 en 45 km en bedraagt de minimale verticale stijging 1500 meter of meer;
 - Bij de Lange wedstrijd ligt de afstand tussen 75 en 85 km.
- (d) Competities zijn gebaseerd op het concept van de volstrekte onafhankelijkheid, waarmee bedoeld wordt dat de atleten op zichzelf staan tussen hulpposten door wat betreft hun uitrusting, communicatie, voedsel en drinken.
- (e) Een overlevingsdeken (minimaal 140 x 200 cm), een fluitje en een mobiele telefoon zijn het minimum dat de atleten altijd moeten bij zich hebben. Het Lokale Organisatie Comité mag echter bijkomende zaken verplichten, rekening houdend met de omstandigheden die kunnen optreden tijdens de wedstrijd.
- (f) Bij officiële competities moeten hulpposten voldoende over de omloop verspreid liggen zodat het “principe van de volstrekte onafhankelijkheid” gerespecteerd wordt. Het maximale aantal hulpposten, met uitzondering van die aan de start en de aankomst, maar inbegrepen de waterbevoorradingsposten, mag niet meer bedragen dan de km-inspanning van de wedstrijd gedeeld door 15, afgerond tot het lagere gehele getal (bijvoorbeeld bij een wedstrijd met een km-inspanning van 58: $58/15 = 3,86$, wat betekent dat niet meer dan 3 hulpposten, met uitzondering van die aan start en aankomst, mogen worden toegelaten).

Noot (i): In maximaal de helft van de hierboven vernoemde hulpposten, afgerond tot het lagere gehele getal, mag voedsel, drinken en persoonlijke bijstand verstrekt worden (bijvoorbeeld maximaal 3 hulpposten, $3/2 = 1,5$, maximale aantal hulpposten waar voedsel en persoonlijke bijstand mag verstrekt worden bedraagt 1); in de overige hulpposten mag enkel drinken, maar geen voedsel of persoonlijke bijstand verstrekt worden.

Noot (ii): De indeling van de hulpposten waar persoonlijke bijstand toegelaten is, moet zodanig geregeld zijn dat elk land over een individuele tafel of toegewezen plaats beschikt, aangeduid met de vlag van het Land (of Gebied) en waar hun officiële staf bijstand aan de atleten verstrekt. De tafels worden alfabetisch gerangschikt en elke ploeg mag maximaal 2 officiële per tafel opstellen.

Noot (iii): Bijstand aan de atleten mag enkel verstrekt worden in volledige hulpposten (voorzien van voedsel en drinken) zoals hierboven gedefinieerd.

(g) Een aankomstpositie die resulteert in een ex aequo kan toegekend worden als dit duidelijk de bedoeling van de atleten is.

Specifieke bepalingen voor Berglopen

10. Berglopen worden ingedeeld als volgt:
 - “Klassieke wedstrijd Bergop”
 - “Klassieke wedstrijd Stijgen en Dalen”
 - “Verticale wedstrijd”
 - “Lange Afstandswedstrijd”
 - Aflossingen
11. Bij alle categorieën behalve de Verticale wedstrijd ligt het gemiddelde stijgingspercentage bij voorkeur tussen 5% (of 50 m per km) en 25% (of 250 m per km). Het meest te verkiezen gemiddelde stijgingspercentage bedraagt ongeveer 10% - 15%, op voorwaarde dat de omloop beloopbaar blijft. Deze limieten gelden niet voor de Verticale wedstrijden, waar het stijgingspercentage niet minder dan 25% mag bedragen.
12. Wereldkampioenschappen worden gehouden voor de volgende categorieën en afstanden:
 - “Klassieke wedstrijd Bergop”: 5 tot 6 km voor Junioren (mannen en vrouwen); 10 tot 12 km voor Senioren (mannen en vrouwen)
 - “Klassieke wedstrijd Stijgen en Dalen”: 5 tot 6 km voor Junioren (mannen en vrouwen); 10 tot 12 km voor Senioren (mannen en vrouwen)
 - “Verticale wedstrijd”: deze zou minstens 1000 m positieve verticale stijging moeten bevatten en op schriftelijk gegarandeerde manier opgemeten zijn met een nauwkeurigheid van +/- 10 m
 - “Lange Afstandswedstrijd”: de afstand van de wedstrijd zou niet meer dan 42,2 km mogen bedragen en de aard van de omloop mag vooral bergop of stijgend en dalend zijn. De totale afstand bergop is best niet meer dan 2000 m. De tijd van de winnaar bij de mannen zou tussen twee en vier uur moeten liggen en minder dan 20% van de afstand zou verharde ondergrond mogen zijn.

Noot (i): Op elke uitgave van het Wereldkampioenschap worden traditioneel beurtelings “Klassieke wedstrijden Bergop” en “Klassieke wedstrijden Stijgen en Dalen” georganiseerd.

13. Water en andere geschikte verfrissingen moeten bij start en aankomst van elke wedstrijd beschikbaar zijn.
Bijkomende drank- en sponzenposten worden best op geschikte plaatsen langs de omloop voorzien.

DEEL X - DE WERELDRECORDS

IAAF - ARTIKEL 260

WERELDRECORDS

Voorlegging en bekrachtiging

1. Een Wereldrecord moet gevestigd zijn tijdens een “te goeder trouw” betwiste wedstrijd, die reglementair ingericht, bekend gemaakt en toegelaten werd vóór de dag van de wedstrijd door de Federatie, Lid van de IAAF, waar de wedstrijd doorgaat en georganiseerd volgens de reglementen van de IAAF en in overeenstemming ermee. Voor individuele proeven moeten ten minste drie atleten en voor aflossingen ten minste twee ploegen “te goeder trouw” aan de proef deelgenomen hebben. Met uitzondering van de kampproeven die doorgaan zoals vermeld in Art. 147 en wedstrijden buiten het stadion onder Art. 230 en 240 kan geen enkele prestatie van een atleet bekrachtigd worden die geleverd werd in een gemengde wedstrijd.

Noot: Records voor wegwedstrijden alleen voor vrouwen zijn onderworpen aan de voorwaarden uiteengezet in Art. 261.

2. De volgende categorieën van Wereldrecords worden aanvaard door de IAAF:

- (a) Wereldrecords;
- (b) Wereldrecords U20;
- (c) Wereldrecords Indoor;
- (d) Wereldrecords U20 Indoor.

Noot (i): In deze Artikelen verwijst “Wereldrecords” naar alle categorieën van records in dit Artikel, tenzij uit de context anders zou blijken.

Noot (ii): Als Wereldrecords volgens Art. 260.2(a) en (b) zullen de beste erkende prestaties geleverd in om het even welke voorziening die voldoet aan Art. 260.12 of 260.13 bekrachtigd worden.

3. Een atleet (of atleten in geval van een aflossingsproef) die een Wereldrecord breekt moet:
 - (a) Gekwalificeerd zijn om deel te nemen volgens de IAAF-Reglementen;
 - (b) Onder de bevoegdheid vallen van een Federatie;
 - (c) In het geval van een prestatie voorgelegd onder Art. 260.1 (b) of (d), moet, tenzij de geboortedatum van de atleet voorheen gestaafd werd door de IAAF, de eerste aanvraag namens die atleet vergezeld zijn van een kopie van zijn paspoort of identiteitskaart, geboorteakte of een vergelijkbaar officieel document, waarvan een kopie, wanneer ze niet beschikbaar is om bij het aanvraagformulier te voegen, zo snel mogelijk door de atleet of de Nationale Federatie van de atleet moet opgestuurd worden naar de IAAF;
 - (d) In het geval van aflossingsproeven moeten alle atleten gekwalificeerd zijn om een enkele land (Lid van de IAAF) te vertegenwoordigen in overeenstemming met Art. 5.1.
 - (e) Een dopingcontrole ondergaan aan het einde van de proef, afgenomen in overeenstemming met de Reglementen en de IAAF Anti-Dopingvoorschriften zoals ze nu in voege zijn. De (het) ingezamelde sta(a)l(en) moet(en) voor onderzoek naar een door WADA erkend laboratorium verzonden worden en de (het) resulta(a)t(en) verstuurd naar de IAAF om toegevoegd te worden aan de andere informatie die door de IAAF gevraagd wordt voor de bekrachtiging. Wanneer uit de test een dopinginbreuk blijkt of wanneer geen test werd uitgevoerd wordt de prestatie niet bekrachtigd.

Noot (i): In het geval van een Aflossingswereldrecord moeten alle leden van de ploeg getest worden;

Noot (ii): Wanneer een atleet toegegeven heeft dat hij op een bepaalde tijd voorafgaand aan het behalen van het Wereldrecord gebruik gemaakt heeft van, of voordeel gehaald heeft uit een substantie of een techniek die op dat moment verboden

was, zal dit record afhankelijk van het advies van de Integriteitseenheid voor Atletiek niet langer als Wereldrecord beschouwd worden door de IAAF.

4. Wanneer een prestatie gelijk is aan of beter dan een bestaand Wereldrecord moet de Federatie van het Land (Lid van de IAAF) waar dit record werd gevestigd, onmiddellijk alle nodige gegevens verzamelen opdat het record door de IAAF zou kunnen bekrachtigd worden. Geen enkele prestatie wordt als een Wereldrecord beschouwd zolang ze niet bekrachtigd werd door de IAAF.
De Federatie, Lid van de IAAF, moet onmiddellijk de IAAF informeren over haar intenties om een record voor bekrachtiging voor te dragen.
5. De voorgelegde prestatie moet beter zijn dan of gelijk aan het bestaande Wereldrecord voor deze proef, zoals dit door de IAAF aanvaard werd. Wanneer een Wereldrecord geëvenaard wordt, heeft het dezelfde status als het bestaande Wereldrecord.
6. Het officiële aanvraagformulier van de IAAF moet ingevuld worden en overgemaakt per luchtpost aan het Secretariaat van de IAAF binnen de 30 dagen. Indien de aanvraag een buitenlandse atleet of ploeg betreft, moet een kopie van het aanvraagformulier overgemaakt worden aan de Nationale Federatie van de atleet/ploeg en dit binnen dezelfde tijdspanne.
Noot: Formulieren zijn op verzoek verkrijgbaar bij de IAAF of kunnen gedownload worden van de IAAF-website.
7. De Nationale Federatie van het Land waar de prestatie geleverd werd, moet het aanvraagformulier verzenden samen met:
 - (a) Het gedrukte programma van de wedstrijd (of een elektronisch exemplaar);
 - (b) Het volledige resultaat van de betreffende proef, inbegrepen alle volgens dit Artikel vereiste informatie;
 - (c) In het geval van een Wereldrecord op de piste waar volautomatische tijdopname werd gebruikt, de fotofinishfoto van de aankomst en de foto van de nultest (zie Art.260.22.(c)).
 - (d) Eender welke informatie die krachtens dit artikel moet voorgelegd worden wanneer die informatie in haar bezit is of zou moeten zijn
8. Prestaties gelukt in een reeks, in kwalificatieronden, in een barrage bij hoogspringen en polsstokspringen, in een proef of onderdeel van een proef die later ongeldig verklaard werd volgens de bepalingen van Art. 125.7 of 146.4(b) of in een individuele proef van een meerkamp, onafgezien de atleet de meerkamp al of niet volledig volbracht, kunnen worden voorgedragen voor bekrachtiging.
9. De Voorzitter en de Chief Executive Officer van de IAAF zijn samen gemachtigd Wereldrecords te bekrachtigen. Indien zij enige twijfel hebben betreffende het al of niet bekrachtigen van een record, zullen zij het geval voorleggen aan de Raad die zal beslissen.
10. Wanneer een Wereldrecord bekrachtigd werd, zal de IAAF:
 - (a) de Federatie van de atleet, de Federatie die het Wereldrecord voordraagt en de betrokken Continentale Associatie op de hoogte brengen;
 - (b) de officiële Wereldrecordplaketten leveren voor overhandiging aan de Wereldrecordhouders;
 - (c) de officiële lijst van Wereldrecords aanpassen, telkens een nieuw Wereldrecord bekrachtigd werd. Deze lijst zal een weergave zijn van de prestaties die door de IAAF beschouwd worden als de beste bekrachtigde prestaties ooit door een atleet of een ploeg geleverd in elk van de proeven die vermeld worden in Art. 261, 262, 263 en 264, vanaf de datum dat de lijst bekend gemaakt werd.
 - (d) officieel de status van deze lijst bekendmaken (door een rondschrijven aan de Federaties) per 1 januari van elk jaar.
11. Indien een prestatie niet bekrachtigd wordt, deelt de IAAF de redenen mee.

Bijzondere voorwaarden

12. **Behalve voor de wegwedstrijden:**

- (a) De prestatie moet geleverd worden in een atletiekstadion met IAAF-certificaat, of op een wedstrijdplaats die voldoet aan de voorwaarden van Art. 140 of waar van toepassing, Art. 149.2.
- (b) Opdat een prestatie over 200m. en meer zou kunnen bekrachtigd worden, mag de looppiste waarop het record gevestigd wordt niet langer zijn dan 402,3m (440yards) en de loopwedstrijd moet vertrekken op enig deel van deze omtrek.
Deze beperking geldt niet voor de steeple als de sloot zich buiten de normale looppiste van 400m bevindt.
- (c) Een prestatie op een loopnummer met bochten moet gelukt worden in een baan waarvan de straal de 50m niet overschrijdt, behalve wanneer de bocht gevormd wordt door een korfboog met twee verschillende stralen. In dat geval zou de langste boog niet meer dan 60° van de 180° bocht mogen beslaan.
- (d) Prestaties op een loopwedstrijd Outdoor kunnen enkel gelukt worden in een stadion dat voldoet aan Art.160.

13. Voor de Wereldrecords Indoor:

- (a) De prestatie moet geleverd zijn in een atletiekvoorziening met IAAF-certificaat of een wedstrijdplaats die voldoet aan de Art. 211 tot 213 naargelang het geval.
- (b) Voor de loopwedstrijden van 200m en meer, mag de ovale looppiste niet langer zijn dan 201,2m (220yards)
- (c) De prestatie mag gelukt zijn op een ovale looppiste met een nominale lengte van minder dan 200m, vooropgesteld dat de gelopen afstand binnen de toegelaten tolerantie valt.
- (d) De prestatie op een ovale piste moet geleverd worden in een baan waar de uitgetekende straal van de looplijn in het bochtsegment met gelijkmatige helling niet meer bedraagt dan 27m en voor wedstrijden over meerdere ronden de twee rechte stroken elk minstens 30m lang zijn.
- (e) Elke rechte baan moet voldoen aan Art. 212.

14. Voor loop- en snelwandelrecords moet aan volgende voorwaarden van tijdopname voldaan worden:

- (a) De prestaties moeten opgenomen worden door officiële Tijdopnemers, of door een volautomatisch elektronisch tijdopnametoestel (waarvoor een nultest werd uitgevoerd in overeenstemming met Art. 165.19) of een Transpondersysteem (zie Art. 165.24) die voldoen aan de IAAF Reglementen.
- (b) Voor loopwedstrijden tot en met 800m (4x200m en 4x400m inbegrepen) komen alleen die prestaties in aanmerking voor bekrachtiging waarbij de tijd opgenomen werd door een volautomatisch elektronisch tijdopname- en fotofinishsysteem dat voldoet aan de IAAF Reglementen.
- (c) Voor alle Outdoorprestaties tot en met de 200m moeten alle gegevens betreffende de meting van de windsnelheid verstrekt worden zoals bepaald in Art. 163.8 tot en met 163.13. Indien de gemiddelde windsnelheid gemeten in de looprichting meer bedraagt dan 2 meter per seconde, wordt de prestatie niet bekrachtigd.
- (d) Geen enkele prestatie wordt bekrachtigd waarbij de loper een overtreding beging tegen Art. 163.3, noch in het geval van een individuele loopwedstrijd waar een atleet een valse start laten optekenen heeft zoals toegestaan in Art. 200.8(c).
- (e) De startblokken moeten voor alle prestaties tot en met 400m (4x200m en 4x400m inbegrepen) volgens Art. 261 en 263 verbonden zijn met een Startinformatiesysteem, gecertificeerd door de IAAF volgens Art. 161.2, dat goed gewerkt heeft zodat de reactietijden verkregen werden en vermeld in de uitslag.

15. Voor loopwedstrijden over verschillende afstanden in dezelfde loopwedstrijd:

- (a) Een loopwedstrijd moet aangekondigd worden over één enkele afstand.
- (b) Een loopwedstrijd met als basis de afgelegde afstand in een bepaalde tijd, mag samengevoegd worden met een wedstrijd over een bepaalde afstand, (bijvoorbeeld: 1uur en 20 000m, zie Art. 164.3).

- (c) Het is dezelfde atleet toegestaan verschillende prestaties voor te dragen voor bekrachtiging in dezelfde loopwedstrijd.
 - (d) Het is verschillende atleten toegestaan prestaties voor te dragen voor bekrachtiging in dezelfde loopwedstrijd.
 - (e) Een prestatie wordt niet bekrachtigd over een kortere afstand, indien de atleet de volledige voorziene afstand voor die loopwedstrijd niet afgelegd heeft.
- 16. Voor de Wereldrecords Aflossingen:**
De tijd verwezenlijkt door de eerste loper in een aflossingswedstrijd kan niet voorgedragen worden voor bekrachtiging als Wereldrecord.
- 17. Voor Wereldrecords in Kampproeven:**
- (a) De prestaties gevestigd in kampproeven moeten door drie Juryleden opgemeten worden met een gekalibreerde en gecontroleerde stalen meetband, een lat of ander technisch apparaat waarvan de juistheid is bevestigd in overeenstemming met Art. 148.
 - (b) Bij ver- en hinkstapspringen, moet de windsnelheid, gemeten zoals bepaald in Art. 184.10-12, vermeld worden. Indien de gemiddelde windsnelheid, gemeten in de richting van de sprong, meer bedraagt dan 2m per seconde, wordt de prestatie niet bekrachtigd.
 - (c) Wereldrecords kunnen erkend worden voor méér dan één prestatie in dezelfde wedstrijd, op voorwaarde dat elk op die manier bekrachtigd Wereldrecord gelijk of beter is dan de vorige beste prestatie op dat ogenblik.
 - (d) Bij werpproeven moet het gebruikte werptuig nagekeken worden vóór de wedstrijd, in overeenstemming met Art. 123. Wanneer de Scheidsrechter er zich tijdens de wedstrijd van bewust wordt dat een Wereldrecord geëvenaard of verbeterd werd, moet hij het gebruikte werptuig onmiddellijk merken en een controle uitvoeren om er zich van te vergewissen dat het nog steeds voldoet aan de reglementen of dat er geen eigenschappen gewijzigd werden. Het spreekt voor zich dat het tuig na de wedstrijd opnieuw moet gecontroleerd worden in overeenstemming met Art. 123.
- 18. Voor Wereldrecords in Meerkampen:**
De voorwaarden zoals uiteengezet in Art. 200.8 moeten vervuld zijn voor elk van de individuele wedstrijdproeven. Bovendien mag in die proeven waar de windsnelheid gemeten moet worden, de gemiddelde windsnelheid (berekend door de som van de windsnelheden in elke individuele proef te delen door het aantal van die proeven) niet groter zijn dan 2m per seconde.
- 19. Voor Wereldrecords Snelwandelen:**
Minstens drie Juryleden, waarvan de namen voorkomen op de tabel der snelwandelrechters van de IAAF of van de Continentale snelwandelrechters, moeten de wedstrijd jureren en het aanvraagformulier voor bekrachtiging ondertekenen.
- 20. Voor Wereldrecords Snelwandelen op de weg:**
- (a) De omloop moet opgemeten worden door een opmeter, erkend door IAAF/AIMS, van categorie A of B, die ervoor moet zorgen dat het betrokken opmetingsverslag en eender welke andere informatie die krachtens dit Artikel vereist is, beschikbaar zijn wanneer de IAAF daarom vraagt.
 - (b) Een ronde mag niet korter zijn dan 1km en niet langer dan 2,5km met de mogelijkheid te starten en aan te komen in het stadion.
 - (c) Een opmeter die de omloop oorspronkelijk goedgekeurd heeft of een andere voldoende bekwame officieel aangeduid door de opmeter (na overleg met het inrichtende bestuur) en in het bezit van een kopie van de documenten met de details van de officieel opgemeten omloop moet bevestigen dat de door de atleten gevolgde omloop overeenkomt met deze die opgemeten en gedocumenteerd werd door de officiële opmeter van de omloop.
 - (d) De omloop moet gecontroleerd (d.w.z. opnieuw opgemeten) worden zo kort mogelijk voor de wedstrijd, op de dag van de wedstrijd of zo vlug mogelijk na de wedstrijd, en dit door een andere A gebrevetteerde opmeter dan deze die de oorspronkelijke opmeting verrichtte.

Noot : Wanneer de omloop oorspronkelijk opgemeten werd door tenminste twee "A" of één "A" en één "B"-opmeters moet er geen heropmeting gebeuren volgens Art. 260.20(d).

- (e) Wereldrecords voor Snelwandewedstrijden op de weg gevestigd op een kortere afstand dan de volledige wedstrijd moeten in overeenstemming zijn met de voorwaarden gesteld in Art. 260. De tussenafstand(en) moeten opgemeten, opgetekend en vervolgens gemarkeerd worden als onderdeel van de opmeting van de volledige omloop en moeten gecontroleerd worden overeenkomstig Art. 260.20(d).

21. Voor Wereldrecords op de weg:

- a) De omloop moet opgemeten worden door een opmeter, erkend door IAAF/AIMS, van categorie A of B, die ervoor moet zorgen dat het betrokken opmetingsverslag en eender welke andere informatie die krachtens dit Artikel vereist is, beschikbaar zijn wanneer de IAAF daarom vraagt.
- (b) De punten van vertrek en aankomst van een omloop, gemeten langs een denkbeeldige rechte lijn die ze verbindt, mogen niet verder van elkaar liggen dan 50 % van de lengte van de wedstrijdafstand.
- (c) Het neerwaartse niveauverschil tussen vertrek en aankomst mag het gemiddelde van 1/1000 niet overschrijden, d.w.z. 1 m per km (0,1%).
- (d) Een opmeter die de omloop oorspronkelijk goedgekeurd heeft of een andere voldoende bekwame officieel aangeduid door de opmeter (na overleg met het inrichtende bestuur) en in het bezit van een kopie van de documenten met de details van de officieel opgemeten omloop moet voor de wedstrijd nazien dat de omloop aangelegd werd conform de omloop zoals die door de officiële omloopopmeter werd opgemeten en met bewijsstukken gestaafd. Vervolgens rijdt hij tijdens de wedstrijd mee in het voertuig dat de leiders voorafgaat of bevestigt hij op een andere manier dat de atleten dezelfde omloop lopen.
- (e) De omloop moet gecontroleerd (d.w.z. opnieuw opgemeten) worden zo kort mogelijk vóór de wedstrijd, op de dag van de wedstrijd of zo vlug mogelijk na de wedstrijd, en dit door een andere A gebrevetteerde opmeter dan degene die de oorspronkelijke opmeting verrichtte.

Noot : Wanneer de omloop oorspronkelijk opgemeten werd door tenminste twee "A"- of één "A" en één "B"-opmeters moet er geen heropmeting gebeuren volgens Art. 260.21(e).

- (f) Wereldrecords gevestigd op een tussenafstand van de wedstrijd moeten voldoen aan de voorwaarden van Art. 260 en de tijden moeten opgenomen zijn in overeenstemming met de IAAF-Reglementen. De tussenafstanden moeten opgemeten, opgetekend en vervolgens gemarkeerd worden als onderdeel van de opmeting van de omloop en moeten gecontroleerd worden in overeenstemming met Art. 260.21.(e).
- (g) Voor de Aflossing op de weg moet de wedstrijd gelopen worden in delen van 5km, 10km, 5km, 10km 5km en 7,195km. De delen moeten opgemeten, opgetekend en vervolgens gemarkeerd worden als onderdeel van de opmeting van de omloop met een tolerantie van $\pm 1\%$ van de deellengte en moeten gecontroleerd worden in overeenstemming met Art. 260.21(e).

Noot: Het wordt aanbevolen dat de Nationale Federaties en Continentale Associaties dezelfde artikels overnemen voor de bekrachtiging van hun eigen records.

BELGISCHE RECORDS

1. Wanneer een record gevestigd wordt door een atleet of een ploeg, moet de Hoofdscheidsrechter, bij afwezigheid van de Jurysecretaris, onmiddellijk al de nodige gegevens verzamelen, opdat het record door de KBAB zou kunnen bekrachtigd worden. Geen enkele prestatie zal beschouwd worden als een record, zolang het niet bekrachtigd werd door het UC/KBAB.
2. Het officiële aanvraagformulier van de KBAB moet, via het VCJ secretariaat, ingevuld en overgemaakt worden aan het secretariaat van de KBAB binnen de 5 dagen. Indien de aanvraag een buitenlands atleet of ploeg betreft, zal een dubbel van het aanvraagformulier overgemaakt worden aan de nationale vereniging van de atleet of ploeg. Aanvragen kunnen enkel ingediend worden in naam van een atleet of atleten, die onder de rechtsbevoegdheid vallen van de KBAB.
3. Prestaties geleverd in gemengde loopwedstrijden van 5000m of langer worden in de ranglijsten opgenomen met een *. Daarnaast wordt de prestatie gelopen in een niet gemengde wedstrijd weerhouden. Prestaties in gemengde loopwedstrijden korter dan 5000m worden niet aanvaard als Belgisch Record.
4. Er is geen minimum aantal deelname van atleten vereist in de proef waarvoor een Belgisch Record aangevraagd wordt.
5. Artikel 260.3.e is niet van toepassing. Er dient geen doping controle plaats te vinden.

ARTIKEL 261

PROEVEN WAAROP OUTDOOR WERELDRECORDS ERKEND WORDEN

E.T. = volautomatische tijdopname

H.T. = handgestopte tijd

T.S. = transpondersysteem

Mannen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	100m-200m-400m-800m-110H-400H-4x100m-4x200m-4x400m-Tienkamp
E.T. of H.T.	1000m-1500m-1mijl-2000m-3000m-5000m-10.000m-20.000m-1uur-25.000m-30.000m-3000msteep - 4x800m - Lange Afstands Medley Aflossing-4x1500m <u>Snelwandelen:</u> Op de piste : 20.000m – 30.000m – 50.000m
E.T. , H.T. of T.S	<u>Wegwedstrijden:</u> 5km*, 10km, Halve Marathon, Marathon, 100km, Estafettenwedstrijd (alleen marathon afstand) <u>Snelwandelen:</u> Op de weg : 20 km – 50 km
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten, Discuswerpen, Hamerslingeren, Speerwerpen

Vrouwen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	100m-200m-400m-800m-100H-400H-4x100m-4x200m-4x400m-Zevenkamp, Tienkamp
E.T. of H.T.	1000m-1500m-1mijl-2000m-3000m-5000m-10000m-20000m-1uur-25000m-30000m-3000msteep-4x800m-Lange Afstands Medley Aflossing-4x1500m <u>Snelwandelen:</u> Op de piste : 10.000m – 20.000m – 50 000m
E.T. , H.T. of T.S.	<u>Wegwedstrijden:</u> 5km*, 10km, Halve Marathon, Marathon, 100km, Estafettenwedstrijden (alleen marathon afstand) <u>Snelwandelen:</u> Op de weg : 20km - 50km
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten, Discuswerpen, Hamerslingeren, Speerwerpen

Noot (i): Met uitzondering van Snelwandelwedstrijden zal de IAAF twee lijsten met Wereldrecords voor wegwedstrijden voor vrouwen bijhouden: een Wereldrecord gelukt in gemengde wegwedstrijden en een Wereldrecord gelukt in wegwedstrijden enkel voor vrouwen.

Noot (ii): Een wegwedstrijd enkel voor vrouwen kan georganiseerd worden door verschillende starttijden voor mannen en vrouwen te hanteren. Het tijdsverschil zou zodanig moeten gekozen worden dat elke mogelijkheid tot hulp, tempomaken of belemmering voorkomen wordt, in het bijzonder op omlopen met meer dan één ronde over hetzelfde stuk van de omloop.

* Eerste Record wordt erkend vanaf 1 januari 2018. De prestaties moeten gelijk zijn aan of beter dan 13:10 (mannen) en 14:45 (vrouwen) en wanneer dergelijke prestaties niet behaald worden in 2018 worden de beste prestaties behaald in 2018 erkend op 1 januari 2019.

Universeel Enkel E.T.	Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden: 4x400m Aflossing (gemengd)
------------------------------	---

IAAF - ARTIKEL 262

PROEVEN WAAROP OUTDOOR WERELDRECORDS VOOR U20 ERKEND WORDEN

E.T. = volautomatische tijdopname

H.T. = handgestopte tijd

T.S. = transpondersysteem

U20 Mannen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	100m-200m-400m-800m-110H-400H-4x100m-4x400m-Tienkamp
E.T. of H.T.	1000m-1500m-1mijl-3000m-5000m-10000m-3000msteeple <u>Snelwandelen:</u> Op de baan : 10.000m
E.T. , H.T. of T.S.	<u>Snelwandelen</u> Op de weg : 10km
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten, Discuswerpen, Hamerslingeren, Speerwerpen

U20 Vrouwen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	100m-200m-400m-800m-100H-400H-4x100m-4x400m-Zevenkamp, Tienkamp*
E.T. of H.T.	1000m-1500m-1mijl-3000m-5000m-10000m-3000msteeple <u>Snelwandelen:</u> Op de baan : 10.000m
E.T. , H.T. of T.S.	<u>Snelwandelen</u> Op de weg : 10km
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten, Discuswerpen, Hamerslingeren, Speerwerpen

* alleen indien boven de 7300 punten

PROEVEN WAAROP NATIONALE OUTDOOR RECORDS OF BESTE PRESTATIES ERKEND WORDEN (wordt momenteel herzien door de KBAB)

OUTDOOR (MANNEN)

E.T. , H.T. of T.S. zie “Wereldrecords”

Masters M60+

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-100H-300H-2000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-hoog-ver-hinkstap-polsstok-5kamp-10kamp-werpmeerkamp-10km snelwandelen.

Masters M50-M55

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-100H-400H-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-hoog-ver-hinkstap-polsstok-5kamp-10kamp-werpmeerkamp-10km snelwandelen.

Masters M35-M40-M45

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-110H-400H-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-hoog-ver-hinkstap-polsstok-5kamp-10kamp-werpmeerkamp-10km snelwandelen.

Senioren

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-110H-400H-2000St-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500
hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-10kamp-5km snelw-10km snelw-15km snelw-20km snelw-30km snelw-35km snelw-50km snelw-100km snelw- 1uur snelw-2uur snelw.

U23

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-110H-400H-2000St-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500
hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-10kamp-5km snelw-10km snelw-15km snelw-20km snelw-30km snelw-35km snelw-50km snelw-100km snelw- 1uur snelw-2uur snelw.

U20

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-110H-400H-2000St-3000St-4x100-4x400-4x800-4x1500-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-10kamp-5km snelw-10km snelw-15km snelw-20km snelw-1 uur snelw

U18

100-200-300-400-800-1000-1500-3000-110H-400H-2000St-4x100-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-10kamp-5km snelw-10km snelw-1/2 uur snelw

Cadetten

100-200-300-400-800-1000-1500-100H-300H-1500St-4x100-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-8kamp-5km snelw

Olympische estafette (800/400/200/200): voor alle categorieën hierboven

Zweedse estafette (400/300/200/100): voor alle categorieën hierboven

Medley Aflossing (100/200/300/400): voor alle categorieën hierboven

Lange Afstand Medley Aflossing (1200/400/800/1600): voor alle categorieën hierboven

Miniemen

80-150-300-1000-80H-150H-4x80-3x600

hoog-ver-kogel-speer-discus-polsstok-5kamp-1km snelw-2km snelw-3km snelw

Pupillen

60-1000-60H-4x60-3x600-hoog-ver-kogel-hockeybal-discus-4kamp-1km snelw-2km snelw

Benjamins

60-600-1000-4x60-3x600-hoog-ver-kogel-hockeybal-4kamp.

OUTDOOR (VROUWEN)

E.T. , H.T. of T.S. zie “Wereldrecords”

Masters..W50+

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-80H(8horden)-300H-4x100-4x200-4x400-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-5kamp-werpmeerkamp-5km snelw.

Masters..W40..W45

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-80H(8horden)-400H-4x100-4x200-4x400-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-5kamp-werpmeerkamp-5km snelw.

Masters..W35

100-200-300-400-800-1500-3000-5000-10000-100H-400H-4x100-4x200-4x400-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-gewicht-5kamp-werpmeerkamp-5km snelw.

Senioren

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-100H-400H-2000St-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500m-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-7kamp-10kamp-3km snelw-5km snelw-10km snelw-1/2 uur snelw.-20km snelw.-50km snelw.

U23

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-100H-400H-2000St-3000St-4x100-4x200-4x400-4x800-4x1500m-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-7kamp-10kamp-3km snelw-5km snelw-10km snelw-1/2 uur snelw.-20km snelw.-50km snelw.

U20

100-200-300-400-800-1000-1500-1mijl-2000-3000-5000-10000-20000-25000-30000-1uur-100H-400H-2000St-3000St-4x100-4x400-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-7kamp-10kamp-3km snelw-5km snelw-10km snelw-1/2 uur snelw.

U18

100-200-300-400-800-1000-1500-3000-100H-400H-2000St-4x100-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-7kamp-3km snelw-5km snelw.

Cadetten

100-200-300-400-800-1000-1500-80H-300H-1500St-4x100-4x800-hoog-polsstok-ver-hinkstap-kogel-discus-hamer-speer-5kamp-6kamp-3km snelw.

Olympische estafette (800/400/200/200): voor alle categorieën hierboven

Zweedse estafette (400/300/200/100): voor alle categorieën hierboven

Medley Relay (100/200/300/400): voor alle categorieën hierboven

Lange Afstand Medley Aflossing (1200/400/800/1600): voor alle categorieën hierboven

Miniemen

80-150-300-1000-60H-150H-4x80-3X600-hoog-ver-kogel-speer-discus-polsstok-5kamp-1km snelw-2km snelw.

Pupillen

60-1000-60H-4x60-3x600-hoog-ver-kogel-hockeybal-discus-4kamp-1km snelw.

Benjamins

60-600-1000-4x60-3x600-hoog-ver-kogel-hockeybal-4kamp.

IAAF - ARTIKEL 263

PROEVEN WAAROP INDOORWERELDRECORDS ERKEND WORDEN

E.T. = volautomatische tijdopname

H.T. = handgestopte tijd

Mannen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	50m - 60m - 200m – 400m - 800m - 50H - 60H - 4x200m - 4x400m - Zevenkamp
E.T. of H.T.	1000m – 1500m - 1mijl - 3000m - 5000m - 4x800m – 5.000m snelwandelen
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten

Vrouwen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	50m - 60m - 200m – 400m - 800m - 50H - 60H - 4x200m - 4x400m - Vijfkamp
E.T. of H.T.	1000m – 1500m - 1mijl - 3000m - 5000m - 4x800m – 3.000m snelwandelen
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten

IAAF - ARTIKEL 264

PROEVEN WAAROP INDOOR WERELDRECORDS VOOR U20 ERKEND WORDEN

E.T. = volautomatische tijdopname

H.T. = handgestopte tijd

U20 Mannen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	60m - 200m – 400m - 800m - 60H - Zevenkamp
E.T. of H.T.	1000m – 1500m - 1mijl - 3000m - 5000m
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten

U20 Vrouwen

Loopwedstrijden, Meerkampen en Snelwandelwedstrijden

Alleen E.T.	60m - 200m – 400m - 800m - 60H - Vijfkamp
E.T. of H.T.	1000m – 1500m - 1mijl - 3000m - 5000m
Springproeven	Hoogspringen, Polsstokspringen, Verspringen; Hinkstapspringen
Werpproeven	Kogelstoten

**PROEVEN WAAROP NATIONALE INDOOR RECORDS
OF BESTE PRESTATIE ERKEND WORDEN
(wordt momenteel herzien door de KBAB)**

E.T. of H.T. zie “Wereldrecords”

MANNEN

Masters

Gewicht

Senioren, U20 en masters

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 - 1 mijl - 2000 - 3000 - 5000 - 10000 - 50H - 60H - 4x200 - 4x400 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp - 7 kamp

U18

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 - 3000 - 50H - 60H - 4x200 - 4x400 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp - 7 kamp

Cadetten

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 50H - 60H - 4x200 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp - 6 kamp

Miniemen

50 - 60 - 150 - 300 - 1000 - 50H - 60H - hoog - ver - polsstok - kogel - 5 kamp

Pupillen

50 - 60 - 1000 - 50H - 60H - hoog - ver - kogel - 4 kamp

Benjamins

50 - 60 - 600 - 1000 - hoog - ver - kogel - 4 kamp

VROUWEN

Masters

Gewicht

Senioren, U20 en masters

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 - 1 mijl - 2000 - 3000 - 5000 - 10000 - 50H - 60H - 4x200 - 4x400 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp

U18

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 - 3000 - 50H - 60H - 4x200 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp

Cadetten

50 - 60 - 200 - 300 - 400 - 800 - 1000 - 1500 - 50H - 60H - 4x200 - 4x800 - hoog - polsstok - ver - hinkstap - kogel - 5 kamp

Miniemen

50 - 60 - 150 - 300 - 1000 - 50H - 60H - hoog - ver - polsstok - kogel - 5 kamp

Pupillen

50 - 60 - 1000 - 50H - 60H - hoog - ver - kogel - 4 kamp

Benjamins

50 - 60 - 600 - 1000 - hoog - ver - kogel - 4 kamp

IAAF ARTIKEL 265

ANDERE RECORDS

1. Records van Spelen, kampioenschapsrecords, meetingrecords en andere gelijkaardige records kunnen ingesteld worden door de instantie die de controle heeft over de competitie of door de organisatoren.
2. Het record zou de beste prestatie moeten erkennen die behaald werd bij welke uitgave ook van de betrokken competitie in overeenstemming met de Reglementen, met die uitzondering dat de gegevens van de windsnelheid kunnen genegeerd worden, tenzij dit uitdrukkelijk anders voorzien is in de gangbare competitievoorschriften.

SPECIFIEKE WMA - SPORTREGLEMENTEN VOOR MASTERS

STARTBLOKKEN EN DE START

Startblokken moeten niet verplicht gebruikt worden voor alle loopwedstrijden tot en met 400m (ook niet door de eerste atleet aan de 4x200m en de 4x400m) en mogen niet gebruikt worden voor enige andere loopwedstrijd. Bij de start van loopwedstrijden tot en met 400m moet een atleet de grond niet raken met de hand of handen.

De WMA laat de Masters toe om te starten zonder startblokken.

Dit is alleen toegelaten tijdens Masters-meetings, Masters-interclubs en Masters-kampioenschappen waar er geen andere categorieën deelnemen.

Dit is tevens toegelaten bij open meetings maar dan enkel in de proeven die specifiek voor de Masters aangevraagd zijn en waar deze hun wedstrijd beslissen zonder deelname van atleten van andere categorieën.

Tijdens andere meetings worden de Masters verplicht startblokken te gebruiken. Deze moeten dan volgens de IAAF-reglementen (Art. 162.5) gebruikt worden.

VALSE START

In iedere loopwedstrijd wordt iedere atleet die een valse start veroorzaakt gewaarschuwd. Indien hij/zij verantwoordelijk is voor een tweede valse start in dezelfde loopwedstrijd wordt hij/zij uitgesloten. Dit is tevens van toepassing voor de meerkampen.

Dit geldt enkel tijdens Masters-meetings, Masters-interclubs en Masters-kampioenschappen waar er geen andere categorieën deelnemen.

HORDEWEDSTRIJDEN

1. De tegengewichten voor de horden van 0.686cm hoogte moeten zodanig versteld kunnen worden dat er op deze hoogte een druk nodig is van ten minste 3,6kg en van ten hoogste 4,4kg om haar doen te kantelen.
2. De deelnemers moeten de horden in een onafgebroken beweging overschrijden waarbij beide voeten gelijktijdig de grond een ogenblik moeten verlaten hebben.

HINDERNISLOOP (STEEPLE)

De deelnemers mogen over de balken springen, of de voet op het bovenste vlak van de balk plaatsen in een onafgebroken beweging maar mogen ze niet beklimmen. Handen of voeten mogen enkel het bovenste vlak van de balk aanraken, geen enkel ander lichaamsdeel mag enig ander deel van de balk aanraken.

DISCUSWERPEN

DISCUS		0.750 kg
Minimumgewicht om tot de wedstrijd toegelaten te worden en voor het aanvaarden van een record		0.750kg
<u>Informatie voor fabrikanten</u>		
Minimumgewicht voor wedstrijdtuig		0.755kg
Maximumgewicht voor wedstrijdtuig		0.775kg
Minimumdiameter tot metalen buitenkant		166mm
Maximumdiameter tot metalen buitenkant		169mm
Minimumdiameter vlak middendeel of metalen plaatje		50mm
Maximumdiameter vlak middendeel of metalen plaatje		57mm
Minimumdikte vlak middendeel of metalen plaatje		33mm
Maximumdikte vlak middendeel of metalen plaatje		37mm
Dikte van de velg (6mm van de rand)	Min.	10mm
	Max.	13mm

HAMERSLINGEREN

Het is vereist het handvat met de twee handen vast te houden tijdens de hele werpbeweging.

<i>Categorie</i>	<i>Gewicht</i>	<i>Diameter kogel</i>		<i>Lengte vanaf binnenzijde handvat</i>
		<i>Min.</i>	<i>Max.</i>	
<i>Vrouwen</i>				
<i>W75+</i>	<i>2,000kg</i>	<i>80mm</i>	<i>100mm</i>	<i>1195mm</i>

Minimumgewicht voor wedstrijden : 2.000kg

Informatie voor de fabrikanten

Minimumgewicht: 2,005kg

Maximumgewicht: 2.025kg

GEWICHTWERPEN (OUTDOOR)

Constructie : het gewicht moet uit drie delen bestaan: een metalen bol, een ketting en een handvat.

1. Bol : De bol moet vervaardigd zijn uit massief ijzer of een ander metaal dat niet zachter is dan messing of uit een omhulsel uit dergelijk metaal, opgevuld met lood of een andere massieve stof. Indien een vulling gebruikt wordt, moet deze zodanig ingevoerd zijn dat deze onbeweeglijk is en het zwaartepunt van de bol, min de verbinding(en) en het handvat, op niet meer dan 9mm van het middelpunt van de bol ligt.

2. Ketting : De bol moet verbonden worden aan het handvat door middel van (een) schakel(s) uit metaal. De schakel(s) zal (zullen) zo vervaardigd worden dat hij (zij) niet merkbaar zal (zullen) rekken bij het slingeren.

3. Handvat : Het handvat kan of van een enkele of dubbele kabelwinding zijn maar mag niet buigzaam zijn, zonder verbindingen of enige soort van scharnier. Het handvat moet zo vervaardigd worden dat het niet merkbaar kan rekken bij het slingeren. Het moet aan de ketting worden vastgemaakt zodanig dat het binnen de verbinding(en) niet kan worden gedraaid om de algemene lengte van het gewicht te verhogen.

4. Koppelingen : De ketting moet met de bol door middel van een wartel worden verbonden, welke een gewone draaispil of een draaispil met kogellager kan zijn. Een wartel mag niet worden gebruikt om het handvat met de verbinding te verbinden.

Specificaties : De gewichten dienen te voldoen aan volgende eisen:

		Gewicht		Diameter	
		Min.	Max.	Min.	Max.
M35-M40-M45	15,880kg	15,885kg	15,905kg	145mm	165mm
M50-M55	11,340kg	11,345kg	11,365kg	130mm	150mm
M60-M65	9,080kg	9,085kg	9,105kg	120mm	140mm
M70-M75	7,260kg	7,265kg	7,285kg	110mm	130mm
M80+	5,450kg	5,455kg	5,475kg	100mm	120mm
W35-W40-W45	9,080kg	9,085kg	9,105kg	120mm	140mm
W50-W55	7,260kg	7,265kg	7,285kg	110mm	130mm
W60-W65-W70	5,450kg	5,455kg	5,475kg	100mm	120mm
W75+	4,000kg	4,005kg	4,025kg	95mm	110mm

Lengte : De lengte vanaf de binnenzijde van het handvat mag niet langer zijn dan 410mm

De wedstrijd :

De wedstrijdreglementering is conform het hamerslingeren.

Het is vereist het handvat met de twee handen vast te houden tijdens de hele werpbeweging.

Het werpen gebeurt uit de kooi voor het hamerslingeren.

De outdoorgewichten mogen zowel tijdens Outdoor- als tijdens Indoorwedstrijden gebruikt worden afhankelijk van de natuur van de landingssector. (Indoorgewichten mogen alleen tijdens indoorwedstrijden gebruikt worden. Beide soorten mogen niet samen gebruikt worden in dezelfde wedstrijd).

GEWICHTWERPEN (INDOOR)

De gewichten :

Constructie : Het gewicht moet uit drie delen bestaan: een bol, een handvat en een verbindingssamenslag die een draagharnas mag bevatten. De bouw moet dusdanig uitgevoerd worden dat er geen schade kan worden veroorzaakt bij het landen op een normale sporthalvloer.

1. Bol : De bol moet met zachte kunststoffen of rubberen mantel bekleed zijn met een aangepaste vulling. De bol moet op zijn sferische vorm na impact terugkomen. Indien een vulling gebruikt wordt, moet deze zodanig ingevoerd zijn dat deze onbeweeglijk is. Het zwaartepunt van de bol, min de verbinding(en), draagharnas en handvat, mag op niet meer dan 9mm van het middelpunt van de bol liggen.

2. Handvat : Het handvat zoals dat van de hamer wordt toegelaten of kan uitgevoerd worden uit een ronde metaalstaaf die een diameter van 12.7mm niet overschrijdt. Deze metaalstaaf moet in een driehoekige vorm worden gebogen zodat geen kant 190mm overschrijdt noch kleiner is dan 100mm, binnenmeting. Een handvat zonder permanent verbindingspunt moet drie kanten van gelijke lengte hebben. Het handvat moet op zulk een manier worden ontworpen dat die niet merkbaar kan rekken bij het slingeren.

3. Verbinding : De bol moet met het handvat verbonden worden door middel van een draagharnas en met twee metaalschakels die al dan niet door een wartel worden gescheiden.

Het draagharnas moet een minimum van vier riemen hebben die veilig samen worden genaaid om een slinger te vormen. De schakels, wartel en draagharnas, moeten op zulk een manier worden ontworpen dat die niet merkbaar kunnen rekken bij het slingeren.

Specificaties : De gewichten dienen te voldoen aan volgende eisen:

		Gewicht		Diameter	
		Min.	Max.	Min.	Max.
M35-M40-M45	15,880kg	15,885kg	15,905kg	145mm	180mm
M50-M55	11,340kg	11,345kg	11,365kg	130mm	165mm
M60-M65	9,080kg	9,085kg	9,105kg	120mm	155mm
M70-M75	7,260kg	7,265kg	7,285kg	110mm	145mm
M80+	5,450kg	5,455kg	5,475kg	100mm	135mm
W35-W40-W45	9,080kg	9,085kg	9,105kg	120mm	155mm
W50-W55	7,260kg	7,265kg	7,285kg	110mm	145mm
W60-W65-W70	5,450kg	5,455kg	5,475kg	100mm	135mm
W75+	4,000kg	4,005kg	4,025kg	95mm	110mm

Lengte : De lengte vanaf de binnenzijde van het handvat mag niet langer zijn dan 410mm

De wedstrijd :

De wedstrijdreglementering zal conform het hamerslingeren zijn.

Het is vereist het handvat met de twee handen vast te houden tijdens de hele werpbeweging.

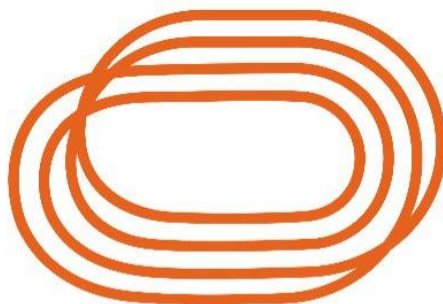
De outdoorgewichten mogen zowel tijdens Outdoor- als tijdens Indoorwedstrijden gebruikt worden afhankelijk van de natuur van de landingssector. (Indoorgewichten mogen alleen tijdens Indoorwedstrijden gebruikt worden. Beide soorten mogen niet samen gebruikt worden in dezelfde wedstrijd).

Het werpen gebeurt uit de ring voor kogelstoten zonder stootblok

WERELDRECORDS

Prestaties geleverd tijdens gemengde deelname (mannen en vrouwen) kunnen in aanmerking komen voor homologaties van een record.

NOTAS

VLAAMSE
ATLETIEKLIGA

